Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

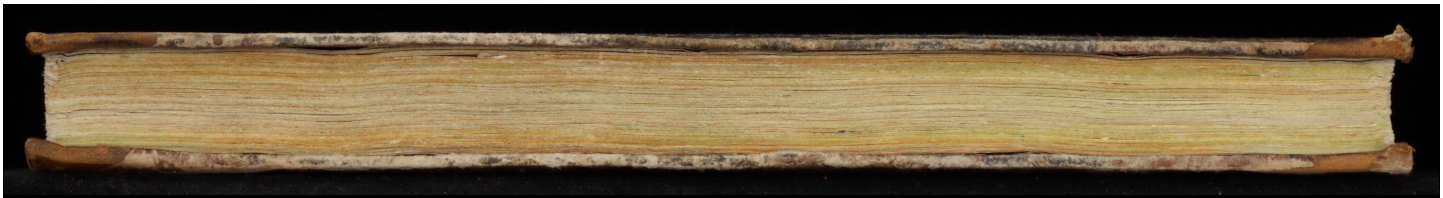
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

~~64~~ 170 g 7
CA. 1205

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Aan dit ex. ontbreken verscheidene
bladen. ~~2 blad A 4 is verkeerdelijk~~
~~ingeplakt als~~ f 4

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

~~Eplas karoli~~

Epistolares Formulæ Magistri Karoli, Regentis Lovanii, in Pædagog. Lilii. #

Daventriæ, per Rich. Paffroed 1483. 8a Aprilis.

---

accedit Pii II. (Æneæ Silvii) Tractatulus de Remediis Amoris. /

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Continet iſte libellus epiſtolares quaſdã formu
las iudicio ꝯponẽtis puerorꝝ captiui non abſimiles.
Quas correctoria vocãt: Eaſdẽqꝫ extractas ex ma
lorꝝ litterarꝝ miſſiuarũ collectorio. ſcolaribꝰ louanij
in pedagogio lilij lectarũ exẽplorꝝ grã. tãq̃ breuio
res ⁊ ornatiores. atqꝫ ſentẽtia extrahẽtis. v̄bo ſenſu
qꝫ placidiores:

¶ Intimat̃ amico ĩpletio ſue petitõis quo ad colle
ctionem epiſtolarum.

¶ Salutes plures q̃ effũdere poſſit hic calamꝰ aut
ferre papirꝰ: Multis me litteris ĩceſſant̃ amice fidiſ
ſime. Multaqꝫ ſemp̱ p̃ce ꝓſeq̃ris. ꝙ in vnũ libelluꝫ
formulas aliq̃s epl̃ares que ſcolaribus louanij in pe
dagogio lilij ꝓ emẽdis ꝓnũciari ꝯſuerũt. ⁊ quideꝫ
correctas. tibiqꝫ mittẽdas colligerem: Maximeqꝫ il
las q̃s imitatiõi cõmuniqꝫ ſcriptõi magis accõmo
das. ac ornatu ⁊ ſenſu venuſtiores iudicarim: Quo
vel epl̃as ſtruẽdi vel imitãdi plurima tibi ad manũ
ſtarẽt exẽplaria. Et ſi vir optime rẽ michi factu dif
ficilẽ petis. Prouocat tñ me amor in te meꝰ vt tuis
votis fauere velim. hũanitas qꝫ tua ꝙ audeã. meri
taqꝫ ĩ me tua ꝙ debeã: Formulas igit̃ illas abſqꝫ or
dine ꝓut caſu aliquo ṗus poſteriuſ ve ĩ manꝰ ceciđe
rĩnt in vnũ aceruũ redactas atqꝫ ad vnguẽ vt aiũt
caſtigatas tibi miſſas facio: Vſus em̃ ſum q̃ valui ĩ
duſtria vt ṗma harꝝ epl̃arꝝ ꝓiecta ꝓut ex manu cõ
poſitoris ceciderãt aſſeq̃rer exẽplorꝝ grã: non ſatis fi
ſus ſcolariũ codicibꝰ. qui oĩa ſcribẽ conſuerũt trun
catim atqꝫ corrupte iam cõnexim iã ſeiunctim: vt ñ
ſatis diſtinguas. eciã ſi tibi appollo ſuũ ingeniũ ĩfu
derit lrãs ⁊ ſillabas q̃ quibꝰ coherẽat: Ex q̃bꝰ egriꝰ
ſenſũ q̃ ex limace ſanguinẽ extraxeris: Nichil enim

a ij

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

illic ſine vicō ē ꝙ vbi calam9 n̄ ītinguit: Sext9 iā mē
ſis agit̄ ab eo tpe quo ꝑ te labor is īplet9 eſt. Quez
mgr̄i pedagogn lilii optarūt. atqȝ rogarūt ad ſcola
riū eciā ꝯmoditatē collatū iri: Itaqȝ multiplicatōe
pl'ima impſſis iā lris collectio hec depicta ē. Quo fa
cili9 capiāt ⁊ diſcāt q̄ correctoria videbūt: Tu felix
vale ⁊ q̄dē valētius ꝙ qui valētiſſime

¶ Additio ad epl'am p̄cedentē. p nouā epl'am

Dū lator hax fidiſſie vir ad it̄ ſe accixeāt tā nubi
loſus turbid9 qȝ aer ſboriē. Vt mox alio ſb celo me
poſitū crediderī. Quo cogit̄ abceſſū ſuū ad craſtinū
ꝓtrahē. Quo lati9 ſcribēdi pl9 mihi tpis eāt ⁊ air:
Didici ei relatu nūcii obidē has epl'ares formulas te
petē Nā filios duos hēs ḡmaticā doctos quos cupis
his epl'is erudiri. Quo aliq̄ eloq̄ntie p̄guſtamīta aſ
ſeq̄nt̄ vt lȝ forte n̄ c̄to ſapoē at odoē tn̄ quodā ſuccē
ſi ad hūaītatis ſtudia tādē alacri9 rapiant̄ In quo n̄
pax tuā collādo prudētiā. Nihil ei cēſeo ī inſtitutōe
iuuenū vtili9 eē ꝙ qȝ aptis t̄mīs. pulc̄s clauſul'. dul
cibus nūis. etate ꝑma īſueſcāt. maxieqȝ ill' q̄x apō
ꝑſcos ſcꝑtores origo ē. q̄ ſono ſēſuqȝ ſūt fecūde. q̄s
mltas his epl'is īſeīatas iueīes. q̄s doct9 facile no
uerit. ad ſuaqȝ loca ēmiſerit. qdcūȝ ei totiēs vngue
vt aiūt ſb tenero aīs ſuis adiūgūt nouiſſie affigāt
neceſſe ē. cū mihil ſit aſſuetudine mai9. ⁊ ſi quintilia
no credim9 frequēs imitatio tranſit in mores. ⁊ ni
ſi ſenecam abnegem9 lōguȝ ē iter per precepta ſed
breue ⁊ efficax per exempla. Non enim facile quis
dixerit. quid virium habeāt imitatio ⁊ applicatio.
ad quas aſſequendas michil eque conducit ꝙ multa
videre multa quoqȝ viſcata manu legere. Habent
enim omnes clauſule que dupliciter ſonant naturā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Nec video q̄d reſtat· niſi q̄ mag̃ gl'a floruit miſera
ſeruitute ſeneſcat: Nuſq̄ viatorib9 tutus ē trāſit9 ⁊
tota regio obſeſſa ē latrūcul'· Fac igit̄ ↄſulo qd̄ im
mūda aīalia ſolent ſordes timētia· q̄ vbi cauernulis
egreſſa locū ceno obſitū vidēt ꝓde retrahūt· ⁊ itra
latibulū ſuū ſe rurſus receptāt: Mane igit̄ vbi es·
eo felicior· quo remotior· vbi gaudeas vbi nullo tur
bāte q̄eſcas: Vale· in eo q̄ mare q̄ t'ras q̄ ſidera fecit

C Rñſio amici i ytalia cōmorātis ad ciſalpinum·

Salutes felicium votor̄ datrices: Si oēs calamitates
q̄ vndiq̄ in ytalia vidi ſcribē pgo citi9 carebo v'bis
q̄ rebus· ꝓuſq̄ tp̄e q̄ aio: Caſtra vndiq̄ eq̄tes vo
mūt ſtrepūt arma cōcrepāt tube: Et vt auguſtini
v'bū ē ferree tunice viror̄ fortiū mēbra cōſtringūt
Intēſus gerit̄ arc9· nud9 enſis· ⁊ haſta leuata: Sa
cra ſpoliātur· polluūtur· ⁊ ꝓphanātur: maleficior̄
em licētia cadūt vniuerſa in ꝑdā: Nichil miſeris re
linq̄tur agricol'· quo vitā trahē· terrā colē· coniu
ges ⁊ liberos educare poſſint: iā video q̄d noceat
bellor̄ tumult9 ⁊ agitās diſcordia ciues: Si ſortem
p'ior̄ luct9 ⁊ ſqualorē cernēs vaſtitates ⁊ clades q̄
bus ꝑmit̄ paup popell9 iā luce odires· mortē opta
res· Clamareſq̄ illud poeticū· Iā ſatis ē ſupi veſtro
ꝗ numine vixi: Parcito q̄ſo: Iuuat de tp̄is iactura
cōq̄ri· ⁊ cordis āguſtias denudare: Succurrat ille
q̄ nouit planare ſublimia· ⁊ alti9 eleuare ꝓſtrata:
Vale in eo qui dat eſcam omni carni

C Rurſus ciſalpin9 reſcribit ad amicū ytalū ma
la malis comparando·

Amicicā ſupq̄ ſcribi p̄t ꝓ ſalute· Vbi ytalie crude
lia bella narraſti: q̄ multis malor̄ aculeis oppſſa ia
cet: vbi tuo trāſitu flāmiferas vndiq̄ faces volitare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

vidiſti: vt mlta iā oppida ī cinerē ⁊ fauillā redacta
ſint: Nimoā tñ oīa ſūt. ſi ea ad patꝛꝫ nrāꝫ acerb cla
dib9 plenā ꝯpab. Que iā ita deꝑijt vt ne domūcula
ſalua ꝑmāſit: Cui9 ſi īceſas villas cernēs. caſtra di
ruta. ſāguinē ꝑ riuos fluē: cadauera ceſoꝝ ī cāpis cō
ſtrata. ſemiuiuos pleroſqꝫ fame tabeſcē crudeli ſup
plicō aīas exalaē. audireſqꝫ vt audio cūcta q̄rel' ge
mitu vlulatuqꝫ ꝑſonare. clamaēs ꝯcuſſo pectoē. ten
ſiſqꝫ ad etheá palmis. felix ⁊ nimiū ſua morte felix q̄
añ has erūnas e luce exceſſit. nec tātos vidē doloēs
lōgiori vita coact9 ē. Vale feliceqꝫ te faciat pia cuā

¶ Victoriā ītimat ⁊ modū cū pluri tonātis
b9 malis belloꝝ conditionib9

¶ Seruitiū ꝓmptiſſie ad q̄qꝫ placita ꝓ ſalute. Forſā
ab alijs audiuiſti ſpectabil' dñe qd ad te iā ſcribē ꝑ
go. Forſāqꝫ hāc eplaꝫ velox fama ſua celeritate ad
aures tuas ꝑueīt. nūci9 has ꝯferēs eo t relatoꝛ c̄tioꝛ
erit q° oīa ocul' vidit. O crudeles q̄ bella gerūt. q̄ ī
aīca pꝛ̄ia. ſcāna. mēſas. ſedilia. exurūt Vidit nūci9
is domos innūeras demoliri trabes deicē. tigilla de
trahē. tegmia ꝯuellē. tegulas ꝯfrīgē ⁊ qd oīm ipꝛ̄ſ
ſimū ē. matronaꝝ lectos gladijs ꝯcerpe plumaſqꝫ ī
vētos ſpergē: vgīnū oppſſiōes adulteriaqꝫ ꝯmittē
loca ſac ſpoliaē ⁊ grauiora q̄ pudic9 calam9 exhorret
depingē. Eo tñ deuētū ē vt nūq̄ fui q̄ hodie de pꝛ̄ia
bñ ſpādi erectioꝛ. Victoriā ei plenā hēm9 q̄ poti9 ali
oꝝ ībecillitate q̄ nrā vtute triūpham9 Mlti ī bello
ceciderūt ⁊ ex piculo peſſimi oīm euaſerūt Siue qꝛ ſer
uat mltos fortūa nocētes. vt inq̄t lucan9. Siue qꝛ
dijs aliť viſū ē. vt ait vgili9. Siue vt ītelligi det. il
los īnt mortis picula tutiores. q̄b9 vilioꝛ vita ē. vt
ait petrarcha. Vale ī eo q̄ cūcta pt rege domīatiū

¶ Scribit magiſter vt cõpleto iam artiũ curſu li
bros legũ pater ꝓ filio emat.

¶ Filius tuꝰ generoſe indolis adoleſcẽs ornatiſſime
vir curſũ in artibꝰ adimpleuit. Cui acre ingeniũ et
multiplex ẽ. inuẽtionis ꝙ magna vis ac nobilis im
petꝰ memoriã certe rapacez habet: ⁊ qđ optimũ eſt
tenacem. Quo eũ ſacratiſſimaꝝ legũ aptiſſimũ iudi
co auditorẽ. Tu igitur niſi cõſiliũ ſpreueris meum.
ſibi de corpe legũ indilate ꝓuidebis. quaꝝ ſtudijs
plurimũ incumbere optat. Tuũ iam eſt emptiõe li
broꝝ augere conatũ ſponte fluentẽ. ad quẽ etiaz ex
citare debẽs remittentẽ. Vale Ex louanio octobris
decima velocꝰ euro dũ nox tulerat ſilẽtia terris

¶ Epl'a ſcolarẽ pñi cõmẽdãs ideꝙ vt ſuꝑ petẽs

¶ Libros ariſtotilis ꝓ gradu artiũ legi ſolitos tuꝰ
filiꝰ amice dilecte plene didicit Quoꝝ tenorẽ ita hꝫ
memoriter vt ſingula recitet q̃ſi ſub ocul' liber eſſꝫ
Splẽdidũ ſibi ingeniũ ẽ. conceptꝰ velox. memoria ſ
uans. Atꝙ vt breui ac ſuccincte dixero plurima hꝫ
nature pulcherrima dona legibꝰ apta: Quibꝰ ſe in
hoc nouo ordĩario diſcipulũ dabit. me ꝯſulẽte Pre
ſertĩ ſi ſibi de corpe legũ dig̃beris ꝓuidẽ. Nõ ĩ meo
iudicio omittẽ nõ poteris. tua prudẽtia ꝯſuata: Va
le ⁊ veteres noſtros in lõgũ trahere fauores

¶ Idem cũ prioribꝰ petens.

¶ Filiꝰ tuꝰ honorãde p̃ceptor ſolida ſibi lrãꝝ fũdam
ta cõiecit: Vt ꝓ vberiori igenio ſpem ſui ſatiãt. ꝙ
p̃ſtantiã ſingularẽ i diſcẽdis legibꝰ ꝯſecuturꝰ vide
atᷣ. Si corpꝰ legũ ſibi donando igenij cultũ accedas
Tempꝰ eſt ꝙ altiorẽ facultatẽ adeat. Creuit in an
nos. fluũt dies ⁊ irrepabile tempus decurrit: velox
ꝙ in terga reuoluitur annus. Tanti ingenij eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

vt q̄ ſub mgr̄o ſcripſit nūq̄ relegit · euidiat illa cuz
ſcripſit: Diu eū ſub freno tenuiſti · verit⁹ ſi ei liberi
oꝛ pes ꝯcedētur ꝙ petulantē etatis ſue vigorē nō fa
tale a voluptatū ſeruaret icurſū: Sz donec ille timoꝛ
proꝛſus cecīderit expectare nō poteris : Nūq̄ nauiga
bit ꝑ equoꝛa q̄ ſemꝑ expectat ne mare ſe cōcitet in
procellā · Vale: optata leta fauſtaqꝫ valitudine.

¶ Reſpōſio pr̄is ad mgr̄m cū q̄dā facetia ſbriſoꝛia ·

Quāti fecerim ſemꝑ ꝯſilia tua cariſſime vir plurimi
norūt: Quib⁹ etiā quantū tribuerī paruerīqꝫ · tuiꝑ
ſe ꝓfecto nō ignoꝛas : Sz nūc vbi ꝓ filio meo · quez
tardū · quē deſidē noſco · Qui multū hz in capite plū
bū · Libꝛos legū emi cōſulis : Tā michi fatue in au
res cecidit vt tua pace dixerim tuū ꝯſiliū: Ac dicēs
emas talpe ſpeculū · boui alas · ⁊ azello cytharam:
Pridie ad me lr̄ās dedit · q̄b⁹ nōn eāt ſillaba ſillabe
nec vox voci cōgrue iuncta: Mirū quo fuerit tunc il
lud cādidū ingeniū velamine tectū · Vbi tūc vt tu
is lr̄is vtar concept⁹ velox · vbi memoꝛia ſeruans:
Priuſq̄ ab hac · dies aderit ſeptim⁹ · pn̄s tibi fuero:
de eo aliter diſpofitur⁹ : Fauēte opifice ſūmo · qui te
dignetur feliciſſimū conſeruare: Ex louanio · mane ·
dum iam ceſſarūt perfecto ſole tenebꝛe ·

¶ Reſponſio in idem tendens ·

Beniuolum obſequiū loco ſalutis : Scias me amice
ad coꝛ vſqꝫ dilecte · epl̄a tua ꝑlecta · riſū cohibē ne
quiuiſſe: Noui em̄ filij mei ingeniū · ſuūqꝫ cerebellū
bonis artib⁹ proꝛſus ineptū: Cui nichil inculcari p̄t ·
Quez vbi diſertū magnis ſudoꝛib⁹ deſcripſiſti · Nil
aliud imichi dicē videbaris · ac ſuē nitidā · teſtudinē
velocē · ⁊ coꝛuū cādidū appellaſſes : Veri ad me lr̄ās
dedit tā ieptas · vt eas nemo l' ignot⁹ · abſqꝫ alto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

cachīno legē poſſz? Quarꝝ inſpectio vt verū fateat. mihi dolorē ꝑpit. ⁊ furorē. Nec mihi anim⁹ min⁹ ī doluit ꝙ exarſit. Potuiſſz tuti⁹ ſi ſapuiſſet ſilētio. ſu am ignorātiā velauiſſe. Quo ſibiipſi min⁹ vitij. ⁊ mi hi doloris min⁹. cōſtauiſſet. Qui eū docē ꝯtēdit. nil aliud agit. ꝙ ceco colēs. ⁊ ſurdo ſonos. īgerat Va le ꝓpeqꝫ diem me expecta: interea qꝫ me infra tuuz cor firmare digneris

¶ Ep̄l'a rn̄ſiua idē ſonās

¶ Salutes ad aſtra vſqꝫ ferētes. Dū mihi oblatas lrās tuas amice colēdiſſime in cenādū ꝑlegerē: ml't⁹ mihi subort⁹ ē riſus. quē vix maīb⁹ mappaqꝫ te ꝓmerē. Nō sec⁹ ꝯſiliū tuū aures meas ꝑſonuit. ꝙ di cēs emas molari plumas vt volitet. Quid q̄ſo legi b⁹ incūbēt. q̄ nūdū; pueriles illas regulas ꝓmis vel labijs deguſtaſſe videat. Qui vix nomē a v̓bo ſecer nēt: credo vix noſcat quot digitos manib⁹ habeat Quib⁹ poti⁹ velim caudā aratri ducat. ꝙ legū volu mina voluat. que voluēdo terēdoqꝫ. ꝓus oēs deleue rit leges. ꝙ vnicaz intellexerit. Vale valentius ꝙ qui feliciſſime.

¶ Ep̄l'a excuſatiua ꝓorū reſpōſionū de nō iputan do magiſtro ꝙ fili⁹ male didicerit.

¶ Felicitatē ſine cariturā loco ſalutis. Ignoſce q̄ſo venerāde mgr̄ ſi hacten⁹ me ſcbēdi calor euexit Scio in docēdo puero. vt ī ſerēdo agro t̓a reqri. Vt t̓ra ſit fertil'. apta ſeīa. ꝑit⁹ agcola. Cōptū ħeo. ꝙ ex in genij vicio. ñ mgr̄i. ñ doct̓ne. idoct⁹ r̓māſit Nō ⁊ ſi male me ħeat Nā tñ nō ē a t̓go ꝯſiliū. nl ſupē. ꝙ ꝙ ludū meū vt aiūt ꝓ ioco teneā Proſpāir⁹ vt r̓miſ ſio ꝑteriti intēſione futuri cōpenſetur. Volo igitur rediſcat que didicit. Poſt malā ſegetem etiam ſe rendūz eſt. Sepe quod vni⁹ anni ſterilitas abſtulit

alteriꝰ anni vbtas dottauit. Magis vellē ſi poſſem.
filios meos ſcie. ꝙ diuitiaꝝ locupletes relinq̄re. Ad
quod meaim emitere. ⁊ bene vale.

¶ Intimat pater magiſtro. ne filiū ſtudio leguꝫ
incumbere permittat.

¶ Salutes eq̄ntes maris arenas. Nolo ſincē p̄ceptoꝛ ꝙ
adhuc legibꝰ filius meꝰ incūbat. donec ex fōtibꝰ ar
tiū quibꝰ laborē ingeniūqꝫ accōmodat qđ ſatis erit
hauſerit. In q̄bꝰ dū ſatis ꝓfecerit. tūc ceteris ſtudijs
opā dabit. Nō michi deſūt q̄ ꝯſulāt. ꝙ artes ꝯtinuā
do. etiā ad latꝰ qūqꝫ inſtituta videat. Prout q̄daꝫ
ſui ſodales faciūt. Cui ꝯſilio nō poſſum ꝯdeſcēdē Ne
filio eueniat. qđ euenire ſolet. in auguſto multa ſe
rētibꝰ vt ip̄ediāt ſe ſata cōcurſu: Licet eñ ſui eq̄les
pluribꝰ ſciētijs vno tp̄e īſudēt: nō tñ illis iferioꝛ erit
ſi vnā bñ didicerit: Nō vno agmine oīa diſcēda ſūt
Laudatur pluuia que ſenſim deſcēdit ī terrā: Vale
ſanꝰ. eantqꝫ tibi felicibꝰ oīa fatis.

¶ Rn̄ſio ad idē cum ꝑoribꝰ.

¶ Salute p̄miſſa quā tibi adeſſe largiter opto: Eas q̄s
ad me lrās filius meus ꝑdie miſit. amice kme. ſui ſtu
dij. ſuiqꝫ igenij fideles. teſtes tibi trāſmitto. Vbi ñ
ſillabā videbis errore carenteꝫ: Michic videb erudi
tū iuuenē vixdū p̄mis elemētis ibutū: Videbis qꝫ il
lā p̄clari ingenij lucē. quā ꝓpe diuinā tuis lrīs extu
liſti. Vbi tu varios nature ſplēdores ſibi adeſſe ar
bitraris. quos ꝓpt. ſic laudibꝰ eū leuare videris: q̄
ſi rediret exuſcitatꝰ ſocrates ac ꝓdiret ī aciē nouꝰ
achilles. oībꝰ ꝑoribus oēm ſplēdorē nos ⁊ fame di
repturas: Ego ex aduerſo eū excuſo q̄ vere famā ſu
am ꝟgilio nō eripiet: Veꝝ in eū hec noīa iuſtiſſime
cadē ſcio. aſinꝰ. ſtipes. trūcꝰ molaris: Nō tā oīus

Slint aan

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

lupū ꝙ̄ ipſe libꝝ á odit á metuit. Nūꝙ̄ ꝯtēpti libri. nō vnꝙ̄ ſpꝛete lrē. fructū ſpernētib⁹ cōtulerūt: ꝙ aūt leges ſtudē deſiderat: nō vtiqꝫ leges ſꝫ lib̄tates et ocia q̄rit. Cui non ꝑfectus ſꝫ declinādi laboris p̄ca pua cura ē. Breui reuocabit̄ ad op⁹ mechanicū diſponēd⁹. Nō ſec⁹ vale ꝙ̄ tibi amiciſſim⁹ optat. Has litteras nemo poſt te ꝙ̄ ignis videat. omninoqꝫ careant lectoꝛe ſecundo.

¶ Ad idē ſub alio modo tendēs

¶ Aminū ad placita patū ꝓ ſalute: Neſcio vir optime quo nā rōmis morbo laboras. q̄ tuis lrīs vſqꝫ adeo filij mei euehis ingeniū. q̄ſi magni cuiuſdā viri futuri ſpecimē minaret̄: Nō poti⁹ meo iudicio p̄ ſe fert duꝝ ⁊ rudē azellū: In grāmatice em̄ ꝑncipijs atqꝫ puerilib⁹ radicib⁹ tenuit̄ nimiū ē inſtruct⁹ Volo illū in ḡmatica manē ⁊ cū etate cōcoqui ac mature ſcē: Ne ſi an̄ tēp⁹ exeat. pomoꝝ moꝛe q̄ imatura ramis decerpūtur aſpioꝛ euaſerit: Nō volādo ſꝫ aſcēdēdo diſcit̄: Nichil me mouet ꝙ ſui ſocij iā legib⁹ ſtudēt: Nō volo filij mei ſcillā illoꝝ flumini. nec ei⁹ vmbrā illoꝝ lumini ꝯpare: Qui nō alioꝝ ē ingenijs: ſꝫ ſuis virib⁹ eſtimandus: Vale letus ⁊ fauſtus optatoqꝫ voto fruare.

¶ Scribit amic⁹ amico in curia ꝑncipis morāti ne taxillorum ludis incumbat.

¶ Plurime ſalutis largū affluxū Nō expſſerō facile kme frat̄. q̄nta me cepit admiratio. ꝙ tāto tpis fluxu. lrāꝝ ad me dederis michil. Sꝫ audio te qd̄ triſti calamo ſcribo. taxilloꝝ quottidie ludis implicari. ⁊ ꝙ hinc tua ſcribēdi venerit intmiſſio: quo nō min⁹ mirat⁹ ſū ac dolui. Nā in aleaꝝ ludo. q̄ potius furoꝛ ꝙ̄ lud⁹ ē. nūꝙ̄ vt⁹ fuit. nūꝙ̄ decoꝛ moꝝ māſit nec v̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

bi modeſtia. nec ī eo q̄cq̄ pt̄ ludētiū vult⁹ hūanū ē:
Nec mihi acceptū ē. ſi dixeris te maioēs imitari ꝛ ſe
moēs. Nā oē tūc viciū pei⁹ ē. cui auctoꝝ ꝑod⁹ ł āno
rū āuectit: n̄ errorē altitudo peccātiū culpāq̄ꝫ minu
it ſꝫ adauget. Ceſſab igit̄ ſi ſapis. ł v̄tutis amoē. ł
cura pudoris. Nā oē lucꝝ dāni exordiū ē. diripient
mille qḋ lucris. ſꝫ qḋ pdis rēſtituet nemo. Taxill⁹
nūq̄ tibi applaudet. n̄ vt doloſi⁹ fallat. Et certe quo
magis alludit atq̄ꝫ blādit̄. eo tādē nocebit acerbi⁹.
Scis q̄ multi te colūt ꝛ faciūt plurimi. ſꝫ quo magis
apḋ illos vales auctoritate ꝛ grā. eo magis ē cauē
dū. ne q̄d mali īuidia ē pariat. Scis eciā ex aduerſo.
q̄. n̄ oēs ē fauēt. quos curia nutrit: ꝛ ſatis noſti q̄
mūdas man⁹ geſtaē dꝫ. q̄ hꝫ aduerſarios. Oīs igit̄
his ludis abſtinēdū ē kme frat̄. ſi ſtatui tuo vel̄ ſa
lubrit̄ eē ꝯſultū: ne inimicos paueris quo gaudeāt.
amicoſq̄ꝫ quo doleāt. Parcite tn̄ ſi forte v̄boſ⁹ nis ꝛ
audax fueri. nā vis amoris me coegit. hec vt audeñ
ti⁹ ſcriberē. Sꝫ hec q̄ dixi oīa ꝓ tua ſingl̄ari prudētia
in bonā ptē accipies. Ceteꝝ ꝛ hec ꝛ alia pleraq̄ꝫ oīa
ꝑpe diē lati⁹ vna ꝯmētabimur. Interea me vt tuo
vtere. ꝛ bn̄ vale. ⸿ Rn̄ſio ad p̄cedentē

⸿ Centenas ſalutes miles reſūptas. Lrās ſemp tu
as amātiſſime frat̄. video libēter. lego libēti⁹. Que
mihi ſemp ḡtiſſime fuerūt ꝛ iā q̄ ante gratiores. Nā
ſe ferūt perſpicuū argumētum ſingularis beniuolē
tie erga me tue. Quibus non fraterne min⁹ q̄ elo
quēter cōtendis nebularum quiddam in famā me
am caſuꝝ eſſe. niſi a me abiecero ludi cōſuetudinē.
Facile frater tuis monitis acquieſcā: qui nōdū mo
nit⁹. iā oēm ludū deuouerim. Leuaui igit̄ te atq̄ꝫ p̄
uei: ne lōgo dolore torq̄aris, ꝛ vt oīs ē ī futuꝝ tioꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

abſit. vera fide polliceor. me nunq̄ fore taxill' vſur
neq3 ill' vnq̄ pl9 tribueri q̄ vtuti. Fidas michi. du3
fide meā vade ↄſtituo. nūq̄ ſplēdori tāti nois iiuri
as egero. Docuit me cicero fide ex eo dictā qm̄ fiat
qđ dr. Finē do. ignoſcas rogo breuitati. nā nūc ne
lox abitio. nō ē paſſa vt tecū lōgior eſſem pſuadeq3
tibi michil magis velle. q̄ tibi me obſeq̄ntiſſimū eſſe
Fauſtus viuas. ſicq3 in xp̄o valeas. vt que ſibi pla
ceant. ſolum cupias. faciaſq3.

¶ Studēs ſtudēti vt libros ei accōmodet

¶ Plurimū forte mirāberis venerabil' dn̄e quo fidu
cie titulo fret9 te p̄cib9 meis aggredi p̄ſūpſeri. Cu3
michil placiti p me tibi īpenſū memorer: quo merito
poſſem mutue a te beniuolētie viciſſitudinē repoſcē
Hāc plane ↄfidētiā de te michi māſueti tui mores p̄
ſtāt: tuaq3 ſepe audita p̄ſtat benīgtas: ad vltimu3
q3 regiois origiſq3 cōmunio. Multa pfecto dū oc
los apio amicicia3 int' nos incitamēta pſpicio. q̄ vt
nobiſcū creſcāt ⁊ robora ſumāt firmiora. te intime
rogo. Ne dedigneris p̄orib9 tuis meritis me tibi aſ
trictū reddē: q̄ p̄us oneri eſſe cogor q̄ ſuicio potue
ri Tu tua boītate huic ordi pces. quo ad p̄us rogās
q̄ merit9 acceſſero. Nec tibi pmittas fore moleſtū
cp. meritis ⁊ vtutib9 añcedas: quo nil fore pulchri9
ſeneca putat. Habes macrobiū in ſaturnalib9: ha
bes etiā vt audio donatū ſup therētio Quos libros
ſi michi ↄcedē nō recuſaueris. magno me fauore p
ſtrinxeris ex meōria donec viuā non caſuro: Eoſq3
añ trimeſtre reſtituē fide bō polliceor. ⁊ q̄ de illeſos
rupturis ⁊ maculis non labefactos. Vale ⁊ ſi q̄d
ex me velis precipe. qui mox deſiderijs tuis daturus
fuero man9 pectus ⁊ aures.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Reſpōſio ad p̄cedentes

Incredibili quodā affect9 ſū gaudio colēde p̄cep
tor . dū tuas mihi dulciſſimas ⁊ trahi ī dies q̄ lōgiſſi
mos . Nec ḡ morat9 īſpectis tuis lr̄is . petitos ē lrās
haꝝ gerul9 pn̄taſſꝫ . Opto felicibus auſpicijs noſtꝝ
amorē īchoari . Addebꝛos eodē tuo nūcio mitto . ma
iora factur9 dū expoſces Nā ꝯfeſſionē libꝛoꝝ nichili
pendo . quā bono viro nūq̄ vel īcognito abnegaui .
Quāpꝛimū hac via libꝛos cepi poſſidē vt illos abdi
tos cōcluſoſqꝫ teneā . veli lacerent ⁊ peāt . edax qꝫ
ignis eos in cinēs v̄tat . Odi illū q̄ſquis ē tā q̄ vltie
fecis viꝝ . q̄ libꝛos eouſqꝫ l' celat . abnegat . vt ſoli
ſibi eos ad oſtatōez ⁊ gl'az ſuat . cū dāno ⁊ libꝛoꝝ
et poſtulātis : ⁊ cū ḡui ipſi9 poſteritatis ⁊ auctoꝝ in
iuria . q̄ luculētiſſiōs ſuos libꝛos multo laboē editos
trāſmiſerūt ī poſteros . Qui ſi libero greſſu ī publi
cū nō occultati ābulaſſent . ꝯſtarēt adhuc īfiniti ī te
nebꝛis ꝓlapſi libꝛi . quoꝝ iā monimēta . n̄ celū ītere
at perire non poſſent . Vale felix teqꝫ in eū ſeruare
dignetur creatoꝛ aſtroꝝ .

¶ Deplāgitur fratris matrimoniū

Marias intēſas pl'imaſqꝫ ſalutes . Cogoꝛ ego iā
tibi cordial' aīce q̄dā qđ me angit ⁊ vrit deuelare .
Amauit miſere pdite afflictimqꝫ frat' me9 natu ſeni
oꝛ paupculā puellā foꝛma fulgentē . nō ſic moꝛib9 ⁊
aīo . Qui tādē vt carnis ardoꝛē explēt . cū id alit' nō
potuit ſuā illi fidē ſeſeqꝫ ꝯiugē dedit Qui caro heus
nimiū caro emit pui momētuli voluptatē eādem iā
multis doloꝛib9 recōpēſās : Cui iā oīs vita ſupplicū
ē : Tāta em̄ iā miſerabili9 ſimul viuē incipiūt : q̄nto
abiticē min9 liceat ſepari : Quid ei triſti9 ē q̄ hos
ſp̄ iūgi debē q̄ aīo cōuenire nō pn̄t ; Quid qꝫ duri9

q̄ nūq̄ deſcordē ſociū. l' rectiꝰ hoſtē dixero. hīc ſepa
tū: Erat pfecto frī meꝰ ad alia natꝰ. quē natuā dū
eū ī lucē pduxit. lōge ad p̄clariora cogitauit. q̄ ꝙ
ſeſe ī fauſtis nuptijs tā miſere īnecteret. ⁊ ſeipſū vt
aiūt tā pdite vltra ſep̄e pijcēt. cui vxor vt clare q̄ſi
ín ſpeculo video nil boni nilqꝫ placiti factura ē. ñ cū
ipſa morietur: Vale deꝰ ſcit q̄ qꝫ raptim hec ſcripſi
qui te conſeruet:

¶ Reſpōſio ꝯſolatiua ad p̄cedentē

¶ Salutes ſup̄ q̄ ſcribi p̄t letiores: Rogo atqꝫ obte
ſcor aīce kme ꝙ eiꝰ rei dolorē exuas. q̄ iā emēdari
nō p̄t: Nā ſupi oēs ⁊ ſi oīa ꝯſilia ſua in vnum ꝯgeſſe
rit. nō efficiēt ꝙ iā factū. ſit īfectū: Nichil ī iuuētute
cadit ipō amore deliriꝰ. nihil cecꝰ. nihil piculo ple
nꝰ: Errat oīs amās atqꝫ nil recte opat̄ ⁊ ſe ⁊ oīa ne
ſcit: Eris forte mēte ſedatior ſi alioꝝ caſus īſpexeris
multos pdidit amor. varijſqꝫ angoribꝰ afflixit: Plu
ris deplāgo ꝙ frat̄ tuꝰ vir maioris īgenij q̄ fortune
vxorē pu̇erſe ꝯſuetudīs q̄ ꝙ paupez nactꝰ ſit. facile
ſua īduſtria facultates adauxerit ſ; certe faciliꝰ mil
le pulicū legiones ī ſole iacētes ne ſe moueāt. refre
naret q̄ vxorē vnicā ſi mala ſit. a ꝯſuetudīe deflecte
ret cū nulla fere res adeo pua ſit: q̄ nō mala vxor cū
marito mox litē mouerit á bellū. ſ; dolorē q̄ſo. non
ſpē deiecceris: Sepe viſa ſūt dura initia. ī molles ⁊
gratos exitus prodijſſe. letuſqꝫ viuas ⁊ firma vali
tudine potiare.

¶ Scolaris ſcribit ad prēm
vt pdeterminātijs ei denarios mittat:.

¶ Subiectionē hūillimā loco ſalutis Oīs mei ſocij
metuēdiſſiē pr̄ vnico pene me ē licto det̄minātiaꝝ.
q̄dū adepti ſūt. l' iā breui adepturi: Ne ḡ a vob̄ rebꝰ
iudicer q̄ pat ſit negligētior. l' pti mee ñ vb̄ ſatis fidē

ꝫ videat more aſelli paleſtrã i ſcolaſtico cõflictu dif
fugẽ. ⁊ forte vẽti ne hõrifice tãdẽ gdũ magiſterij cũ
ſocijs meis aſſeq̃ poſſẽ: Ad vrãm benigtatẽ ɔfugẽ de
creui: hũillima pce rogãdo. vt ꝓ hoc gdu michi veſ
trũ aſſenſũ ⁊ denarios pie dignemĩ elargiri: Ne ſo
cijs meis quos plˀimos etate puemo. ordie hã poſte
rior. atqꝫ pꝰ eoꝝ tẽga relinq̃r Jd bõ fide polliceor da
tuꝝ me opã ne plꝰ ãnis q̃ ſciẽtijs creſcã. q̃qꝫ pecu
niã labore redimã ⁊ tempus diligẽtia Valete in eo
qui omnia valet.

¶ Reſpõſio patris ſup filij petitõe.

¶ Fili q̃ ad gdũ tãto deſiderio aſpiras gaudeo: Ar
gumẽtũ id michi eẽ videt̃ animi volẽtis atqꝫ fidẽtis
ſatiſqꝫ ſibi de ſeipõ ɔſcij. ad q̃ꝫ honeſtã laudẽ erecti:
Acq̃eſcẽs igit̃ tibi altiora conãti. honeſta petẽti. pecu
niã ꝓ determinãtijs req̃ſitã mitto: idẽ expecta i ceteriſ
q̃ ex me iuſta honeſtaqꝫ pce poſtulabis Eo tñ ſb pacto
ſi iteri pce. ſtudoſe. laborioſeqꝫ vixeris Sꝫ ſecus ſi fe
ceris. ſecꝰ habebis. Vale. illiꝰ ſemp ſidonij memor
quẽ virtꝰ extollit hꝫ qd pferat auro.

¶ Scribit ſcolaris ad ſuũ priorẽ magiſtꝝ vt prem
inducat q̃ eũ determinare pmittat.

¶ Hũilitatẽ ſubiectionẽ ſuitiũqꝫ debitũ ꝓ ſalute:
Lõgo iã tpis curſu ɔptũ habui mgr̃ mi p cũctis mõr
libꝰ hõrãde vrã ɔſilia i meoꝝ pentũ aures pdulat
cadẽ: Quos vel i hijs q̃ directionẽ meã reſpiciũt po
terit eciã tenuiſſima admonitio vrã efficacit̃ iclinaẽ
Diu eciã noui affectionẽ i me vrãm lõga ɔſtãtia cõ
firmataꝫ. Hinc michi fidutia ſurgit vt ad ſinũ beni
uolẽtie vr̃e cõuolem i ipſũ ſupplices pces effũdã: In
ſtãt iã louanij determinãtiaꝝ tpa q̃bꝰ mlˀti lcõis mee
cõſodales ꝓ gduũ i artibꝰ quodã ꝓhemio determinã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

tes fiūt. Parētes mei h⁹ rei nec rit⁹ nec formas nec
q̃d ꝓſit ſatis ꝯgnoſcūt: Rogo igit̄ vos mgr̄i optime
dignemi̅ pentes meos cariſſimos vt ad gr̄dū in arti
b⁹ me ſb̄leuēt īducē. eiſqꝫ eoꝝ ocul̄ corā ponēdo q̃d
is hit⁹ ꝓderit. ⁊ q̃d nocēt forte neglect⁹. cꝗꝫ tpa
iā aſſūt q̄ nūq̄ huic rei apta redeūt. ⁊ q̄ cariſſime ī
hoc caſu fit. qd̄ ī curſu ⁊ ydoneo tpe ñ fit: Hic indu
ſtria vr̄a pētib⁹ occurrēdū ē. q̄ ꝓtractiōib⁹ gaudēt
oīaqꝫ ad craſtīa ducūt: Nō eq̄s ocul̄ aſpicē potero
filios meos añcedē me p̄miis ⁊ hōrib⁹ quos īdefeſſa
diligētia mitor ſciētiis pueīre: Nā donec viuā turpe
duxero cedē pari pulchrūqꝫ viciſſe maiores: Vos g̃
mgr̄i colēdiſſime ad ſupſtructionē erectionēqꝫ meā
intēdite. q̄ in me fideliſſimo niſu p̄ma lr̄aꝝ ieciſtis
fundamēta. vt vt⁹ q̄ a vob̄ icepit. cepta nō decidat
Sꝫ qd̄ p vos ortū ē p vos ſumat incremētū: Habebi
tis me donec viuā ꝓ vr̄a ſalute ad eū q̄ oīpotēs eſt
deuotiſſimū oratorē. qui vobis tribuere dignet̄ qd̄
vobis noſcit ſalutare:

Reſpōſio magiſtri ſup ep̄la p̄ori

Quia tua petitō ſtudioſiſſime adoleſcēs hōre fuit
rōneqꝫ plena: mox illi volēs parui. nec egui mom
tōre ſcd̄o Factur⁹ ꝓ te plura ſi pari iuſticia poſcas:
Patri tuo ordīe lōgo ꝯſilia dedi. nō tuis votis diſſo
na q̄ eū nō mō tetigerūt ī cortice ſꝫ oſſa penetrarūt ī
ſidētqꝫ medull̄: Quib⁹ facile qd̄ poſtulas aſſeq̄ris:
verb̄ eq̄re nō valeo q̄ gaudeat pr̄. te gr̄dū ardent̄ ex
petē tuoſqꝫ ſocios gl̄oſo quodā conatu velle ſcien
ciis ⁊ gr̄dib⁹ ſupare qd̄ ſibi ſtatuit vt aiūt vrbē in
corde: Ad mgr̄m tuū pat̄ lr̄as mittit ſui animi teſtes
Tu ego cū ſociis tuis ꝓgredē ac ſp emitē tuis ſcrip
tis tua ſtudia ꝯformare. ne que ſcripſiſti in calamo

nata videant̄. ⁊ nō ex corde emanaſſe: Gradꝰ ei nil aliud ē ꝙ ſignū foris exhibitū. qđ q̄de mēdax ē. n̄ inꝰ ſuū rn̄deat fūdamētū: Nō em̄ mgr̄ ſ potius ydolū et ſtatua ē. q̄ ſcia carēs vano hōre. iamq̄ʒ noīe glatur: Vale ⁊ tuā naturā tuāq̄ʒ ꝓmiſſionē ſeq̄re in p̄clara te vocantes:

Pater filiū louaniū mittēs ſcribit regēti

Egregie vir. filiū meū ex pluribꝰ vnū ad te mitto ſciēcijs ⁊ moribꝰ educādū. quē in ꝯmuni porcōe collocatū iri velim. cupiēs eū ſciētijs locupletari ⁊ moribꝰ. nō ita mēſa ł epuł: Sitq̄ʒ ī camera mgr̄i q̄ ē tā moribꝰ ꝙ eloq̄ntia p̄ſtās. q̄ dicē ſimul ⁊ facere doceat: In quo nō nimia emineat auſteritas. nimiaq̄ʒ comitas: Ne ide odiū. hic ꝯtēptꝰ oriat̄. q̄ neq̄ʒ vitia hēat. neq̄ʒ ferat: quē filiꝰ libenē audiat. dcis credat ⁊ ſe ſimilē illi fieri ꝯcupiſcat: Cui ꝓ ſuo labore me ſatiſfactuꝝ ſpōſoꝛ adeſto: Valetoq̄ʒ philariē

Reſpōdet regēs pedagiū patri.

Filiꝰ tuꝰ digniſſime vir quē ad domū meā educādū deſtinaſti: dū ſecū ſuo itroitu de ḡmatice rudimētis diſceptarē. viſus ē mihi de nūero eoꝝ q̄ ſuos annos an̄ceſſerūt: Cui mgr̄m dedi ingenij ſui ducē: qui operā daturꝰ ē. vt doctū efficiat doctiſſimꝰ ipſe. cui ſūma cura erit. in eo vicia v̄tuteſq̄ʒ diſtingē: itaq̄ʒ frenis eū cohibē. ne ī illicita ꝓruat ne q̄ʒ ꝑus vicijs īſueſcat. ꝙ ſciat vicia eſſʒ Ex quo nichil nō ꝓfutuꝝ audiet. nihilq̄ʒ diſcet. qđ ł dediſcē. ł ncc̄e rectiꝰ eſſʒ Qui diurni eiꝰ laboris veſperi ſp rōnez ꝑ eiꝰ captu exiget: Pro cuiꝰ labore nobilia duo pollicitꝰ ſū. vt eo det̄ intentioꝛ. ⁊ vt ſpe p̄mij laboꝛ ei dulcioꝛ fiat: Vale vt apđ plautū ē vſq̄ʒ dū regnū optinet iupiē

Scribit̄ filio ſtudēti vt diligēter ſtudeat.

Quid multa dicā: En lachrymis defluimus · merore cōficimur · dolore vexamur acerbo: Det de⁹ meliora pris · horrorē hostib⁹ illū: Qui vos tñ interea sua faciat grā letū semp atqȝ felicē ·

¶ Rñsio ɔsolatoria sup p̄dictis ·

¶ Pulchra illa adverbia quoꝝ epl'a meministi ne ꝑieceris kme frat ꝑ salute: Nō aīm deseras · ſ letū te teneas: Nil ꝓdest dolor · nil ꝓsūt lachrime · nec pñt fata moueri: Scio ꝙ natura lachrymis stimulos dedit · ſ modū vtuti · ratiomqȝ reliqt: Quid mirādum ꝙ nūc frondes · nūc fruct⁹ defluūt arborib⁹ · paria sunt hec · q̄ fatales hoīm casus respiciūt · Quottidie mala incrementū capiunt: Quis em̄ ē ann⁹ · pore ñ deterior · q̄ lux seqūes · q̄ p̄cedēti aliqd incōmodi nō deiecerit: Veꝝ pl⁹ dixero · q̄s nostꝝ · tā letū mane viderit · vt nō añ crepusculū cura merorqȝ surrepserit: Noli igit animū tuū exulcerare fletib⁹ · ⁊ nō tā lachrymis ꝙ̄ ad tēp⁹ loci absētie fidas: Et felix vale as corpore sano ·

¶ Remittit ad prēm in artib⁹ ḡduat⁹

¶ Salutes oī gaudio letiores: Filium tuū celeberrime vir ad dñatōes tuas sanū ⁊ saluū · auctūqȝ scia gradu remitto: Qui abcedēs laudē memoriāqȝ honestaȝ louanii sue fame reliqt: Ideoqȝ ḡte recipies atqȝ benigne opā meā in eū cōiectā: quam ceteris votis tuis in oīb⁹ patā sp habetis: Te q̄ȝ rogo p vetere nostꝝ q̄ rūpi neq̄t amorē · vel si sic poti⁹ vel cōsulo: ꝙ filiū tuū ad litteras natū · a scolis nō distrahas: Sed rursus ad vniuersitatem louaniensem vel aliā quāpiā mittas: Neqȝ sinas adolescētie sue florē in perditioneȝ decidē: Nam doctrinari q̄ sistit negligit · retrocedit q̄ nō ꝓgredit: Nō fructū ābor dabit

que in floꝛe deficiat: Nec messem diu dabũt agꝛꝛ nõ ſe
rẽtib9: Valeto tuũq; filiũ valere facito

¶ Intimat frat̃ fr̃i pr̃is obitũ cõdoloroſo plãctu

¶ Kme frat̃: Dũ dies auguſti ſeptim9 ſuã auroꝛã ꝓ
tuliſſ3 · genitoꝛ noſter extinguit̃: Et vt nccẽ eãt na
ture ↄceſſit · eiq; ſoluit qđ debuit: Adeo q; deuote vi
ta defungit̃ · vt poti9 de tã ſalubri dulciq; exitu gau
dendũ q̃ lacrimandũ eſſ3: Niſi natura ſtimul̃ nos ſu
is ĩpellẽt: Qui oẽs domi · dura iã ſorte pſtringimur
Mat̃ nrã q̃ nos pepit · in luceq; duxit · ẽtiã iã noctẽ
inſomnẽ egit · mẽte carẽs nõ lacrimis · q̃ tpa iam tra
hit multis fletib9 atq; lamẽtis: Cui ſpero tuaꝫ p pñ
ciã · multũ doloris abrũpe poſſes: Ad nos igit̃ mox
vemite · id etiã tua res expoſtulat indut9 veſtes lugu
bres · huicq; ſorti ↄgruas · Itereaq; prẽm noſtꝛꝫ et̃
nã requiẽ aſſeq̃ dep̃cemur · Hoc vnicũ illi ꝓdeſſe po
terit · hoc agam9: Libellos atq; ſarcinulas tuas lo
uanij dimittas illuc q̃ p̃mũ reditur9 · ſtudiũ tuũ ꝓ
ſecutur9 eo feruẽti9 · quo pr̃ noſter id moriẽs exop
tauit inſtãti9: Eiuſq; volũtatẽ vltimã in hoc ipletu
r9 · q̃ ſibi tã vehemẽs pmãſit · vt ne vicina q̃dẽ moꝛ
te lenteſcẽt: Perſuade tibi q̃ me frẽm ſp eſſe iuene
ris · ſi qđ inicũ ẽ oĩs p̃ſtãtie · lr̃is diligent̃ incũbas ·
et cum virtute gradiaris: Vale atq; ſic ſtudeas vt
ſemper magis valeas ·

¶ Amic9 libꝛꝫ repetit quẽ timet venditũ eſſe

¶ Salutẽ fideiq; ſeruãtiã: Amice kme: Inflauit auri
b9 meis fama oĩ curſore velocioꝛ · q̃ libꝛꝫ illũ meum
quẽ accõmodato poſſides alteri vendideris · Sepe ro
gaui vt eũdẽ mihi remittẽs · q̃ neq; libꝛꝫ neq; rñſũ
ſũ aſſecut9: Noſti amice q̃ ſola fides ſeruat amiciciã
Scis etiã q̃ libera letaq; fronte oĩb9 deſiderijs tuis

me ſemp̄ patiſſimū. habuiſti. q̄ ſemp̄ cupiui ſtricto.
amore tibi cōnecti: Rurſus igitur ad preces cōuolo.
attēta mēte rogitans. ne me diuti9 ꝓtractiōe ddu
cas. quo cogar iuris remedium q̄rē. tibi nec vtile.
nec honeſtū: Et ſume vide. ne cult9 ſpernas ⁊ ama
t9 odias Et vale i eo. q̄ cunctoꝝ corda cernit ab alto

¶ Remittit liber cū excuſatōe honeſta

¶ Salutē. amoriſqꝫ cōſtantiā: Solidiſſimū atqꝫ p̄pe
puū vere amicicie fundamētū eſt. amice colēde vt d
amico nūq̄ aliq̄d dubitet: Nam vbi dubitatio irre
pſerit. mox defecerit nomen amici neceſſe ē: Graui
ego dolore cōſternor. vidēs q me exiſtimas ꝓmiſſi
onū largiorē q̄ fidei: Scio q nil turpi9 ſol videt fide
frago: Libꝝ tuū multa cū grāꝝ actiōe remitto. ne
nrām amiciciā turbet dilatio: Semp̄ nā ego id aio
fixū tenui. me tui animi p̄ncipaliſſimā ſedē occupaē
Caue ampli9 rogo. ne labia maliuola apud tuū iu
ſtiſſimū pect9 lumen veritatis extingāt. tibi nūq̄ de
fuero vel fide vel ſeruitio. q̄ mihi ſal9 es. p̄cipuū de
c9 atqꝫ leuamē: Vale felix. teqꝫ ꝯſuet regtor olimpi

¶ Scribit ſenex ſe pericula climaterici āni tranſ
iuiſſe.

¶ Largas habūdo fluxu ſalutes: Ago iā annū ſexa
geſimūterciū preſtātiſſime vir. quē caldei climateri
cū ⁊ ſtalariū atqꝫ fatalez vocāt: Quē pictagorici. a
propt̄ latentē vim ſeptenarij numeri atqꝫ binarij. i
ſeſe ſepties multiplicati: Aut forte ꝓpter q̄ſi vltimū
cōmuis etatis hoīm flexū: Aut ob occulti fati quāpi
am aliā latētiā piculoſū eē putarūt: Qui annus ſuo
primo aggreſſu ſubrigidul9 mihi viſus ē: In quo ſe
nectutis incōmoda graui9 ſolito ī ocul' ⁊ tibijs ſū p
peſſus: Atqꝫ adeo vt cū virgiliano euādro ceperim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſuſpirio multo exclamare: O mihi p̄teritos referat
ſi iupit̃ ānos: Atq̄ illō maximiam: O q̄ꝫ dura p̄mit
ſeros cōdicō vite: Nō ſū qđ fuerā. pnt ps maxīa nrī
Sz p⁹ puule pās ām fluxū redn̄t p̄ſtm⁹ mihi vigor ī
mēbris. ea certe ītegr̃tate vt caldaic⁹ ille ān⁹ in me
nihil egiſſe videat̃: Niſi forte qđ ī multis ī me etiā ce
ciderit id ſcz q̄ illi mors ſepe vicinior ē. cui videt̃ ab
ſentior: Cui tñ natura īcertū finē ſtatuit vt ꝓpior ſp̄
credētur. Sz vale. hora ei iā tarda ē. letiſſima mihi.
letis cū ſocijs cena fuit. q̄ pit̃ eq̄tatu feſſi ex brugis
gandauū tarde applicuim⁹: Suadet igit̃ ſomnos vt
mq̄t naſo tēpus motuſq̄ꝫ merūq̄ꝫ.

¶ Rogat pat̃ ne fili⁹ ſu⁹ cū quodā diſcolo ꝯūſet̃
Letiſſimas cū felicitate ſalutes: Neſcio q̄d audio
venerāde mgr̄ tuo in pedagogio q̄ndā curati nrī ne
potulū eſſe receptū: Nuē a filio meo tuā p prudētiā
ita arceri deſidero vt nulla prorſus inter eos coio ca
dat: Nā ſi is tua ī domo bñ ſe rexerit int̃ pdigia me
mineri: diđicit. Iā ille cellulas mētricū adire vectes
q̄ꝫ eaꝝ ī forib⁹ ſubita vi ꝯfringē: Linguā hꝫ cui ſilē
tiū pena ē: Nā q̄ ſcit ⁊ q̄ neſcit pari audacia loq̄tur:
Nihilq̄ꝫ petit. n̄ qđ vent̃ ſoporq̄ꝫ ſuaſerit atq̄ꝫ libido
Si quē ſe peiorez videat patū ſp digitū hꝫ. quo illi
oculū eruat: Ex quo nil aliud q̄ꝫ tediū expecto: Cum
quo ſi fili⁹ me⁹ verſaret̃ nō illeſus euadēt. Plurimū
mihi placiti feceris ſi a filio hāc ſocietatē malā oēm
q̄ꝫ ſimilē ſemoueris. Nōq̄ꝫ pfecto ſi feceris radicem
mali ſuccideris. ſimulq̄ꝫ errorē ꝯpuleris. Felix vale
caruſq̄ꝫ celicolis eſto.

¶ Rñſio regētis ſup ꝯtētis in p̄cedēn epl̃a
Salutes plurimas omni ſalute letiores. Vere oīa
reperi que michi. celeberrime dñe tuas p litteras

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Admonitio fidei suadē sup b̄nficiꝫ pmutatōe.
Saluꝰ ⁊ ſaluꝰ eſto. ꝙ cū alio q̄ꝫ mecū nūq̄ꝫ tuū b̄n
ficiū pmutaſſes venerabił dn̄e aſſertōne multa cre
bro mihi polliciťꝰ es. Sꝫ neſcio q̄d iā audio ꝙ eadē
ſup re cū alio quodā pl'imū vbi h̄uiſſes. Tu videris
q̄ſo ſi id facē ſatis tibi ſit itegꝝ. Nil duco h̄ȯabiliꝰ nł
qꝫ ātiquiꝰ fide. Scis ei q̄ꝫ clariſſimi lumīs ipa fides lā
pas ē. Vꝫ nāqꝫ tullio teſte hoc nomē fides ſillabas
duas. vnā a dicto. alterā a fcō. q̄ſi tūc vera fides
ſit ſi fiat qđ đr. Fac ḡ optie fiať qđ dixiſti. ſic em̄ fi
des ſtabit. q̄ vtiqꝫ caſura ē n̄ fcm̄ dicto cohēat. Fac
to rogo ī hac re. ne mihi neqꝫ fidei deſis. cū vitā ꝓ
tua ſalute. tū opes oēs ꝓfūderē. Parato q̄ſo. ſi me
audētiꝰ loq̄ q̄ꝫ par ē ꝓſpexeris. Calamꝰ meꝰ garru
lꝰ eſt ⁊ pl'imi fluxꝰ. neſcitqꝫ debito pūcto ſiſtē. Po
tens ē vetꝰ amoꝛ noſter. oīa in rectū flectē. Vale at
qꝫ fauſta felicīqꝫ ſoſpitate fruaris.

¶ Habētur grē amico ⁊ deſiderať eiꝰ aduētꝰ
Salutes amiciſſimas. Cū lrās tuas excultiſſimo īge
nio ſcp̄tas acciperez oꝛnatiſſime vir. vix dicā q̄at q̄n
ta ſim leticia gaudioqꝫ ꝯfectꝰ. cū p eas me feceras
certioꝛē deſiderio meo ſatiſdatū eē. q̄ mea opa accu
ratiſſime expleſti oīa q̄ tue fidei ꝯmēdarā. nec vidđ
ſane q̄cq̄ꝫ a te p̄termiſſū qđ mea intē ē ābitrari potu
iſſes. tū eciā maxie ꝙ ꝓpe diē vt ſcrib̄ te ad nos vſ
qꝫ recipies. Nđ q̄ꝫ p̄mū foꝛe vehement̄ eciā atꝫ eciā
opto. Sat noſti q̄ꝫ ſint oīa deſiderāti tardioꝛa. Tūc ei
int̄ nos q̄ ſūt archana ſemotis ābitris libē ꝯmētabi
mur. Etſi īterea q̄cq̄ꝫ ē qđ a me fieri poſtulab̄ id to
tū ī tua foꝛe ptāte ꝯfide. Nā ego ꝓfecto tā tuꝰ ſū. q̄ꝫ
q̄ oīm maxie. tuo ḡ me ābitratu vtē ⁊ b̄n vale. Ex
valēciis marciꝫ p̄ma tarde dū nigre cōtexerāt lati

tantia ſidera nubes.

¶ Ad amicū vt fratrē ex carcere liberetur

¶ Ingētes fauētiſſimo corde ſalutes. Si hūaniſſimi modeſtiſſimiq; moēs tui aīe kme ab ineūte ęte ado leſcētia nō mihi plucide ꝯgti eſſent: nō auderē pfcō tāta cū fiducia id a te poſtulaē qđ mihi gtiſſimū ſis factur⁹. Solēt n̄ nulli q̄ ſplēdidiorē fortunā ſūt aſſe cuti reddi ſuis amicis tardioēs At neſcire n̄ poſſū q̄ benig̃ ſp vrbaīitate q̄ pmpte facili libaliq; aīo mihi ſp īdſū acceſſeris quotiēs mihi op⁹ eāt tuo pfrui ad iumēto. Nec vlla fortūe traheris temeritate. ſ rōe ſp ꝯſilioq; ꝯducceris. Sȝ ne videar difficillimū q̄cq̄ a te petitur⁹. rē accipe breuit̄ frēm hēo q̄ gādaui poſt eaq̄. corā ſcabis cām ſuā īſtituerat ꝯiect⁹ ē ī carce rē. q̄ me dedit de caū nō de ſuo errato ctiorē n̄ ꝯī vſi tatoq; plāctu vt ſolēt oēs q̄ iudicō plectūt q̄ mltū iniuſte ſit detēt⁹ Te plrimū rogo eūdē viſitar: ⁊ quo ad poteris ei⁹ libatōi itēde. Sub eger a me abijt et oīa adūſa pſūde recipit. Feſtina g̃ ne mors pūeniat q̄ alterā carceris clauē hȝ. Poteris em̄ magis v̄bis q̄ alij fctis pdeſſe. Et ſi q̄d ex me petieris. me tibi oīaq; mea offero oblatōe fina. Et vale gaudētiſſie

¶ Lrē depcatorie ad pmā miſſam.

¶ Immēſas inūeraſq; ſalutes Parētū ⁊ amicoꝝ cō ſilio. vrgēte q̄ deuotōis ſpū ad ſacdotiū me ꝯtuli. Primā miſſaȝ fauēte dei clemētia celebratur⁹ ſeptē bris decia. q̄ dies vt ꝯuētu aīcoꝝ meoꝝ ſolēmiſſiā fi at vehement̄ exopto. Quos dū mēte recolē cepi. ipē int̄ pmos occurriſtis. Rogo g̃ vos amātiſſiē vir vt q̄ pus ſp beniuolētia me cōplecti fauoreq; pſeq̄ cō ſueſtis. hāc diē q̄ oēm expectatōez diuturni ꝯſiderij mei expletura ē vr̄a pn̄tia vrīſq; fauorib⁹ cornetis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Dabo vices du̅ vires eru̅t ⁊ repoſcetis Me em̅ vob
deuoueo meq̄ totu̅ polliceor ⁊ offero. Valeto i xp̅o
cuiꝰ veſtris aſpiret gratia votis.

¶ Littere dep̅catorie ad nuptias

¶ Ex intimo cordis oblatas mille ſalutes Maioꝝ
meoꝝ ꝯſuaſu. amicoꝝq̄ ductu. q̄bꝰ no̅ co̅gruit ob
luctari. in vxore̅ delegi mihi i dei ho̅re̅ viam mei op
timi viri filia̅. paꝝ generis ⁊ dotis ſed moꝝ ⁊ forme
oculo meo iudice p̄diuite̅. Que ſua dilige̅tia ꝯiuga
liq̄ fide curas domeſticas gerat co̅ponat ⁊ inſtruat
aſtetq̄ mihi vxorio more in ſpe̅ ꝓcreadaꝝ ꝓliu̅. q̄
bꝰ ⁊ generis nome̅ ⁊ ſi que mihi ſupſit bo̅ relinqua̅t
Co̅ſtitutꝰ e̅ nuptiaꝝ dies octob̄s penultia qua̅ rogo
mihi tua optata p̄n̄tia tuiſq̄ fauoribus digneris ho
neſtiore̅ iocu̅diore̅q̄ effice̅. Intea vale. Ex louanio
ſancti luce ꝓfeſto tarde. ia̅ terris luce dimota

¶ Petit̄ ꝓuiſio de fructibꝰ q̄dragesimalibꝰ

A Come̅datoe̅s atq̄ ſalutes p̄tereo. q̄s miſi immen
ſas meo tibi noie is nu̅cꝰ obtulerit. velim eu̅ exiſti
mes mee co̅miſſionis ſueq̄ ꝓmiſſionis neglectore̅.
Poſſis optare cariſſime frat̄ q̄ a te diſta̅tior eſſem
vnde tibi ex me amoris ta̅tu̅dem ſed moleſtie minꝰ
eſſet. Tacuiſſem iam ego ſola verecu̅dia tentꝰ ſi no̅
eam co̅fidentia ſuperaſſet. Eo namq̄ fidentius rogo
quo meis p̄cibꝰ ſepe volentiꝰ annuiſti. Fertur. dacti̅
los. ficꝰ. racemos. ceteraq̄ quadrageſime alimen
ta brugis multa copia adue̅taſſe. de q̄bus vt ſoles
adhuc mihi ꝓſpicias rogo. Ita tn̄ vt quo meliꝰ fie
ri poſſit ⁊ reꝝ electioni ꝯſulat̄ ⁊ nu̅moꝝ parcati. Si
quid ex me velis is ſum q̄ ne velim admoneri. Si
em̅ ſcire̅ quid ex me cupes ꝓfecto citiꝰ q̄ vocatus
adeſſem. Vale frater ⁊ felix eſto.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Ex louanio februarij quarta tardē dū nox adeēāt cre
ſcentibus aſtris .

¶ Reſpōſio ad lrās pcedētes .

¶ Non ſol eſtiuꝰ tot ꝓducit radios quot mihi ſalu
tes is tuꝰ nūcꝰ tuo noīe dixit . Nō igit̄ ē quo euz ap
pelles tui cōmiſſi oblitorē . Tu ex aduerſo ſalutes ex
me totidē habe . vel fieri ſi poſſit duplicatas Fructꝰ
quos ꝑ te ꝯpari petiuiſti vir percolēde i naui ſūt in
magno dolio clauſi . ne vel naute inſcicia cābiātur .
vel manibꝰ aſtātiū minuant̄ . Huiuſcemodi eī minu
ta eſculēta ocul' manibuſq; patētia pcaro creſcē cō
ſueuerūt . Si fides ſit ocul' rē habes electiſſimā ⁊ cer
te ſuo p̄cio dignā . Nūcꝰ rē agi vidit ipſe merces ⁊
p̄ciū ⁊ oīa nouit . Si q̄d āpliꝰ ex me vel' āpliꝰ māda
et optime vale . Ex brugis pceleriť februarij luce . x .

¶ Inq̄rit̄ ꝯdicio ⁊ q̄lificacio cuiuſdā domicelle .

¶ Dū nūdinaꝝ tpe diſcertiſſime vir te antwerpie
diu q̄ſitū nē inueniſſez gādauū pgo tecū loq̄ndi grā
Illic dū venerā tu antwerpiā v̄ſus inieras . Dum
curſus antwerpiā peto tu gādauū remigueras De
fuitq; mihi ſidꝰ benignū quo te in via vel in t̄mis .
vel interea vſpiā loci cōueniſſem pcipidꝰ erā tecū
loq̄ ſub fide ſecretiſſima i re nō pui pōderis q̄ dū diu
tiꝰ ꝓtrahi neq̄t cogor ꝓ lingua calamo vti Fuit tibi
vicinꝰ dū viuēt mercato ⁊ venetꝰ ⁊ īnt̄ mercatores
nō obſcuri noīs Is reliq̄t viduā cuiꝰ ꝯditōes fortu
nas ⁊ ſtatū q̄ſo mihi tectiſſime pādas Res em̄ huiōi
agit̄ in q̄ facile poſſit ſi feceris mea vtilitas vel ſi ne
glexeris mag̃ iactura ꝯſiſtē . Dū colloq̄ dabit̄ oīa no
ſces . Vale ex louanio februarij vltima digitoꝝ mo
tu non ſequi .

¶ Reſpōſio ad epiſtolā precedentē .

Caueto vir ōrnātiſſime. Mulieri illi' ꝓ q̄ petis cor
dialis amice etas iam ingraueſcēs eſt Habet tamē
adhuc infractā valitudinem que numeroſe ſobolis
multitudine; ex ſe progenitam videt. Filios filiorū
qꝫ filios atqꝫ nepotes foris ⁊ domi ſumme auctorita
tis ꝯſt. Itaqꝫ abſqꝫ viro mercātiam exercet ⁊ ſingu
la regit: vt nemo cōſilium prudentiamqꝫ viri deeſſe
ſentiat. Integerrimū nomen gerit preſtātiſſime mu
lieris. ⁊ addo fortunatiſſime Hic dicere cogit gen⁹
forma. liberi. ⁊ ſua poſſeſſio. Quib⁹ non deſunt pru
dentia vt⁹ ⁊ ꝓbitas. Vitam enim huiuſcemodi du
cit ſub multo ſue fame ſplendore vt mihi multiplex
pateat cāp⁹ virtutes vt narrem vt vcia nullus. Va
le ex gandauo clamitante nūcio tarde poſt cenam. p⁹
vina. palpebris ſic vigilia feſſis vt ſingula ꝓſpecta
bina mihi viderētur: Parcito igiᷣ ſi vix legas q̄ vix
ſcripſi calamo ſine lege currēte.

Rogatur patrinus pro leuatione prolis ex ſa
cro fonte.

Noctis hui⁹ circiter medium peperit michi vxor do
no dei labore benigno filiū: Quē dum a matronis
audiui illi⁹ roboris eſſe. vt in puula baptiſmi ꝓtra
ctione piculū videret nullū: Mox ego duz hodierna
luce declinātē iam nocte cepat parūper albeſcē celū
has ad te ſcribo pfeſtine ad cor vſqꝫ rogitās vt ad
horā poſtprandiꝫ quartā louaniꝫ adſis in ſanctiqꝫ pe
tri baſilica ad ſacrū fontem filio meo manū accom
modes. teqꝫ mihi cōpatrē ⁊ nato patrinū prebeas
vt vbi multis amiciciaꝝ nodis cōnectimur ſanctū il
lud cōpaternitatis vinculū nobis eciam atqꝫ eciā ſit
adiunctum: Cupioqꝫ filium meum tuo nomine ap
pellari. quo minus ad te diſſideat. cui in moribus et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

vita ſimillimū fieri exopto. Quod ſecū aliq̄d tui ſꝑ de
ferat. rationēq; h̄eat ſibi ꝯiunctā. eo tibi pendi ala
criꝰ. te imitādi ⁊ obſuādi vt alteꝝ parētē vt vite
cenſorē. Vale ꝙ̄ queas optare feliciꝰ

Reſpōſio ad precedentē

Cū hodierna die cāpana octauā horā ānūciat ſer
uitor tuꝰ ꝑ ingētē pluuiā ꝯperant̄ aduolat aduſq;
cutē madidꝰ. ꝑ veſtes vndiq; ſtillās. Quo viſo pri
ma frōte obſtupui erāq; ācipiti mēte ſubpauidꝰ q̄d
nā ſibi vellet tāta eiꝰ celeritas. Verituſq; fuiſſez ne
q̄d mali nūciaturꝰ adueniſſz n̄ viſa fuiſſet leticia ſui
geſtꝰ ſuiq; vultus q̄ddā iocūdi polliceri. tacitꝰ emꝫ
ipſe mox l̄rās offert ex curſu q̄de flāte pulmone. tam
calidꝰ vt vix ꝓmū ſalue poſſꝫ exꝓmē. Quas dū cele
rit̄ plegiſſē q̄ntū mihi ſuccreuerit gaudiū nec līgua
dabit nec calamꝰ. dū aſpicerē ꝙ tua bōitate te mi
hi fieri ꝯpatrē ardent̄ expetēs. ⁊ ꝓmogeītū tibi na
tū mihi filiolū dedicares q̄d maximi mihi mūeris ⁊
ornamēti loco ē. Naꝝ gerulꝰ pauliſꝑ reſpirās viſus
ac modico cibi adfeſtinās reuertit̄ vt in tꝑe te mei
aduētꝰ certū faciat. Noſti ex lōgo mercari calculo
cui etiā ruptura ſe iūxit. ſic eūt res vt bō ꝑ ſe ⁊ ſola
remāt. ſ; mala ſꝑ gemīata. A motu ei eq̄ vel currꝰ
multū abhorreo. Priuſꝙ̄ tn̄ ad horā ſigtā tibi deſue
ro. manibꝰ genibuſq; potiꝰ ad te repſero. nec ab il
lo me diuellet egritudo. nec itineris malicia nec in
clemētia celi. Fauente altiſſimo. cuius gratia te va
lere deſidero.

Rogat̄ amicꝰ vt certos mutuo det denarios.

Fidē meā aīce kme cōtuli vadē. ꝙ an̄ huiꝰ ebdo
made finē coronas decē exoluerē q̄s vbi ſperauerā
recipe nō poterā. Honorē igit̄ meū ſaluāq; fidē ꝯſer

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

uāre nō valeo n̄ te habeā ſubleuātē. Te igit̄ exora
tū velim vt totidē coronas hoc cū nūcio fido ſub mu
tuo mihi trāſmittas. Tibi eandē fidē meā quā tuo
iuuamine redimere conor curſus vadem cōſtituo ꝙ
ante inſtās martini feſtū eas reſtituero. Quod ſi fe
ceris hoc tuum meritum cum prioribus profunda
mente recōdam at fuero memor donec ſupſtes vix
ero. Tu felix valeas ⁊ lōgos in ānos.

Reſponſio ad p̄cedentē.

Salu9 ſis letuſq́ʒ viuas humaniſſime vir. mitto ti
bi coronas decē. miſſurus plures ſi poſtules. Velim
enim hoc tibi ſemper perſuadeas maximo michi gau
dio eſſe ſi tibi quiddaʒ facere poſſim quod tuo placi
to accedat vel cōmodo. Illuſtriſſimus dominus no
ſter dux ad bella ꝑperat ſe. cum vocor ad arma. vn
de mihi iam occupatio maior eſt ꝙ̄ paucis verbis di
ci queat. Tu igitur vale. breuitatiq́ʒ parce ad quaʒ
cogit me animu9 varijs iam curis occupat9 vtinam
tam meritis in te ꝙ̄ fide ⁊ fauorib9 plenus.

Repetūtur denarij mutuo dati.

Spectabilis vir cui apto ſanitas gaudiuʒ ⁊ honor
aſſint loco ſalutis Dum decē coronas titulo amicabi
lis mutui tibi mitti petiuiſti. euētui ſū gratulat9 quo
tēporis aliquādo tuis poſſem votis adeſſe. Qui repe
te tuis precib9 obtēpaui ⁊ dictas coronas illico miſi
quas licet reſtituē certum ad terminū tunc affutu
rum nūc vero affluxū dederas fidem. nihil tamē pre
ter verba vnamq́ʒ ſpem monitionib9 meis ſum aſſe
cutus. Tu nouos terminos ⁊ iterum nouos ⁊ qui
dem perplures ſtatuiſti qui nūc omnes a tergo ſunt
Adhuc igit̄ ex abūdāti te etiā atq́ʒ etiā rogo. ſi tibi
preſtita fides in p̄cio eſt vt indilate omiſſa longiori

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

mora · dictas coronas mihi trãſmittas · vimq́ꝫ v̓bis tuis tribuas effectuq́ꝫ p̄ſtes qđ tua fide roboraſti · Ne ſi nõ feceris · fidẽ ſcindas · amiciciãq́ꝫ nrãm · que vel ſp ſũma fuit: vel ꝯrãa ſũme vel diſſuas vel minu as · Ne q́ꝫ dilatõib⁹ tuis ĩ lõgũ nimiũ ꝓtenſis te co gar in ius vocare · Nõ nec p̄ſtite fidei tue congruẽt nec tuo cõmodo ñec hõri · Tu viue incolum⁹ ⁊ pro ſpere · Vale ex louanio leporino curſu ⁊ q̃dẽ oci⁹ q̃ꝫ corp⁹ opacũ ſoli obiectũ cauſauerit vmbrã

¶ Littere excitatiue ad ſcribẽdũ ꝓuocãtes

Etſi nos ſors nrã loco ſeiũgi coegerit · ſaltẽ lr̃is q̃ longiſſime volãt diiũgamur · Te nãq́ꝫ abeſſe mea cã moleſte fero ſꝫ tua gaudeo · Nemo em̃ vſpiã viuit q̃ cũ libẽti⁹ eſſem q̃ꝫ tecũ · ⁊ pauci q̃b⁹ cũ eq̃ libent · Cũ nemĩnẽ tibi ĩ amicicia añponã ⁊ ꝯparẽ paucos Hãc ep̃lam v̓bis breuẽ ſꝫ affectiõe lõgiſſimã poti⁹ ſcripſi vt ex te lrãs excuderẽ · q̃ꝫ vt q̃d habeaꝫ quod mag nope nouiſſe te vellẽ · Tu igit̃ ſcribe ꝓlixi⁹ magno quidẽ q̃toq́ꝫ cũ feruore · Vale ex louanio marcij deci ma dũ cadẽt ſol ⁊ diẽ nigra ſub nocte reliq̃t ·

¶ Reſpõſio ad p̄cedentẽ ep̃lam

Breuitas lrãꝝ tuaꝝ me breuiorẽ effecit · Quas vt tuas nõ vt breues letiſſim⁹ legi · Si tñ hac breui tate leteris crebriores ꝯfice vt numer⁹ ſuppleat qđ lõgitudĩ deeſt. Nõ ſi feceris ex aduerſo ita te litterã faſcib⁹ obruam vt mox rogare incipies q̃ꝫ cari⁹ ſcri bã breuiuſq́ꝫ · Nõ em̃ tenebo te plurib⁹ · ponã in cal ce qđ oĩm caput ẽ me tm̃ eſſe amicũ q̃ꝫ q̃ maxie · Nã tu quidẽ me⁹ es aut qđ ioco dixerim tu perbelle ſi mulas Vale ex louaĩo celerit̃ oculi trepidãtis ĩ ictu ·

¶ Intimatur aduẽt⁹ amici ad amicũ ·

Litteras plurimũ gratioſas ex te multe amicicie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

probū flendū cōſerē in quē relicto planiſſimo calle
ſpretis ɔſilijs proruiſſes. Reuertē miſelle reuertē.
fugito illā adulterā tui erroris fomitē. tibi qꝫ ꝓſpi
ce ne diuti⁹ pedes tui duces oculos antecedāt. Tue
parti vehement timeo. certū nā habeo ꝙ meis cōſi
lijs ſenſus tui moreſqꝫ repugnāt. Vereor qꝫ ꝙ non
facile vicia expurgab q̄ inherent oſſib⁹: Si immuta
bilit peūdū eſt nobiliori morbo perijſſe iuuaret. et vt
vulgi ꝓuerbiū ē. ſi mergi iuuat hoc nō in ceno ſ; in
aqua limpida fiat: Sꝫ vale vale ita quoqꝫ vicia hec
a te proijce ne amplius odor vllus naribus meis oc
currat. Non enim tutū ē ꝓpe ſerpentem verſari vi
rus habentem.

¶ Reſpōſio filij excuſationē continēs

¶ Filiali obediētia humillime p̄miſſa loco ſalutis.
Quātus iā dolor veſtris mihi ex lrīs part⁹ aīm me
um occupet metuēdiſſime pr̄ nō eſt q̄ exp̄mē poſſit.
Nō ꝙ erroris cōſci⁹ ſum ſ; ꝙ paternū aīm veſtꝝ ver
ſus me inq̄etū ſentio maliſqꝫ liguis ꝓuocatū retro
iecta veritate. Satis cōijcio ſi nō augurio fallor q̄d
hui⁹ fame ſūt auctores quos poti⁹ liuor q̄ꝫ veritas cō
citare ɔſueuit. quoꝝ ne vlla tpantia labioꝝ ē. q̄ ne
ſileāt. ne qꝫ linguā a malo deflectāt gratis q̄ loquū
tur ex digitis fugūt. a quib⁹ pater optime rogo nō
permittere veſtros oculos falſo velo obſcurari. veſ
traſqꝫ aures falſa fibula pforari: Si malis moribus
inſueſco. ſi bona veſtra et tempora perdo. ſi veſtris
mandatis obſurdeſco. nihil eſt ꝙ me expurgez ma
giſtros meos interrogate ſtudij mei vite qꝫ mee cer
tiſſimos teſtes Si delatores illi apud vos patulas au
res nō iuenirēt vos ſuis mēdacijs nec mouerēt nec
turbarēt. q̄d de me p̄dicare liberet nō vnius aſſis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

eſtimarē: Potiꝰ velim hij me arguāt moreſqꝫ meos
et vitā damnēt. cū q̄bꝰ mīe velim de vita ⁊ moribꝰ
ꝑmutare q̄bꝰ oī conatu ſp ſtuduī ſtudeboqꝫ ſp diſ
ſimilimꝰ eſſe: Docuit me ſeneca nō minꝰ turpe eē a
turpibꝰ q̄ꝫ ob turpia cōmendari: Has lrās optīe pr̄
feſtino curſu ꝑuenissem n̄ inflatio pedis mihi adeſſꝫ.
et q̄de tāta vt viſus mihi eſſꝫ molaris pedi appēſus.
nec mouē me potui ecīā adiutꝰ baculo: Parti tn̄ tu
mor abcedē incipit mox adero me plucide purgatu
rus. Sic dāte deo qui vos tueri dignetur nec minꝰ
feliciter q̄ꝫ longeue.

¶ Excuſatio alia filij ſup ſtudij tepiditatē.

¶ Si parū hijs ānis ꝓfeci metuēdiſſime pr̄. ſatis ꝓuī
dēt prudētia vr̄a nō oēs eodē eſſe ingenio nec eadē
hr̄e ad diſcendū adiumēta: Nō oīm ē altos mōtes
cōſcendē. ſūma iuga ſūmoſqꝫ vertices attingē: Si tn̄
ſociorū meorū ſplēdores ingenij eq̄re nō poſſum ꝓxi
mia tn̄ etatis mee honeſtis curis deſtinabo: Si qͦꝫ q̄d
tpis extra librōs qn̄qꝫ expēdero id totū ꝑditū iudi
cabo: Si ex numero eq̄liū meorū vobiſ inferior videar
bō fide polliceor q̄ꝫ ita oēm morā corrigā vt nō mō
ſeq̄ ſꝫ eos ꝑcurrē iudicabor daboqꝫ opā vt me talem
efficiā cui inimici mei inuideāt ⁊ amici ꝯtulent̄: Si tn̄
interea aliq̄ obtrectatores īuidie facibꝰ agitati. ali
q̄ aduerſū me ficta diſſemīnēt. veſtrē erit grauita
tis illis nec aurem prebere nec q̄d fidei cōmodare.
Valete pr̄ optime in eo cui nullꝰ ꝑfuit autor

¶ Rogatur amicus vt ſecrete inquirat male fa
me ſuggeſtorem.

¶ Lete viuē ꝓ ſalute. Spē mihi ꝑlimā fidētiſſīe vir
tua fides q̄ facile vel̄. tuaqꝫ induſtria q̄ facile poſſis i
preſſerūt. vt plene confidam paucas me optētuꝝ

qđ rogatur⁹ accedo. Sūt q̄ ſola prurigine linguē cō
citati pr̄i meo de me mala multa ſuggeſſerunt. quo
ventū ē ꝙ multas in me pr̄ dignas ꝯcepat iras ⁊ mł
ta audiuit. peiora vereť vnde ḡui dolore affect⁹ ſū.
qui nūq̄ꝫ triſticias potui pferre pntū q̄s eo ḡuiores
eſſe pp̄edo quo q̄ pr̄ me⁹ de ꝓlib⁹ audit i animū al
tiſſime cadūt hereētq́ꝫ tenacit. ſic ſuus mos ē. ſic ſua
natura. Aliog̃n pui eſtimarē mēdoſam famā nō re
b⁹ ſ᷑ vētoſo flatu ꝯſtructā. quā mox caſurā certiſſiē
ſcio more exuberātis flāme. q̄ mox emoriť ſi ꝯgruis
careat nutrimētis. Quo igiť facias te ad cor vſq́ꝫ dep̄
cor. prēm ſcꝫ digneris quo meli⁹ poteris mitigare.
ſtudeaſq́ꝫ ſcrutari hinc inde ſecretiſſime ſubpalpādo
qui ſint illi q̄ mihi ſuas tā faciles līguas in mea ſcā
dala accōmodarūt. In aliquos me vehemens ſuſpi
pio trahit quoꝝ noib⁹ adhuc preſtiterit pepciſſe do
nec me feceris certiorē. Eſt em̄ creberrime ſuſpicio
fallax. quos dū tuā p inq̄ſtā ꝯgnouero mox corā ef
fecero eos cū rubore negaturos qđ poſt tergū impu
denť aſtruūt. Paratio rogo. lōg⁹ ſum. tacē neſcio.
Plen⁹ ei mihi ē animus quē ſi ſcriptis explē conarer
breuitas ipſa in īmenſū euadēt. ſcedula ī mēbranā
exurgēt. epłaq́ꝫ mea trāſiret in libꝝ. Vale curſim
ex louanio ea die eaq́ꝫ etiā hora diei dū inť oēs mi
nimas ſol ꝑcreat vmbras.

Reſpōnſio amici ad p̄cedentē

Hoc erat km̄e vir tue fortune p̄ſidio ꝙ mihi tue
lrē exhibite ſūt couenientiſſimo tp̄e. dū ſcꝫ cenandi
grā ad domū pr̄is tui ꝓficiſcebar. Inter cenādū de
te mult⁹ ſmo ſubort⁹ ē ſtudui attenuare pr̄is verba
iram multam ſonantia ſed q̄ꝫ primū fame auctorem
ex eo cognouiſſem ita illum vt ab vngue tenero

monetaꝫ ſi eū deſcripſi vt nil aliud lucri fecerit ꝙ ſo
lēt q̄ ītē malleunt̄ icudē ianuā ⁊ limē digitos tendē
cōſueuerūt. Fecitq̄ꝫ illū mēdoſū loq̄culū hꝰ fame cō
fictorē rurſū ad prēm me pn̄te vocitari. Vbi ꝯptis
mēdacijs ſuis eū cōtudi duriſſimis v̄bis mutūq̄ꝫ eo
vidi atq̄ꝫ elinguē ſimilē ſaxo. Ondi pr̄i tuo ꝙ totꝰ
ex mēdacijs ꝑcedet ex fictiōibꝰ ꝯfectꝰ ē nō em̄ tot pul
uerꝫ minuta corpuſcula aerem ꝑuolitāt quot mēda
cia ꝯtinuo ex ore ſuo decidūt. Qual̄ ei ſit frōtis habi
tꝰ ⁊ v̄ba teſtant̄ ſꝫ ne tuū aīm ſuſpēſū reliquā q̄ mlꝉ
tū anhelat ipſū noſcē ꝯflatorēꝫ. Studet louanij filiꝰ
vidue ad dexterā domꝰ mee cōmorātis. ille ille eſt.
cuiꝰ nomē de induſtria ꝑtereo: ne hāc ſcedulā defeda
ret. Hec kme vir tāto curſu ſcripſi vt manꝰ ꝯceptū
ꝑcurrēt. Hoc ideo dico vt ſi igeīo ꝑcē nō dign̄beris
ignoſcas vel tpi. Vale in eo q̄ vetis ocia mādat. al
tūq̄ꝫ ꝑothū littore claudit.

Alia reſpōſio ſub alio modo

Legi lrās tuas kme vir. Cure mihi erit tua peti
tio. iuſta q̄dē ⁊ iuſti plena doloris Eſt certe nō ſecꝰ
ac ſcribis: neſcio cꝰ pr̄ tuꝰ ſꝫ ꝓfecto malediciōis fla
tibꝰ acceſſus aīo ſimul ⁊ frōte ꝑmotꝰ. cuiꝰ modeſtiā
vis doloris exſupat. Sꝫ qd̄ melius cadēt vide mihi.
Nōdū lrē tue maībꝰ ī meis caluerāt. dū ecce pr̄ mi
hi fit obuiꝰ. famā illā de te auribꝰ ſuis iniectā lōgo
ordie narrās. oīaq̄ꝫ alto ꝑncipio repetēs. Itaq̄ꝫ ꝓ
cul cepto vt merito q̄uis de eo oratiano poſſit ſale
ludē. ⁊ gemīo bellū troianū ordit̄ ab ouo. ꝙ ſcꝫ nō
ita natꝰ. nō ita a ꝑentibꝰ eruditꝰ. nūc tuā ꝓgemiē
fuiſſes imitatꝰ multaq̄ꝫ alia v̄ba protulit lōgiſſima
dictu. Tandē ego ꝯtra. ſpernēda eſſe mēdacia dixi
atq̄ꝫ vanā famā ſine capite ſine auctore volātē. vel

quã maliuolentia texuerat· quibꝰ verbis ex patris
auribꝰ tandez noui quiſnã ille cõflator mendacioꝝ
fuerat quẽ tigride peiorem diu agnoui: qui ingenio
vtitur malicioſe ⁊ perperaz· nec poteſt vſqꝫ ſatis fa
mã ⁊ hominũ ſanguine ſaturari· Quod dũ patris
tui plenꝰ in aures incuſſerã ſedatior animo abiuit:
Scias igitur multa ſupereſt que ſperes nec deſinaz
donec reſederit patris omnis impetꝰ videroqꝫ ſem
per vt apud plautum eſt ne fidẽ fluxã geſſero· Tu ĩ
terea letior vale·

¶ Epiſtola diffidatoria·

¶ Salutatõez quã dare ſoluit ſuo preſſori ſcorpio·
Compertuz habeo bone vir te gratis ad aures pr̄is
mei mendacia de me plurima cõflauiſſe· tuãqꝫ nunc
diu tectam inuidiã euomuiſſe· quã niſi reſorbeas ⁊
veritate mox reuoces condigneqꝫ repes qđ menda
cio peccauiſti· atqꝫ etiã dederis tẽpus in reliquũ fre
na maxillis· nõ leui effugies iram meam· cui facile
pereo· hãc iniuriã ꝯpulſantẽ· Valeto valeto quod
verbũ dum ad cõtraria trahitur ſi adhuc ĩ inuidia
preſtas velim in malã ſignificatõez accipias

¶ Reſpõſio ad p̄cedentem

¶ Reddite ſunt michi littere tue verbis breues
non ita ſentẽtiis que cõminationes redolere viden
tur adamante duriores· Arguis me ꝙ liuore cõmo
tus ad patris aures linguam meam in tuam infami
am inflexiſſem· Nichil errabis ſi diligentius verita
tem perquiras que facile ſeipſam palam efferet tu
as litteras tuo pudore damnaturam· Nec plus·
cum ſepe excuſatione ſuſpicio creſcat pro nunc
dicturus fuero· niſi ꝙ facilius blandiciis ꝙ̄ com
minationibus vincor· Vale et ſi potes me ama· ſint

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

min⁹ ſaltē nō odi. ſin adhuc minus. fac vt libet

¶ Rurſus alia diffidatoria

¶ Salutes quas inter vngues milui aſſequitur pullus. Miror bone deus bone vir quo titulo iuſti eo vſqꝫ in animo tuo ſedem liuor inuenit qui melli venenū inſeris ꝛ me blanda ſub ymagine prodis. q̄ poſt tergum linguam aſpidis os ſcorpionis ꝛ flatum geris baſiliſci. tu morez aranee aſſumſiſti que ꝛ ſi mel ſugit id mox vertit in venenū. nec diſſimilis api es mel in ore gerēti in cauda aculeū. eſt tibi coram homine lingua dulcis ꝛ mitis ſed a tergo aſperior tribulis ꝛ calcato imitior ydro. Tu rides in facie. mulces in aure. necas in cauda sardanino veneno ſimilis. quod quos perimit. riſu pire facit. Tu mihi faciem blādam porrigis. non aliter q̄ꝫ ſcorpio ſolet qui prius lingit q̄ꝫ pūgit. ꝛ tandem ꝑicis ignem et flāmam more ſerpentis. Vale ſcis q̄ꝫ patā vindicte vngulam habeo. Tu ſi viuam doceberis qui more ſanguiſuge alieno ſanguini inſultas. quo modo ſāguiſuga quo auidius ſugit eo ſe plenī⁹ interminat eodē eñ loco ſemꝑ duxi vitam ꝛ famam perdere. nullū diſcrimen faciens inter hoſtem vite ꝛ fame. Tu dente ꝛ vngue in famam meam nō ceſſas irruere quam malo ſuſurro ꝑmis ꝛ vt mordax erugo vorας vt tinea ſulcas. faciam vt poſt hac neminē tua voce laceſſes. vetus ꝓuerbium eſt. maliciam. partē ſemper maximā ſui venem bibere. Vale vale vt me valere exoptas. ꝛ vt planiſſimo verbo loquar iacebis niſi caueas. Ebullit mihi ſanguis noli furori fidē

¶ Rñſio ad ꝑcedentē cū duricie vbi

¶ Salutes ille quas mihi optas in te redeant ꝓ ſalute. Scripſiſti ad me lrās colera plenas tui ſimilimas

tueqʒ demētie ⁊ exhausti cerebri testes q̄b⁹ gaudes
ſermonē vti apud plautū eſt ore temerario effrena
to ꝓdigo petulante vite tue parē effundere. Cōtin
git. patrez diſſimilē ſepe filiū generare. orō aūt diſ
par morib⁹ vix vnq̄ꝫ pt repiri q̄ ſemp ē animi certiſ
ſima ꝓles Certū tn̄ habeto ꝙ nō facile me ſmon
terreb. q̄ de te dixi nō qꝛ dixi ſed qꝛ vere doleas Tu
verba fudiſti pūcto cuſpidis magis acuta cōtumeli
oſa minacia digna ꝙ a te ſed nō ꝙ mihi dicerētur q̄
poti⁹ tenēda q̄ꝫ reſſenda iudico. Caput igiť ego q̄ti
ens. v̓ba tua ita abiicio vt nihil hereat aurib⁹. ra
piāt ea venti. ⁊ tuū auguriū ſpergāt ꝓcelle. Si q̄d
viride te delectat domi ſū nec forib⁹ obdā peſſulū.
Sʒ ſi ſapis ex aīo tuo rancorez depomito turgidū c̄ꝫ
pect⁹ ſedato. Nō niſi feceris ex aduerſo ita pect⁹ op
ponā vt quātū vires mee p̄ualeāt ſera pn̄ia noſces
Et niſi furor impius tu⁹ limitez accepit ſed libuerit
ſemp vt ſoles mētis maliuolētia liuoreqʒ tabeſcere
nūq̄ꝫ ꝓceſſeris libē licēter īpune. Tu vt facis me mi
n⁹ ſemp. Valeto vt mereris qui ſi ſoluta ſemp tua
maliuolētia perſtiteris. ea bn̄dictiōe fruaris. quaz
oues a lupoꝝ dentib⁹ recipe ſolēt.

Alia ep̄la diffidatoria ⁊ durior

Salutē quam cretēſes ſuis hoſtib⁹ optauere. ma
la ſcʒ ꝯſuetudine delectari. Tu bone vir. iam cordis
tui archana lōga ſilētiōe cōtecta euomuiſti tui ma
liuoli animi feces calamus tu⁹ expuit. Tu cani rabi
do perſimilis. q̄ mordet manum porrigētis. eoqʒ tn̄
deterior quo canis linguā medicinalē gerit: tu vene
noſam. q̄ omnem ſermonem inquinas. maledictiſ
qʒ conſumis. Dic cerebꝝ plūbeum. quid furis quid
deſpumās; q̄ dente tuo canino in rabiem verſo mē

clā in curſas · oculis cates · ⁊ luſtis inuides · buliēte
ꝙ pectore famā meā conaris ꝯfunder: Sꝫ ne longioꝛ
hā cerebellūq; tuū mole vboꝛūq; opprimā ꝑge ꝑge
quo te īuidia ducet · nec deſine oīm hominū aures ⁊
oꝛa implē fuero qñq; ſi me deꝰ ſupſtitē ſinat dignā
tāta beniuolētia tua grām relaturꝰ · calamū ſiſto ·
piget em̄ ⁊ pudet tecū diutiꝰ occupari q̄ nō lr̄is dig
nus es · ſed nudo ferro viſitari · Nūc te valē velim
breui ſenties ·

¶ Frater ad frēm vt a vindicta auocetur ·

Pridie ꝙ has ſcriberē auribus inſonuerat meis
kme frat̄ te ī miſellū quēdā vſq; adeo motū vt capi
talē in irā ſanguinis auidā ꝓſilyſſes : In quē nulle
proꝛſus fortune vel animi dotes ꝯfluxē · Noui q̄s eſt
ēt ꝙ facile ꝯtēnendꝰ qui linguā gerit odioꝝ taz ſe
minatricē vt muſcas ⁊ pulices ad bella mouēt alte
riꝰ laudē in ſuā iniuriā reputat ⁊ quo miſerrimus ē
oībꝰ inuidet nemo ſibi · Te ꝑ vtutis amoꝛē kme fra
ter obſecro ꝑq; prudentiā q̄ nulli cedis · ꝑ pacē ⁊
caritatē q̄ cunctos exupas · poſtremo ꝑ xp̄i quinq;
vulnera q̄bꝰ innocētiſſimꝰ ſanguis effluxit tuas ne
manꝰ in hūc miſellū cōmacules · nec cures quid ad
uerſū te moliat̄ qui tuo ſpretu nō q̄de odio tuo dig
nꝰ eſt · ipſeq; ꝯtulaberis ꝙ ſibi materiā inuidie nō
contēptꝰ prebuiſti nō q̄d ille mereat̄ ſed q̄d te decꝫ
aſpice · Nō indꝰ elephas culicē curat · ad quēpiā ali
um migret vltoꝛē · Nō em̄ tandē caſtigatoꝛ ſibi defu
erit q̄ ſuū erroꝛē furoꝛēq; ꝯfregerit · Vale ſ; qd̄ ī ab
dito dixi in abdito ſerua

¶ Alia epiſtola ad idē cum p̄cedēte

¶ Salutē · Rogo te frat̄ exue beluinos moꝛes ⁊ fe
dos affectus · Vlciſci em̄ efferꝝ eſt ⁊ viro indignū ·

beluaꝝ ꝓprium. nec quidē oīm ſed pⁱmordaciū atq̃
pperſerociū. Non curabis ſi ſapis quid mali de te pſe
rāt qui nō Judicio ſed morbo laborāt. Nichil eīn cle
mentia humanꝰ eſt: honeſtauit clemētia multos.
vltio nullū. Si dicas q̄ tibi iniuriam intulit. cum ſe
neca pcto. quid queſo refert an pⁱmꝰ pecces vel vlti
mꝰ. Mors forte quā paras hoſti ei ad ceruicem ſine
vllo tui diſcrimine pendet quam forte ⁊ ſi valde ve
lis. nulla poteſtate poſſes auellere. Quid igitur ro
go. Juuat factum fato repellere ⁊ morituri ſangui
ne morituras manꝰ inficere. Quid ad te ſi maliuolo
rum lingue loquār ⁊ oblatrent modo quod ſolent
faciāt non quidē quod meruiſti. Lingue inuidis in
uidiā. neq̃ illis alteꝝ cupias tortorem. Satis ipſi ſe
torquēt qui alienis augūtur. Si velis a linguis ma
lis tutus eſſe. bene viue nil virtute ſecurius ⁊ be
ne vale.

¶ Adhuc alia epl'a idē ſuadēs aliis medijs.

Pacē ⁊ ſi quid pace ceris optabiliꝰ. Obſtupui flu
ctuatuſq̃ ſū vehemēter optīe fratˀ audiens metuq̃
reuoluēs quid id negocij eſſet q̄ tantope ad vindi
ctam exarſiſti. Cauebis rogo cariſſime fratˀ p me q̄
ita cogit amorē in te meū. ne manꝰ tuas ſanguine
defedaueris. Ne opes quas omnis vita tua cōgeſſit
breuis hora eripiat. ⁊ tui nominis celebritatem di
luat quo tibi periculum. amicus triſticia nō deeſſet.
Conſule tuo facto compeſce hāc ire violentiam per
mitte. te mitigē ⁊ in humaniorē vertam ſentētiam.
Nulla male dicētis ōratio te ledere poteſt quippe ve
ra neceſſe eſt bona predicet: falſaꝝ vita moreſq̃ tui
ſuperāt. Flocipendis ſi ſapias. quid ille mēdaciorꝝ
decoctoꝝ ſuis buballinis mugitibus in te obgānat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Quis em̄ poterit cū dicacī tabula v̓bis contēdē cꝰ
v̓ba potiꝰ tāq̄ꝫ insulsi aselli rugitꝰ estimaƀ Contēnes
qꝫ si sapis alto aīo illū imbecillū trūculū vilissimum
fungū ex t̉re putredine natū. oīmqꝫ hoīm fecē. qui
vt ait flaccꝰ alterius rebꝰ macrescit opimis Velim
igit̉ illā ptē luti vilissimā illā vltime fecis sordicīē de
spicias. tāq̄ꝫ illū lepusculū quem canes alexis nō in
uaserūt. Nec tibi sit cure q̄d insulsissimꝰ ille cōuicia
tor tuꝰ nulla v̓tute redēptꝰ dicat. agat. vel moliat̉.
Nō ē viri ranaꝝ cōuiciꝯ aut muscaꝝ murmurre de
terreri. inimicꝰ solum volūtate ē non ptāte ledēdi.
Parui habebis prorsus illiꝰ miseri pediculi morsum.
quē facile poteris si voles int̉ vngues cōfringē. No
li sua ventositatis tuba moueri. de cuiꝰ gladio non
pauēs. qui vix tibi calcetenꝰ se erigit. qui nō tam
morsu q̄ꝫ sibulo potēs ē. Clamaui. clamo sempqꝫ cla
mabo nulli pendas q̄d tremule cicade murmurant
spernit leo pāpiliones. Valeto non minꝰ q̄ꝫ q̄ oīm
maxime.

Rnsio fratris i ꝓposito suo cōstantis

Frat̉ fr̄i felicitatē dicit: Est ⁊ fuit spqꝫ erit optīe
frat̉ faciliꝰ cōsulē q̄ꝫ obseq̄ cōsilīꝯ: Permanet ille
de quo scriƀ sua in maliuolencia sp vt sulphurea ve
na calēs ⁊ fumās oīm q̄ viuūt deterrimꝰ Qui nō de
sinit me indefesse nouis conuiciꝯ insectari quē si pa
tiar tua cōsilia ꝯsecutꝰ cornua dedero viciatori. vide
borqꝫ tacēs que de me p̄dicat cōcessisse ⁊ lucē fugere
ac latitare tenebrisqꝫ celaē pudorē: Frontē illi oppo
nere statui sua fronte duriorē: vt q̄ bn̄ loqui nescit
discat bn̄ conticere fiatqꝫ doctior ferro mg̃ro. ne la
tiꝰ in peiora diffluat oī terrore depulso: Tā magnus
mihi ē animi estus vt meipsum mihi abesse sentiam

tãtuſq; paſſionũ ĩpetꝰ tuũ ſanctũ ꝯſiliũ ſupaturꝰ in
uaſit vt ſi illi obuiꝰ fiã nõ manꝰ potero cõtinẽ q̃ nõ
eo tendãt quo eas ducat ĩpetꝰ. Neſcio q̃s vſpiaz ſi
bi ſatis ꝯſtet q̃ equo aĩo oĩa ferat. q̃ vbiq; ⁊ ſẽp ſibi
ipſi par ideq; ꝑmaneat: Fortune oĩa mãdo vincatq;
ille quẽ vincẽ mauult: Vale ⁊ te diligẽtẽ dilige:

¶ Rñſio alia fr̃is ꝯſilijs fratr̃is obediẽtis.

Mille itẽ ⁊ mille milieſq; mille ſalutes: Nõ ſatis
penes me erã dũ tue lr̃e fratr̃no ⁊ ſcõ conſilio plene
mihi ſũt exhibite q̃bꝰ ego ſic redij ad me vt iãiam
nihil magis exopto ꝙ̃ int̃ illũ de quo ſcrib ⁊ me mu
tꝰ ſemp inẽſit. q̃ vtriuſq; ſaluti ꝯſulat: cre mihi ma
gno aĩo eũ contẽno ac ipſũ ſic eſtimo vt neminẽ mi
nꝰ. Tãta em̃ rõne ꝯfulget tuũ ꝯſiliũ vt nemo ñ mẽ
tis inops illi nõ obtẽpet: Eatq; igit̃ ſuis ſpacijs. ſue
is vtat̃ moribꝰ tãdẽ ſe in ceno ſue malicie ſbmerſu
rus: Vale has aptas linquo. nõ em̃ tempꝰ erat nec
fuit opꝰ firmare ſigillo:

¶ Alia rñſio ĩ optatã ꝑtẽ adiũctis rõnibꝰ.

Salutes numero multas. mole magnas. ꝑõdeq;
onuſtas: Accepi lr̃as tuas frater ad cor vſq; dilecte
ſani ꝯſilij plenas. patiẽtiam ſuadẽtes oĩ vindicta ſe
mota: Sz vt apto tibi corde loq̃r vt ſoleo facilꝰ que
res ꝙ̃ inueníes q̃ oĩa eq̃nimit̃ patit̃. vix vſ ꝙ̃ repit̃ q̃
nõ int̃dũ paſſiõe vincat̃: Licet multi cũ valẽt recta
cõſilia egrotis ꝑbẽt: Ac ipſi vt pace tua dixeri ſi do
leãt mẽte excidũt: Nõ poſſũ fateor obliuiſci vulne
rũ q̃ nouis ictibꝰ ꝯtinuo incrudeſcũt: Non digne fer
re poſſum nouo ſꝑ obprobrio nouoq; ludibrio leſũ
ac luſũ iri: Et vbi in mediũ ꝑpulchre ducas poeticũ
hoc ꝙ culicẽ elephas mĩme curat. facile ex aduerſo
poeticũ eq; vulgatum reddidero elephantes ſcilicz

porcina voce deterreri: Nec ee̅ facile iuxta vipaꝝ ſe
cuꝝ ſomnū agē: Preſtat ille veſanꝰ cōuiciator meꝰ
ī ſuo ſibulatu ſerpētino. oīm q̄ viuūt truculētiſſimꝰ
q̄ ſp frēdet vt lupꝰ. ſpumat vt aper. nec deſint in
me acuere dētes ⁊ vngues. cui n̄ reſtitero iā v̄tus
vicio victa putabit̄. Videborqꝫ tacēdo conceſſiſſe q̄
potiꝰ liuori q̄ꝫ veritati accōmodat cuiꝰ malicia vſqꝫ
adeo iā exarſit vt nūc eiꝰ flāma ꝯtēni nō poſſit. Fe
cit lōga patiētia mea ꝙ errores ſuos ſecuros exiſtiat
hinc ī oēm maliciā defluxit oī tiore depulſo. inmūde
lingue ē illoti ſmonis. cuiꝰ roſtꝝ longa multaqꝫ di
cacitate crebras vndiqꝫ lites exagitat. vſqꝫ adeo ī
petuoſi piculoſiqꝫ flatꝰ ē vt etiā ſaxa cogēt irruere
ſaxis. Dabit ſi vixero ſue malicie penas. calet mihi
animꝰ quē veli potiꝰ re q̄ꝫ verb ondē. nō ē quo ſecꝰ
eiꝰ furori quo re alit̄ ſuis inſolētijs temerarijſqꝫ co
natibꝰ occurrat̄. Statui ego hoc ī caſu ꝓprio ſenſui
credē fortune oīa mandās. ſ reliq̄s in oībꝰ tibi ob
tempabo. nō minꝰ q̄ꝫ haſta militi ⁊ folia vētis: Vale
optime frat̄. meqꝫ ſemp aīo geſta.

¶ Iteꝝ alia rñſio ad idē in aliā ſentētiā.

¶ Letiſſimaꝝ ſalutū īmenſā abūdantiā Accepi lr̄as
tuas kme frat̄ multa rōe cōtextas q̄s ſi ꝯtēnerē nul
liꝰ rōis guſtū haberē. Neſciꝰ tn̄ ſū ſi mihi obuiꝰ eſſꝫ
an ardorē rō. vel rōez ipſe ardor ſuparet. ꝙ tn̄ potiꝰ
tua ꝯſilia aplectar ſpem iā hēo nūdū fiduciā Paula
tim tamē ad me redeo q̄ mihiipſi abſens fui. Spero
ꝙ tua ego auctoritate ꝓpulſus cauebo ne temerari
am incautāqꝫ manū in miſellū illū extēdero. Nā cla
re perſpēdo ſupuacuū eſſe ab hoīe tentari qd vindex
ethereꝰ eſt facturꝰ. Eſt eīn mihi magno ponderi cō
ſiliū tuū. qui te mihi alteꝝ ſemp ſcipionē. alterūqꝫ

piladem ſum expertꝰ .a quo rectam mihi viuēdi nor
mā ſemper conabor elicere. citiuſqꝫ illum amore tui
odiſſe deſinam ꝙ illiꝰ odio quicꝙ̄ de noſtra beniuo
lētia detraham. Scio enī ſapiētum eſſe delicto ſuo.
non aliorum iniuria cōmoueri. Licet enim ſua inui
dia mala mihi placuerit. inuidie tamē cauſa nunꝙ̄
diſplicuit. Ideo enī mihi moleſtior eſt quo eū p̄ſeſ
ſiꝰ ītueor Incipio oīa ſua piui habere gratias agens
immortali deo qui me eiꝰ diſſimilē fecit. id mihi ma
gne ſpei argumētum fuerit ſi eidem valde diſplice
am. qui omnis honoris omniſqꝫ pudoris excluſit of
ficium. Interea poterit cōtra murum virgis certa
re atqꝫ inuidia acerboqꝫ odio īſanire. tandēqꝫ flam
ma inuidie ſue in ſolum fumum reſoluetur. Et quo
magis ei oculi crep̄et dolore. ſemper ſtudebo michi
virtuoſior meiſqꝫ officioſior eſſe. ſic ſatis quo anga
tur habiturꝰ eſt. nos autem quo rideamꝰ. Vale in
eo qui omnia valet. Ex louanio tarde tercia marcij
luce cadēte. volante noctua nūcia noctis

Auiſatur amicꝰ ſup emulorꝫ machinatōe.

Feliciſſimas aceruo magno ſalutes. Habes cariſ
ſime vir in curia principis vbi frēter verſaris vehe
mētes tui nominis inimicos qui niſi tibi caute p̄ſpe
xeris tue fame maculā mox īpingent. atqꝫ eorum
maliciam tandē ſencies latiꝰ in tuū malū erupturā
ſi non tam prudēter ꝙ vigilanter occurras. Tacere
nō potui amoris incēdio concitatꝰ. Sed nō apertiꝰ
loquar tibi qui rerum tuarum perſpicax es quo ex
hijs paucis facile cuncta colliges. Omnia namqꝫ
narrare prolixa res eſſet longiori tempore debita
multo atramento digna longaqꝫ papiro. Care vir
ſis bona valitudine firmus. Et ſi quid ex me velis

mãda fideť· nūq̄ fuerit mihi laboris gen⁹ vllū du
rū qđ mihi grē tue p̄cīū ponat Ex bruxellis iuly ťcia
ſole cadēte cena pacta· oc⁹ q̄ ſol ſua lumīa ſpergat

¶ Reſpōſio ad p̄cedentē·

¶ Plurimas amore ſincero ſalutes · Sūt mihi ſp lrē
tue fideliſſime vir validiſſimū pignus amoris · Que
tñ vt veꝝ fatear itulerūt nūcnūc cordi meo punctu
rā acutā miecerūtq́ꝫ aurib⁹ meis vt aiūt pulicē qui
noctes plures motu ſuo atq́ꝫ ſuſurro mihi oēm qui
etem ademit· Cōtra qđ ſola fuerit medela alia epľa
tua q̄ qđ tecti⁹ explicaueras ſigficāti⁹ ꝓmas Tu igi
tur cuiā vt oīa planiſſime norim ſꝫ magis vt valeas
et plurimū rogo ſcribēdi ineptie pcas nam quo ma
gis i caractē in q̄ꝫ ſtilo defectū ē eo magis aīm meū
ī te heſiſſe putab· amicā fidē nō picturā nō v̄ba q̄rētē

¶ Alia rñſio ad idē in aliā ſentētiam

¶ Integerrias bō mēte ſalutes · Lrās tuas ornatiſſi
me vir nō q̄s optauerā: ſꝫ q̄les eē ſinūt fata mea tā
dē accepi· In q̄b⁹ ꝛ ſi nō ceteris hoc vno tñ oblecta
t⁹ ſū q̄ ꝓpēſū itegrūq́ꝫ amorē ī me tuū pſpicio· Pro
quo ſigs tibi ſatis digs ſatis plenas ſatiſq́ꝫ maxias ñ
valeā rependē dn bñficioꝝ meōres multā tibi cumu
lata mercede rependāt · Satis cōncio ſi nō augurio
fallor quos tua v̄ba reſpectāt ſꝫ figā ī vela ɔſtātes
oculos īuemētq́ꝫ me eis colubꝝ eē ſi mihi ſeſe p̄be
ant ſcorpiones · Vale valeātq́ꝫ nr̄i amatores ſꝫ oſo
res valeāt vt me valē cupiūt· Intera q̄ꝫ ſi ſic libeat
clamēt oblatrēt ſuoq́ꝫ latratu ilia rūpant·

¶ Rogať amic⁹ vt libros nouo caractiſādi ſtilo
impreſſos emat ꝓ amico·

¶ Letiſſimas hylariſſimo corde ſalutes · Mitto hūc
nūciū antwerpiā hōrāde p̄ceptoꝝ ꝓ libris de hac no

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ua impſſura cũrrẽte ꝯpãdis. Sʒ qm̃ nõ ẽ ipſe ei⁹ rei
cert⁹ ſatis ꝯgnitoꝛ ſcribo ad te vt illi i hac re p̃ſtes
induſtriã tuã videlicʒ vt caractẽs atramẽtũ pelles
emẽdatõnez ⁊ cuncta aſpicias p̃cũcꝫ ponas iudicio
tuo qđ mihi vt ĩ ceteris oĩb⁹ ita hoc in negocio erit
potiſſimũ. Pecuniã patã hʒ. tm̃ ſupeſt vt te adiuto
re h⁹ facti falli nõ metuat. Curã igit̃ ſuſcipies h⁹.
cã mea ſimulcꝫ michi mãdab vt tibi patiſſimo qđ p
me fieri voles. Si petis ꝙ valeã ꝑfecto letius dono
dei ꝙ piſcis in vndis Opto ſic. eciã vales ⁊ quidem
femice diuturni⁹.

Reſpõſio ad p̃cedentẽ epl'am

Deſiderẏs tuis ꝓmpto cũ aĩo famulatũ. Nihil mi
hi amice pcare iucũdi⁹ ẽ ꝙ amicoꝝ parẽ deſiderẏs
maxĩecꝫ tuis q̃ me ſp pleĩs affectib⁹ dilexiſti: atcꝫ
ðia amicicie iuã incõcuſſa ſolidacꝫ ſp ꝯſuaſti. Qua
q̃querſũ em̃ flectoꝛ fauoꝛis ĩ me tui ſplẽdoꝛes mľtos
video. Nihil g̃ mihi iucũdi⁹ ꝙ tibi ſuitio ⁊ vſui eſſe
Curabo libꝛos q̃nti equũ erit emẽ. Sec⁹ nõ delecta
ret emiſſe Nã mala ẽptio ſp ingr̃ta ẽ. eo maxĩe ꝙ ex
pꝛobꝛare ſtulticiã emẽtis videt̃. Multi tibi hac ĩ re ſ
uirẽt lõge cauti⁹. ß ꝯtẽdẽ auſim ꝙ nemo libẽti⁹ Fa
ciã q̃ poter o tã diligent̃ ꝙ volent̃. nec fidelitas abe
rit ſi foꝛte iduſtria deſit. Et ſi q̃d reliquũ ex me vel'
ẽ pſuade ꝙ ñ hercle tã tua ſũt q̃ tua ſũt. ꝙ q̃ mea it̃
q̃ ego dꝛãm nullã ſtatuo ñ ꝙ illo differãt ꝙ itẽti⁹
me tua ꝙ mea excipiũt q° tuoꝝ denarioꝝ ꝙ meoꝝ
ĩ emptõib⁹ parcioꝛ eſſem. Vale in eo q̃ terre floꝛes
ſparſit ⁊ ſidera polo.

Petũtur lr̃e ab amico

Salutẽ. Nõ deſinã optime frat̃ te aĩo ſeq̃ ⁊ lr̃is.
donec te videro redeũtẽ. Interea tñ eciã atʒ eciã tu
as lr̃ãs peto nr̃e amicicie claues ⁊ anchoꝛas. quib⁹

amoꝛ noſter apt⁹ ſp̄ relucẽat maneatq̧ ↄfix⁹. Et ſi
q̄d ex me vis p̄apito nullū mihi ponō⁹ q̄ue erit qđ
meis hūeris adieceris. Vale ſan⁹. viue q̄et⁹

¶ Alia ep̄l'a idē petēs cū p̄cedente.

¶ Salutē cū felicitate p̄hēni. Abſentia tua plurimū
mihi moleſtia ē kīdēcīſſime frat̄. q̄ cogitatōes meas
in giruz rotat ⁊ moꝛe pile huc illucq̧ iactat. Ferre
em̄ nō valeo me nullas lrās memoꝛie teſtes ex te re
cipe. q̄ tn̄ nunq̄ tā abſens es q̄ nō mecū q̄q̄uerſū fle
ctoꝛ viuas. habites. colloq̄ris. Apto nā vt aiunt
pectoꝛe nō ficta frōte te dulci amoꝛe ↄplectoꝛ teq; ī
amicicia⁊ tabell'a adamātinis vn̄ nō facile delearis
inſculptū teneo ſpq̧ tenebo. q̄ abſens tibi aīo tam
p̄ns ⁊ lōginqu⁹ fuero ſane ꝓpinqu⁹. Expecto tuas
lrās vel qđ poti⁹ veli te redeūtē: q̄ certe remēs tm̄ mi
hi gaudꝫ tecū adduces q̄ntū mihi doloꝛis abcedens
ipſe reliq̄ſti. Sis valēs ⁊ viuito let⁹ paroq̧ ieptie
dedit nā feſtinātia calcar calamo. digitis q̧ p̄enas.

¶ Reſponſio ad p̄dictas.

¶ Salutēs plurimas ex cētro coꝛdis egreſſas: Non
cōſueui optīe frat̄ amicas vt floꝛib⁹ vti. tā diu caris
q̄ diu recētib⁹: Sz vt puriſſimo auro cui⁹ vetuſtas
in p̄cīū addit. nec ſic alta obliuia letheo ex flumine
bibi. vt nō veteris nrē amicicie tuiq̧ in me fauoꝛis
plene meminerī: Oīa em̄ merita in me tua multas
ſplēdoꝛis ſui in me oñdūt ymagīes crementūq̧ no
uū q̄libet die capiunt q̄ſi vnūq̄dq̧ grad⁹ eſſz in al
ter⁊. Velim ergo tibi pſuadeas me tui ver⁊ ac fidū
amicū eē q̄ p̄ me ſp cepi ipſā amiciā aīo ⁊ reb⁹ eē
fouēdā quā nūq̄ curaui ad calculū trahē. eāq̧ huc
eīmari verbis vel pingere loquacib⁹ pennis. Sis va
lēs ⁊ felix ⁊ annis viuito multis:

te reditū dulci augurio nūciabant. Vbi nemo do nec viuā me tuo a latē tuoq amore ſemouerit. nec tāq̄ pilā vt tulli⁹ inq̄t retorſerit. Amice me mihi carior. ſi valeas gaudeo. ſi gaudes ego triūpho.

¶ Arguit̄ amic⁹ domi ſemp permanēs.

¶ Fortunas ſpatas cū ſalute. Scribis crebro amice luce mihi carior q q̄ pmū me viſitatur⁹ es. Sz h⁹ modi q̄ pmū nūdū vſq̄ apparuit. Sz hoc ē idq ipſū ſp fuit et erit q leuiori fluxu ex calamo v̄ba q̄ hoies e domo ꝓſiliāt. Si ſcribē et facē ex equo eſſēt iā lōgo me retroacto tpe viſitaſſes. Nolito rogo te diu ti⁹ lucifugā facē. nocticoraci ſimilē lumīs hoſtē. Quid em̄ ſibi hoc vult q ſp domi pmanes. eaq vteris vt ſepulchro l q̄ te ipſū totū īfodis. ac tibi ppetua mā ſio eſſz. q̄ videris nulla re alia q̄ ſoli⁹ q̄etis ꝯgnoie ſoliuſq ocij gl'ari: Prodice q̄ſe plūbū e pede. Indue poti⁹ plumas et alas. et noli ī latibul' ī fuꝛniſq delite ſcē. et te more talpaꝝ ī cauernis abſcōdē: Nō n̄ feceris te cuz iuuenali ignauiſſimi gn̄is dixero q̄ſi tecto gaudēs et vmbra: Sz vale feliciter mei ſp memor et amās: Ex louanio ianuarij ſeptima noctis ꝓfundo dū clara iā lumina ſtelle fuderūt.

¶ Copa amici pn̄tat̄ aīco ad vrbē romā migraturo

¶ Si vales optīe vir pmultū gaudio michil iā ē qd magis exopto: Aures aduſq meas pueīt te ad nos nō redituꝝ. ſ fore te romanā ꝓfectuꝝ ad vrbē bn̄ficioꝝ īpetrādoꝝ grā: Fuit michi g̃tiſſima ſp tua pn̄tia quo mihi iā moleſtior ē tu⁹ abceſſus: Cōptū diu habui q̄ lōgo retro tpe atq q̄ alte aīo tuo amorē mei īſculpſeris. hoc t̄ ſp ī vſū fuit te amātes amore p̄uenire et ſupaꝛe: Rogo creberrie ad me ſcribas: Oblectamine enim litterarum tuarum vix mentem

valeő ſatutate interea pãdat de9 int eũti. ⁊ ſi quid huc loci curari ſollicitariqꝫ velis p̄ape voleti. manda parato. ſatanis ei tuis delector. adeo qꝫ vt mihi dul ciſſimũ duxero ſub faſce tua ſucũbere: Tu vale fe liciter frat optie. atqꝫ equ9 te amat iupiter teqꝫ ſa nũ ⁊ fauſtũ conducat atqꝫ reducat.

¶ Reſpõſio ad ep̄lam ſupiorẽ.

¶ Salutes plurimas cordiali amore cõnexas: Acce pi lr̄as tuas amice pamabil fauoris pleniſſiãs: Nã tũ mihi pdeſſe potes nõ ſũ ignar9 ⁊ quantũ vel ſepe expt9. cũ vtilitas mea cordis ſp tui vltima tangat: Scribe nũc q̄ſo quo tibi in vrbe auxilio pſim. q̄ eciã ſi tacueris dabo tñ opam vt filio tuo de bñficio ali quo ap̄lica grã pruideat: Tu interea curabis ne p incuriã nimiãqꝫ molliciẽ obſopire ei9 ingeniũ ſinas neqꝫ eũ familiaritate inicio pdas: Peruigili eñ in genio memoriaqꝫ tenaciſſiã viget. Que audit mox cõcipit itaqꝫ ad manũ recitat vt nullo vnq̄ vbo eũ memoria ſoleat decipe: Cõſulo ne eũ a ſtudio retra has q̄ ad lr̄as natus ẽ: Nec verearis expẽſas: ois eñ adoleſcẽs ingenio. indole. bonaqꝫ pollẽs volũtate. ſimil ẽ agris fertilib9 q̄ lõge plus reddũt q̄ accepe rũt: Quid eñ tibi dulci9 ingenioſo filio. q̄d carius tuo. q̄d amabili9 vnigenito. q̄d ſuaui9 eo quẽ ſem per ſuo merito coact9 es diligẽ. Finẽ do. parato mi hi nõ plura ſcribẽti. q̄ hac hora meipſũ mihimetipſi furatus ſũ ex magno occupationũ mearuꝫ aceruo. q̄ dũ plura volui vix iſta potui. Vale:

¶ Commẽdat cauſam matris aduocato lr̄is rẽ cõrdatiens.

¶ Salutes innumeras roſis ⁊ violis amenores. Si q̄d roboris apd te meis in p̄cib9 ſitum eſt optie vir

adde etiaȝ doctiſſime· ex itimo cordis pcoꝛ veriuſq̧
ſupplico· vt mri mee q̄ ad te ꝑficiſc adiutoꝛ ſis atq̧
patron⁹ cui adiũxi comitē īſtructũ reꝝ ⁊ cauſe Quā
cāȝ cupio ī iudicō claritate tui vbi illuſtrari. vt potē
ti⁹ ī aīm iudicis cadat vi ſua īſtructa ⁊ luce oꝛōis oꝛ
ta Eſſē ego ſcribēdo ꝓlix⁹ ⁊ onē pcii valde moleſt⁹
n̄ vs eo mihi d tua boītate pſuaſiſſiē vt n̄ tā neceſſa
riū putē ē mei aī eſt⁹ deſideriaq̧ mea lōgis verb cō
mēdari· ꝙ īnt tuas āpliſſiās occupatōes ꝯmeōꝛari
Itaq̧ recoꝛdaticias magis nūc ꝙ ꝯmēdaticias lrās
ſcribo· Satis ē ſi ſcias n̄ op⁹ ē te moueri vt facias q̄
ad mea vota ī aīo ſp tuo calcaria geris· videro ex
adūſo ego ꝙ ē ſp pat⁹ vtiliſq̧ fuero: ſi paſſeris ali
qd officiū ad aq̄lā ſit· De nouis paucū cti ſcbē poſſū
n̄ ꝙ mlta apd nos belloꝝ ſurgāt toītrua ⁊ coruſca
tiōes vtinā pluuiā n̄ gnomē habē⁹· De conaīe pncı
pis nri q̄d quo q̄ ignoꝛā⁹ oēs· In piculo res nrē ſūt
q̄· ī hac area vſamur vbi h⁹ cemōi palea terit· Va
le ⁊ q̄dē valēti⁹ ꝙ ī ſiccis ſtipul igms· ⁊ me extra
meōꝛie tue ſinū n̄ pmittas decadē· q̄ntuluſcūq̧ ei ſū
ſp ego tu⁹ ſū: hoc certi⁹ oꝛacul vatū hēo· nūꝙ mihi
ad tua vota conatū defutuꝝ ſi foꝛte potētia deſit· ex
moꝛmo celeri⁹ ꝙ ſuos ſpergat radios phebꝰ

Intimatio nūmoꝝ leuatoꝝ cum deſperatiōne
recupatiōis·

Salutes plurimas ameno ſplendoꝛe fecūdas Lit
teras quas heſterno veſperi a te accepi amice fiden
tiſſime greſſu vt aiūt teſtudineo frete ſunt· q̄ man
decia a te ꝑfecte vix e⁹ vltia tādē foꝛes meas pulſa
uē· det de⁹ reliq̄s q̄s ad me datur⁹ fueris vel lepoꝛi
nos pedes ā plumas ā alas· vt celerioꝛes aduentēt
Quod hoꝛtatus es multa diligentia īplere curaui·

Sȝ qđ oı̄no mime velim id ſighcare cōpellor. nihil ti
bi eſſe ſperādū de nūmis recuperandis quos dño pe
tro ꝑ te leuādos credidiſti. Puguit ei cū iopia diu
et ꝓſtrat⁹ decidit. Qui quo mı̄⁹ ſoluē pt eo vboꝝ
pl⁹ hȝ. Pollicet̄ ppulc̄ ⁊ pluria ⁊ t̄mis ꝙ breuiſſis
vtit̄ tā dulci q̄dā ſuauiloq̄ntia q̄ duriſſios lapides
ꝯmolliē poſſe vidr̄. Sȝ ex eo p̄t v̄ba nihil expecta Nā
qui ātea reꝝ ⁊ merciū. Iā ſoloꝝ v̄boꝝ mercator exi
ſtit. Fidē multā h̄re in v̄bis vedētiū v̄ba. nō expedit
Abſēs tibi eē debuit tua prudētia dū illi denarios tu
os leuādos cōmittēs. Vbi nil ſec⁹ viſus es facē ꝙ ſi
famelico catto piſces cuſtodire iubēs Sȝ eāt hec ⁊
lect⁹ eſto. arras ſoluiſti q̄ te faciāt cautiorē: Rurſ⁹
clamarē optime vir vt in calce lrāꝝ oīm clamo. ꝙ
crebeṙrime ad lrās dares. In q̄bus mihi nūꝙ̄ ſatie
tas vlla fuit. n̄ vererer vt iocari ſoles ꝙ me cuculuȝ
appellares vnice ſp cātilene cātorē: Quo em̄ diuti⁹
deſidero lrās tuas eo magis magiſqȝ eaꝝ apud me
deſiderium augeſcit: Gratiſſimū mihi feceris ſi huic
mee tāte ⁊ tā ſuauiſſime ſiti aliq̄n potū afferas. atȝ
eciā p̄p̄edas ꝙ ſitiēti tātalo nō ſufficit guttula roris
Valēto lociqȝ meū tuo i pectore ſaluū teneto: Naȝ
tu in meo h̄itas. a quo nūꝙ̄ tp̄is te q̄vis euulſerit
Ex mechlinia maiꝫ die vltia ⁊ vltia hora: gall⁹ em̄
preco tēpoꝝ mediū iā noctis inanit.

¶ Petūtur frequētiores lrē amici ⁊ ſua p̄ñtia
Immēſas fauētiſſimo corde ſalutes: Etate fili. ca
ritate frat. digtate iā pat ⁊ p̄ceptor amātiſſiē: Licȝ
tuo noīe. tuaqȝ fama plen⁹ ſū ipleri tñ poti⁹ tua p̄ñ
tia exopto. Crebriorib⁹ te laceſſo ꝙ par ē litterul.
trāſgreſſor fio. niſi tua humanitas mihi pateat. me
qȝ apud ſe in amoris dulcedine nō ſeponat. Ceteꝝ

niſi vererer ĩ traſgreſſionē addē: ſume tē de crebrio
ribꝰ mittēdis lrīs infeſtarē. p̄ceptor cariſſime opto
te diu ⁊ bene valē. cui ſemꝑ ſuꝰ fuero q̄ꝫtumlibꝫ ab
ſens: Si aūt ipē petas ꝙ valeā ita vt nil mihi ſeruo
tuo p̄ter tuā p̄ſētiā abeſſe videtur.

¶ Reſponſio ad p̄cedentē

¶ Salutē plurimā amoriſq̄ꝫ ꝯſtantiā. Miror vir
preſtātiſſie q̄s tibi mei ymaginē adeo imp̄ſſerit ꝙ tu
p̄ceptor meꝰ ⁊ dn̄s meꝰ: me prēꝫ: me p̄ceptorē: atꝫ
te ſuū appellares: niſi hoc effecerit magnꝰ ĩ me amor
tuꝰ: q̄ me fingis q̄lez me optas: Conaris q̄ꝫ me ex
tollere ⁊ vbi nequis ipē deſcēdis vt me tibi l' p̄ſēās
vel ꝯmodiꝰ eques: quo me illudi atꝫ rideri credereꝫ
n̄ tue v̄tutis ⁊ notiſſime fidei cādor obſtaret Sꝫ mic
hi crede: ſic mē exiſtimās terreꝫ ēptores. Diſcute ḡ
nō mei oīs. ſ tui erroris ymaginez: noli ſic hītum
mee mētis induē quē coactꝰ exuas dū ꝓpius aſpexe
ris: nec latiꝰ rogo ꝙ ē de me dicto: ſ certe minꝰ: ſi
q̂d nimo minꝰ ē: Iudiciū oē cecū ē vbi amor impat
nec potiꝰ amatori credēdū ꝙ oſori. in iudicio pares
ſūt: errāt ābo. ſed alter honeſtiꝰ Breui ad te vētur9
ſū. quo aīmꝰ meꝰ q̄ ſcriptu plane oñdi nequit v̄bis
appareat Interea vale.:.

¶ Rogatꝛ amicꝰ vt frēꝫ inducat cautiꝰ mercari.

¶ Salutes plurimas fine atꝫ mēſura carētes Non ego
ſū neſciꝰ fidiſſime vir q̄ꝫtꝰ ſit amor ĩ me tuꝰ: que fi
des q̄ obſeruātia Noui etiā modeſtiā tuā q̄ egre latu
rꝰ fueris ſi pluribꝰ v̄bis abſ te petā qd̄ tua ſpōtē ſis
facturꝰ Soror mea moriēs filiū reliq̄t q̄ ſepē loca tu
a nauigio ꝑficiſcitꝛ: mag̃ aggreditꝛ: formidat nil:
⁊ alta conatꝛ Nis ātvētis fidit ex pelago mēſq̄ꝫ fortu
ne. cuiꝰ ars ē metū demē vt liceītiꝰ feriat Neſcio quo

aſtro nat⁹ omnia appetit ſupra vires Rogo verbis
dulab⁹ eius ↄpeſcas impetū ne ſua poat· ſeſeq̄ pce
pitē dedat Probis ē morib⁹ ⁊ ingeio claro· ſ₃ q̄dda̅
h₃ neſcio quid· longe ſe alti⁹ Tenes quid velim · Cu
pio ſcire q̄d agas q̄ꝫ valeas ⁊ quo in ſtatu res tuaſ
collocaueris Vale oī validitate pſperius Ex yprıſ
ſeptēbris ſole decimo rapti⁹ caſu coruſci luminis:

¶ Commendatur cauſa viciani amico·

¶ Salutes ptim tibi nunci⁹ meo noīe dabit: q̄ tam
ſi omēs q̄s tibi adeē velim pgat depromē cui⁹ lunaꝫ
manib⁹ captauerit· vł vltimā attigēit equoris gut
tā Hꝫ oneri rē vicinū meū tangentē tibi exponē q̄ꝫ
duxeris · foueris adiuueris non me videbis fauoris
immemorē· totū em̄ id mihi factū accipiā qdcūq̄ in
eum ↄgeſſeris Omitto rē narrare ſerie⁊ circūſtanti
is longiorē q̄ꝫ paucis dici q̄at: quā e⁹ q̄ has defert or
gano ↄmodi⁹ audies Nō tamē dedignaberis rogo:
ſi vel tue dignitati vł mee volūtati ſmo e⁹ nō vſq̄
ſatis cōgruat cui⁹ ſimplicitatē facile fueris tua indu
ſtria ſuppletur⁹ : quē nec pallas docuit nec inſtruxit
cicero· tenuis ei ſapientia ē· ⁊ minor eloquētia· ſed
q̄nto prudentia deficit ⁊ facūdia: tāto fide preſtat ⁊
veritate · ſicq̄ alteꝝ alteꝝ purgat · vt qd orſuꝫ pdiē
aliorſū affluat· Tu felix vale tēpore lōgo· Volatim
ex brugis iulij q̄nta rapida veloci⁹ aura Tuo q̄ſo ge
nitori me ↄmēdatū facito q̄ quociēs amicos memo
ria voluo mox ſemp inter primos emergit:

¶ Excuſatur ſcribendi ieptia cū credētia latoris

Salutes ⁊ gaudij altum acerruum Non tam gaudet
culmis aureis ceres : nec maturo palmite bachus ·
quanto gaudio tuis litteris ſum affectus ſuauiſſi⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

in fletū lametaqꝫ ꝓfudero ? Forte dabit ꝓtractō tē
poris qd rō non potuit Oculi madēt lachrimis . ſali
ūt mihi precordia . tremēt manus . diſſilit e digitis
calam9 . vix valens . vale depingere ſed tñ vale .

¶ Alia adhuc reſponſio ad idē ſb alia ſñia:

¶ Plimaꝝ ſalutum feliciſſima icrementa Dū diei ſep
tēbꝛis qñ veſper adeſſet kme frater . oblate ſūnt
mihi lrē tui doloris quo duriter affligeris teſtes qui
bus ſociū tuū deplāgis ꝑmo vt ſic dixerim etatis in
vere prereptū Maxie vellez vt lachrimas ſpōte fluē
tes rōnis freno ſubſtringēs Nō molliter feras ⁊ effi
minate qd mutari nō pt id illi accidit qd oēs āte ſe
paſſi ſūt . oēſqꝫ paſſuti: Quicqd nā cepit deſinet . ne

¶ Coqueſtio fit de ſocij immatura morte deſtinat . Neſcio

¶ Dū famul9 tuus ſeſe mihi obuiū darꝫ
continere nequiui . qui nō immaturā conſodal' mei
mortem in tuo ſinu defleuiſſem Qui rapt9 fatis ſep
tēbꝛ ꝑma morte īmatuā mergit': veſtē mortalem ex
utus . Quis nō doleat tante indolis iuuenem ꝑmo
iuuentutis flore extinctuz . ſumma ꝯſecuturum ſi ei9
v̄tutes maturuiſſent Qui ſi lachrimis redimi poſſet
omnes ſui conſodales in lachrimas liqſcerent Mirꝫ
dictu eſt qꝫ dulciter vita defungitur: ita enim ꝓpiū
quare videbatur ad exitum vt ſi in portu nauigās
paulatim vela deponeret . Vale hec ſcripſi noctu ie
iunus qui die peracta ne adhuc panis micellam guſ
taſſem vel liquoris guttulam Sic lachrime . ſic gemi
tus . ſic dolor ipſe imparunt: Longior eſſem . ſed tri
ſtis eſt animus : triſtis calam9 . ⁊ triſte ſigillum .

¶ Reſponſio ꝯſolatoria ſup epiſtola pcedente

¶ Plurimas depulſo dolore ſalu
tes ¶ Litteras tuas legi ſingularis amice quibus

aſtro natꝰ omnia appetit ſupra vires ¶ Rogo verbis dulcibꝰ eius ↄpeſcas impetū ne ſua ꝑdat·ſeſeq̨ ꝑ capitē dedat ¶ Probis ē moribꝰ ⁊ ingeio claro·ſ; q̄ddā hȝ neſcio quid·longe ſe altiꝰ ¶ Tenes quid velim·¶ Cupio ſcire q̄d agas ꝗ̄ valeas ⁊ quo in ſtatu res tuaſ collocaueris ¶ Vale oī validitate ꝓſperius ¶ Ex ꝑpriſ ſeptēbris ſole decimo raptiꝰ caſu coruſci luminis:

¶ Commendatur cauſa viciam amico·

¶ Salutes ꝑtim tibi nunciꝰ meo noīe dabit:q̄ tam̄ ſi omēs q̄s tibi adeē velim ꝑgat depromē aciꝰ lunaȝ manibꝰ captauerit·vł vltimā attigēit equoris guttā ¶ Pȝ oneri rē vicinū meū tangentē tibi exponē q̄ȝ duxeris·foueris adiuueris non me videbis fauoris maiore nāctꝰ eſt ¶ Scias ei nihil profuturꝝ ꝗ doleas· ⁊ oculos tuis fletibus exhaurias:faciliꝰ em̄ te dolor tuꝰ ei adducet ꝗ̄ eū ad te reduxerit ¶ Vale nō latius ſcribo ꝑuentꝰ noctis ab vmbra·

¶ Reſponſio ad idē ſub alia forma

¶ Ingentes ſalutes cū ſincere dilectōnis affcū·ꝗ̄ꝑmū cariſſime vir cōſodalis mei ꝑcordialiſ amici obitum ſciſſem:ad ꝑmā rei famā corrui miſer ⁊ velut repentino fulmīs fragore dirigui:atȝ mox mihi mortalia cūcta viluerūt ¶ In eo tanꝗ̄ in ſpeculo video ꝗ̄ta rerū noſtraꝝ firmitas:⁊ quid mihi nunc ſpei ſuperſit admoneor ¶ Idē nobis aīmꝰ erat:vna etas·vna fideſ vnaq̨ volūtas:ſūma q̨ȝ ſtudioꝝ paritas ¶ Vno enim calle gradiebamur·vnū terminum petebamꝰ:vnꝰ labor:vna erit intentio:vnus vtinā finis eſſet:idem q̨ȝ ſepulchꝝ ¶ Et ꝗ̄ꝗ̄ ſcio optime frater vici eſſe primuȝ quidem dolorem propellere:proximū extinguere·terciū moderari·vltimū abſcondere·me tn̄ dolor vſ; adeuexit:vt quid agaȝ neſcio ¶ Moriar n̄ dolorē

35

in fletū lametaq₃ ꝓfudero? Forte dabit ꝓtractō tē
poris qđ rō non potuit Oculi madēt lachrimis. ſali
ūt mihi precordia. tremēt manus. diſſilit e digitis
calam⁹. vix valens. vale depingere ſed tñ vale.

Alia adhuc reſponſio ad idē ſb alia ſñia:

Optimarꝝ ſalutum feliciſſima icrementa Dū diei ſep
tēbris qñte veſper adeſſet kme frater. oblate ſūt
mihi lrē tui doloris quo duriter affligeris teſtes qui
bus ſociū tuū deplāgis pmo vt ſic dixerim etatis in
vere prereptū Marie vellez ꝙ lachrimas ſpōte fluē
tes rōnis freno ſubſtringēs Nō molliter feras ⁊ effi
minate qđ mutari nō pt id illi accidit qđ oēs āte ſe
paſſi ſūt. oēſq₃ paſſuti: Quicq̄d nā cepit deſinet. ne
mo ad vitā editur. q̄ nō ad mortē deſtmat̄. Neſcio
cur e⁹ mortē immaturā appellaſti. atz tāto tpe dole
as ſociū tuū primis āni̅s q̄ſi añ tēp⁹ ereptū. cū nemī
ſit prefinitū tp⁹ ſine termio. oēs debitores ſum⁹. ſic
de celeritate ꝯqueri nō poſſum⁹ q̄ſi āte diē repetat̄.
quod ſtatim dū accepim⁹ debuim⁹ Quis nō videt ā
te oculos quotidie iuuenū deferri funera Nō eī̄ pre
maturꝝ dici debet qđ tota vita denunciat̄ futurum.
Nec valet ſi dixeris poterat lōgius viuere Poterāt
eciā vt ⁊ cici⁹ mori. poterat ⁊ aliter ⁊ duri⁹ mori: A
lium nā cicius: aliūq₃ tardius fata deprehendūt nul
lū pretereūt Dicito queſo quid habz amplius qui cē
tū vixit annos q̄ꝫ qui ab vbere ad ſepulchrū rapiē:
quādoquidez ⁊ vtriuſq₃ finis adē. tractu aliquid.
exitu nihil intereſt Nō ſic accipias velim qnaſi ami
cis morientib⁹ eos amiſim⁹ ſed in patriā premiſim⁹
quia ſi ad nos nō ſint illi reuerſuri. nos tñ ad illos
oportz ſatis celeriter ꝓficiſci Vale letiſſime ſiccatis
oculis dolore ſeiecto.

e in

¶ Dantur grẽ q̃ amico burſaȝ munẽ dedit.

¶ Immẽſas plena bucca salutes q̄ꝑ gratū mihi munus tuū fuerit dilectiſſime fr̄. nec poterit os nec calamus vſqꝫ ſatis explicare Eſt em̄ p̄cioſū poti⁹ mittẽte q̄ꝑ recipiẽte dignū Tu more veteris alexandri magni q̃ ſemp ex ſe dona metiri cõſueuit Faxit de⁹ vt bene ſit ꝑpulchre illi v̓gini nepti tue p̄nobili q̃ h⁹ muneris artifex eſt: q̃ aregnẽ ſupat ⁊ palladeȝ eq̃t: Eueniat illi vir dign⁹ tanta v̓tute q̃ ſobolẽ gñet ſue matris imitatricē Ceteꝝ te maiori deſiderio videre cupio q̄ꝑ nunc paſchalẽ adeſſe dieȝ: quo piſcib⁹ atꝫ olerib⁹ oleoqꝫ ſemotis veſci carnib⁹ poſſim. Scriberẽ amicis meis niſi mihi tẽp⁹ parcū ⁊ nunci⁹ ꝑfeſtin⁹ eſſet Sed te rogo. mea nūc ſis ep̄l'a Dicesqꝫ omib⁹ salutes pl'imas mihiqꝫ bene eſſe ⁊ ſoſpitẽ me ducere vitā Vale dignitate parẽs. etate frater. dilectõne qꝫ ſodal'. ⁊ me vt facis ama. ſ magis q̄ꝑ facis vtere Nunq̄ꝑ ex me quid fruſtra petes ſi mō qđ petieris in mea fuerit ꝑtāte Ex louanio die qua palmaꝝ rami eccleſias ornant.

¶ Excuſatio ſup nõ reſponſione ad lr̄ās miſſas.

¶ Promptū ſeruiẽdi affectū loco ſalutis Non ſatis ītelligo cariſſime vir. cur vel ioco vt ſoles vl' ſerio vt vereor ſupbie me accuſas q̄ꝑ tibi reſpõdeaȝ nihil. Quaſi ea ſint tẽpora q̃bus cuiq̄ꝑ liceat loqui qđ ſentit Itaqꝫ magis eligo abs te ſuperbie accuſari q̄ꝑ dānari ſtulticie Te igit̄ rogo equo aīo patiare ſilentium meū me q̄ꝫ tanti ſinas habere ſalutis mee rõnẽ donec aliūde letior dies illuxerit. cū enim liberius ſcribere licuerit obtundat te multitudine ⁊ ꝓlixitate verboꝝ Nō eſſet hoc tp̄e leue mihi emergere ſi vltro me incauto v̓bo fluctib⁹ immerſerim Satis ſcis quid

dicere velim· hec nõ attingo ꝓfundi⁹ · In reb⁹ alijs
omibus me tuo vtere arbitratu Patri tuo ſalutes
pl'imas meo noīe dicas atq₃ eū in mei cordis cētro
habere Faxitq₃ de⁹ vt lōgiſſimo neſtoriſq₃ fruatur
Vale ſitq₃ tibi ſanitas ml'ta ⁊ vita cornicis ·
¶ Conſulit amic⁹ amico ꝙ louaniū veniat lectuās
poeticas artes : ¶ Honores plurimas ꝓ ſalu
te Si louaniū venire velis lectur⁹ poeticas artes ſcio
ꝙ nunꝗ̄ tā let⁹ herculē ſuſcepit euāder· ā acheſtes
anchiſem ꝙ̄ te ſint ſtudentes oēs recepturi · Id tibi
putile cenſeo qꝛ frugifer illic cāpus ē· ⁊ pauci meſſo
res · ⁊ licet plures eēnt: tibi tamē ſic tua ſunt meri
ta· priores ptes debent Honor tibi pl'imus eſſet · et
qd forte libenti⁹ audies bono lucro comitatus Nā is
honor iucūdiſſim⁹ ē cui lucra ɔnectunt Caduca nam
res honor ē ſi nō pecunie ſuſtētet : Vale ɔfideq₃ me
nō tm̄ mei ꝙ̄ tui boni cupidū: dabis veniā conſilijs
meis tā ꝓfunde mihi in corde locaris vt reb⁹ de tuiſ
nō poſſuȝ nō eſſe ſollicit⁹ Vellē vno eſſem⁹ atȝ eodē
loco quo alter altero frui aſſidue poſſȝ Reſcribe q̄d
decreueris : nam tā diu pendebo ꝙ̄diu tua tardaue
rit reſponſio · Dicit ſe breui redituꝝ nuncius qui ꝓ
miſſu leuiuſculus ē· ſed frequenter factu moroſus ·
Rurſus vale Ex louanio feſtinaq₃ leui arūdine mar
cij ſole tercio · ¶ Reſponſio ad epl'am p̄cedentē
¶ Salutes in cōſtantiaȝ multas Tm̄ mihi honis ⁊ be
niuolētie quotidie tbuis aīe meis ocul' carior vt me
pudeat tāti cult⁹ Nā iuſta ſtatera min⁹ i me pōderis i
ueīt ꝙ̄ tu conaris adycē Itaȝ tibi cauēdū ē ne ā te
ā me· ā vtrūȝ nrm̄ fallas ⁊ ne qn̄ȝ van⁹ laudator iue
niaris · ſi q̄s me caſ⁹ ad tuū locū appulerit vbi mea p̄
ſentia nomē obūbret Nō ei is ſū q̄ mei ipi⁹ ſū neſci⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

De me rogo loquaris paꝰ . ne qui ĝiuſſimꝰ ⁊ ſis et
habearis minoris iudicij eſtimeris Sꝫ tñ mõſtras aĩ
mi benignitatẽ quo eos oẽs ſiľes tui iudicas quos ĩ
amicicã admiſiſti . ꝙ autẽ tã in florẽti ſtudio poeſim
legaꝫ . q̃ nunq̃ꝫ ſuos me choros intrae ꝑmiſit . tã cõ
ſultuꝫ eſt mihi facere q̃ꝫ nomẽ ⁊ famã ꝑdere Neqꝫ in
reliquũ tpꝰ mľtum his muſis inſiſtẽ curo Stultuꝫ ẽ
id velle ſequi qđ ab oĩbus deſerit̃ miſere iã muſe g
mũt : extinctꝰ orpheꝰ ẽ : extinctꝰ ỽgiliꝰ atꝫ homerus .
ieiunꝰ cãtat lucanꝰ in ortis Nõ video ꝙ ſic vnq̃ꝫ mu
ſe reſurgẽt vt ſertis ornate leta carmĩa canãt Etiaꝫ
eſto ꝙ aptior eſſẽ nõ video me facile louaniũ aſſecu
tuꝝ quantũ domi negligerẽ Vis ergo vt cordꝭ mei
nucleũ pandã Plꝰ mihi placet hodiernũ ouũ q̃ꝫ gal
lina craſtina plane loquor Auicula eñ claudi nõ vult
ſed gaudet aptis Vale in valore valentiꝰ . Si quid
vis papito : ꝑatus ſemꝑ fuero ſi veliꝫ eẽ q̃ debeo Ex
mortmo iuuij vij . ꝑtũdineo volatu raptiꝰ .
¶ Hec epľa replicat ɔtra precedẽtẽ epľe reſpñ .
¶ Salutẽ i eo a quo oĩs ſalꝰ ẽ Te ſanũ audẽs pľimum
letor amice ꝑcare tãq̃ꝫ ille q̃ tibi vera ſim delcõne
ɔnexꝰ . nec ſecꝰ intelligo q̃ꝫ ꝙ oĩa q̃ te tãgãt me pa
ri neruo ɔtingãt Sꝫ vt tibi tua pace patuloqꝫ quod
laudas ore loquor q̃ vbi es manẽ decreuiſti plꝰ cap
tũ laudãs paſſerẽ q̃ꝫ volantẽ aq̃laꝫ nil mihi videt̃ tu
a opinione deliriꝰ Cũ louanij pľis valeat aeris vn
cia q̃ꝫ vbi es pleniſſima libra vix qꝫ ſunt vbi moraꝫ
geris riuuli qui vim ſitienti poſſint extinguẽ ſitim .
Procedes ſi ſapis ad aq̃s latas ⁊ altas vbi erit tibi
natãdi atꝫ piſcãdi ãpla facultas Quid tã ponderás
id puuꝫ qđ hẽs . timẽs ne minoá ſuccedãt Pone hũc
metũ Sub fortuna viuimꝰ oẽs . infelix ſꝑ manꝫ qui

nunq̄z alta tētauit ſp iacet cūcta formidās Nā vt ā
tiquū ꝓuerbiū eſt magni piſces capiunt̄ i alto . Nō
agā nūc tecū pluribꝰ . ſi hec nō mouerit iocās dico
vale valent̄ . etſi ſic libet . tua prudētia ſbmergaris

¶ Scribit ſecretariꝰ oppidi bergeñ . ad regentez
pedagogiū in louanio vt de rectore ſcolariū oppido
prouideatur ¶ Salutē etſi quid ſalute iocūdiꝰ po
terit exoptari Habuimꝰ venerāde mgr̄ ⁊ dn̄e magiſ
trū ſcolariuz bn̄ficio lōge etatis exptū pl'cherrimis
viuendi modeſtijs ornatū qui velut ſciſſimꝰ cenſor
ſtudia iuuenū incitauit eloq̄ntia q̄ꝫ ⁊ moribꝰ pſtātiſ
ſimus ipē . ad phemias homerica exēplū . puerilē tene
ritatē ita cōpoſuit vt ſil'is dicē . ſciē . facēq̄ꝫ docēt .
Qui iā plenꝰ dieꝝ tanti laboris ipatiēs dcās ſcolas
in manꝰ oppidi reſignuit Ad te igit̄ iuſſu oppidi ſcri
bo vt ei nūc aſſ adiumēto quo ſucceſſor habeat̄ q̄ p̄
ſe indicia boni rectoris ferre videat̄ . Qui etate lr̄is
⁊ vita talis ſit q̄ v̄tutis bonoꝝ moꝝ curā a litteꝛāꝝ
ſtudijs nō ſe iungat Sz ſil'is ſcolares inſtruat taz ad
agendi q̄z bene ſentiēdi rōnez . Quo pitet v̄tuti va
cēt ⁊ lr̄is ⁊ bone mēti Vale in eo qui pſidz oī creato
Ex brugis ea feſtinātia q̄ calamꝰ ſua celeritate volu
crē ac pendentē i aere leporē preuerteret .

¶ Reſpondet regēs in louanio petitōi ſecretarij
¶ Amicicā nunq̄z ruiturā loco ſalutis Venit ad te co
lende vir me quidē ɔſule mgr̄ hic qui has pfert te
cū loq̄ndi grā . ac ſeſe ſtatuēdi certiorē de loco vrō
de ſcolaꝝ onē de aere de lucro ⁊ aliis q̄ hāc rē reſpe
ctāt . ⁊ quo certior fias quid legiſlatoribꝰ oppidi tui
ɔſulas Teſtor ego optima fide me noſſe nemine qui
huic rei prefici vellet cui pret̄ diuitias paucioā q̄z hu
ic deſint . grāmatice atz poetice valde pitꝰ ē ⁊ i cātu

firm⁹ ⁊ ꝓmpt⁹ Nemo ꝙ vľ vm̄ tā ḡeat⁹ ꝙ̄ hic om̄
mib⁹ . nec q̄ſꝙ̄ eſt q̄ eū nō paꝝ laudat qđ nō tā eta
tis maturitate ꝙ̄ vite mētur . De quo mihi bn̄dicēdi
cia⁹ tēp⁹ ꝙ̄ cā deficēt . ꝑuſꝙ̄ v̇ba q̄ȝ aim⁹ : ſic ſua me
rēte bōitate Nūc ḡ tibi trado de manu vt aiūt ī ma
nuȝ . eūq; in tua aīcīaꝝ pharetra vt electā ſagittā
abſcōde Pro ꝯperto habeo ſcolis ꝑ eū vberi⁹ ꝙ̄ ſibi
ꝑ ſcolas ſoē ꝓſpectū Nā mgr̄ iſte taľ erit q̄lis achil
lis pedagog⁹ phenix erat c⁹ epľa tua memiſti . quē
idcirco pele⁹ vt ē apđ humeꝝ achillis cure perfeciſſe
đr vt dicēdi ꝑiteꝛ at; faciēdi ductoꝛ foret atȝ mgr̄ .
Vale optata valitudie Prolixi⁹ ſcriberē n̄ fames
⁊ hora cibū expoſcerēt : ſi āt mea opa aliq̄n eguēis
patiorē me iueneris ꝙ̄ tuos tuis pruritib⁹ vngues .

Cōmendat̄ fili⁹ ſuo mgr̄o ꝑ prēȝ filiuȝ ſuū pat̄
no quodā errore laudanti

Salutes amiciſſimas Juueīs h̄ vn̄abilis mgr̄ ⁊ do
mie . c⁹ e manib⁹ has accipies ingenīȝ diues ſꝑ fuit :
cui⁹ ſi nō pr̄ eſſē lati⁹ nobilis indolis gn̄oſuȝ ſpecimē
ꝯmēdareȝ Qui ſi nō falloꝛ . aut nimia ſpe ludoꝛ . faci
le indoctū viꝝ euaſerit Ex cui⁹ ingenio ⁊ tibi ſolati
uȝ ⁊ illi p̄ſidiū ſpero futuꝝ Nā ſi ingeniū cū āīs cō
feras mox ānos videbis ipo ingenio ſupatos . Nec
ſūma ē . tut⁹ eſſe incipit tarde deſitur⁹ Jnt̄ dilectiſſi
mos eū ꝯnumera atȝ quo ꝓpi⁹ poteris tui ſimilē effi
ce Nđ eo facili⁹ ſpero futuꝝ quo ſoleat in fertili fun
do ex paucis ſemibus valida meſſis exurgeri Dabiſ
q; ſibi ſocios ingenio acres q̄bus iuideat : qui igeni
uȝ ei⁹ irritēt quoꝝ laudib⁹ torq̄atur : quib⁹ ita exci
tet̄ vt viciſſe ſe gaudeat ⁊ victū eē doleat Vale i eo
qui numerat ſcloꝝ dies ⁊ horas .

Reſponſio magiſtri prudēti⁹ iudicātis

¶ Ingētes ad vota ſalutes Patiaris vir optīe id q̄ꝫ
nō feras indigne ſi forte pl⁹ dixero q̄ꝫ audire ↄcupiſ
ces · qui filiū ꝓpriū vt ſimea gnatū cariꝑedis laudes
atꝫ attēti⁹ admiraris ꝙ ingeniū claꝝ altū multiplex
habeat: qđ tñ valde remiſſū inuenio immō tepiduꝫ
frigidoq̄ꝫ ꝓximuꝫ qđ tandē cōgelabit̄ niſi vgaꝝ ca
lore foueatur: vſ adeo triſtē agreſtē icultā hꝫ indo
lēꝫ vt eū ioculares facecie vix in riſū ↄmoueāt · mul
tū ego vereor eū docēdo ſemina mādet̄ arene · Sas
q̄ꝫ raro germinat qđ in arido iactū ē Solꝫ tñ vt fic
ta me diligētia fallat · ornare libros · liniare papiꝝ
ligare ſexternos ſimilis illis qui ſp ſpeculū poliūt: ſꝫ
ſpeculari neſciūt Nđ ex ſe agit · ꝗ nihil ē · ꝗ nihilo ꝓ
ximū Conabor tñ quoad dederint vires in eū lraꝝ o
pē trāſfundē · vtinā tāto ꝓfectu q̄ꝫto conatu · Vale
longos dies in largitore dieꝝ Ex louanio maiꝫ ſexta
eo mane quo ſol necdū ſe dederat orbi ·

¶ Rogat̄ amic⁹ vt ſuū ſtatū pandat amico

¶ Innumeras iucundo corde ſalutes · Scio vir opti
me tibi tempora nō adeo vt mihi libera fluere Satiſ
habebo ꝛ nil requirā amplius: ſi dum ocium dabit̄ ·
me certiorem efficias: tui ſtatus · tueq̄ꝫ valitudīs ·
quo nihil mihi iucundius · nihilq̄ꝫ facere potes opta
tius Si igitur vtrunq̄ꝫ tibi precio ſim · nec te amātē
ſpreueris · Rogo interdum ſuauiſſimis litteris tuis
me viſites · reficies · ornes: Nunquam enim quiſq̄ꝫ
ad me venit · nomen tuum in ore gerēs qui nō mox
ſentiaꝫ titillare mihi pectoꝛ mea amore quodam mi
rifico tui Vinc hinc eſt ꝙ creberrime ſcribo litteꝛs
q̄ꝫ tuas frequenter expoſco · hinc amiciciarum tua
rum fores totiēs pulſo quas ſi aperueris me crebro

ueneris me crebro habebis hoſpitē. Vale vt aiunt carpa ſamior. ſponſo quidē letior. adamāteqꝫ diutur mior Ex leydis manu currēte. leuiſſima p̄ena oriente iaȝ ſole iulij trahente decimam.

¶ Reſpōſio ad precedētē

¶ Salutes feliciſſimas amice mihi pcordialiter care Nō ad manū habeo quid ſolidi ſatis tibi rn̄dero de ſtatu meo ſollicito Nā ſi ſtat⁹ a ſtādo dicit̄ null⁹ mihi ſta t⁹ eſt ſed lapſus poti⁹ atȝ ruina. ſic etas: ſic labor im perāt. Nullā mihi pmittit cura quietē. q̄ vires ani mi adeo ſpargit corpuſqꝫ ꝯterit vt vix torp̄etia mē bra trahere valeo: fioqꝫ ſenex ante tp⁹ algore ſolu tus Qui igit̄ ſtatū meū noſcere cupis. nō p̄rudinē celo volantē. nō leporē campis currentē: nō ceruum in mōtib⁹ ſalientē: ſed reptantē cū labore teſtudinē cogitabis Vale breuē forte ep̄lam damnabis ſ; me lior breuis q̄ꝫ nulla ē Ex louanio tarde. dū vt v̓bum v̓gilij eſt. nox erat ⁊ terras animalia feſſa p oēs ali tuū pecudūqꝫ gen⁹: ſopor alt⁹ habebat.

¶ Ad pictorem vt iuuenem pingere doceat.

¶ Sincerā affectum pro ſalute.

¶ Scias q̄pto tēpore ⁊ q̄ꝫ opti ma fide cariſſime vir mihi ſeruierit genitor h⁹ q̄ haſ pfert Cogit itaqꝫ me nō min⁹ hūanitatis ꝯpaſſio q̄ꝫ iuſticie neceſſitudo vt hūc gerulum tue caritati cō mendatum efficiam Rogo igitur q̄ꝫ eundem pie ſu ſcipias in tuoqꝫ pingendi artificio inſtruas Qui ad huc quaſi in plumis auicula in ſuo nido confouēd⁹ eſſet. niſi ob egentiā patris ante tempus euolare co garetur: Si quid denarioruȝ primis annis aliorum more poſtulaueris. me pro iuſta rōne ſpōſoreȝ ha beto. tuū erit curare ne hec noua plantatō tua ali

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

quo inimici turbino mouent̄ Uices reddā dū vires
ꝛ tēpora dabūt. q̄p̄ eni̅ locoꝝ interualluz nos hoc
tēpore ſe iunxerit: nulla tn̄ diſtātia loci: nulluſ tēpo
ris fluxus tui memoriā ex meo pectore poterit expin
gere Nec facile erueris q̄ mihi ꝓfund⁹ a lōgo inuiſ
cerat⁹ es Vale feliciter. omnibuſ tuis ī reb⁹ me tu
o arbitrio vtere. ¶ Reſponſio ad dictā ep̄lam.

¶ Non min⁹ proptā q̄p debitā oblationez ſeruitu
tis Nō tam ſum⁹ oculis moleſt⁹ es: nec tā acetuz de
tibus: q̄m tua me augit abſentia p̄ceptor colēdiſſie
Delectarunt tn̄ me lrē tue: temetipſū pn̄tantes. nō
ſolū diſertiſſime ſed certiſſime teſtes: amoris mirifi
ci erga me tui Quid āt aliud ad te nūc ſcribaz n̄ ha
beo q̄p vnū illud q̄d ꝛ libēter apud oēs ꝛ indeſinent̄
p̄dico: me tibi debere plurimū Nulla eni̅ maior ad a
miciciā tractō ē q̄z meritis p̄uemiſſe amicū Agreſtis
certe mihi aim⁹ eſſet: ſi q̄ impēdere debuerā rependē
nollē Itaqꝫ velim tibi certo pſuadeas me vnū eſſe p
petuo futuꝝ qui nihil recuſatur⁹ ſim tua cā Quare
abs te peto integro aīo vt oib⁹ in reb⁹ meipō opa
qꝫ mea nō vtaris ſolū: ſed etiā ſi rei tue ꝯducat vt
ita dixerim abutaris Amor āt erga te me⁹ q̄nt⁹ ſit
in hoc iuuene ī arte mea pictoria iſtruēdo nō min⁹
re q̄z opinione cognoſces Nihil mihi ḡti⁹ erit q̄z me
totū ſeruitijs in tuis effūdere Emori eni̅ velim q̄z in
ḡtus iuenīri Vale oī iucūdo iucūdi⁹.

¶ Dantur grē ei qui deſideria amici impleuit.

¶ Salutes tantas o penna nunq̄z depinxeris quantas
o iacobe me⁹ tibi exoptat anim⁹. ſed vbi deſint vi
res. ſit ꝓ affectu voluntas Vidi litteras tuas orna
te ꝛ celeriter eo loco: eoz tēpore ſcriptas vt p̄repta
tibi potius eſſet: prout relatu didici latoris q̄z ꝯceſſa

ſcribēdi poteſtas Que lrē incertuȝ me linquūt an ſē
tentētia magis ornatu ve an celeritate ſint mirāde .
q̄ magnū pre ſe ferūt pign9 amoris Quo video im
tari neſcit inueterat9 amor. ⁊ ꝙ nihil in amicicia ve
tuſtate dulcius eſt: Clareq3 perſpicio ꝙ ſic amicos a
mas quaſi nō liceat deſinē Sed eāt hec: nā amātis ē
amatū nō onerare laudib9 : nec ē amicicia beneficio
rū ↄputatrix. q̄ non numeꝝ ſed q̄litateȝ ſed affcūm
ponderat: ꝙ āt deſideria mea adipleſti: innumeras
tibi grās habeo. q̄ ſemp magna ↄſtantia tuis votis
poſtrem9 ⁊ prim9 adero Amplectorq3 ſemp te ſuaui
amicicia . nō quidē min9 q̄3 qui oīm maxie Nec ꝓpio
ri tue veſti quā camiſiā vocant ceſſero . quāte dulcīt
amplectentē primā oīm induis ⁊ niſi poſtremā exu
is : te tam̄ nō relicturā niſi eā abieceris . Vale in eo
qui celū pinxit ſidere mlto

¶ Magiſter ad magiſtꝝ ture morātem .

¶ Nihil nobis ambobus amice cariſſime negligēti9
eſſe arbitror me ſcilicet ꝙ te louanū non attrahaꝫ
te quoq3 qui huc tua ſpōte non aduolas : Miror ꝙ
ibi eſſe nō malis vbi aliquo numeroſis q̄3 iſtic in tu
re vbi vel ſolus es . vel ſol9 ſapere videare . Et vbi
nl audit q̄3 fremit9 ſtrepit9 ruſticoꝝ clamor toitru
uꝫ ⁊ rudentū ſibulus Sūmope ſpero vbi has videis
ſi quid ymago veteris noſtri amoris . ſi quid relīqe
gratieq3 valebunt . ad louanium te diuertes . Vbi
quantū hominū gratia faluero . tibi valebo . Ex lo
uanio man̄ quinta tam rapido calamo . quaſi iunc
tas haberet dedali pennas .

¶ Reſponſio ¶ Gratiſſima mihi ē ⁊ meōria tu
a ⁊ e9 eciā agēde volūtas Ab optio ei aio ac mihi de
uitiſſio tuas lrās ꝓſilyſſe ꝑſedo q̄b9 nl audiuerunt

aures mee dulciꝰ poſtꝗ̃ te audire deſierūt q̃s hylari corde legi rurſuſqꝫ legi veneratione magna ⁊ oſcul mꝉtis memor amoris in me tui q̃ me in fratrē recepiſti ſolacio fouiſti · ſūptibuſqꝫ iuuiſti · Vt nunꝗ̃ cuꝫ homie ꝯiunctiꝰ vixerim neqꝫ mihi hūc in dieꝫ te fidior aut amicior quiſq̃ꝫ eſt Itaqꝫ velim tue tibi talē extimes q̃ pro te nō vllū piculuꝫ effugiat · ſed an etate decurſa ad ſtudiū rurſus redeā dū deferbuit iaꝫ ingeniū vbi libri mihi ſolatio eſſēt vt cecis pictuā ⁊ aſino lira nundū decretū habeo Si tamē ꝯſilio nō cōgeuero tuo mihi prudentiā nō fidē abeſſe putabis · Vale amice memor amici :

Frater frī ſcribit louanij ꝯmorantē de propoſito ſenioris fratris ad religionē:

Frat̄ noſter ſolitudīs auidꝰ clauſtro ſe dedicauit ſibi victurꝰ qui mꝉta die prīe vixit ⁊ amicis Cui dū ſuaderē ꝙ ſe mriōio daret ꝓgemē noſtrā pulchriſ ꝯplibus adauctūrꝰ · mox ait ridiculu eſſe ⁊ ioci genꝰ ſponſuꝫ ſenē tanqꝫ aptaꝫ fore ſenectā nuptijs ꝗ̃ prumaꝫ meſſibꝰ Addidit qꝫ tēpꝰ eē in hac ſemirupta etate vt fluxis caducis ſqꝫ rebus poſthabitis tādē ſecuriꝰ anchorā figat ne nox dep̄hendat euntē · Vtꝫ aīe ſue curas illas impēdat q̃s corpi preſtitit atꝫ fortuē: Satis iā doctus q̃d opes · q̃d honor: q̃d inanis gꝉa ꝓſit · Tu frater ociꝰ ad me pſcribe tui hac ſup re animi motū an ꝓbas · an doleas · an ſuo ꝓpoſito ꝯ̃tuleris Vale ſaluꝰ ſanuſqꝫ maneto Ex brugis pfeſtinanter vna tibia ſtāte altera ferēte papiriū · Ea hora q̃ dies : q̃ marciꝰ : q̃ ianua domꝰ cū epꝉa clauderetur ·

Alia epꝉa in eādeꝫ ſnīaꝫ Sit tibi fr̄ optīe leta dies ⁊ vita ꝑhēnis Fr̄ nr̄ euo gn̄dior illuſtꝭſſi dn̄i nr̄i ducis ſecretariꝰ ſe rligioī ꝯtulit : Immn̄ſū epꝉaꝫ extendam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſi temtē pſcribere quo īgenio q̄buſue medijs vſus
ſim vt eūdē ab hac mēte deflexiſſe; vt nobis oībus
māſiſſet in ſc̄lo adiumēto ⁊ ōrmento: nec foret leui
q̄dā incōſtātia hōres ⁊ lucra ꝓiectur⁹ . clauſtraq̃
relinq̄ret viris ad ꝑua natis q̄ maiora nō pñt . Ad q̄
frater ſbridēs his v̄bis īclusit nō vicū auro ñ ē at
q̃ argēto ſi ea iumēta nō apprecīāt q̄ neſciunt eſti
mare niſi fenū ⁊ ſtipulā Nō viuit vſpiā q̄ mihi pſua
ſerit vt aranee ſimil̄ diuti⁹ pmaneā: q̄ texēdo ſe eui
ſcerat: vt vilē muſcā capiat Quo audito neſci⁹ q̄d
digne reſpōderē: mox obticui ex pondē v̄bi velint
ſuperi q̄ fri cedat in ſalutē qd tāto conatu affectat
vt qd feliciter icepit Valeat felic⁹ adimplē Vale ⁊
q̄ in his archana ſūt ea ne efferas peto . : .

¶ Reſponſio.

Lrās tuas kme frater īdolui legēs : rex fris noui
tate ꝯmotus Lachrimis gene maduerūt: nō deſino
adhuc has dū ſcribo oculos terē: lachrimaſq; labellis
exſorbē Supplex deū oro vt eūtē comitet̄ Gratulor
certe fris mei tā ſanctis deſiderijs . vtinā te habēt a
tergo ſequētē . nō me careres comite Nā optīe fra
ter q̄d multa volum⁹ . q̄d magna petimus : q̄d alta
conamur Pallida enī mors ꝯtinuo pulſu vndiq̄ nos
atris circūuolat alis : nec quicq̄ ē vita nrā q̄ fum⁹
⁊ vmbra Si hodie viuim⁹ q̄s ſpōſor ē craſtini Quid
ꝓdeſt diuicias celerē finē hituras ſine fine querere .
Eſt omnis voluptas . omnis hōr . oīs mundi gl'a . vt
ſtupe flāmula q̄ ceſſās mox videt̄ non fuiſſe pauca ſe
pe diſtātia inter gaudiū ⁊ luctū ē nox ē vicina diei .
Quid ꝓſunt lōga ſtudia . ſi memoriā ſupmi tpis nō
ingerant . Quid prodeſt omnia noſſe: ſi noſipſos ig
noremus Quid prodeſt q̄ ꝯgrue loq̄mur . ſi īꝯgruā

vitã agimus · vel q̃d ornatẽ dicere: ſi nos ſede viui9
vł quid in ſcolis de ſcã vita pulchris v̉bis deceptaẽ
ſi negligam9 v̉ba in actuz deflectere Sed parce ver
boſo calamo calida manu ducto: quẽ calor ĩ longio
rem curſũ euexit. Vale ſemp intẽtus q̃ labilis ipſe
mũdus ſit tibiq3 q̃ſo proſpice ne cũ labẽti inhereas ·
cũ labente ꝑuas ſat: ſit dcm̃ ſapienti ·

¶ Alia cñſio ſup eadẽ in q̃ mãdat ſe fr̃ ſecutuꝝ ·

¶ Feliciter viuẽ pro ſalute Affecerũt me fr̃ cariſſīe
ingẽti gaudio lrẽ tue annunciãtes frẽm meũ nullis
precib9 vinci poſſe · nec vllis blandicijs ſupari: quin
ſe vltro velit religioni dedicare Nõ mecũ dũ voluo
ſollicito pectore longa ſuſpiria traho: in eãq3 ſentẽti
az cado: q incomitat9 nõ ꝓhibit q̃ ſuũ aĩmũ cũ meo
ſemp miſcẽ ſtuduit Cõñq3 ego meũ cũ ſuo ita ɔmiſ
cui vt pene ex duob9 vn9 efficeret · indignũ cenſeo
hos aĩos ĩ re tã ſalubri diſiungi in reliq̃s tãto gluti
mine copulatos Nec diu deliberãduz exiſtimo fem̃
exigit natura periculi · Quid optime frater nob ꝓde
erit q maris ſpaciũ celi terreq3 altiſſimos aſtroꝝ cur
ſus: herbaꝝ vires ⁊ lapidũ · ⁊ reliqua nature ſecre
ta didicimus: ſi nobiſmetipſis incogniti maneamus: Noli
noli cariſſime frater cariſſimum fratrem a cepto ꝓ
poſito deflectere Tuum erit eundẽ in tam ſalubri ſe
mita confirmare · vt greſſu impauido que locutus
eſt exequatur: ⁊ manũ ori accommodet: Sed parce
longitudini: Sentio me animi calore longius q̃ deſ
tinauerã ꝓceſſiſſe Fac valeas: meq3 mutuo diligas

¶ Conſilium fraternũ ſup eodez ·

¶ Salutem in deo ſalutari noſtro · Fac frater op
timo pe prria ſemper diſcretione veharis ne fruſtrã
extendaris in alia; te neglecto: Sunt nã anni more

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

fluentis aque Noueris licet omnia: ⁊ lata terre alta celi. mariſq; ꝓfunda. ſi te neſcieris edificāti ſine fū damēto. ſimilis eris ruinā nō ſtructurā producenti. Eritq; vita tua inſtar cōgeſti pulueris vēto valido agitati Opto hinc dicere multa ſed breuiloquꝰ eſſe ꝯpellor Dum em̄ has ſcribo vix punctū reſpiratiōis conceſſū eſt. ſic erāt occupamina Vale deſideriumq; tuū mihi motū efficito qđ ꝙ̄ primum agnouerim nō tam meatu ꝙ̄ curſu implebo

Reſponſio fratris nō aſſentientis conſilio fratris ſed ſuadetur dilatio

Cū inter nos ſemp frater optime ſteterit tenax vnio voluntatuz Nec vnq̄ꝙ̄ facere deſieris qđ me optaſſe cognouiſti Hinc ego vidēs ꝙ ad religionez q̄dam animi incōſtantia rapiaris: mox decreui meaz ſententiā tibi apto verbo deuelare. vt aut te in eandē traxero. aut certe teſtatū apud te reliq̄ro q̂d ſenſerim vt ſi qn̄ qđ nolim diſplicē tibi tuū conſiliuz ceperit. poſſis meū recordari Subtimui ſepe ꝙ tuuz ingeniū ad lrās natū ad alia conuerteres: qđ ne feceris vt frēm fraterno corde moneo. nec velis tuo ſenſui fidere. nec te incōſtātie inuoluere. que vl̄ ſemel admiſſa ſerpit longiꝰ que tamen error magis ꝙ̄ culpa eſt. ⁊ ꝑfecto in iuuenes facile irrepit. ꝙ autem ego tuis ſuaſionibꝰ ſtatū iam meū etate mutata cō mutez: ac me retexā non faciā Quas tamē ſuaſioēs ſcio ex ditiſſimo amoris vena ꝓceſſiſſe Omnis enim amor i me tuꝰ ex omibus ptibꝰ ſe oſtēdit Sed vt eo redeā vnde digreſſꝰ ſuz. tu ſi ſapis nil facies leuit̄ in omī ſtatu multa videbis q̄ nolles Hoc tamē v̄bum quā vim hʒ te ponderare malim. ꝙ̄ aptiꝰ ſcribere. Finē do: hēs eplam verboſiorem forte ꝙ̄ velles Nō

¶ Salutes omni optabili gratiores Cum lõgo iam
tẽpore venerabilis domine valeriuꝫ domi tue hũiſ
ti quẽ librum aliũde ad conſtitutuꝫ tẽpus tua cauſa
mutuat⁹ ſiũ Atqꝫ dederim pro eius reditu ad te lit
teras pl'imas q̄s nundum ſenſij meruiſſe reſponſuꝫ
Non minus mirari incipio ꝙ̄ ſi molarem p̄nis ⁊ al
volare viderem Apparet enim mutuo te potius hũc
librum ꝙ̄ cõmodato ſuſcepiſſe. itaqꝫ eum in vſum
tuũ vertiſſe vt apud dominum ſuũ ius nullum relic
tuꝫ videatur Neſcio an ea conditione mutuo libros
accipis vt reſtituas nunq̄ Facis mihi vt tua dixerĩ
pace non mediocrem iniuriaꝫ qui tua cauſa ludere
videor virum optimũ mihi amiciſſimum: cui⁹ fide ⁊
beniuolentia habeo explorati⁹ nil: Jd igit̃ qđ nõ pe
tiui ſolũ: ſed oraui ⁊ obſecraui vice pl'ima: rurſus o
ro ⁊ obſecro ꝓfundiſſima prece. vt dictuꝫ libꝝ qui
ꝓpe iam annũ tecũ fuit. ꝓpe diem ad me des vt eun
deꝫ tandem remittam ad dominum Non adduci po
ſſũ vt facile credã hũc libruꝫ ita cõiectũ eternas in
tenebras vt neq̄at vnq̄ in luceꝫ reſurgere Fac fac
mox domũ redeat ne dominũ oblitus ſit. ꝙ ſi tarda
rit extrude. redeatqꝫ celeri⁹ quo exiuerit tardius.
Neqꝫ mora ſit vlla quin mox aſſit vel inuit⁹ Vale eo
valenti⁹ quo mutuũ amoreꝫ noſtꝝ fortiori nexu con
ſtrinxeris Ex louanio februarij vij. rapti⁹ ꝙ̄ man⁹
vſta abſtrahit̃ igni.

¶ Conqueſtũ eſt ꝙ plus diuitijs ꝙ̄ amicicie tribua
tur cũ credẽtia ⁊ petitõne iuuaminis.

¶ Salutes iocũdiſſimas eaſqꝫ ꝙ̄ pl'imas. Neſcio
quid audio amice dilecte te ad rẽ nũmariã factum
paulo auidiuſculuꝫ ꝙ̄ ſoleas. quo vereri incipio te
q̄rende pecunie magis ꝙ̄ colende amicicie factũ eſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſtudioſũ Dimcq̃ꝫ tuũ exortum eſſe ſilentiũ q̃ dum vi
nũmoꝝ obrueris amicicie nrẽ videaris oblitus Sed
hec miſſa facio Venit ad te meo noie vician⁹ me⁹ haſ
q̃ ꝑfert vir q̃dem optim⁹ ideq̃ꝫ doctiſſim⁹ . Quecũqꝫ
igit̃ verbis meis tibi expoſitur⁹ ẽ ea velim nõ ſecus
accipias q̃ꝫ ſi ex ore pñtis mei emiſſa audires : quia
ergo nõ pecuniã ſed tuam opam peto nl ẽ ꝙ de tua
ſingulari in me benignitate ſubdubitẽ q̃ ſemp ĩ me
animo beniuolo fuiſti ⁊ beigno . Niſi forſan aduoca
toꝝ more opam q̃ꝫ venalẽ ꝓponas Sed amicicia vt⁹
non q̃ſtus ẽ . q̃ nõ pecunia patur ſed grã Sed omiſſo
ioco hic diligẽtia op⁹ ẽ fide ⁊ taciturnitate Oĩa pro
tua prudẽtia p̃ſtabis q̃ es vn⁹ omniũ diligẽtiſſimus
Preſertim is in reb⁹ q̃ amicoꝝ interſũt Vale feliciť
⁊ ſi quid in me eẽ animiaduerteris qđ vſui tibi ali
quãdo futuꝝ putes id oẽ tibi debituz dedituq̃ꝫ ĩtelli
ge Scriptũ leuis arũdiſſimis leuiſſimo curſu marcij
luce vltima .

¶ Rogaẗ amic⁹ vt ſaluũcõductuz impetret alio
migrandi . Salutes plurimas q̃s nõ eq̃bit numerus
Quia integra ſp geſſeri de tuo in me fauore fiduciã
q̃ voti ſemp meis libenť intẽdis Hinc te pl̃imum ro
go q̃ apud pricipẽ nrm̃ ⁊ auctoritate vales ⁊ fide et
grã . ꝙ mihi publice fidei lrãs q̃s voce vulgari ſaluũ
conductũ dicim⁹ bona in forma ꝯcedi procures Abſq̃ꝫ
his em̃ a loco vbi ſim abcedere nõ audeo Nđ ſi faci
le neq̃ueris nõ deſiſtam lris meis obtundere omẽs
q̃ principi aſſiſtũt donec liberã abitionẽ impetraro
Vbicũq̃ꝫ em̃ gẽtiũ hoc tpe malim eẽ q̃ꝫ vbi ſũ . Vbi
abſq̃ꝫ magno piculo ꝓpter ciuiles ſeditiones q̃ mľte
inſurgũt viuere ſecur⁹ nõ valeo Habz enim hec ciui
tas tot volũtates quot hoies Nõ min⁹ vtile eſſet iu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Reſponſio

¶ Nō ille ſū cariſſime vir: q̄ i pforata memoria aīmi
cos ſoleā quo facile decidant collocare. Falleris em̄
ſi ex litterar̄ raritate amiciciā iā tepuiſſe iudicab:
Js em̄ ſū q̄ curauerim vſq₃ nunq̄ amiciciā. vl' verb
vel lr̄is connutrire. ſed reb9 ⁊ fauorib9. Etſi michi
loco diſtas. animo tñ meo nunq̄ fuiſti nō iunct9.
Jnuenieſq₃ ſemp in me rediens qd abſcedēs reliq̄ſ
ti. Quē ſemel dilexi non dedilig o. ꝙ poteris dū libu
erit experiri. Si igit̄ quid optas. detegas illi. q̄ ſi vo
luntatē tacentis aſpiceret. occurreret vltro. Et tu
am petitōnem velociſſimo curſu largitione preueni
ret. Vale de me q̄ꝫ vt ceſareo v̄bo vtar. te iubeo
bene ſperare. ¶ Alia reſponſio.

¶ Salutē plurimam Non vſpiā viuit cui ꝯcedam
ꝙ gaudenti9 me amicor̄ litteras accipe poſſit: Sed
ex aduerſo nōſco nemīnē q̄ magis me calamo ⁊ lit
teris aduerſet̄ ac magis reſcribere reformidet Per
inde duco lr̄as ſcribere. ac ſaccos vl' lapides gerere
collo Cupiui ſemp fenerator in lr̄is eſſe. pluraq₃ re
petere q̄ dare Deſine ergo ex lr̄ar̄ raritate amorē
īm̄miſſū iudicare Sꝫ velis affectū meū ñ verbis ſed
opibus conmetiri: ne aliud ꝓ alio cenſeas. neue aī
cum nō rite ꝯdemnes Vale ex louanio maceꝛ decia.
raptius q̄ fulgura cadūt.

¶ Ad idem ſub alia ſententia

¶ Salutē. Scio inter nos multiplices amoris cāſ ſu
pereē ⁊ ſingulas certe pōdus habētes: atꝫ me tibi de
bere q̄ntū pſoluē difficile eſt Nec ignoro ꝙ freq̄nti
lr̄ar̄ miſſione ver9 amor ſūmope creſcat. Sed ꝙ ad
te litterarum aliquid rari9 miſi non me amoris re
miſſio ſed verecūdia compulit. vix auſim tuis lr̄is

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

reſpondē ea q̄ppe facūdia ſcriptis vt ex ore cicerō
nis pſiluiſſe videant᷑: quā ad ſplēdorē quotiēs me
ↄuerto. ſtupeo ⁊ obruor. indignū me ſentiens q̄ tibi
ſcriberem: cui nō niſi magna q̄daꝫ ⁊ p̄clara ⁊ digna
tua grauitate. auctoritateq; ↄuenirēt Vale ſitq; ti
bi leta nec min⁹ honeſta ſera ſenectus.

¶ Rogat pedagogū mgr̄m pater vt eius filium
ſub alio magiſtro in aliā camerā collocet.

¶ Salutē in eo a quo veriſſima ſalus Nihil eſt fidiſ
ſime vir quod indigni⁹ fero q̄ꝫ ꝙ magiſter ille cui fi
li⁹ meus ⁊ ↄmiſſus ⁊ ↄcamerari⁹ erat. errorū igni
ſulphura cōtulerit eundēq; corrupit queꝫ corripere
debuiſſet. viciaq; ſua nō repſſerit ſed expreſſit ym
mo eundē ipſemet in errores illexit ⁊ quidē p̄didit q̄
ſaluare debuiſſet Vir⁹ ille medicus ē morbi amanti
or q̄ꝫ ſalutis Multa mihi pulchra pollicit⁹ eſt Loq̄ba
tur vt par erat: ſi autē feciſſet vt par fuit. id opere
p̄cium eſſꝫ Deus āpliſſima pmiſſio tenuiſſima fides.
ſaꝫ infidel' animi latebras malaſq; ſui pectoris cauer
nas tarde nimiſꝫ tarde agnoſco Neſcio quid mihi iā
conſilij reſtet q̄ꝫ peſſulari ſtabulū equo ſublato. vl'
decoqui pultē eſuro ſepulto Rogo filiuꝫ meū ab illo
ſeiungas. nec volo ꝙ ei quicq̄ꝫ ipendat. ſatis pdēit
ſi nocere deſinat: cū nihil ſciat q̄ꝫ nocere. aliūq; peda
gogiū tribuas a quo p virgaꝫ molliatur qui vicijs
induruit Plura ſcriberē. ſꝫ paſſio pꝑiat calamuꝫ nil
dicāꝫ ampli⁹ q̄ꝫ ꝙ is vnic⁹ es in quo mee ſpei firmā
anchorā collocaui Ex gandauo raptim leuiori p̄ena
q̄ꝫ animo Vale ī eo q̄ recte vadētib⁹ defuit nunq̄ꝫ.

¶ Amicus amico p famulo habendo:

¶ Etſi hora tardiſſima ſit. ⁊ ſim adeo vigilijs laceſſi
tus vt poti⁹ dormire q̄ꝫ ſcribere p̄ſtet Res tn̄ feſtia

me vrget ꝓtractōnem nō admittēs Famulū meuꝫ
promoui in pinguio ibiqꝫ paſcua collocaui ſic erāt
ſua merita. Plures īſtant vt eꝰ locū ſubintrēt inter
quos nō eſt tepidꝰ proſecutor qui p̄terito anno tibi
famulatꝰ ē cuiꝰ pſone gracilitas ſi cetera ſtarēt ſatiſ
mihi accepta foret Sed ſuꝰ a te abceſſus cui ſeruire
pfacile eſt. facit me de ſuis moribꝰ dubitare Te per
vltimā aīcice nrē ſcintillulā rogo ⁊ req̄ro ne pigeat
tiꝰ cōditiones mihi ſub ſecretiſſima fide ꝺuelare q̄s
tacebo ſi ita ſtatuas eaſꝫ mihi vni ſciturꝰ fuero Libē
ē aſſeq̄rer iter pl'es magis electū. nō parꝫ mea inter
eſt qui rerꝫ mearꝫ incurius ſū vl' hūc vl' illū recipere
Quero fidelē ſecretuꝫ verꝫ ⁊ vigilem. Nō multuꝫ la
boro. ſi cetera deſint. mō hec aſſint Nō facile aderit
ex ōni parte pfectꝰ Vale vale; oculi mei ſomno gra
ues ꝓlixitatem reſpuunt.

¶ Reſponſio

¶ Occupatō mihi plima erat dū mihi tue lrē redde
rent. qua ꝓrſus retroiecta mox ad calamū aduolo
ōmibus curis meis tua negocia p̄ferens Cōditōnes
famuli dudū mei trāſcribi tibi poſtulas Qđ dum ti
bi negare nō poſſū. ante ōmia te adiuro p quicquid
nobis amoris eſt: ꝙ plectum hoc breue vl' laceres.
vl' vulcano dedices Ne dū tibi ꝓdeſſe velim alij vide
rint ⁊ obſim illi Ad aurē tibi dico titulo ſecreti ⁊ ba
ſſo ſermone hūc tibi inutileꝫ ſeruuꝫ fore quē ſi curre
re vetes lepus erit: ſi currere mādes lenta ſibi viua
ta erit. ⁊ ſibi accreueſcet natura limacis volet ōni
a q̄ tu nolis: Nō loquatiorem vnq̄ vidiſti garrulū
anum. Eſſe tamen poteſt ꝙ aliquādo verū dicat. ſi
fortuna fauerit Nā q̄tū ex ſe inter verꝫ ⁊ falſū int̄ tuū
⁊ ſuū drāꝫ paucā ſtatuet. Iā hēs q̄d acturus ſis qui-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

famulū nō vis inſidū · mendoſū · dromonē garrulū
Ex gandauo marcij vltima dū potior ꝑs acta diei ē
ea quidē feſtinātia vt calamꝰ ſagittā celerē ſupaſſꝫ

¶ Alia epl'a interrogās habitudinē alteriꝰ famuli

¶ Hoc natura mihi inſitū habeo: hoc traxi ex cunabi
lis ꝙ moleſtiſſimꝰ ſū amicis Vbi cepi nō deſino · ſed
puerorꝫ more ad caudā benefacientis ſempꝛ ⁊ ſp here
o · ex primis meritis ſpē mihi ſuadēs de futuris · qđ
ego mei iudex in meipō nō poſſū nō deteſtari · ſi non
ꝑte ex altera pleno corde exoptarē: ad ſimilia ł ma
iora amicorꝫ iuſſibus excitari · q̄ mihi occupatōnem
et ſi dederint: moleſti tñ eſſe nō pñt Tu largo fauo
re ſecretaqꝫ fide famulū illuꝫ: quē ſcis noto deſcrip
ſiſti · q̄ macl'as hꝫ nullo lixiuio ſaponeqꝫ nl'lo abſter
gendas Sꝫ habes vicinū piſtorē quēdā ad dexteraꝫ
tibi ꝓximuꝫ Filiū is hꝫ q̄ mihi vt ſeruiat etiā ac etiaꝫ
pl'imuꝫ inſtat cuiꝰ mores pariformiter mihi ꝑeto in
timari ⁊ ſi q̄ tuis in lr̄is celāda duxeris tibi do fidem
ꝙ nemi ꝙ̄ igni ꝯmunicabo Tua v̓tus te volētez faci
at q̄ me facit ꝯfidentez Vale vir care ⁊ viuito letus
Ex lauanio nō telo tardiꝰ tenues qđ ꝑuolat auras

¶ Reſponſio

¶ Filius ille piſtoris vt ſuo in vicino non pauca fa
ma circūuolat moderati verbi ē · Nihil qđ ſilentio de
bet in publicū ducit · nihilqꝫ dicit qđ diſſidet vero ·
Ferturqꝫ ꝙ nihil ſit eo veriꝰ: ſecretiꝰ · viuatiꝰ · fide
lius Hec ſi recte memī requiris in famulo pui hñs
ſi deſint reliqua hec ſi aſſint Sꝫ ſupeſt qđdā qđ me
ab eꝰ ſeruitio ꝑualde retraheret: qđ ſi ſubticerē vere
rer ab inſtituta · obſeruantia noſtra declinaſſe: Ve
lim ergo ſub ſecreti tegmine ſcias hūc bibē vt ari
da tellus Non ꝯſueuit ipē vino nec vinū ſibi parcē ·

Pridie ī cõuiuio quodā ebrius facto ē aduē ludibꝛa
fedissima visu: vbi incertū ē plus an biberit vomue
rit vel effuderit. ⁊ quotiēs poteſt conuiuijs ſe inge
rit vbi primū poſt hauſtum mox rixas mouz ⁊ ſuſci
tat iras. nec manet ſocratica lingua. tunc quoqꝫ a
nimū eſtuantē ⁊ vindicē habet. ⁊ manum facilez illi
animo ſeruitricē Has conditiones pubeſcentibus ā
nis exortas diluit cariſſime ſubſequens etas: Quid
tibi fieri conducat tua prudentia te docebit Vale.
ſitqꝫ tibi longꝰ ſalubris quoqꝫ terminꝰ eui Ex brux
ella maij viceſima tarde dū nox atra celum ſubtexe
rat volante manu volanteqꝫ calamo liquido velut
ethere nubes. Ad idem.

Habeo tibi grās ⁊ certe ꝙ̄pl'imas de his que mic
hi in ſecreto tuis litteris deuelaſti Forē ego cariſſie
frater mira dementia captus ſi illi reꝝ meatum cu
raz committerem qui ex fundo ciphi ita fedas moꝝ
labes diuidit haurire vt poſt potum nō reliquie pri
ſtine frontis appareant In tali eñ vita future miſe
rie facies depingit. Fuit quidā diebus pauculis me
cum alter. qui iniuſſꝰ nihil exequit̄ ſed ſingulari de
mentia q̄dā longis in roſtris calceoꝝ ſcacatis colla
rijs longiſꝫ capillis videtur pl'imuz gl'ari. Tota die
quid ſibi deeſt ad ſpeculū querit. leuatas cōportat
in ſcapulis alas. que an ſatis in altuz leuentur. an
mutuo diſſident: oculis ſuis metiri nō deſinit. Jam
vnā iam alteram ad latus extenſam tibiā reſpicit.
bacillum album porcoꝝ inſpectoris inſtar manibꝰ
geſtās. quo puluerē pilleo ſuo excuciat. vel faciat
calopodioꝝ calceoꝝ qꝫ roſtꝝ roſtro reſpondere: cu
ius ferendā eximiā fatuitatē non diutiꝰ ceſui. Quez
dū ſui erroris arguē cepi. vē adeo tulit indigne vt

cōtra clamādo ꝑene raucīſceret: Videnť mihi ſeruitores boni eſſe fenice rariores Si tamē vtcūqꝫ michi hac ꝑte ad ꝯmoduꝫ ꝓſpicere poſſes faceres mihi rē gratiſſimā omniqꝫ lucro gratiorē Vale ſponſo letior regeqꝫ felicior.

Reſponſio.

Deſiderijs tuis vt ſatis eſſē cariſſime fautor lōgā opam ꝯtuli. et circūſpexi vndiqꝫ loci vt tibi de famulo te digno prouiderē. reperi tandē adoleſcentem q̄ ad tuū ſeruitiū multū aſpirat. cui florida etas ad ē laborib9 apta. Nuē pauptas ocia ꝯtemnere docuit q̄ linguā ſic fertur inſtituiſſe vt tacere ſciat. et mētiri neſciat In quo nūduꝫ vidi aliqua libidinuꝫ protheruia. vł impudice mētis indicia. mireqꝫ mihi placet illius mitiſſim9 aīm9. illiuſqꝫ modeſtia. quam vultu geſtu ſimul et morib9 ꝓfitet̄ Niſi fallor digni eſtis alterutro Nec facile dixerim vter felicior. vł tu qꝫ tibi is famul9: vel ipſe qꝫ ſibi tu dn̄s obtigeris: quē dum paululū habueris. fore puto qꝫ nō leli9 affricano g̃tior erat. nec palinur9 enee Vale felix tpe longo:

Inuitat̄ ſocius vt ſeq̄tur ſociū louaniū ꝑgēteꝫ

Maximas infractaſꝫ amicicias Inter plurima que priuſq̄ꝫ abirē fidentiſſime ſocie milies itē et milies dł ci ocio ꝯfabularemur ſemꝑ nobis hec vnica ſn̄ia fuit qꝫ q̄ꝫ primū louaniū ꝑgere vellem9 ꝓficiēdi grā patrenis finib9 nō ꝯtenti Pollicebariſqꝫ mihi abeunti te me ad calcē de ꝓximo ſecituꝝ Quod qꝛ nundum adīpleſti ꝯtinere nō poſſū q̄ nō cū haꝝ latore has ad te lr̄as ſcriberez. te ex corde rogitādo qꝫ omi dilatione ſemota. mox ope ꝑſtes. qđ liberalib9 ſtudiis ꝓmiſiſti Iānam cariſſime ſocie oculis corā video meiſ q̄ꝫ vtile cōſilium cepim9 ſi non poſtea obſpreuiſſes

Timeo ne hec dilatio te ad deſidiam ne quoqꝫ ĩlõga
mora te traxerit ad inertiã Animꝰ certe meꝰ nõ qui
eſcet donec vl̄ te videro vl̄ ꝑ lr̃ãs accepo te ꝑ bre
ui aduentuꝝ Qui dũ veneris eo fuero tuo ĩ aduẽtu
letior quo fuiſti ĩ ſequẽdo tardior Ita em̃ ſe hꝫres.
habebitqꝫ ſemꝑ ꝙ cuiꝰ maxime preſentiã amamus
nõ poſſumꝰ eiꝰ abſentia nõ torq̃ri. Finem do. te his
paucis excitaſſe aut refricuiſſe ſuffecerit Valeto ſal
uus ⁊ letꝰ prudenterqꝫ ꝓſpicato ne defueris tuis ꝓ
fectui honor ⁊ fidei.

Ad idem.

Firmam amo
ris conſtãtiaꝫ ꝓ ſalute. Speraui ego cariſſime ſocie
ꝙ me louaniũ ꝑgentem ſtudẽdi grã q̃ꝫ primuꝫ im ꝓ
tracte fuiſſes ſecutꝰ: q̃ mihi id firmiter voueras ab
eũti vt ↄiunctõi aĩoꝝ ↄiũctio loci reſpõderet
Et q̃nto id magis ſperaui futuꝝ: tanto acriꝰ dole
o ſpe ꝑ̄repta Si tamẽ ſcires q̃nta ſit louanij mgr̃o
rum vigilantia: ſcolariũ diligentia: quãtꝰ lr̃aꝝ ardor
quãtꝰ morũ decor. quãticqꝫ ſtudij vndiqꝫ feruor. nun
q̃ꝫ quieſcẽs donec louanij mecũ eſſes Cepi ego tuis
verbis cõfiſus ꝓ nobis camerã vnã in pedagogij li
lij. puã tamẽ: ſed duobꝰ vnũ animũ habẽtibus nul
lus locꝰ eſt ãguſtꝰ. Dixi magiſtris te ꝑbreui affutu
rum Eõ iam res perducta eſt vt neqꝫ tu honore tuo
ſaluo. tuum differre poſſis aduentũ. neqꝫ ego illeſa
fide tuã morã nõ accuſare: Nec ideo dico cariſſime
ſocie vt vl̄ hoc efficiat pudor qđ ratio prius debuiſ
ſet Vale ⁊ cura ne diutius ſanũ cõſilium mora corrũ
pat.

Petit̃ feſtinꝰ aduẽtꝰ amici vt aſtet aĩcor

Salutes ſtellis numeroſiores Nunc potiſſimũ opus
eſt amice percare: vt ad motis calcaribꝰ mox equũ
aſcendas. improtractecqꝫ ad me venias. lateriqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

meo adiutor aſſis Ego ſūmope in te ſpero iubẽte ṽ
tute quã in te ſitã ſemp agnoui: q̃ ſi mihi vt fortis
certator aſtabis ſpero ſemp fore ꝙ breui voti mei
cōpos exiſtã; Nã in te mihi exūdãs ſpes ẽ: exundãſꝫ
fiducia Niſi em̃ tua opa adiut⁹ fuero. nulli⁹ alteri⁹
auxiliū ſpero Nunci⁹ has pferẽs tibi mei dicet cord
archana: q̃ pro nr̃ã vetere ſūmaqꝫ amicicia ita trac
tabis vt in rẽ meã conductuã putabis . q̃ nulluz vn
ꝙ̃ pretermiſiſti officiū amoris ſūmi erga me tui Nõ
ſi feceris p̄claras ego ṽtutes tuas cordi meo ſeruabo
tenaciter eas q̃ſi ꝑpetuus aliq̃s bucinator iocundi
qꝫ predicabo Occupatões mee iam longiorẽ me te
cū eſſe nõ ſinunt. inter amicos eciã ꝓhibita ẽ verbo
ſitas . qui nõ verbis cõnectunt̃ ſed aĩs : Amor em̃ re
b⁹ ⁊ aĩo nõ ſermone q̃rit̃: Valeas igit̃. tibiqꝫ pſuad
as me vnū omniū eẽ q̃ tãto te amore ↄplector . vt a
liū magis neminẽ. Itaqꝫ ſi quid apud me ẽ qd tibi
iucūduz eſſe poſſit: id ita eẽ tuuz putato vt meū ma
gis eſſe nõ poſſit. :.

¶ Intimat̃ aduent⁹ amici amico :

¶ Salutes ſupraq̃ꝙ p̄ena exprimẽ poſſit. Tandẽ iam
tandẽ vnas ex te fidiſſime dñe lr̃ãs recepi q̃s magni
muneris loco teneo. tametſi paꝝ ſit vna epl̃a plu
riū annoꝝ compẽſare ſilentiū Hec tibi obide ſcribo
vt me viuẽ ſcias ⁊ ſoſpitẽ. ex litteriſqꝫ tuis me eẽ
gauiſū ⁊ maxĩe ne ſcriberẽ nihil Hic ſiſto calamuz:
hac ebdomada ſpero vidẽ te ꝙ̃ belle ſcz valeas q̃d
ceꝝ agas : quid re fortunaꝝ ⁊ ſoſpitatis habeas.
Statuiz tantiſper apud te eẽ quẽ amo vice veneror
qꝫ vt nõ viator veniſſe videar: ſed ⁊ familiaris ⁊ tu⁹
quẽ vix a collo depuleris . quo tandez vt abeã ⁊ ſpe
rare incipies ⁊ optare Vale igit̃: Raptim ex leodio

decẽbris quinta digitis frigentib⁹ et quidẽ flatu an
helitus in cuiuſlibꝫ vbi depictõne calefactis : Apud
nos ei hac die pregelid⁹ aer horridũ frig⁹ ſic vndi
qꝫ miſcet vt etiã animaliũ ſanguini timeri p̄t ne ꝯ
ratur in glaciẽ : dum iã ex baſilica redirez tã ſcindēſ
fuit acumine ventus q̄ſi minuta quedã cultroꝝ lami
na per aera volitaſſet Sed ignẽ ſtruit famulus · hec
expulſuꝝ frigora Manſur⁹ ſum añ focũ donec fri
g⁹ erit calida : camera incluſus vt inter plumas cu
culus · ¶ frater amico vt reducat̃ nepos ꝓfug⁹
¶ Habet frater me⁹ cariſſime vir · vnicuꝫ vt noſti
preſter formã pauci momẽti filiũ : qui ludoruꝫ muli
eruꝫ ꝯcupidine tractus ſic in errorem prolabit̃ · vt
nec paternis mãdatis pareat . nec rectis conſilijs cre
dat · Multi ꝓbiſſimi viri pl'imis verbis euꝫ a vicijs
trahere conati ſunt Sed ſemp hꝫ aures ſuas ſic pice
clauſas vt ſurdo narrent fabulã · qui tandẽ bonis il
lis ꝯminationib⁹ feſſus clã prẽ abijt profug⁹ · cõſor
tijs ſe miſcẽs piculo plenis : quẽ pater et ſi malũ eſſe
cognoſcat · nõ poteſt nõ diligẽ alteri⁹ ſucceſſoris ino
pia Dolet hinc pater q̄ᵖ maxīe adeoqꝫ eũ abijſſe lu
get · ſuſpirijs crebris atꝫ lamentis · vt therentian⁹ il
le menedem⁹ ex eo renaſci videat̃ · quẽ ita conatus
ſũ qꝛ e⁹ me miſeret cõſolari · vt ſi me audias creme
tẽ audiuiſſe credas Te ergo paupide rogo ſi caſu ali
quo in aures tuas ceciderit vbinam loci fuerit · id
mox cures intimare · et vt adducat̃ diuuare : vt tua
virtus tuaqꝫ induſtria dabunt : Pater enim vt per
ſpicax eſt multum veretur dolendum exitum · qui
quaſi debitus non conſueuit ſic viuentibus nõ euenī
re · Vale in eo qui ſũmi regit culmina celi ·

¶ Reſponſio

¶ Triſticiã m̃ fris tui ſinceriſſime vir ſiccis genis ferre
nõ potui: quẽ dũ habeã oculis meis cariorẽ. ei⁹ etiã
filiũ nõ amare nõ poſſuz Nõ oſor ẽ rami qui diligit
truncũ Spẽ mihi nõ puam cõflaueram ꝙ ex illo iuue
ne q̃ddã preclaꝝ exurgeret aliq̃n. vnde graui⁹ iam
doleo ſpe ꝑrepta Sed tamẽ qꝛ adeo pulcher fili⁹ eſt
⁊ leta iuuẽtute floridaq; venuſtate cõſpicius: quez
ñ q̃s noſceret ex iouis ſinu delapſũ putaret Nõ faci
le inducar vt credã illi ſpei piam deeẽ indolẽ. ⁊ cla
rũ ingeniũ nõ rñdere Nã ſolent corpis liniamẽta aĩ
ymaginẽ indicare: Eſſe nõ ꝑt iudicio meo qui alio
rũ vicijs cõtetur. erretq; tract⁹: nunq̃z tã viriliter
ſua ſpõte prolapſur⁹. Neſcio ſi me amor decipit. de
cius vtiq; iudex Habuit ex dono natuẽ pulcherrima
ãple ꝓmotionis cremẽtiq; indicia. ſi iuuẽtutis curſũ
turpi labe nõ defedaſſz Flebit etate ꝓuectior qd cõ
mittit ĩpubes. niſi mox retrahat ex lubrico pedem.
grãmq; ꝓmereri ſtudeat. ⁊ ꝓmeritam cõſeruare.
Nõ vt faciat opam dabo. deſideriumq; tuũ: nec fru
ſtrabor. ñec morabor Vale q̃ꝑ ſcribi q̃ꝑ dici. cõcipiq;
poteſt valenti⁹. ¶ Alia rñio ad idem ſꝫ alia ſñia:
¶ Fratri tuo ex ſuo merito iã dudum debeo: q̃ tan
tã in me cõgeſſit beniuolẽtiã vt ſp felicẽ me tali ami
co iudicarẽ Sz qꝛ ꝓ ſuo filio tãto dolore nõ ſua pru
dentia digno angit̃ vehement̃ doleo. Sz nemo ſibi
tã cõpos ẽ q̃ nõ aliq̃n efferat̃ ab ĩpetu. ⁊ a paſſioẽ ſu
peret̃ Spero ꝙ flux⁹ tpis vt fieri ſolz triſticiã adimz
cũ nihil ſit ſi credam⁹ cicerõi qd ci⁹ areſcat lachri
ma Hñ tam̃ me hꝫ ꝙ tibi ſuũ dolorẽ deuelauit Nam
dolor ſpẽz ignis gerit q̃ dũ plus tegit̃ pl⁹ igneſcit.
Arbitror ego filio ſuo fore putile: q̃ ſine lege. ſñ me
tu viuẽ parat vt quiddã guſtet pauptatis quo exp

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

tiorq̄ caſtigatior tādez ad ſe reuertat᷑. mltos docuit expientia quos ſcola docē nō potuit ſepe ſurda plū beacꝫ capita hauriunt ocul᷑. qđ auribꝰ nō valebāt ſpernet ꝑfecto eos aliqñ ex quoꝝ nūc inſanijs pen dz Hic pūctū facio Dū adhuc in hoc v̓lo p̄edz. p̄ena p̄edēt: o cariſſime vir ꝯuenit me nūcꝰ dicēs. vbi mā loca fr̄is tui filiꝰ eſt. Vale igit᷑ Mox pede non moto ad eū lr̄ās ſcribo: nunciū mittō quo labore. quoue ingenio vſus fuero poſtea noſces Tēpus em̄ agēdi ñ narrādi iā cōgruit Nō em̄ quieſcā donec eū vrūde ex his erroribus enataſſe Incertū tñ eſt. quid exinde ſit euentuꝝ. creberrime hoc accidit vbi rebꝰ adhuc in crudo ſtātibꝰ vicioꝝ radices conamur ſuccidē. nil aliud facimꝰ q̄ꝫ v̓tis incēdia ꝓuocare Iteꝝ vale.

¶ Interrogat᷑ ꝯditō cuiuſdā notarij. an expediret eū in ſecretariū epi aſſumi.

¶ Salutē ai ſalute p̄ſtantiorē Parcēs michi aīce pcare ſi pcū tēpus pcas lr̄ās dabit Latiꝰ ſcribē nō ſegnícies ſed occupatio vetat Varijs em̄ īuoluor oneribꝰ vſqꝫ ad aures Lator haꝝ vir ſcientia v̓tuteqꝫ ſingularis quiddā ē petiturꝰ ex te qui ſine vllis p̄abꝰ meis q̄ vera ſūt minime reticeſceres veꝝ eciā mea cā vt ea q̄ pſpicue noſti de capituli tui notario referas te pl̄imū rogo Nihil a te peto qđ alienū a v̓tute cēſeat᷑ Quid eī v̓tuoſius q̄ꝫ dicere qđ veꝝ ē. q̄ꝛ potiꝰ hac de re ad te q̄ꝫ ad quēpiā aliū ſcribo. id cāe eſt q̄ꝛ nō veſtitur aura: nec tegit᷑ celo. cui vt tibi fidē habeā. cuiꝰ lingua nūq̄ꝫ a vero diſcedit. Vale felix ⁊ longos viuas in annos.

¶ Reſponſio dicens notarium illum adulatorem eſſe: ¶ Expoſuit mihi nunciꝰ tuus reuerēdū in xp̄o prēz dn̄m noſtꝝ ep̄m p̄etē fidūz ſecre

tariũ Inſtantiꝰ ex me poſtulās tui noīe. quid ſentiā
de nrī capituli notario Ecce vir cariſſime loqr vt ti
bi vni ſemotis arbitris: in ſiniſtrā aurē ſuſurrez. Si
hūc notariū plenꝰ velis cognoſcere. gnatonē apd
comicū cogitabis q̄ impauit ſibimetipſi oīa aſſenta
ri Laudat em̄ ſermonē indocti: Faciē deformis amici
Si riſeris. maiori cachīno concutiet̃. Flet. ſi lachri
mas conſpexit amici Frigebit: ſi frigeas. ſi dixeris
eſtuo ſudat Quē ſi admiſeris: tuas ſemp aures mlͭ
ta nube vanitatis implebit. tuiſqꝫ opibꝰ omnibus
adulanͤ applaudet: quicq̄d in eo ē: id totū adulatō
ꝓdicat: nihilqꝫ veritati relinquit̃ aut v̓tuti. Nichil
eī hoc omniū gn̄e pniciosiꝰ inuenit̃. q̄ venena propi
nāt melle occulita: quo ciciꝰ noceāt: ⁊ quo noſcanͭ
tardius Felicē illū exiſtimo q̄ adulatoꝝ rhetia pt eſ
fugere Nā ſerpit hec adulādi eluuies feda. ⁊ morbꝰ
cancroſus in oēs Vt nullꝰ aut rarus ſit quē hec la
bes nō attingat Tanta em̄ ē huiꝰ erroris area quā
tus ⁊ orbis. eoqꝫ latior q̄̄to pauciores ſunt q̄ adula
toꝝ laq̄os euadere poſſūt: Vel q̄ ita mollicīē auriū
eruerint vt nullͭ prorſus adulationibꝰ delectentur.
Cū eas alius nō videat. aliꝰ ecīā preuiſas neſciat de
clinare Cauendū optime vir ſūmope de talibꝰ Non
em̄ pt vnq̄ꝫ fides eſſe icolumis: vbi aliud agit̃ aliud
ſilͭatur Per hoc tibi ſatis reſponſū putato. ⁊ bn̄ va
leto. eoqꝫ feliciꝰ quo a tali hoīm gn̄e diſtantiꝰ:

Conſilio alia in aliā ſentētiā dicēs eūdē ebrioſuz
Salutes plurimas aduerſitatis neſcias Pre oībꝰ
id vnū ſūmope peto colēde preceptor ꝙ amor ille q̄
me ad loquendū dictat. te cogat ad ſilentiū. Quo
qd̓ tibi dixero nulli videar deuelaſſe Is de quo q̄ris
totꝰ ſeſe in crapulā potatōneſqꝫ diſſoluit qui raro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

manū habꝫ niſi amphore ꝉ cipho ꝯiūctā Cui ſemꝑ
tantꝰ ē hauſtꝰ q̄ꝫtus ē ciphꝰ: quē neqꝫ vacuū patiē
neqꝫ plenū Qui maiorē ſitim q̄ꝫ vētrēꝫ habere vide
tur Sup em̄ capacitate ſui vētris: inſtar vaſis extē
ſi cū dolio certat Uiqꝫ ꝯuiuio ſupſtes ē: ꝓmus vēit
vltimꝰ abit. Cui aīmus in ꝑtāte nō manet ebrieta
te deuictus Nec ſibi vbi vlla modeſtia ē: neqꝫ vllꝰ ī
ope pudor Itaqꝫ mox vino illudit̄ vt nihil in eo ꝑ
ter hoīs figurā homī ſimile relinq̄tur: q̄ ſi nō ꝯſtaēt
iam a viliſſimo porco ſordibꝰ amico ꝯſuetoqꝫ viuē
luto. diſtare nihilo videretur Uēm illū eminētiorē
exiſtimat: q̄ vini capatior vꝉ ꝓfuſior ē. q̄m raro vi
debis. niſi vt vgilū vbuꝫ eſt: ſomno vinoqꝫ ſepꝉtū
Vale ſi quid aliud ē qđ a me tua cauſa fieri velis id
ſi ſcripſeris. nō ſcripſeris fruſtra. Nō em̄ tibi apud
me optādūꝫ q̄cq̄m ē qđ ſperare nō liceat Si āt non
defuerit intelligētia q̄ videā nō defuerit fauor quo
ſeruiā: Cōmendat̄ amicꝰ amico vt ei ſit adiutor.
Virtus latoris me ꝯmouit vt ad te ꝑdiligenter
ſcriberē. ſed vtus tua ꝗ ꝯfident̄ atꝫ eundē tibi ꝗ ac
curatiſſime ꝯmendarēꝫ Rogo igitur te maiorem in
modū q̄ntūꝫ poteris tua dignitate ſeruata eū tuo ꝯ
ſilio adornes ⁊ auxilio eundē ꝗꝫ q̄ꝫ liberaliſſime tra
ctes quo intelligat hanc ꝯmendationē meā ſibi ma
gnope fuiſſe adiumēto. vt hoc etiā teſte augeat̄ no
ſtre amicicie fides Quo mihi feceris rē gratiſſimam
memoria ſeruādaꝫ ſempiterna Is nāqꝫ amiciſſimus
ē ⁊ maxīe verꝰ in rogādo mīme moleſtꝰ. ⁊ tua amī
cicia q̄ꝫ optime dignus Iterꝫ igit̄ atqꝫ iterꝫ ⁊ repetēſ
iterꝫ rogo huiꝰ viri rebus ⁊ cauſe q̄s tibi ore narra
turꝰ ē accōmodes manū ⁊ aures Ex louaīo iulij pria
vides q̄ꝫ rapti ſatis hoc mōſtrāt ieptia ⁊ caractares

¶ Ad idem

¶ Multas larga ꝓfuſione ſalutes · q̄q̄ vſq₃ adeo tē
pora mihi nūc artiſſima ſint nec reb⁹ ꝓprijs ſuffectu
ra vt vix reſpirandi ſpaciū p̄ſtent Quia tū har₊ ex
hibitoꝛ mihi cariſſimus pl'imū ſibi ꝯmodi allaturū
id arbitrat̄ ſi lr̄is meis tibi declarem · q̄ ſim · ⁊ q̄ diu
fuerim erga eū volūtate Hinc te ſcire velim cariſſi
me fautoꝛ me totiēs hui⁹ beniuolentiā exptum eſſe
⁊ fidē vt hominē neminē pluris faciā: Vt igit̄ eum
in tuā fidē ſuſcipias · habeaſq₃ i nuēro tuoꝝ · ⁊ vbi
ſine modeſtia poteris eū adiuues te vehemēter etiā
atq₃ etiā rogo Plura de eo ſcribere ſuiſq₃ i me meri
tis res exigit · certe tēp⁹ pauciora Felix vale ⁊ viuito
letus ·

¶ Increpat̄ fili⁹ a prē freq̄nter pecuniam
poſtulās ¶ Gratā rē mihi faceres fili q̄ ad me ſepe
ſcriberes ſi nō aſſidue pecuniā ipē poſtulares quo te
videt̄ nō tā filialis amoꝛ q̄ denarioꝝ cupiditas pro
uocare · q̄ autē ſic inceſſant̄ petis ⁊ repetis facit me
pl'imū tua de vita dubitare Scio pauca eſſe q̄ bono
ſcolari ad neceſſitatē ſuppetūt Niſi tibi iā varijs vi
cibus pecuniaꝝ portiunculas m'ltas: nec iteꝝ atq₃ ite
rū de nouo petere deſtitiſti · Nō mihi argumēto ē te
ipſū nō tā vtuti ⁊ lr̄is q̄ voluptati · maliſq₃ ocijs con
tuliſſe · ꝓpria diſſipare ⁊ bene ꝓficere raro coeunt ·
Caueto fili ne id qđ mihi iā dubio eſt: veritas ipſa
cōteſtetur · niſi me velis tibi prē₃ abnegare · q̄ tibi đ
ſinā facere bū: q̄ primū deſines ꝓmereri · Promere
beris āt ſemp donec mgr̄is obediueris tuis · labora
ueris · ſtudueris · ꝓfeceris · nec te reb⁹ immiſcueris
malis: varijs aut impudicias ·

¶ Ad idem alijs verbis ⁊ ſententijs ·

¶ Nō ſatis ꝯſideras fili q̄tos labores ego mr̄ē cū tua

die noctuq; expendim⁹ vt denarios ad noſtꝝ victū
⁊ tuū iuuamē. honeſte ſancteq; aſſequamur Quos
tā incaute ⁊ inutiliter effūdis ⁊ diſſipas . ꝙ āt toti
ēs donem⁹ quotiēs poſtulas nō nobis facultas vlla
eſt Moneo te ꝙ q̃ paupes humiliq; gemit⁹ ex pnte
teipſū agnoſcas Intereaq; abſtineas velim a ſupbi
a ⁊ maxime ab ī obedientia ei⁹ ſupbie peſſima ꝓle.
Fitq; tibi eo alacrior ſtudēdi cura . quo ab īopiā citi
us redeundū erit Nulla tibi ſpes in reꝝ copijs ē . vel
tui gn̄is potētia Supeſt ſolū vt tibi ſcias ỽtuteſ; cō
cumules ſic ſemp quocūq; ieris diunctas tibi īueneris
cariſſimas . q̃b⁹ falli nō poteris ad altiora ꝓmotores
Vale tibiq; ꝓſpice ne malis te ɔſortijs miſceas : et
ne cū vanis vanit agas . Ad idē rurſus ſ alio mō
Fili videris mihi ꝓ denarijs furere . ɔſeq̄ns ē ꝙ p
tepide ſtudeas Caue ne nimis abſentie fidas vt lati⁹
audias quo longi⁹ diſtas ⁊ ꝓcul abſis Des opaꝫ ne
reꝝ tuaꝝ profuſor fias ne quoq; vicijs malis cōſpē
garis . Nūq̃ ꝓfecit mal' vicijs inq̄natus Sic diſcas
ſic ɔuerſeris vt deo ⁊ hominibus g̃tus eē merearis .
Quod ſi feceris me prēm ſemp inueneris paterno
officio nō carentē Sed ſecus ſi feceris ſecus habebis
Et quod lucraberis facile vt aiunt in cote nodabis
Nec interea tutus fueris qui non aſperrimas ỽgas
tibi ſenſeris inimicas Vale vt mereberis .

Reſponſio filij .

Affectuoſiſſimas humillima vn̄atione ſalutes Me
tuētiſſime pater teſtor illā cariſſimā fidē ꝑclaꝝ q; aō
tem illū quos ī vos geſſi incōfracte me nihil pecuñe
ad voluptatē ſed nudā ad necitatē poſtulaſſe Neq;
audiuiſtis ſpero tpis vnq̃ dum vobis domi eſſez ꝙ
mea ſtulte deiecerim . ꝙq; malis incubuerim ocijs

vel ludis etati nō cōgeneis et bono ſcolari vetitis.
an aūt nūc abſens denarios meos pdigo iactu expē
derim. an remiſſi9 debito laborārim pfecerimq mgr̄
me9 teſtis erit. q̄ quicq̄d me reſpiat optime nouit.
et qui interogat9 nihil pter ver vicet veriſſim9 ipſe.
Ex cui9 ore ſepe auditū ē. me magis freno q̄ calca
rib9 in ſtudēdo eguiſſe Nā qr tarde ceperā lrās colē
curaui feſtino curſu meā corrigere tarditatē: eoq
ſtudē forti9 quo īcepi tardius. Conatuſq ſū perual
de ſocios meos diſcēdo ſupare. turpe ducēs cedere
pari pulchrūq viciſſe maiores Itaq i diſcēdo vigilē
opā ddi vt ſic diſcerē ne diu docēd9 pmanerē Deū
q̄do teſtē q nūq̄ ab īſtitutis ſtudijs me vaītatis ar
dor retraxit: neq deflexit cura ludor Pro vrā igit
pſtanti prudētia facile ītelligitis nl tā bene fieri po
ſſe qd nō poterit linguis mal deprauari. quib9 ſpe
ro vtus pclari aīmi vri nō aures dabit credulas: ſic
em̄ vrā ſcripta in eā ptē interpretari conat9 ſūt hu
iuſcemodi crimīa nō qr facta. ſ ne fierēt arguiſtis
q̄ſi fierē ex vris his ſcriptis pſcius e9 q̄d eſſē ſi ſilia
facerē auditur9 Valete in chriſto.

C Nepos ex ytalijs rediēs ſuo nepoti iuniori loua
nij ſtudēti: C Abundas largo corde ſalutes et

C Pater tu9 fidiſſime vir i hac dura hyemis cauda
in domū ſuā me ſuſcepit. ex ytalijs cū ſarcinulis re
deuntē Vbi pmis illic ſalutis vbis et leti aduēt9 vix
ſatis expſſis Mox p te vbinā loci vl gentiū eēs per
cupide peto Dr mihi te necdū louanīū reliquiſſe Ibi
q gdū i artib9 ſuſcepiſſe. et phiam iā pro alijs legē
pro te q̄ iurib9 iaūbē Nō cū audiſſem magn9 michi
mēte leticie ſuborti9 ē cumul9. cū nō vanā fuiſſe illā
ſpē rediēs inuemā. q̄m ex eminētia tui igenij tuer

nature mihi abcedes ɔſteuxerā Intelligo iā oīa ſplē
dida eſſe · q̄ mores · q̄ vitā · q̄ ſtudiū tuū reſpiciunt:
Cuz certo habeo ad ariſtotilicas lcōnes in pedago
gijs louanij aſſumi nemīnē · q̄ nō cōpoſitis moribus
honeſta vita ingenio ſciaqꝫ floreat ⁊ facūdia Gratu
lor igit̄ inſtitute vite tue ⁊ plr̄imuz gaudeo: illō orati
anū exclamās · I bone quo vt⁹ tua te vocat · i pede
fauſto Velim tn̄ me certiorē efficies in quo pedago
gio ɔmoreris · quid valitudinis habeas: an tēporiſ
aliqn̄ hūanitatis ſtudijs icūbas: et ſi q̄d fuerit alte
rū qd̄ te reſpiciat qd̄ mihi cognitū iri deſideras · id in
timare nō omittas ⁊ vale perfeliciter ·

Reſponſio ad predcām

Nō rex midas letior erat: dū vidit qd̄cūqꝫ tāgēt
verti in auꝝ Nec pygmalion dū dilectā vgīnē ebōē
ſculptaz habere ſenſerat ſpiramina vite · q̄ꝫ fueram
ego cariſſime nepos dū tu⁹ nunci⁹ mihi tuas lrās p̄
ſentauit magni tui amoris ī me nō futiles teſtes ·
Vehement̄ gaudeo q̄ꝫ ex ytalijs cū ſarcinulis redijſti
magis q̄ꝫ ſan⁹ · maxīe q̄ꝫ doct⁹ · lrīs em̄ tuis tulliuz
ꝓpe repſentas q̄ me tua ſic terres eloquētia vt non
auſim longius extēdere lrās Nunci⁹ iſte ex me mlr̄ta
itē ⁊ multa ſuis aurib⁹ hauſit · cui⁹ iā lingua ꝑ cala
mo vtar in quo ai⁹ me⁹ tuti⁹ cōquieſcēt ſi vt fiduz
⁊ veꝝ · ſic eū memorē deſcripſiſſes Vbi autē iterro
gas in quo pedagogio morā ducā · Scias me ī lilio
ſemp morā habuiſſe in quo ipſe morari ɔſueſti Sunt
teſtes pluriū cameraꝝ pites mlr̄ti in q̄bus tuū patꝫ
vndiqꝫ nomē In camera em̄ canū ceruoꝝ ⁊ forapū
vix pies tuo nomīe vacat Vbi autē te reddi certio
re; mei ſtudij poſtulaſti ſi ſtudiū ꝛite a tullio vehemēſ
animi applicatio deſcribatur nihil eſt quod ſtudeo ·

deſidia em̄ mea vehemētiā nō admittit Jucūdiſſime
vale · ex louanio maij ſexta tarde: dū ſol abierat: et
nox celū iam ſparſerat aſtris:

¶ Item nepos nepoti

¶ Si ociū haꝝ ꝗ latoꝛ ⁊ tpa ferrēt ſcriberē de nun
cio mlta quē ad te miſerā cui te adeo caꝝ tua beni
uola tractatōne ſtatuiſti vt ſibi non tam paſcha ꝙ
tuū nomē celebre ē Mlta ex te mihi lōgo oꝛdie dix
it ꝯ plima de te Qui ſi tā dicax tuaꝝ laudu pmane
at ſua labia ſuāq lingua conteret · ꝯ male me h; ꝙ
nec ex eo nec tuis ex lris colligere poſſū q̄ i pedago
gio lilij hoc tēpore regūt · Jaꝫ agit annꝰ viceſimus
ab eo tpe quo ibi ſcolaris fui Vbi tūc erāt regētes
duo · pares aīs: nō ita diebꝰ Quoꝝ vnū brabātie ·
alteꝝ flandria genuit Perualde cupio ſcire · an ijdeꝫ
ſupſtites ſūt · an incolumes · an alt vl neut vl pit
regant Vbi lris autē ex tuis pſpexi ꝙ in lilio vix pa
ries meo nomie vacat · mox ego memi mgroꝝ me
oꝝ q̄ parietes pgamenū fatuoꝝ appellare conſueue
runt Quibꝰ aſſentior: magnū em̄ ſūt pietuꝫ atꝫ mu
roꝝ flagellū pruriētes digiti fatuoꝝ · q̄ mtorē atq
planicies maculare nō ceſſant · Poſſūt puo flabello
cohiberi aranee · ceſſant in frigore muſce · Fatuoꝝ
digiti frenū nō habent · duri parieti ⁊ perpetui inmi
ci nullo flabello dimouēdi Plimum rogo abſtēgas
hec oīa · ⁊ q̄ fatue pinxi prudent expingas: ⁊ papu
e in camera duodū mea: quā nō noiaſti · q̄ leonuꝫ ca
mera appellari ꝯſueuit q̄ ſupra aula ē: ad ianuā coq̄
ne gradꝰ extendēs ſuū capiēs lumē ab oꝛto · Quā p
ceteris me fedꝰ maculaſſe timeo Valeto ſp ⁊ ꝓpe ti
bi iupiter aſſit

¶ Reſponſiua ad p̄cedentem

¶ Colēde p̄ceptoꝛ cariſſime nepos applicuit nuncius

tuꝰ ad veſpetã ingẽti pluuia ſed mľto maioꝛuȝ vet
boꝝ copia Qui amoꝛis in te ⁊ fidei plenꝰ tui ẽ nois.
tuaꝝ qꝫ reꝝ optima tuba: amoꝛ frenũ nõ cognouit
In referẽdis eciã nouis nõ paꝝ liberalis ẽ. ⁊ pľimũ
a ſpon gea diſtãs. vbi nihil exit ñ premať Iſte aũt
timis nõ caret vbi oẽ qd hauſit ḡtis ⁊ vltro effluit
ſed hec hactenꝰ. Ngři mei pro q̂bus ardenť intro
gas q̃ tẽpore tuo rexerũt in lilio: adhuc dono dei vi
uunt ſamqꝫ ſupſũt ⁊ pariť regũt adiuncto regente
iã tercio quẽ eciã flandria duxit in lucez nõ minꝰ ip
ſi ſunt tui memores q̃ dies heſterna te iã primũ ab
eis reuocaſſȝ q̃ a te omni moꝛa depulſa optãt ſũmo
opere viſitari qd ſperãt te poſthabitis oibꝰ mox fa
cturꝰ ſi nõ vetat nccitas q̃ fueris alio tractꝰ. eriſqꝫ
eis deſideratꝰ ⁊ certe letiſſimꝰ hoſpes. Vale nec mi
nus ſane q̃ iucunde Raptim louanij ex lilio feſtinan
tia cũ maxima que calamo ꝯtulit alas.

¶ Epiſtola conmendatiua.

¶ Salutes fauſtas atqꝫ felices. Adoleſcẽs qui has
perfert a cunabilis me obſeruauit ſemperqꝫ dilexit
quẽ habeo vt ciceronis ad germanũ vbo vtar ſua
uitate frẽz ſpe equalẽ obſeq̃o filiũ. ꝯſilio parentez
q̃ multis dignitatibꝰ ⁊ gradibꝰ nõ ãte meritũ ſed ã
te tẽpus oꝛnatꝰ ẽ Quez nũc tibi nõ ſuo hoꝛtatu. ſed
ꝓpria ĩpulſu ꝯmendo. illud qꝫ laboro vt nõ minimum
hac ꝯmẽdatione mea ſe ꝯſecutũ arbitretur Egebit
is tuo cõſilio deſideriũ meũ tibi patifacio Nõ onera
bo te p̃cibꝰ ne me diffidere putes Tu ſi quid ex me
cupis redde mihi fiducie vice ⁊ in me iure tuo vtere
Ego ei vt vides iuẽ meo vtoꝛ ĩ te ĩ quo ois ſpes me
a requieſcit Viuito letꝰ vt inquit oratiꝰ. dum licet
⁊ vultũ ſeruet foꝛtuna benignum.

¶ Alia epl'a commendatiua ad idem ·
¶ Felicē prosperitatē vite salutis Qui me ardē
tius amat hoc adoleſcēte p̄ter te habeo nemīnē q̄ to
tus a meo p̄dest arbitrio nec mihi q̄cq̄ ē eo grati⁹
eūq; iudico dignū q̄ a te diligat̄ quē nunq̄ dilexe
ris nō dilect⁹ Aſpirat is totis virib⁹ tuā grām pro
mereri · quā ſi aſſeq̄ poterit · ſe celū iouis tenē arbi
trabit̄ Tu igit̄ meas ob p̄ces fauorē tuū illi accom
moda q̄ſtuz tibi equū ⁊ rectū videbit̄ · Gratiſſimum
mihi feceris ſi huic ꝯmendatōi mee tm̄ tribuēis q̄z
cui tribuiſti pl'imuz · Nā putat me a te pl'imi fieri ·
ſperatq; lrās ad te meas ſibi fore vtiles Fac igitur
vt qd̄ opinat̄ ſciat · qd̄ ſperat inueīat · qd̄ petit acci
piat · ⁊ quo indigz pfruat̄ Idq; p nr̄āz amiciciā q̄ no
biſcū āmis creuit · ⁊ q̄ nō eget teſtib⁹ ſūmope eciaz ·
atz eciā rogo quo me ꝓ eo diligent̄ ſcripſiſſe putz ·
⁊ te diligētius paruiſſe : Vale ·
¶ Alia epl'a ſingulariorē adhuc ꝯmēdationē cō
tinēs · ¶ Proſpimas ad vota ſalutes · q̄uis de hoc
adoleſcēte tecū p̄dē · diligent̄ ſū locut⁹ ⁊ ſcripſerim
ad te accurate vicib⁹ multis Quia tn̄ putat īteſſe
ſua · me ad te q̄ ſepiſſime ſcribē Iterū atz iterū hunc
adoleſcentē ſanguīe nobilē ſ; v̓tute nobiliorē · quē
inclita v̓t⁹ in celebrē laudē euexit · tibi ꝯmēdo : vt
faciles adit⁹ ad te habeat · vt q̄s ſuā cāz ꝓ ſua digi
tate ꝯficias Tu p̄dez oīa te facturū libeāliſſime ꝓmiſi
ſti · memiſti te id ſpero ſcio ei ſolē Inueīat igit̄ q̄ſo
apd̄ te patulas auēs patulū aīm ⁊ man⁹ extenſas iu
uami ꝓmptas quo tua v̓tute ⁊ meo gaudeat intuē
tu Carioꝛ ipe mihi ē q̄ calam⁹ pingē p̄t · Tu multa
bn̄ficia in mltos ꝯtuliſti Auſus ſū ꝯtendē te melius
nullū vl' eq̄ bn̄ collocaſſe · ¶ Rn̄ſio ad predicta ·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Salutẽs multiplici plauſu cordis oblatas Lrãs tu
as ornatas . eaſdẽq₃ amore plenas accepi amice fruiſ
ſime Que etſi credentiã dabãt . nundũz tamẽ q̃d pe
teret lator expſſit Pro quo factu⁹ ſũ q̃ntum aĩo emi
ti potero . n̄ aliud ſua volũtas aliud eq̃tas poſtulet .
Ab equo eĩ ⁊ honeſto ſe iungi nõ velim etiã ſi pater
meus materq₃ felicis memorie e ſepulchro ĩ luce₃ re
deant . ideq₃ requirãt Neq₃ etiã hoc ex me ꝓ tua ſin
gulari v̾tute exigẽ velles . q̈q₃ ſi dcõ latori ꝑ imoꝛ̃li
bus beneficijs ĩ me tuis nõ ſatis fecero vł fortune ł.
imprudentie aſſignabis Nunq̃ꝫ em̄ ſolli citꝰ eſſe deſti
tero donec eũ eiuſq₃ cauſa₃ in tuto collocauero qui
nunq̃₃ fatigari ſoleo ſeruitio vel amore meoꝝ . Pro
nouis villicus noſter q̃ moribꝰ fuit vrbanis ⁊ cultis
nature cõceſſit . eiuſq₃ vxor in extremis laborat . p
ua ſue vite ſpes ẽ . minor ſanitatis : exanguis ẽ ſpiri
tus ẽ . nõ corpꝰ videt̃ . q̃ tamẽ pinguiſſima fuit . ĩ mł
ta₃ eſca₃ reſoluta Quã ſi iam videas ꝑ vetre vetris
locũ cernes . pectuſq₃ pendẽ putabis . totãq₃ ea₃ ef
feto iã corpore . q̃ſi in craticulã vł rhete ↄuerſã Pro
les etiã egrote ſũt . ſuccurrat benignꝰ ille q̃ pt̃ . S₃
quid volumꝰ in comitate nõ ꝓdeũt miſerie . in mul
tas ſe incidiſſe nouerit q̃ vna₃ incidit . Vale matre
letior . q̃ viuo ſit obuia nato . q̃₃ audiuerat equoꝛ̃is
in medio merſum : ¶ Quedã reſponſio ad lrãs
hic tamen̄ non inſertas :

¶ Letiores q̃ꝫ poſſis optaẽ ſalutẽs

¶ Venerabilis dñe amiceq₃ ſingularis . q̃ntum apud
me valuerint lrẽ tue in ↄmẽdationẽ hꝰ tabellarij ↄ
ſcripte . ipõ referẽte cognoſces Fuit ꝑfecto patruꝰ
ſuus ponde ⁊ auctoritate illaꝝ nõ paꝝ mitigatꝰ q̃ p̄
us fuerat adamãte durior Hoc ſupẽ vt oĩ cuã ⁊ opa

ſeſe ſtudijs lrãꝝ immergat. quo priorē ďſidiã flagrã
tiori diligentia vincat quo facile irã patrui pemitꝰ
ſupabit Ceteꝝ queſo ꝯſidas te mihi cariſſimũ michil
ꝗꝫ me optare magis ꝙ̃ vt aĩo int̃ nos ſimꝰ abſenteſ
eodē quo pñtes fuimꝰ: qđ de te ſperaē de me p̃ſtare
poſſũ: ꝙ ãt breui me viſites deſidero vehementer vt
ſimul ꝯfabularemur: rideamꝰ. bibamꝰ. cenemꝰ. ⁊
ſolamiē qđ lrē p̃ſtare nõ poſſũt inuicē ꝯficiamur. In
terea vale meiqꝫ ſemp meminēs eſto. dulci tuo mo
re vetuſto. ¶ Debitor ꝓfugꝰ ſuis creditoribus.
¶ Saluete preſtãtiſſimi viri. ſaluete grõſiſſimi cre
ditores Si nõ vos ipos mihi dederitis ipſa fortuna mi
tiores q̃ me duro: heus nimiũ duro p̃ſſit naufragio
perij: ſpes michi cecidit oĩs: actũ eſt: cogarqꝫ p ter
ras icognitas vagꝰ ⁊ ꝓfugus oberrarē eoqꝫ pgere
quo ſors poducet euntē Nã mihi debita exoluere fa
cultas nulla ē Quoꝝ tamē ſi aliquotã mihi ptem re
mittere dignaremi ſolutioniſqꝫ t̃minos ĩ longũ pro
trahere quo mihi ſpaciũ reſpirãdi adeſſꝫ: ſperarez
tandē ſudoribꝰ vobis nõ mihi effundēdis efficere. ꝙ
breui vobis oĩbus fecero ſatis qui plane ãbulaturꝰ
neqꝫ meãdros neqꝫ diuerticula q̃raꝫ: Sꝫ tãto diligē
tior fuero: quo vos video mitiores: Quid hac ĩ re de
creueritis. id vrõ curato dicere ne pigeat. quo int̃
rogatꝰ ipē me dare poterit certiorē. Valete ſcriptũ
raptim ſub diuo in loco ſine nomine.

¶ Reſponſio

¶ ꝙ vētoꝝ rabie ⁊ inclemētia maris dilectiſſime vir
p mlta naufragio dãna ptuliſti vt aĩcicia cogit tibi
ad cor vſqꝫ ꝯdolemꝰ. Et vt nos incitat caritas tuis
votis volēteſ libēteſqꝫ ãnuimꝰ Et ꝙ̃tũ rõ ſuadet tibi ꝯ
ꝯſulimꝰ vt bono aĩo feras. nõ culpes qđ mutari non

p̄t de te̅. de nob̄. de nullo desperes Nunq̄ desperatio
ſera fuit Nulli fortuna ppetua eſt. q̄ ſeneca teſte vi
trea ē. tūc cū ſplendꝫ frangit̄ Metui nā dbꝫ dū blā
ditur irrideri dū tonat. ɔtemniqꝫ dū fulmiat Mlta
feret ſecū dies. mlta remedia nō expectāti b9 ꝓuei
re. Licet em̄ tuo ex gn̄e ꝓximi adeo ſūt inopes vt te
niſi ɔdolēdo ɔleuare nō pn̄t Et q̄q̄ ꝑdideris mlta
Longe tu plura reſeruaſti claras mltoꝝ amicicias in
tegrā apd̄ hoīes fidez. magnūqꝫ tue fame ſplēdorē
quib9 igenio adiut9 ⁊ īduſtria facile oēꝫ fortune du
ritiē ſupabis Vale ī eo ſine c9 ope nō viuitur.

Cōgratulatio aīci ſup dignitate adepta.

Salutes oī voluptate dulciores Ego ꝓ his q̄ de
nouella ꝓmotōne tua adepte dignitatis audio co
lēde p̄ceptor. ſūmā capio voluptatē. Primū cā tui
qui ſūma ſemꝑ mereri nō deſtiſti. Deinde mei grā.
qui me ſꝑ aīcoꝝ creſcētia feliciorē iudicaui Perſua
de tibi q̄ſo me tuū fidū amicū eſſe: te nūq̄ tꝑis deſitu
rū Nā ex aduerſo firme teneo q̄ ꝑ te nunq̄ enoda
bit̄ veteris aīcicie dulce ligamē: qui nō mō meos la
bores ſ; vl' vitā meā tuo tibi iure vēdicaſti: Vale in
eo: celeri qui polū cardine verſat. Reſponſio.

Salutes mltas lōgo tꝑe duraturas Quas ad me
litteras dediſti amice colēde legi cū ſumma aīmi vo
luptate q̄ amoris amicicieqꝫ vim abūde p̄ ſe ferunt:
Et vt de calce tuaꝝ caput meaꝝ efficiam nunq̄ꝫ deſi
naꝫ quoad vixero tibi ſeruitio ⁊ vſui eſſe. Manent
em̄ ſemꝑqꝫ manebūt animo meo inſcripti labores.
quos ꝓ me cepiſti indefeſſe Nō ei tā gaudꝫ platan9
riuo. nec iuncus in vnda. q̄ꝫ ego tuis ſeruitijs delec
tabor ſi me admiſeris ſuitorē Nec ꝓmotō digitatis
q̄m immeritus ſum adeptus me ſegniorem faciet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

q autē meé ꝑmollom ḡtularis · grās habeo: ⁊ tibi
ḡtulor gratulāti Quiddā adhuc aliud reſtat qđ ad
te ſcripſiſſe velim · qđ obvarias occupatōes meas ī
aliud tēpus remitto Vale ī eo q̄ impat t̄ris ⁊ aſtris

Noua ep̄la reſponſiom̄ reſpōdēs ·

Salutes pl̄imas melle ⁊ ſuccara dulciores · q tu
is in litteris memiſti cariſſime frater: me plures ꝑ
te cepiſſe labores : non mihi mollit in aīm cadit ·
Quicūq̄ em̄ diligit non laborat · vera amicicia nl̄lo
faſce curuabit Profecto hoc nomē labor nunq̄ ceci
dit in amāte Fuit mihi ſemp fuitn tui ſuauiſſimus
guſt⁹ cui⁹ nunq̄ ſatur extiti: nec poſſet igit̄ mihi ex
ſatietate creſcere faſtidiuz · quod noſcit dn̄s qui te
ſaluū velit atz felicem · Parcito breuitati: nam eam
ob rē breuiſſime ſcrito · ne qui lrāꝝ multitudine ti
bi oneri ſit · etiā ac aciā verē longitudine:

Ep̄la increpatiua amici q ſecreta credi
derit mulieri · Leticias pl̄imas loco ſalutis :

Quāuis hui⁹ diei cariſſime vir labor ſomnū ſuadēt
atq̄ q̄etē Eget tn̄ tui amor vt ḡues oculos defeſſos
q̄ digitos ad hec ſcribēda cōpellerē Expoſuit mihi
ſecretiſſime nrē rei quā agim⁹ longā ſeriem ancilla
tua: iudicio meo magis loq̄cula q̄ ſecreti natuā ex
poſceret Et vt pace tuo dixero · q̄d hac ī re fieri po
tuiſſet deliri⁹ nō video : q̄ q muliebri garrulitati
adeo celāda omittēs Que id ſolū tacere pt quod ne
ſcit · que int̄ picula nō diſtinguit: nec ſcit quid iuē
timeat Doleo certe vt adhuc liberius loq̄r creſcen
tib⁹ ānis decreſcē prudētiaz Simulaui ego nil ōmiuz
me intelligē q̄ diceret: ſic ābigua attonitaq̄ redit
Vale tarde ex bruxellis oculos iuuante lumenq̄ ſup
plente candela ·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Intimat filius p̄ri ſe veſtes ꝑdidiſſe veniā deꝑcans. ¶ Metuentiſſime pater nccitas me cogit. ⁊ iuſtꝰ dolor īpellit. ad vrāmq; pietatē ꝓ venia cōfugē Quā niſi aſſeq̄r longiꝰ viuē nō affecto Due mihi furto ablate ſūt tunice iunii ꝑma ex archa me a quā obſerare neglexi Culpā mee negligētie cōfiteor Pro q̄ ſupplex ego pleniſſimo corde ꝯploſis manibꝰ. amaris ſuſpiriis largiſq; gemitibꝰ veniā iploro: leges ſubiturꝰ penaſq; daturꝰ q̄s ſtatuetis: Nichil mihi ſpei ſupeſſe putabo ſi vos nō poterint mee lachrime ad remiſſionē inflectē Jā ꝑmū expior illō ſenecte ꝙ ſomnꝰ locū nō habꝫ vbi dolor ⁊ metꝰ habitāt Dignet̄ igit̄ paterna vrā pietas dolēti filio miſeteri errori ignoſcēdo. veſteſq; nouas largiēdo quo ſentire valeā patnū fauorē vrm̄ a me nō eē alienuꝫ Fecerit me hec ꝑditio donec vixero cautiorē. Valete in xp̄o iheſu. aīo benigno ⁊ mēte q̄eta Ex pedagogio lilii in louanio iunii prima ſopitā tā diē dū clauſerat vmbra. ¶ Reſponſio p̄ris ſup veſtium perditione

¶ Altera eius diei q̄ ex ſancto iacobo pgrinꝰ rediiſſe fili recepi lr̄ās. mihi quidē minime ḡtas Quibꝰ ſignificas duas tibi tunicas ſublatas eē Studeſq; duras icrepatōnes meas euadē cōfeſſione tua. ꝯfiſus forſan v̄bo naſonis. qđ numē cōfeſſis aliqđ pꝫ. Sꝫ ex aduerſo cū claudiano clamo:

Quid iuuat errores merſa iā puppe fateri. q̄ tn̄ veniā petis hāc tibi largiter tribuo. atꝫ totā culpā in caput meū refero q̄ vbi vnicū corpꝰ habēti tres tunicas dedi. vnā ſi niſi habuiſſes. duas nūq̄ ꝑdidiſſes Vbi autē pollicieris te ī antea ne idē accidat ꝓſpectuꝝ Iteꝝ in tui fauorem hanc in me curam ſuſcipio ne a ſtudio tuo nimia cura diſtraharis Ego paterno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

voto tibi do fidem te hoc ãno duaꝝ tunicatuꝫ nõ fu
tuꝝ perditorẽ· ſed de ea quã veſtiris ſolam curã tibi
relinquo ⁊ vale felici⁹ ꝙ̃ meruiſti ·

¶ Alia reſponſio ad idem ſed durior:

Aſpertimas ỽgas ꝓ ſalute Pridie h⁹ diei q̃ ꝑeg
natione funct⁹ domũ meã rediſſem peſſime neq̃ꝫ per
late ſũt ad me lr̃e tue q̃s adhuc clauſas letis oculis
vidi aptas aũt fronte rugata: mox rupi· indignoꝫ
animo pecias ſub pedes ieci Quid ſtolide miſelle fa
teri iuuat quid p̃cari qui totiẽs in hunc eũdeꝫ errorẽ
ꝓruiſti totiens correptũ· totieſq3 indultũ Negligẽ
tia enĩ tua quã multũ habes: paucã gemis · nouos
mihi ſemp ac nouos dolores ꝓcreat· quoꝝ nullum
mihi finẽ video ñ quẽ finis vite ſit laturus: Sepe te
argui ⁊ obiurgaui ſed ſerpſit ſꝑ hoc malũ lõgi⁹ quo
magis impo· magis ſpernis ⁊ reſiſtis Saltaẽ potes
picaꝝ more tippula leuior nõ te veſtiũ noua faſce g̃
uato· felix vale· eo pacto quo tuis magiſtris ĩtima
ui Si autẽ q̃ futura ſit illa valitudo roges Erige ad
haꝝ caput in ſalutationẽ oculos in ea facile quid ve
lim ſpeculaberis ·

¶ Iteꝝ ſup eodẽ fili⁹ ad prẽꝫ dat lr̃as deſolatorias ·

Cõmẽdatione humillima debita vñatione p̃miſſa
Dũ lr̃as vr̃as nõ tam hilari aĩo humili mẽte plegiſſẽ
metuentiſſime paẽ Mox gene madẽt lachrimis ſua
ſponte ꝓfuſis Adeoq3 irã vr̃am expaui vt paꝝ affu
erit q̃ nõ vita defungerer· cib⁹ habit⁹ nõ capitur ·
ſomn⁹ cupitus nõ habet· ſanitas · vigor· leticia: re
liqua q3 me deſerũt oĩa· p̃ter flet⁹ ⁊ meſta ſuſpiria
q̃bus iã meaꝫ ꝯpenſo negligentiã · Ex q̃bus piiſſime
paẽ ſi me leuare recuſaueritis ⁊ ſemp mihi vt ỽgilij
verbum ẽ: lachrime voluantur inanes · nõ video q̃d

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſupeſt q̄ꝫ ꝙ hꝯs breui ſim finitur⁹ morte dolorel Ad
pedes igit̄ vr̄os humillima genuflexione ꝓſtratus
ſupplico indulgere atꝫ ſubuenire dignemi plātatio
ni vr̄e ne areſcat ⁊ pereat . Areſcere āt neceſſe ē ra
muſculuꝫ . ſi ab ceſus fomētuꝫ nō habeat a radice va
le optime pater q̄ꝫ feliciſſime ſitqꝫ vr̄i cuſtos rector
olimpi Ex louanio oriēte ſole iulij trahāte terciaꝫ .
¶ Frater ſcribit ad frēm ſup eodem.
¶ Salutes fraterno amore venuſtas ꝛ frater optīe
pauit heri genitor noſter nr̄is amicis cenā certe ꝑ
ſplendidaꝫ : vbi ſermo mltus de multis : ſed de te ꝓ̄
cipuus fuit qui res tuas cuſtodia tenui ꝑdidiſti . Re
ferre verba ſingulorꝫ ſcriptu foret longiſſimū dum
corā erim⁹ cūcta tibi ſecrete dicā . Nō em̄ ſecretum
volum⁹ nō tute lr̄is ꝯmendatur Cōſulo tibi ne deſti
teris iteratis lr̄is veniā p̄tris imprecari In tēpuſqꝫ re
liquū res tuas diligenti⁹ ſub tuis clauſuris recōdere
cures : nec fueris ſegnis vanuſqꝫ auditor h⁹ ouidiaī
nō minor ē virtus q̄ꝫ q̄rere p̄ta tueri Vale ſan⁹ lon
gumqꝫ ſupſtes Ex tornaco volanter calamo equan
te ſagittam. ¶ Ad idem ſup eodē .
¶ Salutes fido obſequio comitatas : In heſterna ce
na cariſſime frater quā noſter pater cū amiciſſimis
habuit : milies tuam nomē verſabatur : aſſeruit fre
quēter pater ſtatuiſſe ſe ne modicam in te p̄teꝫ re
ruꝫ ſuarum collocare . ſi tu votis ſuis vt filiuꝫ decuit
paruiſſes Dixit nanqꝫ te nocteꝫ vino ⁊ diem ſomno
contere qui lectiones nunq̄ꝫ viſitas nō coactus .
⁊ ꝙ tibi omnis incuria fluxit in morem : Vereor ꝙ i
te ſeuiret ſi ei eſſes obui⁹ . Cepam verba in tuaꝫ ex
cuſationē inflectere . ſed mox ego legens ī vultu ani
mum patris quem genarꝝ ſubortus rubor accuſauit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſuppreſſi labia linguãqꝫ cohibiui: timẽs ne ſi loq̄ret
vehemẽti⁹ moueret̃ Sꝫ cõſulo q̇ ad prẽm denuo ſcri
bas ſi e⁹ irã mitigaẽ velis: velle ãt debes ſi ſapis Ne
qꝫ pñtabis te pri donec vult⁹ piõres īmouerit. Pre
caberis abſens audẽtior Epl'a eñ nec timꝫ nec erube
ſcit Interea ſũmope conabor e⁹ aĩm ſcd̃o ſpirante
vẽto molliorez efficere Daboqꝫ te de ſingul' celanda
ſub fide certiorẽ. q̇ latius nõ ſcribo dabis veniã att̃
to calamo. ignoſceſqꝫ aĩo occupato. ⁊ pces feſſis di
gitis Optime frater felix fauſtuſqꝫ valeto.

Frater fratri reſpõdet:

Collegi tuis ex lr̃is optime frater. prẽꝫ nr̃m ex re
ſtiũ meaꝝ ꝑditione necdũ eſſe q̃eto aĩo Conſulis de
nuo pri ſcribã nec ceſſez veniã poſtulaẽ Tuo igitur
ꝯſilio fret⁹: quo dũ egui nũq̄ ſteti nõ adiutus tibi
lr̃ãs mitto. pri dãdas his incluſas. q̃s ſibi pñtabis
ſub ſereno ſidẽ: hĩta rõne tp̄is. ⁊ ſtudeas ita prẽꝫ le
nire verb̃ vt priorez ad morẽ ad aĩm figat. neqꝫ deſ
titeris donec omnẽ ire motũ nubẽqꝫ ꝯpuleris. Sic
q̊ꝫ ꝑgas vt tua īduſtria te docebit Perſuaſũ michi
firme habeo opẽ tuã mihi mĩme defuturã: Vale fr̃
vt opto Ego q̊ꝫ valerẽ vt ille quez ridet therentia⁹
gnato cõſiliũ. cũ re amiſiſſe. n̊ te in ſpẽ mihi ꝯtuliſ
ſes. quo fit vt omiſſa re ſpez nõ ꝑdidi. te ſeruato.
Ex louanio iulij ſexta volãte calamo velocib⁹ alis.

Epl'a eiuſdem ad idem.

Salutes pl'imas beniuola ꝑ̃na depictas Studeas
rogo ſuauiſſime fr̃ lr̃ãs meas his incluſas patri nr̃õ
clara ſub aura pñtare Dũ ſcꝫ e⁹ faciez animi ſui fide
l' intẽpres q̃dã letioris p̄ ſe ferre videt̃ Et q̃cq̃ð viri
b⁹ potes: īgenio: lĩgua. id totũ ĩ rẽ meã accõmoda
Proderit ſi fueris ydonea tempora nact⁹ ſi ydonea

verba Milies ei cõpertũ eſt ea q̄ p ſe geata fuerũt.
ex incõſulta relatione diſplicuiſſe. ⁊ duã q̃nq̧ eo tẽ
pore eõq̧ artificio relata q̄ mirũ inmodũ placuerunt
Etſi primis p̃cib⁹ e⁹ irã vincere nõ poteris. nõ faci
le deſtiteris Nã ſepe vidim⁹ ſimplas p̄ces deficẽ ſ;va
luiſſe gemmatas Spero ſi bene pſtiteris nõ fruſtra
conaberis quin aĩm pris in me efficeris molliorẽ.
Extenua quoad poteris culpã. pollicearé ĩ reliquuz
tp⁹ exactã cuſtodiã. ⁊ vt pauco verbo oĩa claudam
pris grãz quã mea negligẽtia pdidi: tua diligentia
redime Sz quorſũ hec. inſtructore nõ eges Nõ ẽ me
ũ docere mineruã Tu frater tua vtẽ induſtria inge
niũ ei tuũ tibi modũ ⁊ ordinem dabit. qui pris adi
tus mores ⁊ tẽpora noſti: Tu vale optime frater.
Ego quoq̧ valeo ſi valere ſit anxiũ. ⁊ ſuſpẽſũ viuẽ

¶ Reſpondet pater ſup lris miſſis a filij ſuo ma
giſtro. ¶ Neſcio vir optime q̃s vſpiã viuit cui⁹
vbis fidem parez ac tuis tribuã: q̄ nõ aliud ĩ ore ge
rere: aliud mẽte ↄſueſti Ita accipio te firmit̃ putaẽ
eas quas laudes d̾ filio ſcribis in filiũ cadẽ Sz q̾ gre
ſſib⁹ iuuenũ nihil incerti⁹. ſũme exopto vt filiuz ex
pectes extollẽ. p̃ſertim vt ỏtus ſit ⁊ maturuerit. ne
flos ꝓ fructu: ꝓ arbore radix: ⁊ crudũ laudet̃ ꝓ ma
turo Conſilia tñ ãplector tua. tuis rõnibus. tuiſq̧
precib⁹ liq̄ns pareo. filiũq̧ in grãz ſuſcipio. tuis lit
teris ꝓuocat⁹ De veſtitu ⁊ tegimẽto ſibi ꝓſpicies ⁊
vt dabit nccitas. nõ voluptas. Quãtuz tamẽ pote
rit te moderãte paternis denarijs parcere diſcat mlt̃
tis curis mltoq̧ ſudore q̄ſitis. Vale curſim ex torna
co iulij vltima. tarde dũ migra celuz circũuoluit̃ vm
bra. ¶ Incitatio in amicicia; ad hominẽ non ocu
lo ſed fama notũ cũ recitatione nouorꝫ.

¶ Plurimas felici affectu ſalutẽs Quia te viꝝ opti
mū hiſqꝫ humanitatis ſtudijs inſudaſſe audio q̃bus
adp̄me delector Hinc trahor deſiderio vehementi tui
oculo viſendi meo. quẽ te totum tuis i ſcriptis cre
berrime vidi Qui tāta elegantia ſcribere diceris.
vt omnes tuū calamū eloq̄ntie fontẽ appellant. eun
demqꝫ dignū vt fulgido auro tingeret̃. q̃ paſſim om
nes amore quodā tui nomīs capiunt̃ Teqꝫ nō minꝰ
ꝙ̃ viuaꝫ quādam ciceronis ymaginẽ venerāt̃ Scrip
ta em̄ tua quot lcōres inueniūt tot habēt ſui ſplen
doris admiratores Eſt em̄ ſtilꝰ tuus ſplēdens ⁊ reſo
nās miro artificio ſubtiliſſimoqꝫ filo ꝯtinus. magni
⁊ feliciſſimi ingenij tui monimentū. Opto igit̃ inter
nos amorẽ optimū inchoari reptūqꝫ ſemp augeri oi
tpe ſecluſo. At nō incōcinne finxit homerꝰ mineruā
q̃ iouis e cerebro fluxit doctos hoīes colligaé catheā
aurea ꝙ̃uis inuiceꝫ diſtent ⁊ procul abſint Tu ſi me
dignū tui amoris cenſeas me inter tuos ꝯnumera ⁊
bene vale Si noua ꝑtis. creſcunt apud nos crudeli
a bella. multꝰ ſanguis effundit̃. vrbes delent̃. ſacre
edes incenſe ſūt. agri vaſtati diſperſi coloni. Quiſ
q̃s em̄ fortior ꝛis eſt ferocior miſero ſemp patiẽte po
ꝑllo. nullꝰ dies nobis ſecurꝰ. nullaqꝫ nox q̃eta eſt.
in vtrāqꝫ aurẽ dormit nemo. Vis hic res ferro geri
tur ⁊ calibe oīa miſcet impetꝰ ardorqꝫ pugnātiuum
Plura ſcribere dolor ꝓhibet ⁊ ſingula rumpit v̉ba
ſingultꝰ tremor ineſt digitis vt ſemitētꝰ ſemiqꝫ lap
ſus calamꝰ vix rurſus vale depingit Sꝫ ꝙ taꝫ longꝰ
fui amor ille q̃ſo te flectat in veniā qui ad multiloq̄ū
me coegit. ¶ Reſponſio ad precedenteꝫ.
¶ Salutes m̄ltē v̉tuti cōnexas Lrās tuas vir colen
de gratie ⁊ v̉tutis plenas duꝫ ꝑlegeraꝫ leticia repẽte

ꝑfuſus ſū atꝫ vltro ꝓ̄tatum mihi beniuolētie tue
officiuꝫ libenter accipias ab offerente qđ rogaē ſta
turā etiā a negāte. Viſa ꝑfecto mihi ē lr̄ās tuas te
genti reſonare in aures meas ꝑclara illa ciceroīs ſen
tētia q̄ nihil min⁹ eſſe hoīs arbitratͬ ꝙ̄ illi in amore n̄
reſpōdē a quo vltro ꝓuoceris Proinde vir optime
mutuuꝫ amorē libens reddo. gaudēſqꝫ recipio: ⁊ q̄ꝫ
recipio adhuc repeto. ⁊ quem reddo adhuc debeo.
vtroqꝫ ſemꝑ in limīe ſtabo in amiciciaruꝫ portas te
hylariſſime recceptur⁹. nō prius excluſur⁹ ꝙ̄ michi
animā mors excludet Vbi autē ſcribis ꝙ apud te ō
nis deſpꝫdeat ab armis ſuſpirāda tellus: flāme fame
ferro duriter afflicta q̄ quondā hoſtes victrice calce
calcauit hoſtiūqꝫ riſit incurſus. nullo timore ꝯfuſa:
vehemēter doleo. ſed eſto bono aīo hyems iā breui
adrit īmenſos ardores ꝑmens q̄ iras domabit cogꝫ
qꝫ algeſcere flāmas: Vale ex padua calido calamo
⁊ ocius euro octobris. vi.

Epiſtola ꝯmendatiua amici ad amicuꝫ.

Oblationē obſequij ꝙ̄ꝑl'imā pro ſalute Exigit a
preſentiū lator amice cariſſime lr̄ās ad te ꝯmēdatic
as q̄s vt verꝫ fatear eo trepedius dedi quo tuā cari
tatē ego vel parꝫ de te merit⁹ frequētius moleſtaui
Sꝫ dū animū ſubit tua milies mihi ꝯſpecta hūaītas
qua ꝓdeſſe plurib⁹ ſoles. deeſſe nemini auſum ſug
geſſit ꝑ hoc viro ſcribere Cui rogo in rem eſſe dig
neris Quod ſic intellectū velim ſi cōmode potes Pa
tebit tibi ꝓuitas mea dū exſces Vale ex mechilinia
rapti⁹ curſu leporis. duꝫ ſancti laurentij dies feſtus
illuxerat.

Reſponſio deſcriptiua incōſtantie
eius ꝑ quo rogatuꝫ eſt. Salutes dulci amorē ſpi
rantes Vbi prima facies tuaꝝ lr̄aꝝ vīande ꝑceptor

ſe in oculos ꝯgeſſerat meos gratulabat amori . ſ; er
rori ꝯpatiebar . quo intim⁹ a te dilectu ꝙ cognitum
ꝯmendaſti ⁊ q̄dez viꝝ ad oia recta conſilia ꝯtumacē
In quo nulla v̓tus eſt : null⁹ reſpect⁹ honeſti . nulla
dictoꝝ fides . factoꝝ q; cōſtantia . cui⁹ animus ad lu
nā mutat̃ : atq; cū omni vēto caduce frōdis more . cir
cūuoluit̃ . inſtarq; vētilogij ad omnē flatū vertit̃ ita
q; rotat̃ vt in quā ptē ſit caſur⁹ ſciri neq̄at . In q̄m
aptiſſime cadit illud petrarche ꝙ difficile ſit cam lec
tū ſternere q̄ accubitur⁹ huc atq; illuc in giꝝ vertit̃
vt neſcias vbi puluinar colloces Superſſe video : vt
te tandē conſilij ⁊ me penitebit obſequij Nā quicq̄d
ei fauoris pſtiteris oci⁹ ex e⁹ memoria ꝙ āguilla ex
manu compſſa elabet̃ Multa hȝ ſigna incōſtantis a
nimi nō habētis tenorē ſui . nullis conſilijs acq̄eſcit .
ſua ſemp temeritate mergit̃ ⁊ diffluit . nō molli⁹ au
dit amicos ꝙ vt ſtatij v̓bū ē . tenues ducāt vaga flu
mina nimbos Si igit̃ fame tue bene cōſultū iri vel
illud pnecceſſariuȝ eſt vidē q̄ rōne hūc hoiem quo ne
mo magis ſuo impetu abuti ſoleat a te amari defen
diq; cōueiat Malo em̄ ego obediēdo amico paruȝ
prudens videri . ꝙ p contumaciā de prudētia gl̃ari :
ſueq; cauſe ſuccurrā . an recte fecerī a te ratio exiga
tur . me excuſabit obſequiū Tua em̄ autoritas mihi
ꝓ rōne ſufficiat Vale ſempq; pābus . tu⁹ ſemp fue
ro ſi tēpus poſtulat aut res .

¶ Frater fri intimat ſemiorē frēȝ militē creatū ⁊
in capitalem delectū .

¶ Summas ſūmo vigore ſalutes Frater nr̄ ſemior amā
tiſſime fr̄ in capitaneū delect⁹ ē nō taȝ iudicio ꝙ er
rore . q̄ res ſue nature male reſpōdet Nā ſemp ab a
doleſcētia ſola hoſtis inſpectōne mox expalluit . cō

tremuit: obriguit et ſalutẽ pedu͛ȝ celeritate q̄ſiuit. Qui nõ modo terret ſi gladiũ micantẽ in hoſtiũ manu ↄſpexerit ſed ſono et vmbris et nudo noĩe belli. Cui⁹ arma nõ tã ei tutamini ſũt q̄ȝ oneri Qui poſt vmbrã caloris impatiẽs et pulueris: ſolẽ ferre nõ poteſt. nec poſt ſudorẽ galeã Nã ſtatim dũ pcaluit: ꝟl leuiſſimo motu agitat⁹ ẽ in ſudorẽ ſicut nix ſole reſoluit͛ Miles tñ creat⁹ ẽ. ſed infra famam vocabuli manſit Elegãs q̄ȝ perſona ẽ. formã certe dignã hũs cui virilior anim⁹ reſpondiſſet. Iuniori aũt frĩ nrõ milicia foret maiori decori cui martius labor iudicandus ẽ. qui nõ tã ferrũ ſplẽdidum amat q̄ȝ cruẽtum Tãte ȝ agilitatiſ ẽ vt nec curſu nec ſaltu nec enſe nec ãcu ſupet͛. ꝫ vt magn⁹ belli artifex iorñs eſt ꝟl eq̄s ꝟl pedib⁹ terra vꝉ mari dimicare. quẽ oẽs imitari conant͛. nulli ã pauciſſimi pñt: Vale et longũ viue ſupſtes Ex montib⁹ captiſſime iunij prima.

Ad amicũ ↄmẽdatio iocoſa cuiuſdã gꝉoſi et elatiſſime hõis Salutes pꝉimas leto riſu ↄmixtas Dũ calamu ȝ ad has ſcribẽdas atramẽto illitũ papiro cõnecto vir amice. ſentio mihi ſuboriri titillatõeſ in riſũ quẽ vix ↄpeſcui cãm facile agnoueris dũ harũ latõris comitẽ parump audiueris. Quẽ q̄ſo vide as exercites colas mercurijq̄ȝ vãno cõuoluas et audies elata ȝ belua ȝ vẽtoſo inflatã tumore Qui ſeipſum adeo leuat ac eoli fili⁹ eſſet vꝉ alijs ex celicolis nat⁹ oẽſq̄ȝ celi cardines pambulaſſ ȝ q̄ ſeipſũ ipo appolliẽ plenũ exiſtimat putãs me ꝝ ſalẽ eſſe q̄dcũq̄ȝ loquat͛ quaſi ex deo ꝝ regiſtro ſecretis oculis inſpecto omia colligẽt. Septẽ illos quos grecia tulit ſapiẽtes lonẽ p⁹ ſe facit quo tamẽ nõ viuit ebetiori igenio. ã tardiori. aut magis ignauo Vſq̄ȝ adeo ſe ſapiente ȝ

ꝑdicat q̄ſi eo in lucē ꝑducto tertius e celo ceciderit catho: ⁊ q̄ſi totā mineruā iā ebiberit liq̄factā vel incluſū habeat totū in cerebro iouē Satiſq̧ om̄es ē vt ſibi decerni ſtatuā poſtularet: vixq̧ dignaret habere p̄conē ſue laudis homeꝝ: nec quēpiam dig nū reputat q̄ veſtiū ſuaꝝ fimbrias ↄtingēt ſed dig nū ſeſe q̄ iouis aureū tronū. ſolis radiantē domū deoꝝ q̧ atria. ſupꝫūq̧ templa ↄdeſcēderet Sed v le vale hec ſcribens riſu diſſoluoꝛ Sed hunc hōiem ita tibi ↄmēdo vt illi aſſis videas audias ⁊ tecū ha bites. ¶ Ep̄la ↄquerens de incēdio armigeroꝝ ad creditores vt terminos ſolutionis extēdant.

¶ Salutes m̄ltas ſcō tandē fine ↄcluſas Ad vos om nes nūc ſcribo amiciſſimi viri. vnis q̄dē nō diuerſi ſ lris ↄputās hos epiſtolis nō debere diuidi quos vn⁹ amoꝛ vnaq̧ cā connectit Parcatis q̄ſo ſtili ineptie. doloꝛ em̄ ornatū nō hab; neq̧ egra eſſe poteſt. ā triſtis eloq̄ntia Vxoꝛ ⁊ ꝓles vna mecū oīa ꝑdidim⁹ p̄ter man⁹ ⁊ aīm q̄bus neruoſo conatu decreuimus vti ad queſtū donec grauamina alieni eris a collo ꝓ pulerim⁹ Omnia nr̄a igni ſeuiſſimo ↄcremarunt ar migeri: ſed facili⁹ dolorē linirē meū ſi non vobis de bitoꝛ eſſē S; iam ſi animos vr̄os i me benignos nō habeā ⁊ ſolutiones i largā diem ꝓtrahere nō libe at nihil ſpei ſupē q̄ nō vag⁹ fiam ⁊ ꝓfug⁹ ⁊ quocū ſors me duxerit deferar hoſpes. S; magna ego ſpe ad vr̄as pietates me ↄuerto quib⁹ innixus exurgere ſpero ſi ſpati libuerit mihi ⁊ ſolutōis t̄minos grōſi us extēdere. qd̄ vt benignit̄ facere dignemī p̄cibus multis iploro ⁊ obſecro. qd̄ ſi feceritis me nunq̄ꝫ omi ſſuꝝ accipite qd̄ vtilitatib⁹ vr̄is conducē ꝑſpexero Valete colēdiſſimi viri fideq̧ in me ſincerā habeto

te· ōi timoē dimōtō Scriptū ſub blauio celo luā ſup
plente diē i loco quē p̄ſtiterit ſiluiſſe·

¶ Reſponſio ad epłam p̄ſcriptaꝫ

¶ Salutes ſtabiles fine carētes Quātuꝫ nobis dolo
ris acceſſerit ex infortunio tuo vir cariſſime facile po
teris ex nrō ſingulari in te amore iudicaē Pupugit
certe corda norā epła tua q̄ lachrimas nrīs ex ocuł
nō paucas excuſſiſſet ſi mulierꝝ more in fletibꝰ conſo
lationē iacere putaſſemꝰ Certū habeto aīm erga te
nrm̄ imutari nō poſſe· ficta ei heus nimiū ficta ē illa
amicicia q̄ cuꝫ fortuna nō cuꝫ v̓tute decurrit Cū em̄ i
telligimꝰ q̄ꝫ forti aīo ſis maiorē leticiaꝫ ex tui aī ꝯſtā
tia pcipimꝰ q̄ꝫ ex ex iniuria fortune dolorē· nō es ha
biturꝰ noſtuis votis defuturos Liberꝝ igiꝛ aditū ad
nos liberūꝫ abceſſū his nrīs lrīs ſigillo firmatis polli
cemur· daturi opaꝫ nō mō debiti nri dilatōe· ſꝫ omi
adiumēto quoad nrā facultas erit vt piectatꝰ ⁊ ꝯ
culcatꝰ exurgas Młti ceciderūt vt altiꝰ reſurgerēt·
nl fortuna cepit qđ nō dedit ⁊ qđ nō rurſus młto cū
fenore reddē pt Solēt vehemētes fortune pulſꝰ bre
ues eē qꝛ patiēs es fortuna laſſabiꝛ ñ minꝰ voluunꝛ
aduerſa q̄ꝫ ḡta oīm eq̄ v̓tigo ē Tu igiꝛ pꝰ hītis oībꝫ
oī doloē deiecto ad nos redeas ⁊ q̄dē fidenꝛ vt deſ le
te vt ſoles feliciꝛ vt ſpamꝰ Vale i eo q̄ fortunā do
nat ⁊ aufert· ¶ Excuſatō nō ſcriptōnis ꝓpꝛ q̄litatē
tpm ¶ Salutes ſtabiles oī firmo ꝯſtantiores Sao Fr
kme nrā pł'imū interē vt pſepe alꝛ alteri pſcribamꝰ
Si tn̄ hāc facultatē mihi q̄s caſꝰ eripiat mea tn̄ in te
officia ꝯſtabunt nō ſecꝰ ac ſepe ſcriberē Et certo ē
dico vt certiꝰ nūq̄ꝫ ñ tua i me fideſ maxīe poſſet vix
ad te pferēd aſ lrās hac tempeſtate dediſſē Scis em̄
q̄ꝫ varie ſint hoīm ſuſpitōes ⁊ q̄ꝫ pmptiſſime lingue

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Ɋnta vis hoīm ⁊ tpis · ⁊ q̄ icerti oīm rē𝔷 exit⁹ · q̄
flexibiles omniū volūtas · q̄d vndiqꝫ insidia𝔷 intuo
lat: q̄ ptim aſſūt · ptiz imp̄dunt Si qñ tamē reſedēit
bello𝔷 impet⁹ vt aliq̄ tot luctib⁹ alia cogitatio inſe
ri poſſit · nō lrismodo · ſ voluminib⁹ te fatigabo Va
le ſub leto ſidere vt tu⁹ honoꝛ · tua v̓tus · tua meri
ta poſcunt · · ¶ Aliud exēplū ex
cuſans nō ſcriptionem ꝓpter mendacia populi ⁊ nun
ciorum ·

¶ Amicicias puriſſimas mlta ſalute fecūdas Etſi fre
quent̄ ex me noua ſcribi expoſtulas · hōrande p̄cep
toꝛ: nō auſim tamē ī hoc tpm turbine aliq̄d calamo
committere Nā q̄ diffundit rumoꝛ · q̄ fama diſpergit:
tm̄ ſepe abſūt a veritate · q̄tuz lumen diſtat ab vm
bra · ⁊ q̄ creditu diffioꝛlioꝛa ſūt · iſſe diez ſine ſole dix
eris Nō em̄ vulg⁹ nunciat ī aures meas nullo p̄dē
cadit · cū nō ex reb⁹ q̄ dicat trahere didicit: ſed eo
tēdit quo ducat paſſionuz impet⁹ Inter labia ad nu
tū ſermo naſcit̄: ſibi re nulla reſpōdente figulorum
moꝛe quib⁹ vt grecoꝝ v̓buz eſt · ollis anſas ꝯcedit̄ ·
ꝓ libito apponere Semp hos habui riſu dignos qui
dant aures ſibulo vulgi · Paruiqꝫ duco q̄d loquat̄
garrul⁹ ppl's ſiconia𝔷 īſtar roſtris in humeros duc
tis vagū ſonuz mittit in auras · qui ſi ad miſeraz ali
quā vel matronulā ſerpſit · mox ꝓuincias penetrat:
q̄s igit̄ niſi ſenſūs iops fidē dederit ceco rumori q̄ tā
tremulo nit̄ fundamēto Sz de his finē facio: ne duz
loq̄ ꝓpono: videar oblocut⁹ Vale ⁊ a me te amari ꝯ
ſtātiſſime tene · Cur āt iaz te viſitare nō poſſū · foret
cā ſcriptu longioꝛ · q̄ feſſis digitis tritoqꝫ calamo pi
gi poſſit · Ex brugis mane marcij decima priuſq̄ to
tas auroꝛa tenebras dimouiſſet ·

¶ Commendatur amicus amico

¶ Cariſſime fautor letiſſimꝯ tibi aſſit aīmꝯ ⁊ ꝑlīma
ſalus Nō ad te ſcriberez q̄ tibi totiens ꝑabꝯ meis o
neri fui ſi nō huiꝯ amici q̄ has ꝑfert maximus amor
quo etiā te amicū vincē paro · me vicisset · Tā vul
gatꝯ eſt tuꝯ ī me amor in auribꝯ hoīm vt q̄ſquis tua
aſſiſtentia egeat ſeſe ꝑmo exiſtimet meo egē intuē
tu Rogatꝯ igit̄ rogo nō eo more quo nō rogatꝯ ſilu
iſſez Verꝫ nō admonitꝯ rogaturꝯ ſi rogātis aīmum
minimo ſtatu ꝑnouiſſez vt hūc amicū meū integre
ↄditionis ⁊ mētis hominē meo noīe in his q̄ tibi due
lauit habeas ſūmope ↄmēdatuz quo intelligā has
meas lrās tm̄ q̄ntū rogās ſpecauit · ⁊ ego ſcribēs con
fidebā apd̄ te ꝓ̄dus habuiſſe · Vale ⁊ me illū ſemꝑ
expecta qui tibi idies ex caro fiat cariorez ·

¶ Reſponſio.

¶ Ante omnia fautor optime ſalue · Conmendaſti
mihi vir amiciſſime tiū nepotis optimi viri filiū ī ge
ſtu ⁊ facie pri vlz adeo ſimilez vt in vno corpe vtrū
qꝫ cognoſcas Cuꝯ res in turbido poſite ſūt vt curā
amicoꝝ celeri occurſu exigāt · alioquin piculū ſubi
ture: cui animo indefeſſo aſſiſtē nō tardabo tua ami
cicia tractꝯ quā ais in frōte epl̄e tue multis teſtibꝯ
confirmatā · tū ꝓpter innumera in me ↄgeſta meri
ta pris q̄ nunc taceo · Ea nā ſi promē pergo vereor
ne omnia recenſendo nullū ſcribendi faciā finē aut
pauca attingē do · oblitor videar reliquoꝝ Valeto
feliciter meqꝫ ſuo pri ↄmendatū reddito ·

¶ Alia reſponſio ad idem ſed alio ſenſu ·

¶ Salueto Illuz quez mihi colende vir tātope com
mendaſti: eo quippe maiori ſtudio quo minori iudi
cio · tpe longiſſimo noui virꝝ eſſe amicicia frigidaꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

tenui fide. ꝛ parca ꝟtute nō indignuz in quē beiuo
lentiā tuā figas ꝛ merita cōferas. Dicax em̄ ē. pluri
ma pollicet̄. paucisſima pſtat No em̄ eſt facile dictu
q̄ꝫ ſit in agēdis ābiguus. q̄ꝫ cōtrarijs deſiderijs affici
videatur q̄ꝫ parūqꝫ ſibi ꝯſtare qui arūdinea q̄dā le
uitate facili vēto nūc huc. nunc illuc impellit̄: nam
quotquot adit ꝯſules: adit certe pl'imos. tot acci
pit ſentētias. q̄ tandē tamē ꝯſilio nihil. ſed cūcta te
meritate ac veſania pſequat̄ Pudet me hominis le
uitatez referre: q̄ facilius accuſari q̄ꝫ emēdari poteſt
Tu tn̄ cū has legeris lacerato. vt etiā eo cauti9 nūc
ſue fame ꝯſulam9 Nō tamē quid ille mereat̄ intue
baris quid p me fieri decebat a te mei amantiſſimo
pvocatū Sibi igit̄ aditum facillimū dedi: promiſiqꝫ
opam ob tuū intuentū ſibi nullaten9 ꝺfiturā Si q̄d
velis reliquū ꝯfidenter impa. fueritqꝫ mihi ſemp curē
ne q̄s tuis in ſeruitijs me ſupet. vl' in amicicia pſeuā
tur Vale viueqꝫ dies pſperos ꝛ ſine ſuſpirio noctes

Scribit̄ auūculo vt reuocet nēpotē amore cap
tum ne ſe incōſulte miſero mrīomio dedat.

Salutes pl'imas amico fauore fecūdas Nepos tu9
niſi mox obicē ponas kiñe dñe ſe dabit matrimonio
Amat ei paupis viri filiā ſaxumqꝫ voluit cui9 pater
opes ſic obligurivit ſuas vt nō habeat quo tegmie
velet iure tegēda neqꝫ teſtā qua poſtulet ignē Sed
cinctus ē odijs multis nud9 bonis ꝛ nud9 amicis. Ar
det is nepos tu9 ſeuiſſimo illo veneris igne: quē non
facile extinxerit niſi aliqua induſtria tua eundē i ali
a loca remiſeris Tante ei pulchritudinis puella eſt
vt nō ea aſtrorꝫ ignis nez lucid9 ether pulchrior ſit
pcero ē corpe. facieqꝫ venuſta Mirꝫ dictu q̄s corpiſ
candor. quis oculorum decor: que genarꝫ gratia os

enīz humeroſqꝫ dijs dignos habꝫ ſua frontē potēs
ſerenare ſidera · vt videatur ā dearā phebi ſoror aut
ninpharꝝ ſanguinis vna Quam ſi optimꝰ ille forma
tuꝫ elector iupiter priſtinis tpibus vidiſſet · ſpreuiſ
ſet ora diane · nec ledā cigno · nec auro dyanā fefel
liſſet : nec aliaꝫ nube · nec aliā thauro · ſꝫ hanc ſolaꝫ
adamaſſet · omneſqꝫ alias in hac vna cōſpexiſſet ·
Cuiꝰ eciam lingua varia micat arte loquendi cui ce
deret ſi ex tumulo tullius exurgeret Nouit miro ar
tificio iuuenum aīos blandis oculis blandoqꝫ ſmoē
excitare · geſtus habꝫ ficta facecia plenos Quaꝫ ſi vi
deres nō poſſes grām morꝝ ſuorum quā foris effert
vſqꝫ ſatis admirari quo magis atꝫ magis nepoti me
tuendū ē : ne quid ſubito temere egerit quod eum
perpetuo afflixerit · ſed vale ageqꝫ quod expedit · ti
mor piculi feſtinantiam poſtulat Ex tornaco iuly ſe
xta · nocte fere media ſomnum ſuadentibus aſtris ·

¶ Reſponſio ad precedentē ·

¶ Obſequia ꝓmpta pro ſalute · Dum gallus preco
diei lucem voce peruigili nunciaſſet honorande vir ·
atqꝫ aurora aliquid luminis afferre ceperat · īſultat
liminibus meis famulꝰ tuus ceno aſperſus : circumli
tus ſudore · litteras tuas ſuauiſſimas offerens · Qui
bus vix ſatis perlectis vaga quidez mihi ⁊ dubie mē
tis mox aſſunt auguria · quo dubiꝰ reddor quid agā
more ceci palpantis que vel qua ſit via querentis ·
cuiꝰ oculus baculus eſt · ⁊ dux fortuna Loco igitur
baculi fratri meo litteras ſcribo conceptui tuo dſo
nas : fortune cetera mandans · Tenor litterarum ē
ꝙ mox yſdem inſpectis omni re alia poſthabita ad
me nō tā currat ꝙ auolꝫ nccitate mag̅ cogēte q̄ ſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

frigidior fuerit tue v̄tutis erit auribꝰ ſuis calorez i
flare Si illi laq̄o inaderit iā magis ꝑditꝰ ē ꝙ̄ ſtuppa
in ethna Noſco mrē̄z q̄ viꝝ habuit turpē̄· cꝰ vultꝰ
vix hūanꝰ videbat̄· ſi nō bipes ·ſi nō erecto ī celum
capite ābulaſſz ·mox vrſū iudicaſſes quo mulíēi vi
ſuz ē viꝝ indignū cui tā pulchra ſpēs cōdormiret ·
dignū tn̄ quē ipa deciperz Nuē āt iā viꝝ habeat in
ſcius ſū· Jd tn̄ vnū ſcio dc̄āz mrē̄z igeniuz habuiſſe
validū oīs feminei doli capaciſſimū Jta em̄ omniuz
mulieꝝ tegnas dolaſz illa amoꝝ rhetia tēdē· ꝯpedes
ꝯſtringē· ⁊ vt aiūt caput ligaē ꝑnouit· vt ad mira
culū vs̄ ſua aſtucia ꝓtēderet̄ Sorores hūit tres qui
bꝰ nō helenā pulchriorē ꝓtuleris Jta tn̄ luxui⁊ gu
le deditas ·q̄ſi eſſēt ī hircū ⁊ ſuē tn̄ſformate · Rogo
me certiorē facito: q̄d agāt· q̄liter viuant· q̄d q̄ꝫ for
tunaꝝ habeāt: ⁊ vale rege beatior ·

¶ Reſpōſio ad id qđ in calce p̄cedētis epl̄e petē
bat̄ · ¶ Cupidū obſequiū loco ſalutis Tibi in ſecre
to ⁊ vt aiūt ſub pollice dico ꝑdulcis amice eas ſoro
res de q̄bꝰ in calce lrāꝝ tuaꝝ memiſti oēz pudiciciaz
oēmq̄ꝫ verecūdiā vino abluē· q̄ nō ad ſolē · ſ; ad fa
ces ⁊ cereos viuūt· q̄ raro añ educāt oculos · heſter
na q̄ues crapula noctiſq̄ꝫ vigilia ꝙ̄ rurſus apparere
nox cepit· vt ī eas illđ v̄gilianū cadat: illis ſera ru
bēs accēdit lumia veſper· Vbi tn̄ eas aliq̄n baſilicaſ
viſitaē ꝯtigerit· l̄ theatꝝ ita ſe ōrnāt vt q̄s d̄formeſ
añ putaſſes q̄nlibꝫ iā cultā ipaz venerē arbitreris q̄
etſi ml̄tos ānos pꝰ ṫga relinq̄nt· adhuc tn̄ ſentiē vi
dēt̄ ſb̄ eaꝝ vetuſtis pellibꝰ adoleſcētie eſtꝰ · ꝯꝑoris
etatis prurigines ·q̄ nec veneris flāmas vt ouidꝫ v̄
bū ē· nec ſeuos effugiūt ignes: nō ꝑus terminū lux
urie ꝙ̄ vite hiture: tot amāt· quot vident iuuenes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

forma coruſcas · nec pudorē miſcēt amori: Norūt in
cedendi modū mira arte ↄponē id q̄ȝ nolle qđ velint
⁊ velle qđ nolint ſilare · ⁊ lachrimas ſi op⁹ ſit ḡtis
pfundē Nihil ↄcupiſci p̄t qđ nolint nihil volūt quin
audeāt · nil audēt qđ nō pficiāt Nō facile eaꝝ ingeī
um · arte dolos laqos exp̄ſſero · ita docte ſūt adoleſ
centulos vncas ⁊ tēdiculꝰ trahere · ſuiſ ȝ cathenis ſtrin
gere: q̄s nec euadē nec vllo impetu ↄfringē pñt Se
mor oīm ſciuit mirabili dolo dū ſibi flos etatis adeſ
ſet furta tegē oculoſq̄ȝ velaē mariti Coegit em̄ arti
ficio lingue maritū ſuū dū viuēt in dubiū vertē qđ
viderit: etſi verbis nō valuit · excuſauit lachrimis ·
blandiebaᵗ oculis vꝉ ſeduxit oſculis Vale · longior
eſſe nō poſſū ſera nocte p̄uentus ·

Arguitᵗ amic⁹ ab amico ꝙ nō ſeruauit pollicita
frequētis ſcriptionis ⁊ noua petuntᵗ ·

Salutē in eo ſine quo ſalus eē nō p̄t · Pollicebā
ris mihi kme dñe abcedens · aſſertitōne mꝉtiplici · ꝙ
ad me ſepe ſcribēs · quo me feliciorē exiſtimaēȝ ſi p
te pollicita ſeruarentᵗ Si igiᵗ adhuc vt ſemp feciſti i
ter me tuos teneas dignū demq̄ȝ me tuis lr̄is cēſeaſ
te vehementᵗ etiā atȝ etiā tuis me diſſertiſſimis ſua
uiſſimiſq̄ȝ lr̄is in hoc pelago ⁊ aduerſitatuȝ ᵗbine nō
nunq̄ visites · reficies · ornes · Plane hoc tue v̓tute
haudq̄q̄ deeſſe patiare ꝙ a tua in oēs ſemp tuaruȝ
epiſtolaꝝ liberalitate tui cupidiſſim⁹ excludaᵗ Ego
enim ſi te noua curare putarem ſcriberez ad te cre
berrime quotidianaꝝ litteraꝝ longos cōmentarioſ
qui in ſarcinā creſcerēt cameli aut elephantis Sed
ſi te rite nouerim intereſſe tua arbitraris · hec hoīm
tedia · mendoſaq̄ȝ deliramenta ignorare · Contra e
go ad omnia noua inclinatas aures habeo · Si quid

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

igit̃ de ſecretis futuris adhuc pollice tectis dẽtaꝫ ſa
gacꝰ poteis ſignifica Si q̃d occultꝰ fueit aññöß Va
le ⁊ quo citꝰ potes me vita Clamãs domi mee ꝑ ad
uentu tuo · auce ⁊ pulli ⁊ graues rauca voce capones
¶ Reſponſio ·
¶ Salutarẽ in vota ꝓſperitatẽ ꝫ frequẽter deſidiam
meã arguis ꝑpreſtãs amice q̃ lrãs ad te nõ dez creb
us Potuerũt tñ lorũ diſtãtia ⁊ tabellarioꝝ penuria
pauliſꝑ ſegniciẽ meaꝫ alleuiaẽ · Et q̃uis negligẽtie
me noĩe apud te ſuſpectũ eſſe doleo · nõ tñ tã mole
ſtũ fuit accuſari me abs te officiũ meũ q̃ꝫ iucundum
req̃ri vt ſepe ſcriberẽ Eſt em̃ ſũmi amoris verũaꝫ
vel ſilentio vel breuibꝰ ep̃lis amicoꝝ q̃uis ſcias illiſ
cõſtare rõnem · Deſine q̃ſo ex tepido calamo amiciciã
tepidã iudicare Spero em̃ nr̃ãs amicicias lõge firmi
õres q̃ꝫ q̃ ꝑuo ſilentio ꝑire poſſint : rebꝰ ei ⁊ effetibꝰ
amiciciã ſemꝑ cõfouẽdaꝫ exiſtimaui nõ lingua vbis ·
calamo Neq; amiciciaꝫ gero inſculptaꝫ vnguibꝰ vel
cuti impictaꝫ ſed cordi ⁊ mẽti ad centꝝ vſq; impꝛ̃ſſam
quo nullis ventis defluat · vl̃ nullo ſapone · nulloq; li
xiuio abluat̃ · Nõ ſic aĩmꝰ meo iudicio ex calamo ꝑ̃e
dꝫ vt pigritãte calamo aĩmꝰ pigreſcere iudicet̃ Lõ
gior eſſẽ : ſed clamitat nunciꝰ lrãs numerat ⁊ ſillabaſ
quaꝝ nulla tã breuis ẽ q̃ ei nõ longiſſima videatur ·
ſuſpirat · celũq; ſuſpicit · ⁊ ſol fugit Et vereoꝛ ne dũ
mihi obſequor illi ſim incõmodo Eoq; forte feſtini
oꝛ ẽ quo dies valde declinat : inſtatꝫ nox amica ꝑ̃do
nibꝰ Vale tu facile q̃d calamo deẽ intelligẽtia cõꝑ̃e
ſabis · ¶ Excuſatur ſilentiũ ⁊ petit̃ ſcriptio ·
¶ Amicicias cõſtantia firmas loco ſalutis Raritas nũ
cioꝝ cariſſime vir me vti ſilentio longo coegit Hoc
tamen latoꝛe aſpecto · ceſſare a ſcribendo nõ potui

litteraꝝ liberalioꝛ eſſes q̄ mox viſe coꝛ meū capiūt
dula ſermone diſerte Vale ad lectum rurſus me vo
cat ſopifera nox·longe ꝓuecta· cadunt palpebre·
digitis elabit̄ penna: patiuntur nā oculi miā ḡuitate
ſoporē· ¶ Scribit vniuerſitas ad conſiliuꝫ ꝓ pui
legioꝝ tuitione· ¶ Premiſſa recōmendatione de
centi ac debita· Viri egregij domini amiciqꝫ nrī ca
riſſimi Mittimus iānunc ad pſentiā dñationuꝫ vrāꝝ
venerabilem viꝝ dilectū noſtꝝ atqꝫ fidelē preſentiū
exhibitoꝛē·noſtra ex pte pleniſſime informatuꝫ·oc
caſione cuiuſdā edicti auctoritate ſereniſſimi noſtri
principis ſup feudis nouiter emanati·Rogātes pre
ce validioꝛi q̄ poſſum⁹ ⁊ valem⁹·quaten⁹ illi i dicē
dis·audientia ⁊ fide pſtitis: ipſaꝫ vniuerſitatē hūilē
filiam pfati principis nrī· atꝫ nos p prudentiſſimas
probitates vrās ita protegē dignemini vt rōne pre
dicti edicti priuilegijs ſuis ⁊ indultis ·atꝫ nobis mi
me derogetˀ nūc aut in futuꝝ Quo nobis placitū ſin
gulariſſimū facietis·eoqꝫ magis nos obnixos ad ve
ſtraqꝫ q̄qꝫ vota cōſtituetis Valete viri egregij ꝓſpi
tione felici Datū louanij ſub ſigillo nrō rectorie· An
no milleſimo q̄dringenteſimo ſeptuageſimo ꝑmo:
menſis ianuarij die ſexto·

¶ Epl̄a vniuerſitatis ad cancellariū brabātie ꝓ
eodē: ¶ Precellentiſſime vir: magnifice domine·
amiceqꝫ noſter pcariſſime Noticia illa phabita qua
nobis inuicē cōfauere tenemur ſpē nobis cōtulit ⁊
auſum ⁊ fidem: vt ad vrām pſonam nobis cariſſimā
ſup occurrentibus noſtris acceſſum haberemus pro
niorem Cumqꝫ intelleximus vir egregie quoddā eſ
ſe auctoritate illuſtriſſimi principis noſtri ſuper feu
dis publicatum edictum quo plurimum ſuppoſitis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſtris derogari timem9 · ſi nõ bonis cõſilijs atz pruden
tijs ſit occurſuz Pro nũc nr̃os fidos mittim9 · atq̃ di
lectos vt in ꝯſilio brabãtie nr̃as apiant req̃ſtas cui
digniſſime cancellari9 dignitate p̃ſidetis Vos igitur
quẽ alumnũ precipuũ nr̃m ⁊ ſcim9 ⁊ fore gaudemus
diligentiſſima p̃ce rogam9 · q̃ten9 rem nr̃am fauora
bili ꝓmotione · aſſiſtentiaq̃ ꝯdebita dignemi ſuſci
pere recõmiſſaz atz eam vbi inlabi cepit brachio dex
tro tam potẽter q̃ prudenter ſtantem ⁊ rectã conſer
uare vt ei pte ex omni ſecuriſſime ſit ꝓſpectuz Va
lete feliciter vt optamus ·

¶ Scribit pticularis amicus ad cãcellariũ ꝓ eodem

Diſcerunt nuper ad vos p̃ſtantiſſime domine do
mini deputati noſtre vniuerſatis litteras quaruz vo
tis dum p vos parce cõceſſum iudicarent: ſtatuiſſẽt
q̃ rurſus ⁊ quidem intim9 ad vos ſcribere · Mox a
me petũt vt ſuis litteris ad vos mittendis etiã ac eti
am meas adiungam · quod igit̃ dictuz velim ne exiſ
metis q̃ fatuitas mea q̃ alioquin immenſa eſt · me
ad vos ſcribere in hac cauſa ꝯcitet · quaſi putem q̃
arenule ꝯcederetur · quod monti negatum ẽ Vel q̃ſi
veniam mari additur9 guttulam · vł ſolez facula ad
iutur9 Vos tamẽ mihi parcite ſi facere cogor qđ ne
gare nõ poſſum nec audeo : Nõ modum video quo
euadam · etiã ſi me ciclopum abderẽ antro · quotiẽs
vniuerſatis noſtre lr̃e ad vos mittãtur · quin ł mee
ſint comites Efficit hoc bonitas in me veſtra q̃ quiſ
q̃ putat amiciciaruz veſtrarꝫ ditiſſimam venaz michi
ſemper apertam · nec p̃cibus meis vos tpis vnq̃ ob
dituruz peſſulũ · Rogo igit̃ ſi q̃d lr̃e mee poſſit ł exci
tãdo vł acuẽdo talit̃ in hac cã facite: vt quod ſepe
putatum ẽ ſcitum fiat · vł ſi ſepe ſcituz ſit inaniam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

etiam ꝯfirmet Valete feliciter • Ex louanio raptim alatu manu pennatis digitis calamo ſine freno currente •

¶ Reſpondet cancellarius priuate perſone ſuper precedentibus •

¶ Plurimas larga menſura ſalutes Non potuit paulelius lrīs fauor in te me⁹ augeri qui ſtetit in ſummo Dicas vniuerſitati ꝙ ꝓ eius negocio conficiendo omnem meā curaꝫ polliceor ſine vlla exceptione aut laboris • aut occupatōnis • aut tēporis Sed eius deſiderij impletioneꝫ cuꝫ hac exceptione q̄ꝛtum valeam • q̄ꝛtūq̄ꝫ poſſim Vale paule te ſanū tene te tua iucundū

¶ Nepos nepoti excuſans ſe ſuper poſtulato ex eo in quadam re conſilio :

¶ Plīmam ꝯmendationis ſalutiſq̄ꝫ preſtantiaꝫ Nil tantope deſidero cariſſime nepos q̄ꝛ tibi per me complacitum iri qui omnium primus te vltro ſemper ad mea deſideria ne dicam obtuliſti • ſed alios ſi opus eſſet excitaſti Ita mihi deos omnes ꝓpicios veliꝫ nil mihi duꝝ fore quod iubebis • ad qđ etiaꝫ p̄ter meritū me traheret linea pentele Sed hoc indignū reor ꝙ meū iudiciuꝫ poſtulas ⁊ cōſilium q̄ in nulla re plātam tuam adequare frondib⁹ • quo nō aliud michi facere videris q̄ꝛ leporis alto ſub equore vl' ſub vndis ignem q̄ras Vnaqueq̄ꝫ res ſuis locis ſuiſq̄ꝫ ſedibus eſt querenda Sed i hoc tamē tuuꝫ affectū metior nō effcūꝫ Nimis me eſtimas nimis ēbuis nīs extollis • ſi ei ab alio ſcribēt ludi credere atꝫ rideri Sꝫ cētū nūc hēo ꝙ lrē tue de puriſſima q̄dē p te aī tui ꝓdeūt nec fallūt vtinā nō fallerēt Diu ꝯptiſſimū habui te nl me iamāti⁹ eē: ⁊ nl ꝯſilio tue p̄ſtāti⁹ quo nō auſiꝫ tuo ſplēdori vmbraꝫ meā adijcere • Sed taceo quonīā ſi ego a te laudatus laudare te cepero vereor ne

nõ tam ꝓferre iudiciũ meũ q̃ꝫ referre grãm videar.
Sꝫ vt ad rem redeã nihil ẽ q̃ꝫ de hac re in dexteram
aurem fiducia mea dormias. quo tñ potẽtia nõ volũ
tatẽ accuſabis Nã nullũ onus qđ viriũ meaꝝ eſſꝫ ꝓ
te effugerẽ eciã aĩam ſub faſce datur9. Vale i eo q̃
vetis ocia mãdat.

Scribit auũculus ad nepotẽ arguẽs eũ ⁊ frẽs.
q̃ꝫ inſaciabiles ſint q̃bus ſbuẽtiones negat:

Amicus amico corde ſalutes. Dediſti ad me lrãs
mltas aliquẽ ſemp defcũꝫ pſe ferẽtes Iã decẽveſtis
iã ãma iã equ9 Frẽs tui ad aliã mihi aurẽ p̃cedt oẽs
clamatis ⁊ petitis. nuſq̃ꝫ mihi reqes. Et qđ indigni
us fero vos oẽs cattoꝝ more q̃nto magis dimulcemi
in tãto alti9 caudã leuatis. quos niſi quis ďs nouoſ
retuderit oĩs fuerit dom9 melior q̃ a vobis remotior
Tu tãto faſtu inflatis vt q̃ſi cõſumpt9 in fumũ eua
neſcas Si primo v̓bo non aſſeq̃ris qđ optas mox na
res cõtrahes rugabis frõtẽ. leuabis ceruicẽ. faciẽꝫ
iã pallore veſties. iã rubore ↄfundes. ⁊ vocẽ oris iſa
no repẽte clamore mutab Plano igit̃ verbo peto q̃ꝫ
me ãmodo miſſũ facias. nõ ſũ in ſpẽ nat9 oĩm. nec
ad oĩm vota coact9. q̃vix mihi ſatis ſũ. tag9 hiſpaĩ
am p̃terfluit: pactal9 aſiam: q̃ duo fluuiꝫ aureas are
nas habẽ dicunt̃: huc eundũ tibi migrãduꝫ eſt. q̃ tã
to ſemp auro eges: nã qđ a me petis ad te nõ ibit
Quod potui feci ⁊ qꝛ id nunq̃ꝫ ſufficit. q̃re aliũde qđ
ſufficiat. video me ſatis diu te meo ſinu ↄfouiſſe. Va
le ꝓ meritis. es ei vn9 omniũ ingratiſſim9.

Commedat̃ magiſtro ſcolaris ad ſui ſeruiciuꝫ.

Salutes letiſſimo ſole letiores: Habeo domi iuue
nem tui ſeruitiꝫ appetentiſſimum aſpectu gratuꝫ lit
teris eruditũ hilariſſima indole clarum. quod qꝫ ſu

per omnia preciosũ ē integra fide ⁊ ſingulari boita
te preſtantē Qui corpus habet natura ſolidū · mul
ta exercitatione duratum Qui a teneris ānis v̉tuti
incubuit · ad irā tardus ⁊ verus in verbo: quē dū no
ſſe ceperis · ⁊ amare simil' incipies ⁊ mirari Valde ſ
uilis eſt · obediens ⁊ humilis · cuius v̉tus tanta eſt ·
vt cū omnib⁹ q̄at de omni genere laudis cōtendere
q̄ ſi lapides loqui poſſent in ſuā laudem linguas ſol
uerent: quē ſi in ſeruitorem acceperis · nō philoge
tes herculi carior erat nec chiron achilli · Nam simil'
eſt amare ſimilem · omniſqꝫ pro rebus afficitur pro
bis: nec v̉tus poteſt nō placere virtuti · verumplus
dixero · fore ſpero q̄ plus eum amaueris q̄ perithe
um theſeus aut oreſtem pilades Nam is ore tullius
eſt · paris in facie · pirruſqꝫ vigore · Sed neſcio an o
berit q̄ manus iam eū diſcendi ardor inuaſit: Nihil
enim niſi libros ſcolas ⁊ magiſtros cogitat In hoc
vnum ſollicitos agit dies ⁊ noctes inſomnes Quez
ſi te contigerit in famulum admittere tuo erit boni
tatis ſuo fauore propoſito opemqꝫ ferre tam iuſtis
deſideriis Et ſi quid inde damni tuo accedat ſeruitio
fuerit tibi in p̄miū omnipotentis merces eterna q̄m
tibi largiri dignetur ille qui poteſt ·

¶ Reſponſio ad epiſtolam precedentem ¶ Salu
tes multa caritate fulgentes · Laudaſti vir optime
quem ad me famulum miſiſti Audiui etiam te ⁊ pri
ores laudauiſſe · Sed potuit forte tibi vel prudentia
vt bonos faceres · vel fortuna vt inuenires preſtiti
ſſe · Mihi fateor hactenus neutrum conceſſum eſt ⁊
Cum vtriuſqꝫ tamen ſtudium mihi ſemp fuerit ·
Ego bonum ſeruum nunq̄ vidi · quero tamē qui ſi
caſū aliquo obiui⁹ mihi fuerit velut occurſu bicipitiſ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

hōis obſtupeſcā Neſcio an in tē ceciderit antiquūꝫ ꝓ
uerbiū· plus equo laudat q̃ vult venales extrudere
merces Ab eo tp̄e quo mecuꝫ fuit tera⁹ iā menſis a
giẗ q̄ nō tam mea p̄cepta ꝙ ſue veſtis nitorē curauit
ne aduenticie ſordis quid recipiat vel impꝛ̄ſſas plicas
colliſa remittat· cui ecīā met⁹ ſemp adē ne dato or
dine capillus effluat ne quoqꝫ ꝯplicatos comaꝝ glo
bos leuis aura ꝯfundat: ſepeꝫ capilloꝝ gerit aurib⁹
⁊ oculis importunā· ſempꝫ ſibi pendēt longiſſimi ab
intonſo v̓tice crines: ſtudet placere mulieꝝ oculis·
⁊ maxime illis q̄bus diſplicere lucro eſſꝫ ⁊ decori· nū
ꝙ is ſpeculo incōſulto in publicuꝫ ꝓdit In illo ſe co
mere· ſe ornare· ſe mirari vultū crineſqꝫ ꝯponē ſtu
det In p̄cioqꝫ hꝫ femineos mores· cunctaqꝫ muliebꝛa
vſqꝫ adeo ſectaẗ· vt dum eū in lucē natuā ꝓducēt·
viſa ſit domicellaꝫ cogitaſſe In veſtib⁹ ſūptaoſioꝛ ē
ꝙ vl̓ mos patꝛnus vl̓ dignitas ſuoꝝ maioꝝ vl̓ ſua
facultas expoſtulat q̄ ſuis voluptatib⁹ nō meis va
cat obſequijs Finē do· ne ſim v̓boſioꝛ ne dicaꝛ tedio
ſioꝛ Remittā illum ad te quē ſi bonuꝫ ſeruitoreꝫ effe
ceris tu palmaꝫ adeptus coronatus incedas ⁊ bene
valeas· ¶ Scribitur ad priorē monaſterij ne quen
dam in donatum admittat·

¶ Salutes amiciſſimo cultu fecundas Aures aduſqꝫ
meas delatuꝫ ē religioſiſſime dn̄e filiuꝫ curati inſtare
vehemenť vt in donatuꝫ monaſterij tui ſit recept⁹:
Itaqꝫ rogatū me fecit ꝙ euꝫ tibi cōmendatum effi
cerē quo ſibi patron⁹ eā ad rem ⁊ opitulatoꝛ adeſſē
Sed volens ego veritati ſeruire nō roganti· Conſu
lo ab eo te quo leuius potes abſolue· Nam ſi eum ī
paucaꝫ loquelaꝫ admiſeris nunq̄ꝫ a collo ꝓpuleris·
qui milies retruſus· milies aggredi nō veretur· nū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

7o

quā illo fictiorē ypocritaꝫ vidiſti. cui dum loq̄tis lo
quitur ſubmiſſius ſe declinabit. et genua flectet incli
natoq̄ꝫ in terrā capite ambulans humilitateꝫ profi
tetur. lento ſermone. tenuiq̄ꝫ voce ad omne verbū
ſuſpirat gaudet fictis ſanctitatis laudibus p̄dicari et
neglecta virtuti meriti de ſola curat opinione Qui
ſi ſe leui ſmone offenſum videat cōtinuo attollet ſu
percilium: mentū leuabit: mox pallet. mox eſtuat.
mox vultum rubore confundit: et magnā trementi
bus labris impatientiā pectoris oſtendit Quē vnico
verbo ita mutaueris vt exiguo momēto non agnoſ
cas eundeꝫ Cui ꝑpe plura ſunt mendacia q̄ꝫ verba.
vt non videatur tam eſca ꝙ mendacio viuere: nul
lius ſecreti tenax eſt: clauem oris diu amiſit Quem
non dignum teneo vt locum tuis inſedibus inueni
ret Citius canem ab vncto corio terrebis q̄ꝫ euꝫ a ct
pho depuleris. Non eo eſt ſus immundior. non vul
pes fraudulentior: nec amat aliquem. nec amatur
ab vllo Libidini ita incumbit: quaſi non de libidine
ſed de gloria ſit certamē Dinnire incipit moē equo
rum ſi mulierem viderit qui ad ingluuiem crapula
tur non doctus fabam pythagore. nec olus horatij
edere Latius in hac re loquerer niſi occupatō igēs
et breue tempus adeſſet Vale q̄ꝫ q̄as optare felici⁹

¶Alia epl'a ad idē aliis meōis.

¶Salutēs tpe n̄ caſuras vllo. ꝙ hunc viꝛ ꝺ quo me
cum nuncius tuus multuꝫ verbi habuit in donatum
ambigis ſuſcipere michil facis a tuis moribus alienū
q̄ꝫ bene in agendis deliberare ſapientum eſt quo
rum extra numerum nemo te ponit Sed quo cer

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

certioꝛ fias . habuit is manꝰ pice linitas ⁊ ſemp ad
uncas : vl̓ aqua lotas plātaginis eiuſq; vi ꝯtractaſ
ac coriū cernēs viuis prunis appoſituꝫ . Nichil cuiq̄
ꝓpriū exiſtimat ſed putat coīa oībus oīa inherēs illi
poetico medio poſuit deꝰ oīa capo . Nō em̄ bonoꝝ al
teriꝰ oſor ē . nec multū ponderat quo vento res cōflen
tur : modo ſuo cumulo accedāt . tenes q̄d velim . Ce
teꝝ ſi noua petis . ita nobiſcū eūt res vt nulle nob̄
epule dulces ſūt nunq̄ felix ſopoꝛ noctesq; q̄ete Se
pe nos rumoꝛ ſine auctoꝛe cōſperſus ꝯterret falſaq;
nobis ymagines ꝯſtruimꝰ in peius ſingula vertimꝰ
oīs noſter ſmo luctibꝰ ē ⁊ ſuſpiriis plenꝰ . ſpq; illd
virgilianū an̄ oculos v̓ſatur . bella horrida bella : ⁊
tibrim mlto ſpumātez ſanguine cerno . Multa nob̄
diritas ſideꝝ atq; fatoꝝ ē . gladius ſemp ceruici here
re videt᷑ . Vale ex louanio tarde duꝫ ſurgit nox auc
tura timores

Conſulit᷑ amico ne ad aīm trahat᷑ oblocutio detrac
toris .

Plurimā fauētiſſimo coꝛde ſalutē . Nup ad me ve
nit amice ſincere vicinꝰ tuꝰ de quo bono iure cōque
ri ſoles Multa de te plena bucca ꝓferēs q̄ meas au
res rupit ſūa ſtultiloquētia . cū ſit oī pica graculoq;
loquatioꝛ . cꝰ moꝛes lingua pādit : vilia em̄ v̓ba vilē
aīm ꝓſitent᷑ Cōſulo ne ad animū traxeris idigneq;
tuleris q̄ de te garrit . oīa nāq; mala licꝫ etiā leuia ſint
per impatientiam ingraueſcunt . ſuus cuiq; mos eſt
iam ei mala dicere in naturam verſum eſt . Quis cō
tra naturam certabit . quis pelago ne fluctuet pro
hibebit . vel igni ne caleat : Loq̄r inimicꝰ minꝰ offen
dit Raro mordꝫ canis q̄ latrat Nocꝫ mag̃ iā q̄ tegit᷑

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Omus faciũt qui mag̃ loquũtur. Sꝫ vt verꝝ fateat
cepit tandẽ dum me longo tractu audiuerat ĩ bonã
ꝑtem ſuã linguã inflectẽ. Aiebat enĩ ſe cupe. ſeſe fꝛ
no ſub amore tuis affectibꝰ ꝯformari. Et ꝙ oĩa ve
tera forent in obliuionis cãpo ſepulta Rẽ meo iudi
cio feceris tuis moribꝰ tue v̓tuti nõ imparẽ: ſi immo
tũ ſemꝑ aĩmũ tenueris prorſus nihili ꝑpendo q̃d dicat
agat vl' molliat Tu fac valeas q̃ete viuas. aream
qꝫ illi vituperationis relinq̃s Suũ ſit maledicẽ: tuum
benefacere. ¶ Reſponſio ad p̄cedentẽ cũ deteſta
tione detractoris ꝛ ſuoꝝ morum.

¶ Proſperitatẽ optate ſalutis Ex calce lraꝝ tuaꝝ
fidiſſime vir accepi ꝙ emulus meus multa tibi pul
chra dixit. quo apud te innocẽtior vrbaniorqꝫ vide
ret̃ Itaqꝫ cauteloſe hoc efficit. nõ vt abſcindat ſed
abſcondat vicia Qui tñ vſqꝫ adeo inuidꝰ ꝑmanet.
ſi poſſet oculos hoibus effoderet. ne ſolem viderent
Verꝝ ſi capillũ in homie habeat: cito excreſcere fa
cit in trabẽ. more muſcaꝝ nil boni actuꝰ. ſꝫ ea mox
fedaturꝰ ſi q̃ bene acta ꝯſpexit. Neſcio cur tãtope
miraris ſi laceſſitꝰ tantis iniurijs moueor. q̃ ſi vides
lapidez teri. ignez videb' erumpe Quid mirꝝ ſi in aĩa
tis ego rebꝰ mollior. nõ amplꝰ ipſis ferre valeaz No
ſti enĩ q̃nto conatu illi ille: ſupi quẽ fulmine ꝑdãt fa
mã meã migrare molit' vt ſub illiꝰ vmbra poſſit ſuã
infamiã occultare Si mihi tñ ad vindictaz tãta volũ
tas adeſſet q̃nta facultas. nunq̃z hec fecerit libẽ lic̃e
ter ipune Verꝝ de hoc alias duz ꝑ ociũ dabit' tecũz
pluribꝰ agã Si quid ex me velis p̄cipito: tuis nã vo
tis non modo mea ſed meipſuz totum ex plenis viſ
ceribus cordis impendo ꝛ bene valeto.

¶ Scribit filius pro veſte.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Obedientiā humillimā ex centro cordis loco ſalu
tis Nouit vrā paterna benignitas honorādiſſime pr̄
ꝙ̃ indecorꝝ ſit honetiſſimos viros quos ītuerſari me
ſemp oportꝫ · vili abiecta laceraqꝫ veſte cōparere ·
Detrituz id totuz eſt q̃cquid veſtiū habui · vix filuz
filo coheret · Rogo igit̄ humillima p̄ce tunicā mihi
fieri longā ⁊ latā nō auaro forcipe ſciſſaz · eamqꝫ ru
beā q̃ vrā in me fauor ⁊ honor eluceāt magis · quo
valeā nō mō veſter fili9 · ſed vl' dilect9 iudicari Va
le in valitudīs largitore Ex louanio adeo raptim vt
nō tā currere man9 ꝙ̃ decurrē videret̄ iunij prima ·
ſub nocte ſilenti ·

¶ Reſponſia in p̄ma p̄te ſerioſa in calce deriſoria
Petis fili veſtē ⁊ quidē rubeā vbi in hoc hyemis
aduentu nō calorē ſed colorē poſtulas · q̃ nō tā nece
ſſitati ꝙ̃ vanitati ſubueniri requiris Qui veſtiuz cul
tui magis videris inſiſtere ꝙ̃ ſcientie vl' v̉tuti : Qui
credo puerorꝝ more veteres veſtes volent̄ laceras e
vt nouas recipiaſ Vtiqꝫ fili nō tantope corpis cultū
curares niſi neglecta tibi mēs eſſēt incultaqꝫ v̉tuti
bus Quid longā ⁊ lataz veſtē q̃ris q̃ lutuz ⁊ puluerē
trahat · ⁊ in humū demiſſa calcet̄ eāqꝫ rubeā ⁊ ocul'
ſplendidaz · q̃ te non ornaret ſed tuā ſtulticiam p̄de
ret Nā veſtis ꝙ̃ par eſt inſignior · mouere alios ſolꝫ
in riſus atꝫ cachinos · prudētib9 autē viris int̄ quos
te verſari dicis ſemp accepta eſt neglecta cura deco
ris · tali moderatione vt nec ſordeat veſtis nec ſplē
deat Veſtias velim aīm v̉tutibus hec veſtis ſolida ē
⁊ ſincera nō a caſu p̄edula · Pro veſte āt corpis tui
mittā tibi griſeā veſtē · ne pediculi quos abūde nut̄
re conſueſti · tuo cum pudore ſeſe oculis hominum i
gerāt Animalia em̄ id gen9 griſea · facile occulit gri

venalez pſtituet iuſticiã. ſua grã carebis ſi non ſue auaritie tuis muneribꝰ hyatuz oppleueris. animam et ſanguinẽ vẽdet ſi emptorẽ habeat. Sed hac in re ſilentij moderationẽ habebis. ne incaute que ſcribo reueles Nam verbũ alas habere fingit homerus qm̃ et volat celerit. et non facile emiſſuz reuocat. Que igitur ſub tegmine dixi ſub tegmine ſerua. et bene vale Scriptũ celeriter volãte calamo eq̃ fuga ſagittis

¶ Querela amici ad amicũ qui ab hoſtibus captꝰ ẽ.

Neſcio frater optime q̃d ego infelix ſiniſtro ſubſidere natꝰ in ſuperos demerui q̃ tãtis calamitatibꝰ concutior Pridie eius diei q̃ꝫ ciuitas caperetur exiẽ conatus agmen armigeroꝝ incautꝰ ſubintro. et preda bellifica fio. non potens pedum celeritate ſaluari Nec aliud video q̃ꝫ q̃ tetro carcere cogar putreſcẽ. proch dira heus nimiũ dira potentia fati. Nõ tamen hec me ſcribere arbitrabere vt aliquid mea in cauſa tuo agas detrimẽto. Nec volo meam amiciciaz tibi iacturaz attuliſſe Vbi tamẽ abſq3 incõmodo tuo cũ reliquis amicis modũz mee redemptionis adinueneris iam vitaz dederis morienti Quod inexſtimabile munꝰ nunq̃ꝫ erit a mẽte ſeiunctuz Vale: datuz ex loco tenebris et ſqualore pleno. et quidez palpando potius q̃ꝫ ſcribendo: Teſtes ſunt caracteres.

¶ Conſolatio ſup querela amici p̃dicta

Non eſt qui ſatis explicet fidentiſſime vir q̃ꝫtũ doloris accruuz lrẽ tue animo infuderint meo. q̃ꝫ q̃ꝫ ſemper ac oculis cernerem ſubtimui tuo ſtatui qui in ciuitate cupidius q̃ꝫ felicius permanſiſti Sed dum iaz res eo ducta eſt vt nequit aliter eſſe. fac animo forti atq3 magno ſis te colligas virumq3 prebeas tibi virtus tua plus dedit. q̃ꝫ fortuna tibi abſtulit:

Ea igit̃ te virtute ſuſtẽtes Ego autẽ videro ꝙ gra
tiaꝫ quã tibi immortalẽ habeo re ipſa ꝓbauero Tui
ſemꝑ fui nõ fortune amicus ſemꝑ me mouit. moue
bit dũ viuã amicoꝝ cura quos v̓tus mihi meritũq̃
conciliãt: Sꝫ velim ita ĩtelligas vt q̄ pro te factu9
ſum. inſolutũ nõ in añceſſũ accipias: Ex louanio ea
feſtinãtia q̄ digitis ſudorẽ exp̄ſſit

¶ Rogatur amic9 vt medicũ mittat aı̃co egroto
¶ Sis mi petre fortunat9 Eſt apud te medic9 arte ꝛ
expientia p̄ſtans A quõ mihi ꝑ te impetrare exopto
ꝙ me viſitet Sin min9 regimen ſcribat qđ vt certi9
poſſit Dices me vexari immiti podogra q̄ morbo mẽ
bra mea q̄ ad decorẽ inflexionis natura laxauerat.
iã in tumorẽ ducit. Iã in rigorẽ conſtrigit dolor in
maniſſim9 ẽ qui nunq̃ꝫ me deſerit qui reliquias peio
res relinquat. rurſus ex raritate mee tẽpature quã
medici ꝯplexionem appellãt: tant9 mihi aliquando
glacialis heret rigor p̄cordys vt nullis poſſim opim
tis. nulloq̃ congeſto veſtium cumulo caleſcẽ: Lon
gior eſſem. ſed properat nox auctura dolores Vale
dilecte vale viueq̃ dies longos letus ꝛ fauſtus.

¶ Reſponſio ſignificãs medici miſſionem.
¶ Petrus tibi deditiſſimus ſanitatem dicit: Dum
lr̃as accipio hora iã ferme noctis vndecima exceſſeãt
ceperantq̃ iam oculi ſomno graueſcere quem ſom
num motis auribus: more canũ: erectoq̃ mẽto mox
excuſſi. eumq̃ diſtuli ĩ tẽpora lucis Hauſit michi la
chrimas epl̄a tua qua morboꝝ longam cõgeriem ti
bi vni incubuiſſe ſignificas Sed nunti9 qui has cele
ri curſu pertulit: me magis longeq̃ magis paueſce
re fecit: ex quo tue valitudinis vix verbum vnum
excuſſi. qui omne ad verbum meum ingemuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

lon̄geq̄ plura fletu q̄ loq̄ndo ſignificauit ſed firmo
velim pectoē pſtes . q̄ primū ſupi celū dieq̄ reducet
aderit ille q̄m optas medic9 ſanitatis tue fauctor ⁊
auctor. ¶ Rogatur prior magiſter vt patrē idu
cat q̄ fili9 in pedagogio locetur

¶ Obedientiā ꝯdignā loco ſalutis Pater me9 mgr̄
colendiſſime cupiens me teneris educari louanii in
domo ciuis me collocauit ⁊ certe electe ſatis quoad
corporis alimēta Honeſta em̄ ē dom9 . honeſtior hō
ſpes . honeſtiſſima oīa q̄ agunt̄ . Que tn̄ cū laycalia
atq̄ ꝓphana ſint . paꝝ ꝓfectui ſeruiūt meo . Hoſpes
em̄ nō niſi mechanica ſollicitat: cui9 vxor more alia
ruꝫ de lino . gallinis ⁊ ouis ſemꝑ diſputat Et q̄ diu
ſciui prēꝫ meū in omnib9 conſiliū magnifecē vem̄:
Scio etiā ſcolaſticas oēs res vobis q̄ cognotiſſimas
eē . atq̄ nō latē vos q̄ vtile ſit i pedagio ꝯmorari vbi
arguēdo ſoluēdo replicādo cōtinua colluctatō eſt.
Ibi em̄ vigēt ſtudia . ꝓferūt ſe ingenia . ſeſe exerci
tant: vbi nemo ē q̄ nō . vl̄ diſcat: vl̄ doceat petat .
vl̄ reſpondeat . ꝓfundatq̄ lr̄as vl̄ hauriat Quater
em̄ in die q̄ pedagogio immorātur diſputatōnes ⁊
repationes habent . abſentib9 nobis q̄ extra ſumus
Nemo loq̄tur nō latine . tātus ibi lr̄aꝝ ſtrepit9 . tan
taq̄ doctrinaꝝ conſonātia vt clangore quodā vide
ant̄ ⁊ muri ⁊ pites . tecta ſimul ⁊ pauimēta ſcias ip
ſas reſonaē . nō aliter q̄ aeris pticula q̄libet latinis
foret impreſſa carecterib9 . quo ſcolaēs nil aliud au
dire vident̄ q̄ ſcias . nocte autē q̄ eaꝝ ymagines .
Et licet in pedagogia vita mihi coactior eſſꝫ oīmq̄
agendoꝝ licentia minor: In hāc tamen ſententiam
ardor ſtudendi me pertulit vt pedagogio libenter
immorarer . cuius incolas vidi ceteros ſp excelluiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

atq in omnibus ꝓmptiores Supplico igitur patrez
meum informate vt pluis expenſis magnuz profcūz
preferre digneẗ Juuat ſepe carius emere ſi merces
fuerint meliores ⁊ diciteq ſibi que in rē faciūt. ſcitiſ
quid volo. ſcribo pito. qui ex paucis mlta cōcipere
conſueſtis Valete feliciſſime. ẗmino ⁊ fine ſecluſis .

¶ Rogaẗ pater a filio vt eū in pedagogio faciat
commenſalem:

Humillimā obedientiam cū veneratione cōdigna
Pater optime votis meis votiue cuncta reſpōderēt
ſi dignaremini in pedagogio ſūptus mihi emē quo
nil duco gratiꝰ. nilq fore vtilius Neſcio mihi loua
nÿ de neceſſariÿs eſus ⁊ potus ꝓſpicere vbi cara ſūt
omnia. atq ſcolaſtica iura exſoluere abſq expoſiti
one pecunie multe Annus em̄ longus eſt. mltam di
em ꝯtinens Vix eciaz adeſt hora q̄ nō ſecum egētiaz
nouam afferat: ⁊ q̄ vicius vnꝰ alter ue me nō habe
at tranſeuntē. priuſq̄ꝫ quaẗ in die ſcolas adeo redeo
q atq loca varia ꝑ eſculentis ⁊ poculentis viſito .
mlta mihi inẗ digitos tēpora diſſiliunt ꝓfectu cum
modico Nec video me terminū anni attingē poſſe.
q̄ non forē hoc mō vel totidez vl amplius q̄ꝫ in peda
gogio expoſiturꝰ Sic vobis nō proſuz meipſuz negli
go. exteris ego curis diſtrahor interea me ſociÿ mei
paſſibus longis āteceduunt. quos nō taz ſequi q̄ꝫ pre
currere conarer: ſi cū eis in pedagogio ſolis lris ddi
tus eſſem. vbi totū animū meum in ſolo ſtudio defi
xum haberē. ⁊ vbi ad manū ſemꝑ adeſſent magiſ
tri meis dubÿs ſatis facturi ingenioꝝ duces ⁊ faces
nec minꝰ haberē cōiunctos mihi ſocios mltos inge
nio ⁊ diligentia claros: q̄ pulchro auſpicio ꝑſignāt
in adoleſcētia q̄les futuri ſint etate ꝓuecta. cū q̄bꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

iucundiſſimu; mihi ſtudiũ eſſz . omni tedio laboris . ſecluſo Nãvt eq̃ currẽdo ſic nos diſcẽdo aĩamur m̃l titudine Valete pater oĩ felice felicius .

¶ Magiſter ſcribit ſcolari conatuz e9 collaudãſ

Salubres tua in vota ſucceſſ9 Multo ſũ euectus gaudio lrãs tuas legens inſignis adoleſcẽs . q̃b9 pe tis qd̃ fuiſſe q̃p breuiſſime ↄſultur9 quis eñ vł medi ocris ingenij nõ hoc intelligat longe fore vtilius cũ bonis ſtudentib9 q̃p cũ laycis habitare Super hac re cũ prẽ tuo ſermonẽ multuz habui . q̃ cõſilio meo tui ſcꝫ pit̃ ꝓpulſat9 p̃ab9 ↄſẽtit tue g̃te petitioĩ q̃ vltro appetis ſtricti9 viuere vt largi9 diſcas : nec potuit pater gñoſoſillos conat9 tuos hec audiẽs nõ collau dare . qui animũ tuũ bõni . ſiue vt aliter idẽ dicaz te tibi ſtudes ſubijcere . vt quõqꝫ multos alios ancedas Det tibi illi9 aĩmi ↄſtantiã . illiqꝫ aĩmo longiſſimũ tẽ pus qui dare p̃t Demũ adiecit pater qd̃ me rogauit inſerere lrĩs vt ſcꝫ oẽs curas tuas in id vertas vt bo nus fias . atꝫ bonoꝝ magiſtroꝝ tuoꝝ cũ quib9 mora ri cupis beniuolentia nõ indign9 : ⁊ ꝓpoſito tuo vi gilem . efficaceqꝫ opam ſemp impẽdas Quod ſi fece ris obligabis p̃ualde me in tui amorem . ⁊ etiã prẽz tuũ tibi nõ idoneũ debitorẽ : ⁊ vale certe gaudenti9 q̃p ſub ſole dente creada .

¶ Pater ad filiũ qui filij aſſentit deſiderijs .

Fili . hꝫ hoc oĩs iuuẽtus vt leuit̃ iudicat ⁊ noua ſp affectat Neſcio ſi leuitate ducaris ł trahe ris nouita te . q̃ ſic in pedagogio morari deſideras Si te vt ſpe ro mouerit vt9 ⁊ ſcia vt tuis lrĩs teſtabaris nõ poſ ſũ votis nõ adq̃eſcẽ tuis Nec decẽ poſſũ boi mg̃ri tui conſilijs mł'to ſale minerue ↄditis In tres igit̃ com munẽ portionez . communi more aliorum pollicerare

mgr̃o tuo ſolutionē in tēpore has ſibi oñdens vt ſci
at te hoc facē me iubēte. Vale in xp̄o atq̃ taliť vt q̄
ſibi placeāt ſolū cupias faciasq̃.

¶ Pater ad filiū ad militiā ꝓfectum.

¶ Quātum cariſſime fili tua ex preſentia ſolatiū cepe
rim ſepatio docet Creſcit indies amor ī te meus neſ
atq̃ ꝯſiſtere: eoq̃ magis quo dñs tuꝰ te lr̃is ſuis al
tiꝰ effert atq̃ ꝯmēdat Scribit nā te militia tuis meri
tis decoratum multa q̃ alia q̄ facilꝰ ſperari; q̄ credi
derim niſi apud me multe eſſet fidei ⁊ niſi natuá id fi
eret vt facile credat quiſq̃ qđ optat. q̄ ſi ita ſint p
ſeuera Sim minꝰ. fac vera eē incipiāt: ſi qua tibi tui
cura ſi q̄s amor gl'e. vel ſi q̄s tibi ad honores conatꝰ
ē. id ex te ſūmope req̃ro vt qđ liberali aīo abcedēs
ꝓmiſiſti indefeſſa ꝯſtantia ꝓſeq̃ris Multa ſunt q̄ ca
lamū meū ad alia vocāt Tu igiť vale ego nā valeo
quantū ſolēt vetera e cōtrarijs ꝯpacta corpuſcula.
ſed quo meliꝰ valeā opam dabis. ¶ Ad idem.

¶ Optata ſalute p̄miſſa Vix credas care fili quātis ob
tuā abſentiam vexor anguſtijs. q̄ntiſq̃ doloribꝰ cru
cior iā primū agnoſco q̄ abſentia amorē nō minuit.
ſed accēdit Audio te militie munē functū ⁊ in capita
neū delectū ⁊ ad guerras ꝓficiſcentē in his fili occu
pari duꝝ. ſed longe duriꝰ principis iuſſibus ꝯtraire
Supplex ego deū oro vt euntē comiteť dij ceptis faue
ant. aſſitq̃ tibi ſplendens ⁊ imobile ſidꝰ quo eo du
catꝰ quo cepit animꝰ ⁊ letꝰ ⁊ ſaluꝰ reuertas.

¶ Reſponſio

¶ Litteras veſtras paterni amoris pleniſſimas me
tuentiſſime pater tanto accepi gaudio quantum hic
calamus depingere nequiret: etiam ſi ferreus eſſet.
vel ex calibe fabricatus. q̄ me dominus meus ſuis

litteris extulit nõ id merita ſed virtus ſcribentis ef
fecit . Cuitar tamen quantum in me fuerit roboriſ
atq; neruorum paterna veſtigia imitari quo ĩ dies
hec ſi qua eſt de me duplicetur opinio: curaboq; pre
teritam ſegniciem meam: diligentia vigilantiori cõ
penſare nõ ſomno: nõ ventri. non inercie vacitur9
a quo ſatis liberat õnus quod poſt adeptam miliciã
illuſtriſſimus dominus noſter dux humeris meis ſu
pra vires hominis adiecit quod non tam premere.
q̃ obruẽ me videt̃ . Quod malim ab alijs q̃ ex me
audiatis Nunc mihi animo opus eſt. nunc pectore fir
mo Valete pater animoq; ſemper fixo tenete nunq̃
poſſe mea obſequia veſtris imperijs ſuperari.

¶ Ep̄l'a dubitatiua ſup milicia filij.

Salutem. Fili q miles creat9 ſis neſcio:
an nec ne doleam vel gratulabor Sepe quod incipit
in gaudio. deſinit in merore . Per militiam enĩ plu
res ad inopiam. ad carceres: ad deniq; mortem per
uenerunt Habes iam vnde ſemper inquiet9 eris vl
inglorius Quid queſo iuuat habere quod ſeruatur
vite diſcrimine ⁊ cuius precium ſanguis eſt Traxit
te forte vanitas ad militiam que vanitas fecunda
foliorum eſt. ⁊ frondium ſed ſemper fructuum eſt
inanis . Si ante tempus hanc militiam ſuſcepiſti p̄
uſq̃ marcialibus artibus ſis imbutus pudbit aperto
hoſtio viuere. ⁊ inter milites comparere Fuerit enĩ
neceſſe per militie titulum. ignorantiam tuam in ap
tum exire . Quem tamen titulum ſi digne cepiſti .
gaudio nõ quod habes ſed quod eum meritus es .
quem ſi ſapis fouebiſ laborib9 ne turpi ocio euaneſ
cat Labor area eſt vtutum. nil ſine laboẽ excelſũ ẽ:
Multoſ labor extulit ſopor nullum Sepi9 hoc dixi .

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſepius hoc repeto vt altiꝰ imp̄maz Vale ex louanio quodā calami celerrimo curſu.

¶ Alia ep̄la in eadē ſententia.

Animū inuictuz loco ſalutis Satiꝰ forte fuiſſet fili militiam humilit̄ verecūdeqꝫ recuſaē q̄ꝫ gl'anť āplecti Pullulat iudicio meo in orbe dāno magno inutiliuz tanta ſeges militū. Sed ex aduerſo multos vidi quos ociū fedauerat ꝙ eos ſuſcepta milicia mox dēſit Tu igit̄ emitere te militie actibus exercere: ignis nanqꝫ de ſilice colliſionibꝰ q̄ritur armaqꝫ fiūt ꝯfricationibꝰ clariora qđ vt letiꝰ facias: ecce tibi equum mitto q̄ ad ſpēz eſt honeſtꝰ. ad curſū velox ⁊ ſub haſtis aſſuefactꝰ Vale ſtrēnue atꝫ valenť.

¶ Arguit pater filiū ſuū militē nō militariť viuētē

Neſcio quid audio fili ꝙ vite maculas induis q̄s reſtās vita nō facile poterit eluē ſic te gubernas vt p̄tenuis tue ſpes ſalutis ſuperſit. q̄ more traſonis tuam miliciā veneri deuouiſſe videaris. licetiꝰ q̄ꝫ par ē vteris etatis vicio: qui nō plꝰ vicio reſiſtis q̄z aqua ſigillis. cū nemo te erroribꝰ ſic anc̄edat quē nō facile aſſequaris Denarios tuos effūdis ⁊ ꝑdis. vt q̄z q̄ꝫ varronis theſauros vt apđ tulliuz eſt poſſideres. nō illi ſūptui ſubſiſtē poſſes. ꝑpendere deberes ſi ſaperes cū te elato mēto diuite; iactes. nulluz aceruū tm̄ eſſe qui nō tandē ablationibꝰ conſumať Si tuuz errorem precepta mea nō poterūt ꝯpeſcē. ſed ſp ſerpſerit ſeqꝫ latiꝰ fudēit tandē meminezis tua dmētia periſſe. q̄ meis p̄ceptis saluꝰ eſſe potuiſſes Vale cautiuſqꝫ tibi ꝓſpice ne ꝑeuntibus rebꝰ fabula fias.

¶ Epiſtola conmendaticia amici ob m'ta merita cari.

¶ Proſperitatis optatam affluentiam̄ · Quod ore
ſperaueram venerande preceptor calamo committe-
re conſtringor Velim tibi perſuadas nihil me maio-
ri ſtudio a te petere · nihil te mihi gratius facere po-
ſſe : q̄z poſthabitis omnibus harum latore beniuolē-
tiam tuam · conſilium ſimul ⁊ aſſiſſentiam accommo-
des · quo intelligat commendatōnem meam vſui ſi-
bi magno fuiſſe Dignus enim eſt qui a te diligatur
⁊ tuo ornetur adiumento nec facile inuenies in q̄m
vſq̄z adeo digne beneficium collocaueris · cuz quo ō-
nia mihi eciam intercedunt amicicie iura · quē vt al-
terum fratrem amo quo nihil mihi carius · nihilq̄z
iucundius · Neq̄z viuit cui hominum amicicie locum
priorem faciam excepto ꝙ in hoc ipſe primum locū
occupaſti · ꝙ ſi opam̄ tuaz illi ↄtuleris in me collatā
accipiam · vale ⁊ ſi forte plus equo de tantorum one-
rum impoſitōne confido meā preſumptionem excu-
ſet confidentia · nihil eſt qđ nō amor audeat · ꝺ quo
vere dictuz eſt · audacē faciebat amor : tu autē ꝑmit-
te quod rurſus ab alio diciᵗ : omnia vincit amor · in
vtrumq̄z cadit qđ ſequitur · nos ergo cedamꝰ amo-
ri Rurſus vale ⁊ quidez taliter vt duplicatōnem ꝺ̓-
bi duplicata valitudo ſequatur ·

¶ Alia ↄmendaticia ſub alijs verbis ⁊ forma ·

Salutes m̄ltas ⁊ longas ⁊ ſepe reſumptas Lator
harum deprecatorez me pro ſua cauſa popoſcit · cu-
ius votis ſi nō paruero vereor ne eius in me meritis
teſtimonium non ſatis expleuero · Ita enim a me
diligitur vt tibi concedam preterea nemini · Si igi-
tur amoris quiddam in te reſidet · reſidet certe pluri-
mum : id rogo omne in huius amici mei cauſa diffū-
das · Gratiſſimum michi feceris ſi huic amiciſſimo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

meo tm̄ tribueris q̄tū cui tpis vnq̄ tribuisti pl'imū quē ſi deſeras . nō eſt hō alter in quē ſpē trāſferat Perſuaſū mihi habeo nihil eē qd a te impetrare nō potero Pro tua igit̄ prudētia dcī latoris iuſticiā ſin cerā integrāq̄ ſeruabis . ⁊ bene valeƀ . mei ſemper memor ⁊ amans .

Epiſtola merā credentiā ɔtinens

Plurimas iugi cremēto ſalutes Mitto ad te faū lum meū quo nō fidelior . quo nō ſecretior alter Par cꝰ ego iā tpis nō poſſū latiꝰ ſcribere . neq̄ tuas lrās peto daturas morā nuncio . cui redeūti non tā eq̄ cur ſu q̄ volatu opꝰ erit ⁊ ipſeq̄ nūcius noƀ calamꝰ epiſ tola . lingua erit ⁊ fides ſua cōe ſigillū Sꝫ hic ſiſto ⁊ h taceo . nā ſi de breuiſſimo tpe . quo has ſcribre coge bar q̄relam depingo . interea mihi tēpꝰ ego breuiꝰ effecero Rogo tñ conſidēs nō q̄d ipſe ƀ q̄d eꝰ equius poterit . quē ɔmutabit ſi id necc̄e iudicaueris . ne ni mia feſtinatio feſtinationē tollat Vale diu ſane ſed ſp felicit̄ . Epl'a cōmendaticia aīa ad amicū q̄lificās

Id modicū qd poſſū pro ſalute Cōmēdo tibi ami ciſſime vir hāꝝ latoreꝫ cuiꝰ res in turbido ſic poſite ſūt vt curā amicoꝝ exigāt alioqñ diſpēdiuꝫ ſubituē Hinc te rogo vt digneris eūdem intꝰ vlnas tui amo ris amplecti q̄ me totū tenet ⁊ poſſidet miro dulcore fauoris . dignꝰ vtiq̄ tuo amore apud quē nō minꝰ hōeſtas q̄ apd alios neccitas valꝫ Fama eī optia fruit̄ ⁊ meritiſſia q̄ pl'imū fide pl'imū v̄tute pl'imū itelligē tia p̄ſtat ⁊ q̄ impenſa ſibi beneficia ita intꝑtatur vt dū priora accipit poſteriora mereatur cui vt adium mento ſis tantis precibus poſco q̄ntis verba nulla ſu fficiunt . eritq̄ mihi tanto iucundius quo id feceris libentius . eoq̄ gratius quo cicius Sis boā valitudie

opamiqꝫ des firmā atqꝫ ſinceram ne ille ſec̄ me. ego qꝫ me neglectū a te ſuſpicer. ea tamen ſemꝑ ſub lege vt citra tedia ſiſtas Ex bruxellis marcij die ſeptima ⁊ quidē veſperi dū ſua iaz retraxerit lumīa celū

Scribit pater ad magiſtꝝ filij ꝙ determinans fiat ſi ſic magiſtro videatur.

Scripſit nuꝑ venerāde mḡr filiꝰ meus ad ſuū magiſtꝝ q̄ in eū ꝑma grāmatice rudimēta cōiecit lr̄as v̄bis pulchras ⁊ ſen ſu fecūdas. q̄s potiꝰ credo non ſuis ſed dictoribꝰ venis eruptas. Quibꝰ ſubmixe ſupplicat vt cū ſocijs ſuis ad gradꝰ ꝓcedat Ego igit̄ cōſilio ſui magiſtri paternoqꝫ officio tract9 eius precibus acquieſco determinās ſuo vt tp̄e fiat. ſi ita ſua ſeris atꝫ in eū ſtudiū ingeniūqꝫ ꝑſpexeris quo tādez firmis neruis nomē magiſterij potent̄ defendē poſſit Nolo enī ꝙ domū redeat vacuo vaſi ꝑſimilis. nō re ſed noīe gloribundꝰ Reliquū nihil mihi ē qđ ſcribā niſi que amicoꝝ inter ſe coīa ſūt atqꝫ in omībus litteris cadūt Valeo bene ⁊ opto te bene valē.

Rogat ſcolaris magiſtꝝ ſuū priorē vt p̄rēz inducat ꝙ graduari poſſit.

Seruitiū tā debituz q̄ꝫ ꝓmptum loco ſalutis. Ad vos humili p̄ce confugio magiſter mi cariſſime Scio ego prēm meū diu animū ſuū induxiſſe nihil vobis nō credere ſed maxiaz in vos fidē habē: vel in his q̄ ſtudiuz meū reſpiciunt apud quē vobis auctoritas ⁊ familiaritas ingēs eſt: heretqꝫ ei ꝓfundiſſime qđ ex vrō conſilio traxit Nouit etiā q̄nta diligētia conatus eſtis mihi pulchra lrāꝝ initia infundere vtinā tanto profectu q̄nto conatu Fateor ſane ꝙ longe e manibus veſtris alt̄ euadē potui ſi mea capacitas veſtre doctrine reſpondiſſet. raro ſemen germiat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

qđ arido fūdo iactum ē. nec eque ſecuris ſecabit li
gni cadens in noduz ac in planū acciderit. qđ non ſe
cantis ſed nodi vicio accidit. Sed dimiſſis his ſcitis
venerāde magiſter inſtare nūc louanij determinanti
aꝝ tēpora. q̄ iā ſi ꝓtereo cū phiſicā audio n̄ redibūt
oportuna Quicq̄d de hac re ad prēm ſcribo conat̄ ō
mia in tēpus ꝓtrahere putās ꝙ hodie nō fit cras ēq̄
fieri poſſe ⁊ vt laicus ē nec rit⁹ nec agēdi formaſ vni
uerſitatuz cōprehendit. oculuz in me vt in pueꝝ ge
rit. etatē ſolū metiens cui eſtimat gradū nō ꝯgruē.
videt̄qꝫ ſubuereri ne viridi tribuat qđ maturo đbi
tum ē. Rogo igit̄ p̄ce cū maxima ex corde fluente q̄
ten⁹ eundē pio vrō conſilio īclinare dignemī ꝙ me
cū ſocijs meis ad graduz ꝓuehat ne laborib⁹ meis p̄
mium deeſſe ꝑmittat Caſur⁹ mihi iam anim⁹ erit ſi
videro ex flore ſtudioꝝ meoꝝ nullū mihi fructū reſ
ſponſuꝝ. ꝙ ſi ope vrā ad gradus ſcandere ꝑmiſſus
ſim. ſpero labore meo id efficere vt ī patrē. ī caros
tandē inqꝫ omēs mei amantiſſimos. honoꝛ grad⁹ re
dūdarit Id me curatuꝝ polliceoꝛ ne vl' vos ꝯſilij vl'
tandez prēm peniteat obſequij Vale in eo qui p̄ſidꝫ
omni creato. ¶ Pater ſcribit mgrō ſup gradu
filij ꝑtim mentē exprimēs. ꝑtim ꝯſiliū petens.

¶ Multa ſalute ex corde p̄miſſa Rogauit me fili⁹ ve
nerāde magiſter eo intētius quo in prudēti⁹ vt eū
ſinerem ſuis cū ſocijs ad magiſterij gradum ꝓuehi
Sed ꝙ in hac etate tenella ad tam alta ⁊ fauſta auſ
picia leuari poſſit nō ſatis habeo exploratum. quod
tamē ſi facile poſſit cōcluſum apud me iaz ē nō eſſe
deliberandum: ſed ſi dubium ſit nō eē conādum Fili
tū mei deſideriū ꝑuihabeo: quid ſibi ꝯducat. qui du
e pulchꝝ. q̄d qꝫ decoꝝ in vnā ꝑtem inclinatioꝛ non

eq̄ lance delibe͛rat ſed certē tua auctoritas etſi ſenti
rē aliter me facile ꝓuocaret· vł ſi dubitarē tua hor
tatio me facile impulerit vt id ſeq̄rer quod tu opti
mū iudicares nec aduertā ad alioꝝ ꝯſilia ſi tua ſint
p̄gnātia Plurima calamo ſubtraxi q̄ conmiſi nūcioꝝ
Vale diu felix ſempꝙ beatus·

Alia epl̄a in eadē materia in aliā ſentētiam·

Amiciciā integerrimā atꝫ ſalubrē pro ſalute· Ro
go cariſſime ne filiū meū ad gradū admittas niſi ip
ſe graduı ꝛ grad9 ſibi decori ſit Neq̄ꝙ̄ volo ꝙ ḡdu p̄
cedat quos ſequit̄ lr̄is ne cū doctis pudore taceat vł
impudenti9 inepte loquat̄ quo tandē vertatur in ri
ſum ꝛ fabula fiat Nō volo ꝙ redeat vacua opinione
tumefact9 ſolum edoct9 ventoſitatis īeptie ſuperbiē
non enim birretum magiſtrum efficit: nec doctorē
anulus· nec laurea poetam· Rcōe eſt in eo ſit qđ eū
faciat glorioſum· Nolo ꝙ foris gerat nomen ſcien
entis ꝛ intus veſice more nil niſi vētum cōtinens·
vel more vacui vaſis quod foris tumet· intus nihil
continet Velim poti9 ſimiletur ficui fructu non flore
iucunde· ꝙ̄ ſpine que nō fructu ornatur· ſed florib9
Nolo ꝙ mihi redeat focoꝙ meo mihi aſin9 aſſideat
coronatus· vano vento non rebus inflatus· ridicu
la profecto ꝛ alto cachinno digna eſt: nominalis
virtus vbi ipſa nomina rem parentiſſime mentiunt̄
tunc nomen ſue dignitatis vnuſquiſꝙ veraciter te
net quando rem nominis poterit potenter exercere
ego enim in adoleſtentie mee primitijs ſtudijs incu
bui philoſophie nūꝙ̄ tamen gradū volui quod ēue
rentia fecit non contemtus· ad quem ꝛ ſi non for
te pertingere· ac ſaltem aſpirare permiſſum erat·
Si tamen colende vir filiuꝫ cēſeas nō indignū tāto

nomie placet ꝙ ſu⁹ labor ꝙ̃dus hõre p̄miet̃ ꝙ̃uis po
ti⁹ ſit viciſſitudo ꝙ̃ p̄miũ ꝙ ad ſtudioꝝ flores ꝙ̃duũ
fruct⁹ ꝯſequat̃ Vale intẽtiſſimoq̃ʒ aĩo emitẽ ne ꝙ̃duũ
ſumat ſi nõ fuerit ſcia p̄ſtans ne frũ omiſſo inutili
frõde gl̃etur.

Mgr̃ prior r̃ndet ſcolari.

Fili prĩ tuo viſum ẽ ꝙ gradũ petis ad pompã ma
neq̃ʒ iactãtiã nõ ſatis itelligens q̃d magiſterŋ ꝙ̃d⁹
portẽdat Si tñ ſatis ꝯpertũ haberet ꝙ aliquaʒ ſcie
p̄ſtantiã conſecut⁹ eſſes ⁊ac inter tuos ſodales quoſ
ãmſ eq̃s ſcia prefloruiſſes quo gradũ tuis v̓tutib⁹
meruiſſes vellet vtiq̃ʒ te hõre merito decorari. Sed
veret̃ vt ẽ mos iuuenũ ꝙ appetẽtioꝛ ſis glorie ꝙ̃ ſciẽ
tie ꝗ̃ virtutis Nec certũ ſatis habeo q̃d patri conſulã
Te em̃ latere nõ poteſt ꝙ̃ pua tibi erit paterni eris
portiuncula Neſcio ſi tibi cõducat qui inferiores for
tuna ſupioꝛ fias ordine Tot em̃ iã rep̄iuntur mgr̃i
vt gradus dignitas ex indigna numeroſitate vileſ
cat Mľtos ex vniuerſitate tua euadẽ vidi q̃ nihil il
lic ſplendoris ſunt aſſecuti preter magiſterŋ inane
v̓bulum eis pudoꝛe ſempiterno adheſuꝝ. nõ meo
iudicio ille grad⁹ ẽ: ſed fum⁹ ⁊ vẽtus ẽ qui cũ nuda
gl̃a. nõ cũ ſciẽtia. nõ cũ virtute decurrit Sʒ ſi te ſciẽ
teʒ preſtiteris gl̃am ꝓpria v̓tute mẽberis. nõ ꝙ vir
tus famã ꝓ p̄cio poſcat ſed carere ea ⁊ ſi cupias non
poteris Vt em̃ coꝛp⁹ vmbra ſeq̃tur ſic v̓tutẽ gl̃a q̃
tñ adeo delecta vt legam⁹ neĩnẽ eẽ q̃ dulcedine gl̃e
nõ tangat̃ ⁊ apud tulliũ eſt. trahimur omẽs ſtudio
laudis Generoſũ eĩ eſt optare qd̓ ſummũ ẽ. Conſu
lo tamẽ vt maioꝛẽ te ꝯſtruas q̃ʒ videri deſideras ne
ſis foris tumẽs int⁹ cõtract⁹. nec vẽto vanitatis in
fleris v̓tute carens atʒ doctrinis Itaq̃ʒ vt finẽ faciã

81

pater breuī ſtatuet q̄d de te fieri velit ⁊ te certiorē
efficiet Interea nō aliū tibi imitādum ꝓpone · q̄ꝫ te
ipſuz In te ipſo te inuenies ſi excutias tibi te Vale il
lud ouidij in te cōiecto · dij tibi dent ānos · a te nā ce
tera ſumes tuoq̄ꝫ deſiderio fauēs aſſit is quē penes
poteſtas oīs eſt · ⁊ qd̄ feliciter aggredi cupis det feli
cius ꝯſūmare ¶ Scribit pr̄ ſuo filio ſuaz intentio
nem de gradu ſuſcipiendo ·

¶ Salutem · Fili mlto tuo deſiderio nō quidē ratioē
fulcito ad grad⁹ aſpiras · ſꝫ poti⁹ inanis glē titillatio
ne porrecto Sare te velim q̄ ſpēoſo cognomie gau
des in lrīs magiſteriuz nō in birro ꝯſiſtere Gradus
enī niſi ſcale ſūt ſciaꝝ atq̄ꝫ v̄tutum quas ꝯcumulaſ
ſe tibi pulchrius erit q̄ꝫ gr̄dus ⁊ titulos · Inſiſte igit̄
ſtudijs ſūmo niſu totoq̄ꝫ aīmi pondēvt int̄ tuos ſoci
os tua ſcientia. tuaq̄ꝫ v̄tus emīnat · Nō enī laboro ꝙ
grad⁹ te ornet · ſed v̄tus ⁊ lrē te veſtiant Nec volo
ꝙ fallacib⁹ alis attollaris : neq̄ꝫ ꝙ ſic artiū nomina
queras · quo qd̄ ſcientie defuerit ſuppleat̄ titulis Sa
lubri⁹ foret deſcendere iuſte q̄ꝫ immerito aſcēdiſſe ·
inglorium enī eſſe ꝯſtiterit q̄ꝫ mēdacio glōſum · naz
omniū oculos fallere nō poteris tāto in te ſtudio de
fixos · dū pump emerſeris quo tibi plus glorie falſe
fuerit : eo plus erit īfamie · cū tue ignorātie ꝯſcius cu
pies delitēſcere ⁊ oculos ſapientiū effugere · nec au
ſus fueris int̄ doctos hiſcere Poſſē ego narrare mlt
tos quos par error pari piculo dedit · Sed ſati⁹ eſt
viuis nominibus pepercíſſe Vale in eo a quo oīs va
lor eſt · ¶ Gratulat̄ vniuerſitas de electōne ſūmi
ꝑōtificis obedientiam profitetur oratores mittit ⁊ ro
tulum petit ·

¶ Sanctiſſimo patri domino · N · diuina ꝓuidētia

l i

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſacro ſancte romane ⁊ vniuerſalis eccleſie ſūmo pō
tifici Humillima culminis apoſtolici filia vniuerſitaſ
louanī. ſemper ſeruitrix atqꝫ oratrix. ad deuotiſſima
pedū oſcula beatoꝝ. Ineffabile nobis ſubortū eſt
gaudiū beatiſſime pater ex creatione veſtra in veꝝ
vicarium ſaluatoris in terris. ſimul ei ſpes magne
ſalutis eccleſie nobis accreuit Qui firmit̄ credimꝰ
atqꝫ ſperamꝰ vr̄am ſanctitatē omnia ipſius eccleſi
e tam ſolida ſoſpitate recturā. ꝙ ouile dominicū
pace multa inturbatū ſtabit atꝫ quietū Et ꝙ inſu
tilis crucifixi tunica ſuā ſit integritatē ſeruatura Et
ꝙ beati petri nauicula nullis fluctibꝰ obruetur Exul
tet igit̄ nobiſcū ethera ⁊ tellus. ⁊ vaga ponti mobil̄
vnda. omneſqꝫ xp̄icole tenſis manibꝰ. innixis genu
bus cū cordiū deuota iubilatione. regi eterno laudeſ
exoluant. qui vos ad apicē ſummi pontificij erexit.
⁊ in plenitudinē tātis aſſumpſit Et quo lucidiꝰ ſanc
tiſſime pater imenſa nr̄a leticia vr̄e ſanctitati cognita
fiat. Mittimꝰ ad ſacros vr̄os ap̄lici culminis pedes
oratores noſtros. viros nobis caros ⁊ doctos ml̄ta
virtute p̄ſtantes qui ſanctiſſimi me clemētie vr̄e noſ
ipſos omnes tāꝙ humi corā ſacris vr̄e ſanctitatis
pedibus animo ⁊ corpe ꝓcumbētes p̄ſentēt ac offe
rant. ac obedientiā debitā ꝓ nobis cū magna animi
gratulatione humillima mente ꝓfiteant̄ Ac demū
deuotiſſimis p̄cibus vr̄am ſanctitatē inclinare labo
rent vt nr̄is deſiderijs ꝓ certoꝝ noiandoꝝ rotulo di
gnet̄ vr̄a ſanctitas ꝯfauere Quos vt placeat beni
gniſſime ⁊ audire ⁊ exaudire ſanctiſſime clementie
vr̄is deuotiſſimis affectibus ſupplicamꝰ: Quam dig
netur rex eternꝰ ꝯſeruare longeue feliciſſimis incre
mentis eāqꝫ diu vniuerſali eccl̄ie preeſſe faciat atqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

prodeſſe Ex louanio in noſtra ↄgregatōne generali
apud augſtineñ iulij die tercia.

¶ Item ad ſūmū pontificē ſup eiſdē in alia forma
Beatiſſimo in xp̄o patri ⁊ domino · dn̄o. N. diui
na ordinatioē ſancte romane ⁊ vniuerſalis eccleſie
ſūmo pontifici Vniuerſitas louanieñ obedientiſſima
apl'ice ſedis ſemp oratrix aduſq₃ deuotiſſima pedum
oſcula beatoꝝ Immēſas illas triſticias btiſſime pr̄.
quas aliquot dieb⁹ pertulim⁹ ꝓpter deflendā mortē
ſanctiſſime ēcordationis domini. N. ſacro ſancte ro
mane eccīe ſummi pontificis. nunciatio aſſumptōis
vrē ſanctitatis maximo leticie iubilo ſerenauit. Do
lebam⁹ em̄ omnes ſanctā matrē eccleſiaꝫ tanto p̄ſi
de viduataꝫ: anxijq₃ quis nā ſucceſſur⁹ eſſet in apoſ
tolici culminis pontificiū pendebamus: Sed q̄ꝑprimū
innotuerat ihesū chriſtū ſue miſeratuꝫ eccīe. ac vos
in ſolio apoſtolico ſūmū iam p̄ſidem collocaſſe tāta
fragrātia pleniſſima gaudij noſtra corda pfudit q̄d
nec calamo ſcribere poſſem⁹. nec ſatis voce reſerarē
Benedcūs altiſſimus. qui ſua benigniſſima prouidē
tia in hoc nubiloſo tēpore quo dei eccīa omni videt
ꝓſpitate priuata. vos in ſuuꝫ vicariū prefecit. viꝝ
quidem ſcientia profundum: virtute clarum. fide ꝑ
ſpicuum: ac cunctis in rebus fecundum piter ⁊ facū
dum Qui ꝑ vrām eminentiſſimā prudentiā ſciſſimā
q₃ clemētiā omnia turbida implacida atq₃ ſerena fa
cile cōuertetis. diuina ſemp virtute p̄ambula q̄ veſ
tris ſāctiſſimis laborib⁹ pijſſimeq₃ deſiderijs reſpōde
bit vt ſperam⁹ Pro quo inceſſāter omnipotētē nos
deuotiſſime oraturos pollicemur humillimāꝫ fil' obe
diētiā vrē ſcītati pollicemur ī euū. noſ ꝫ ipos oēs vrē
ſciſſime volūtati patiſſimos fuos ſb̄mittim⁹ ꝓſtītos

ad terrã · pedes ante btõs · ꝑut latiꝰ oratores noſtri
quos ad ſcitatẽ vrãm mittimꝰ viuis organis expoſi
turi ſunt · quos ſciſſime ac clemẽtiſſime pr̄ vrã ſanc
titas digneẽ miſericorditer exaudire · quã ſimilis dig
netur altiſſimꝰ feliciſſime ꝯſeruare vt diu vniuerſali
eccie preſit ⁊ ꝓſit vt optamꝰ Datũ louanij in nrã ꝯ
gregatione generali:

¶ Scribit vniuerſitas ꝯmendaticias lrãs ꝓ quo
dam doctore ſuo ſuppoſito ad ſũmũ pontificem ·

¶ Sanctiſſime ⁊ clementiſſime pr̄ Hũillima vniuer
ſitas louañ obedientia ſemp reſũpta: aduſq; pulue
res ſub beatis pedibꝰ cũ oſculo eoꝝ pdeuoto Cũ ad
ſcitatẽ vrãm M · n · eiuſdez dñationis vrẽ deuotũ fili
um vtriuſz iuris doctorẽ acceſſuꝝ audiuimꝰ · omitte
re nõ potuimꝰ q̃ nõ eundẽ nris lris ⁊ precibus poſſe
tenꝰ iuuaremꝰ · ſua bonitate ſic ꝓmerẽte qui a tene
ris annis virtuti incubuit vigilant ⁊ lris · cui natuã
nõ defuit in eũ pulcherrima dona diffũdens: neq; ip
ſemet ſibimetipſi abfuit Sed dcãs nature dotes of
ficijs ⁊ lris clariores effecit: In tantãq; hoim grãm
ſua ſe v̉tus euexit · vt noſtro iudicio digniſſimꝰ ſit ·
q̃ inter vlnas ſcitatis veſtre miſericorditer ãplecteẽ
ſciſſimiſq; vris gratijs orneẽ ⁊ fauoribꝰ · In bonis ei
fortune ꝯtractior ẽ · q̃ꝫ lrẽ · q̃z virtus ⁊ q̃z ſua merita
poſcant Parentes em̃ ſui ſanguine clari tot ſũt pro
libus onerati vt eum inflexerit pietas · magna pro
parte ſucceſſionẽ paternã fribus relinq̃re ſeſe a pu
ero eccleſiaſtico ſtatui dedicãdo · Cuiꝰ pſone digni
tas quo primũ veſtre ſcitati cognita fuerit firmiter
ſperamꝰ mox illi vrãm ſanctiſſimã grãz opulẽtiꝰ re
ſponſurã · Nõ vt fiat btiſſime pater hũilimis p̄cibꝰ
ſupplicamꝰ quo ſentiat nrm̃ teſtimoniũ nrãſq; etiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſupfuſas humillimas p̄ces · apud ſanctiſſimā clemen
tiā veſtrā aliq̄d fidei ⁊ grē meruiſſe · quam ↄſeruare
dignet̃ lōgo tpe in viribꝰ multis · q̄ eandē ſue ſpon
ſe eccie p̄ſeat rectricē: Ex nrā generali ↄgregatōe
louamen̄ apud auguſtinen̄ ·

Commendatur nepos alteri nepoti vt ei adiu
mento ſit ·

Salutē ac ꝑpetuā amoris firmitatē: Vetꝰ illa ami
cicia vir mihi ad cor vſ̄ dilecte · q̄ mihi cū hoc latoē
dies lōgos fuit expoſcit vt ſibi ſim adiutor ⁊ fautor
cui etiā accedit ſanguinis ↄiūctio tal̄ q̄ eū tāq̄ ho
neſtiſſimā mee gn̄ationis ptē cogor excolē: cui tātū
afficior vt n̄l addi poſſit · nec quē amore magis ↄple
ctar aliū habeo neminē · cui vt adiumēto ſis tātis
precibꝰ poſco q̄ntis verba nulla ſufficiūt · eritq̄ꝫ mihi
tāto iucūdius quo id feceris libētiꝰ · eoq̄ꝫ g̃tiꝰ quo
citiꝰ · Tāta em̄ effulget v̓tute vt valde indignū ſit
eū tam diu ſuo clariſſimo iure caruiſſe · ad te em̄ ac
cedit ſue cauſe ſalutē auxiliū conſiliūq̄ꝫ expetēs qui
abūde locū ↄſilij habes ⁊ auxilij copiā · fiat igit̃ ſibi
ſint p̄ces mee p̄ſidio quo intelligat te mei eſſe amā
tiſſimū ⁊ apud te nihil antiquiꝰ eſſe fide ⁊ beniuolē
tia: Vale etſi q̄d ē q̄d ex me velis ipa mox iplē cona
bor morasq̄ꝫ preſcindam ·

Reſpōſio ad epl̄am p̄ſcriptam ·

Ex penetralibꝰ cordis ſalutes non numerabiles ⁊c
Cōmendaſti mihi amice ꝑcare tui nepotis filium in
quo oia pris mox agnoui tui tā ſimil̄ eſt vt oēm ho
minē ſpectādi admiratōe ſuſpēderet: nō em̄ lac ſimili
us lacti exiſtit nec poſſum ꝑpendē q̄d alteri inſit q̄d
alteri deſit: Si em̄ vt cuiuſcūq̄ꝫ linıamēta ſic etas ⁊
habitꝰ reſpōderēt mox alterꝝ alterꝝ appellabis: Nō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

emim tuis litteris poſtulaſti ſubito feci quo ad potui
nil iuſſu moratꝰ faciāqꝫ quod reſtat taꝫ diligenter·
ꝙ̄ libenter· nec rogādꝰ ſum· nec hortādꝰ · nā prēm
eiꝰ felicis memorie· qꝛ familiariſſime dilexi ego hūc
familiaritatis illiꝰ ꝯſtitui ⁊ dilectōis heredē: ꝓdēit
qꝫ ei ꝙ tā dilectis clariſqꝫ ymaginibꝰ originē traxe
rit ⁊ ꝙ nunꝙ̄ fuerit pris ſui officiū in me ꝑtermiſſū·
neqꝫ eꝰ opam ī me refriguiſſe ſenſerim· nō breui di
xero ꝙ̄ letis oculis · ꝙ̄ blando vultu me viderit· ꝙ̄
comitē ſe mihi ꝯiunxerit · ꝙ̄ late omēs iocūditatis
habenas ī meo ꝯſpcū effuderit · Vale meqꝫ tuo fri
ꝯmendatum effice q̄ quotiēs amicos memoria voluo
mox interprimos emergit Ex louanio volāte manu
⁊ celeri ꝑēna· niſi me occupatō ingēs ligatū habēt
longioꝛ eſſē: dū plus erit ocij latiꝰ ſcribam·

¶ Deplangit amicus filiū ſui fris aufugiſſe· roga
tur amicus vt reductōi ſtudeat

¶ Salutes innumeras ⁊ cordiales · Vnicū hꝫ filiū fr
meꝰ amice dilc̄e nihil pris habentē niſi cognomē ſex
uꝫ ⁊ formā· quē vt vnicꝰ eſt vnice diligit· cui iaꝫ ac
creuit qd referre piget: pudet· ⁊ miſeret vicioꝝ ma
xima ſeges: doletqꝫ vehemēter pater in eo creſcēti
bus āis · decreuiſſe vͤtutes · ⁊ ꝙ cecis ducibꝰ nō re
ctis fidat ꝯſilijs · Nam prudentū viroꝝ ſalubres mo
nitōnes q̄ſi aniles reputat cātilenas Dabis rogo ope
rā ſi eundē gentiū vſpiā percepis ꝙ ad ſuū ꝑentē re
deat ⁊ ex flumine erroꝝ enatet modū agēdi tibi tua
prudentia dabit: nō ē opꝰ docere mineruā· nec dare
lumina linci ⁊ argo· ex cuiꝰ tamē ſecreto abceſſu pa
ter eꝰ tanto doloꝛe affectꝰ eſt· vt more frenetici va
ge turbateqꝫ loquat ⁊ agat ⁊ aſſiduo gemitu dolo
rem effundat· timēs ꝙ hec vicia quibꝰ teneris āis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

inſueſcit·tota etate ſectabit᷑:cum magna ⁊ efficax
eſt nimis vis ↄſuetudis cui lõgo tractu ↄfirmate vix
vnq̄ obſiſtit᷑:trahitq; pater omē auguriū peiore vi
a in quo doloris affectū nõ arguo·ſed exceſſuz Viti
us iſta ferret ſi alioꝝ caſus inſpiceret:cuius dolores
ſcriptis lenire ſtuderē· ſed vereor ne prurieti ocello
ↄfricatio ſit moleſta quo nil potiꝰ aliđ agerē q̄ au
gē luctꝰ ⁊ renouare dolores Etaz nõ eſt aptꝰ ↄſola
tor quē ꝓprij gemitꝰ vincunt·cuiꝰ viſceribꝰ mollitiſ
fracta in lachrimas v̇ba diſſudant· Sz vale cogor
epl'a; claudē·papirꝝ q; ⁊ oculos a lacrimis abſtergē

Reſponſio ad epl'am p̄cedentem·

Ea quā mihi vellē ſalute premiſſa Recepi lr̄as tu
as vir optime doloris nō vacuas amoris plenas qui
bus inſpectis mox mixtꝰ lachrimis dolor mihi icalu
it· vbi nepotulꝰ tuus q̄ dum ſui p̄ris corpis pulcher
rima liniamēta exprimit nō eius virtutez·nec aīmi
eius ymaginem pre ſe ferre dignatur·ſed hōris pro
prij prodigus omni pudore depulſo a virtute pedez
retraxit·indulſit vicijs hiſq; induruit atq; adeo vt
eius patrem virum grandeuum multa maieſtate ve
nerandum grauiter offenderit· ſuamq; caſtigatōnē
non excuſatione·ſed fuga vitauit quo eum magis
ſuſpicor metu· l' tractu q̄ ꝓprio miſū erraviſſe· hz
effigiem oculis tam gratā·vt vel celo elapſus · vel
deoꝝ ſemine natus appareat: nam in eius aſpectu
non tam humani q̄ diuini ſpecimen decoris effulgz
Non ſolent vicia tā decora ſede locari·dolebit ſenex
ſi iuuenis a vicijs ceptis pedē nō retrofaciat Eſt mic
hi ſuſpitio q̄ cto loco lateat· qđ p famulos meos hac
nocte ſcrutari faciā Luna ei iā ꝓnox ē q̄ gtū obſeqū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

p̄ſtabit eūtibꝰ: Scio ꝙ̄ ꝑetas. ꝙ̄ pat̄ optat: dabo
opeꝛā amboꝝ votis congruā: Vale lōgioꝛ eſſem ſed
ſomnꝰ fur oculi grauidū mihi caput effecit.

Scribit auūculꝰ filio ꝓfugo īducēs vt redeat
Salutis piū deſideriū loco ſalutis: Fili neſcio vbi
incipiā quid ꝑmū quid vltimū dicā. an bona cōme
moꝛē. ꝗ̄ ꝑdidiſti. an mala defleam ꝗ̄ meruiſti. obe
diēs eras. diligēs eras. pētibuſꝗ cariſſimꝰ eās. ⁊
cū totiēs dico eās neceſſe ē totiēs īgemiſcas. ꝗ̄ iā n̄
es qd̄ fuiſti ſed paras tuis parētibꝰ noctes vigilns
et anxietate ꝓlixas. ꝗ̄ te vnicū eis filiū ad coꝛ vſq
adeo diligūt ne teipſo habeāt ꝓpriū ſanguinē cario
rē. ſed nocte dieqꝫ laboꝛē nullū fugiunt. nō frigꝰ.
nō eſtum quo te ab inopia futura p̄ſeruent. ⁊ certe
quo felicioꝛ fuiſti ꝙ tibi natura tales parētes ꝯtulit
eo miſerioꝛ atqꝫ indignioꝛ es. qui tua culpa eoꝝ fa
uoꝛes demereris: mater em̄ tua tuā fugā agnoſcēs
pre ꝗ̄ui doloꝛe capillos vulſit. pectꝰ ꝑcuſſit. digitoſ
qꝫ cōtoꝛſit. mēs illi refugit vt putarēt aſtātes ei di
em illuxiſſe ſupꝛmū: tu matri tue ꝑmū pondꝰ fuiſti.
dehinc doloꝛ ⁊ timoꝛ. memineris ꝗ̄ſo quot ei ſōnos.
quot cibos quotqꝫ iocos tuis fletibꝰ abꝛuperis quot
ei anxietates ꝑpereris. nulla maioꝛ īgratitudo ē ꝙ̄
que in matrē ꝯmittit̄. Si hec te fili nō moueāt ada
mentina coꝛda motura. ſed maneat tibi coꝛ ſaxeum
quo tāta materna ſolacia in te ſuaui amoꝛe ꝯgeſta
nō deſinas rebellione cōꝑenſare: Aſpice iuſti dei fla
gella nō vt lōge diſtantia ſꝫ vt mox futura. Iamiā
qꝫ p̄ſentia: Tu igit̄ redi ⁊ in parentū ſinu recūbe. a
radice em̄ ſeiunctꝰ ramus emoꝛit̄. qd̄ niſi feceris tibi
tāꝙ̄ iutili arboꝛi īminēt ſecuris ⁊ ignis: Vis demqꝫ
lectis poſthabitis oībꝰ ad me ꝓperando feſtina da

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

bo modū ⁊ ordinem quib⁹ parentū grām tuo hono
re aſſeqris ⁊ noli rem in ſinu poſitam cōtemnē: Naȝ
ſi parētes tuos offendere nō deſinas ⁊ eos aliqñ tua
culpa pdideris habebis donec viuas nocte dieqȝ ſū
mū dulcorē erroris tui in pectore teſtem: Tūc pmū
parētes noſces dū perdideris tūc prēm tūc matres
tūc mutatā domū. mutatā familiā flebis ⁊ fruſtra
cōcuties pectora palmis. ⁊ ſero penitere incipies dū
non erit penitudis loc⁹: Sed vale incaluit calam⁹
qui curſu furit ⁊ ſiſtere neſcit.

¶ Iterū auūcul⁹ filio pfugo in aliā formā.

Meliore ꝙ paras fruare ſalute. Scias care ado
leſcēs amicos oēs tuos a te auerſos eſſe. neqȝ vllā
rerū tuarū velle deinceps curā agere: Ego adhuc reſ
to quē vt video a tuo amore extrudes ſi aures clau
dere ⁊ oculos vt cepiſti auertere pgas: Tibi em̄ ad
huc nō tuis morib⁹ ſum amic⁹. q̄ te viriliter pnas
ad alia nat⁹: Nā ſi verū aurib⁹ hauſi i te inualuit po
pa lux⁹ ⁊ vanitas oīs vix em̄ muſtū es dū corrūpis
in acetū: Loq̄ cogor ne taciturnitas mea indulgen
tia reputet. mallē tñ poti⁹ ꝙ tibi tua cōſcia ꝙ meus
ſermo pudorē incuteret. ſatis em̄ ingenij habes quo
ſordes tuas vides non tñ diluis. vias tortuoſas tuas
agnoſcis nec deſeris. īpēdēſqȝ piculū metuē ñ potes
nec declinas. Vbi q̄ſo fili euaſit parentū reuerētia
vbi lex nature vbi timor dei q̄ ſic diſſides a teipſo ⁊
qui te ſocietatib⁹ immiſces piculo plenis: Superne
rogo illos quorū exēplo gloriaris illoſqȝ fuge vt ſcil
lam a tuo ꝗ aditu phibeas quos vides in tanta vi
ciorū exuberātia collapſos vt inter virtutē ⁊ viciū
diſcrimen nullum faciant. Quod niſi facias tandem
tibi rubiginem affricabunt quā vix vnꝗ̄ vllo poſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

tēpore poteris diluere ac exitum tandem flebis qui ꝓhemia nō ſenſiſti. ⁊ q̄ iuuenis tam ꝑtinaciter agis ſenex cum rubore recordaberis Nō heſito quin ſcias luce clarius recta eſſe que ſcribo. ſed nimiū vereor ne paſſionū impet⁹ te cogit ſeq̄ peiora Hoc tn̄ ſcripſiſſe iuuat vt ſi errore tuo ꝑſtab. ego in te meo officio ꝑfunct⁹ fuero nec omittē potui qn̄ aīcas tuas aures amico ſermone pulſauiſſē nō quidē tā blando q̄ꝫ verace. non tam ꝯpoſito q̄ꝫ fideli quem ſi rugata fronte contempſeris tuoſqꝫ parentes continuis doloribus contorſeris melius foret. ſit venia dictor te prius tellus yma dehiſceret abſorberetqꝫ. Sed facito melius valetoqꝫ felicius.

Reſponſio ꝓfugi filij ad ſuū auunculum

Humillima commendatione humillimo corde p̄miſſa Non video quibus verbis auuncule dilectiſſīe immenſā animi leticiā expreſſero. tm̄ eniꝫ mihi vrīs ex lrīs gaudiū ſubortum ē tantuſqꝫ leticie ſplendor infulſit vt omnia verba frigidiora videant̄ habereꝫ certe oculos nō modo velatos ſed prorſus erutos. ſi veſtris conſilijs obluctari preſumereꝫ tanta rōne fundatis Dabo operam mox nebulam vite mee talit̄ abluere. vt matrem meam q̄ me geſtauit in vtero me peperit. ſuo lacte nutriuit. maiori gaudio ꝑfundam q̄ꝫ vnq̄ꝫ fuerit ex me dolore concuſſa. ſocietatē qꝫ illam quam ſū cupidius q̄ꝫ prudentius imitat⁹ abijcio. refugio. nego. abnuo. reſpuo. cathenāꝫ. rūpo. quam ipſe mihi contexui Iā clareꝫ video ſocios meos canibus ſimiles q̄ os diligunt vt extrahant ſucū vel his qui lanā in ouibus querunt non ſalutem qui miro quodā applauſu me viſi ſunt excolere quorum amor ijſdem gradibus cum meis denarijs ambulauit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

tantoq̧ remiſſior quanto pecunia numero minor vt
cum vltimo denario etiam ipſius amoris euaneſcere
vltimus gradus Jam lapſum meum agnoſco dolēſ
⁊ gemens qui nunq̄ potui lachrimas perferre parē
rentum: non ſinat deus vitam meam vſq̧ ad illa ꝑ
duci tempora quibus hec tractem quo doloribus ra
pti funeri forent propiores : ſed me vł tellus vt lit
tere tue ſonare videntur optem prius yma dehiſcat
vel cyclopum fulmine cadaȝ . clare ſentio veſtra eru
ditione inſtructus quantum parentes amare ⁊ vene
rari oportet : vos autem vt cepiſtis michi aſſiſtite .
nulla enim ſpes ſalutis nullum preſidium aliunde.
Opto feliciſſime valeatis opemq̧ feratis qui ſpeȝ de
diſtis .

¶ Vt filium promoueat ad aliqđ beneficiū .

¶ Plurime ſalutis largam affluentiam Cogunt me
vir egregie filij tui mores ſuaq̧ vite integritas in
ſui fauorem ad te nunc litteras dare rogantes ꝙ in
promotionem alicuius beneficij paternum ſibi fauo
videret . q[illegible] ob alia multa q̄ ꝙ tibi
ct⁹ eſt Animū tuū inducas mihi [illegible]
infeſtū aurib⁹ ſenties vt facile tibi quieti⁹ eſſe iudi
cabis vel eū lingua vł te aurib⁹ caruiſſe : Certum ē
tāto pectoris ſono minime reſpondē ꝟtuteȝ Nā picas
⁊ graculos ſua garrulitate ſupat . nihil iudicio dige
rens . nullā tenēs lingue menſurā . alti ei flat⁹ ē qui
more follis plenis buccis aerē trahit ⁊ efflat quo mo
lendinā moueri putares . Vale longeue ſane plau
dente Has dū ſcribo nō quieuerunt digiti . ſed voli
tat calamus non aliter q̄ ei velum ſuperinfixuȝ eēt
vento proſpero agitatum .

Vale ꝓlixioꝛ eſſem niſi iam nox abſtrahēt luia celo

¶ Reſponſum ad predictam

Salutē in auctoꝛe ſalutis : Filium meū extollē co
naris multo ſtudio ñ pari iudicio · quē ſi minꝰ ama
res plꝰ fidei apud me tue lrē mererētur · amoꝛ cecꝰ
iudex ē : Nō enī tam rebꝰ fallimur q̄ reꝝ apparētijs
certū habeo q̄ bñ de filio eſtias meo cui p̄mia aſſeri
bis vix orte ṽtutis quo certe ꝓ ṽtute effigiē ꝓ te ſi
mulachꝝ laudas · bone indolis eſſe videt̄ ſed frōtis
eiꝰ nulla fides ṽtutē vt ſcopulū fugit · non tā apis
taxū odit · non tā baculū canis vel balnea cattus q̄
hic libroꝝ oſoꝛ ē · quē ſi q̄s arguat mille excuſationū
diuerticula q̄ret vt pulchro pallio crimen obūbret :
Vultū ſuū ad nutū variat vt q̄nꝙ nō idē ſed ſui de
gener videat̄ · facies agnū mōſtrat ſed vt pꝟn ṽbū
eſt ſeruat in pectoꝛe vulpē : Raro ſibi vultus cū aīo
coit · raro lingua ꝯſonat oꝛi : Tu hijs vicijs mox oc
curre diſcat aliū vite callē te magiſtro : Nā michil duco
turpiꝰ ficto michilꝙ fediꝰ ſilato : Vale oīaꝙ facto
mea cā vt cōſiliaſti : nox nebulam vite mee talit
adiuuere · vt matrem meam q̄ me geſtauit in vtero
me peperit · ſuo lacte nutriuit · maioꝛi gaudio ꝓfun
dam q̄ vnq̄ fuerit ex me doloꝛe concuſſa · ſocietatē
ꝙ illam quam ſū cupidius q̄ prudentius imitatꝰ ab
ijcio : fugio · nego · abnuo · reſpuo · cathenāꝫ · rūpo ·
quam ipſe mihi contexui Iā clareꝫ video ſocios me
os canibus ſimiles q̄ os diligunt vt extrahant ſucū
vel his qui lanā in ouibus querunt non ſalutem qui
miro quodā applauſū me viſi ſunt excolere quoꝛum
amoꝛ ijſdem gradibus cum meis denarijs ambulauit

Jam pauidū leporē fugat Jā aduenē gruē laq̄o cap
tat. ſic vagatur quotidie latis in cāpis puſtis ſolibꝫ
⁊ letus domū rediēs ſemp comedit dapes iemptas
in quē illud v̓gilij cadit. felix heus nimiū felix bō ſua
norit agricole Nā nulla ſub ſole occupatō alia mag
eidēꝫ ꝯducit qui tāta v̓boꝝ anguſtia ꝯtractus ē. vt
ſi verbū vnū vł duo ſubduxeris elinguis fiat ⁊ q̄uis
ſtatua taciturnior Jta vt eū marmoreū putes. ⁊ in
auditorio pythagore. aut monachoꝝ clauſtro: non
vſum ꝙ̄ neccitatē ſilentij didiciſſe. qd̄ ſilentiuꝫ in ca
piendis auib9 ꝑualde cōuenit An quar canturar in
[illegible] itineris ad ſancta terraꝫ q̄r garrul9 ⁊ medax eſt.

Salutes nō pautiores ꝙ̄ gignit eſtas ariſtas: Au
dio ꝓpoſuiſſe te cordialꝰ amice terrā ſcām deuotōis
grā viſitare. aſſumēqꝫ pro ſocio villici filiū ſed vt te
libere. tuteqꝫ alloq̄r accede ꝓpius ne q̄ externa au
ris interueniat intereaqꝫ mihi ad oſtiū ocul9 erit ne
quis inſpeāto irrūpat. Jlle quē itineratōnis tue co
mitē delegiſti vir prorſus agreſtis ⁊ inſulſus ē. qui
int̄ canes male tut9 ambularet ſi tā lepus ꝙ̄ fatu9
videret̄. q̄ tot9 ex mendacijs ꝑ̄cedet ⁊ ex fictitijs cōfe
ct9 eſt Animū tuū inducas nihil ſibi credē: quē tam
infeſtū aurib9 ſenties vt facile tibi quieti9 eſſe iudi
cabis vel eū lingua vł te aurib9 caruiſſe: Certum ē
tāto pectoris ſono nimie reſpondē v̓tuteꝫ Nā picas
⁊ graculos ſua garrulitate ſupat. nihil iudicio dige
rens. nullā tenēs lingue menſurā. alti ei flat9 ē qui
more follis plenis buccis aerē trahit ⁊ efflat quo mo
lendinā moueri putares. Vale longeue ſane plau
dentēr Has dū ſcribo nō quieuerunt digiti. ſed voli
tat calamus non aliter ꝙ̄ ei velum ſuperinfixuꝫ eēt
vento proſpero agitatum.

Vale ꝓlixior eſſem niſi iam nox abſtrahēt luia celo

¶ Reſponſum ad predictam

¶ Salutē in auctore ſalutis : Filium meū extollē co
naris multo ſtudio ñ pari iudicio · quē ſi minꝰ ama
res plꝰ fidei apud me tue lrē mererētur · amor cecꝰ
iudex ē : Nō em̄ tam rebꝰ fallimur ꝙ̄ rez apparētijs
certū habeo ꝙ bñ de filio eſtias meo cui p̄mia aſſeri
bis vix orte vtutis quo certe ꝓ vtute effigiē ꝑ te ſi
mulachꝝ laudas · bone indolis eſſe videt̄ ſed frōtis
[illegible] ſcrupulū fugit · non tā apis
eroq; iucunda recitatio quid nobis tūc [illegible]
mi videbunt̄ : etiā ſi eſtiuis ſolibꝰ ꝓtendant̄ · vt ora
tius clamat bibēdū · tūc pede libero pulſanda tellꝰ
cratheriſq; magnis vina coronaſſe iuuabit : eroq; ti
bi coheſurꝰ diutiꝰ quo aduenero tardiꝰ · amiciſſimo
q; ſermone lōgas horas ꝯſūptꝰ vt mora reſtituat
qd̄ nccitas abſtulit Ex louanio tāta feſtinātia ꝙ fa
cile putares ſi me has ſcribere ꝑſpexiſſes digitos
meos in pedes leporū eſſe ꝯuerſos Vale phylariter
⁊ quidem gaudentior muſcis in melle.

¶ Ad petitōnem amici ſtatū ſuū fr̄iſq; ſui notū
facit amico. ¶ Salutes felicibꝰ votis onuſtas qui
ſemp̄ inq̄ris kme vir · quid fr̄ · quid ego : quid vnꝰ ·
quid alt̄ · vl' quid ābo molliamur Hic his pauculis
dabo reſponſū · frat̄ meꝰ viuit in iure btūs · q̄ vt oī
tn̄ verbū ē · patna rura bobꝰ exercet ſuis ꝓſpectatz
arantes · greges ſuos in valle · q̄nq; ramos arborꝝ
amputatꝰ feliciores inſerit · mō libet ei iacere ſub ā
tiqua ilice · mō in tenaci gramine · q̄rit aliq̄n i ſiluis
aues · tendēs rhetia ⁊ dolos apris ⁊ turdis edacibꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Jam paiudoū leporē fugat Jā aduenē gruē laq̄o cap
tat. ſic vagatur quotidie latis in cāpis puſtis ſolibꝫ
⁊ letus domū rediēs ſemp comedit dapes iemptas
in quē illud v̓gilij cadit. felix heus nimiū felix bō ſua
norit agricole Nā nulla ſub ſole occupatō alia mag
eidē ꝯducit qui tāta v̓boꝝ anguſtia ꝯtractus ē. vt
ſi verbū vnū vł duo ſubduxeris elinguis fiat ⁊ q̄uis
ſtatua taciturnior Jta vt eū marmoreū putes. ⁊ in
auditorio pythagore. aut monachoꝝ clauſtro: non
vſum q̄ꝑ neccitatē ſilentij didiciſſe. qđ ſilentiū in ca
piendis auibꝰ ꝑualde ꝯuenit Ad quaꝫ capturaꝫ in
ſtar argenti centū ferentis oculos diligentiſſimꝰ eſt
libros a tergo relinquit: nā ſtudere apud eū torq̄ri
eſt ſupplicij loco liber eſt: ego autē venatōnis loco
interdū poeſim video quo poſſim faciliꝰ diſpēdia vi
te ꝯpenſare. more laborantiū qui q̄nq̄ cantilenis ſo
lent tedia ꝯpulſare. ⁊ itinerantiuꝫ quibꝰ via breui
or videtur ſi labor facilius ſubleuetur. Vale ſanꝰ ⁊
fatis viue ſecundis

¶ Rogatur amicꝰ vt mittatur per eum ſcriptor pi
tus amico.

Salutes oī deſiderabili gratōres Proſpicias michi
rogo amice cariſſime de ſcriptore bono de bonitate.
non ſolum artis loquor. ſed fidei. qui nō mecū agat
vt ille eſtate peracta qui multa incepit perfecit nl.
Plurimi illi verbi erat ⁊ promiſſionuꝫ maxima tuba
ſed omne promiſſum in voce permanſit: et vbicunq̄
loci eum conuenio non ſecus a meo aſpectu fugit.
ſi baſiliſcuꝫ aſpiceret Volo mihi aulūgeliuꝫ bonis lit
teris ad gratiaꝫ ꝯtractis mēdis caſtigatis aſſcribi.
quē nec vēno neq̄ ꝯmodato vł lōgo tpe aſſeq̄ va
leo Hac igit̄ ep̄l'a viſa q̄ſi pignoē facto ad me boꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſcriptor accedat Cui vt ratio ſuaſerit p̄mum dabo·
Plurimūqꝫ rogo ne differas ne q̄ꝫ omittas vt te poti
us excuſandū tarditatis q̄ꝫ laudanduꝫ feſtinatōnis
efficias Parato tn̄ ſi fuero q̄ꝫ equū ē ardentior Nihil
em̄ eſt qđ magni amoris ſibi cōſciꝰ animꝰ nō audat
p̄ſumere· Ceterꝝ poſt vltimas lr̄as nihil accidit quod
tua interēſſe arbitror p̄ter incredibile deſideriū meuꝫ
viſendi tui· qđ īdies magis ac magis augeſcit ·hoc
autē me leuare tui ē officij ſi q̄d ex me vis p̄capito tu
is votis parerē mihi certe voluptas ē· ⁊ nullū in pon
dere ponoꝰ Vale in eo q̄ mortis vicula rūpit ex brux
ella iunij quinta eo mane quo noctē fugauerāt auro
ra conſurgens: ¶ Epiſtola conſolatoria·
¶ Salutes ⁊ pluſq̄ꝫ ſalutes ſi q̄d vſpiam eſt qđ is
plus ē· Accepi lr̄as tuas planctu plenas diſertiſſime
vir quibus rumorē ad te veniſſe declares q̄ꝫ frat̄ tu
us in oppido ſuo cū alijs ciuibus obſidione hoſtiuꝫ
ſit circūſeptꝰ vt nulla ſibi ſalutis ſpes relicta videat̄
Nūc rogo dilectiſſime vir timorē exue Peſſimꝰ ſem
p in dubio augur ē timor: q̄ꝫq̄ꝫ ſepe vbi timoris mag̃
eſt· illic p̄iculi minꝰ eſt· In bellis em̄ fallax ē ſpes ⁊
fallax ē timor vbi fere nihil ex p̄meditato vel agit̄ ·
vel accidit ſed eunt oīa īopine Non igit̄ deſperes q̄
ſo nemo ſcit q̄d p̄ſidij fortuna p̄bebit finis cuiuſlibꝫ
rei incertꝰ ē Non em̄ de nihilo hoc nomē finis gram
matici dubij generis poſuere Vale vir fama ingēs
ſed re quidē ingentior Ex louanio nouēbris ſexta vo
latim inſtar auis q̄ vt virgilij verbo vtar raptim ſe
cat aera p̄ennis Lator harꝝ quiddā ſecreti tibi deuela
turꝰ ē meo nomine Cuiꝰ verbis nudꝰ ſic crederē po
tes ac mille forent eis appenſa ſigilla quodcunqꝫ di
xerit ratum putabis ·

89

¶ Intimat amicus amico ꝙ ſequēti die ſecū ſuo i reditu pranſur⁹ ſit :

¶ Vini optimi letiſſimos hauſt⁹ ꝓ ſalute q̄ ſalutatio in buccā cadit quā iam ſitis inhabitat Dū nūc curru vect⁹ vir ornatiſſime domū tuā trāſitu aſpicio · mox ſaltu feſtino velut ad litt⁹ fractaq₃ puppe ꝯfugerez de curru deſcēdo: celeriq₃ curſu domū tuaz peto · ad cui⁹ fores pulſo ⁊ clamito parūp tecuz loq̄ndi ꝓpoſito Sed dū viciā te in eccleſia eſſe nunciarent · fecit ptim impatiētia vectoris · ptim diſtātia ꝙ illic te nō ſequerer: ptim q₃ ꝙ inculta ſui ruſticanaq₃ veſte cōtectus In q̄ te ſolo corā comparere nō formidabo · Paruicurās q̄lis extrinſec⁹ tibi videar · q̄ a longo aptum ac nudū animū cognouiſti Sed dū clamorē vectoris ſocietatiſ₃ rurſus cogor currū aſcendē · ecce inopine ſcolaris occurrit · cui⁹ ex corio calamū peto hāc q₃ precario papiꝝ nactus has tibi dādas reliquo · q̄bus certior fias ꝙ cras rediēs tecū prāſur⁹ ſim · niſi vl' deo: vl' fortune · vel tibi ſec⁹ placuerit · Interea vale fauſt⁹ ⁊ fruē votis neq₃ vnq̄ꝫ rogatū iouē iuueneris ſurdum ·

¶ Filius ad prēm pro ſubuentōe vt libros emat

¶ Humillimā obediētiā loco ſalutis Cōmemoratio veſtre ⁊ q̄dem vltronee ſponſionis metuētiſſime pater oī cyragrapho mihi efficatioris ſ̄ctoq₃ pignore certioris intrepidā mihi afflauit rogādi fiducuā · vt mihi denarios p tutū ⁊ celerē nunciuz mittere dignemini q̄bus mihi libros valeā compare Clare eñ nouiſtis optime pater q̄liter āni eāt ouidio teſte more fluētis aq̄ · nec q̄ preterit iteꝝ reuocabitur vnda · ſic hec indulta ſtudio tpa fluxu cōtinuo decurrūt abſ₃ refluxu · · que tempora nequeo in profectum meum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

inflectere ſtantẽ non modo mihi p̄enuria ſed omn
moda libroꝝ carentia que me ſfacit ſcientiaꝝ dulci
optatoqꝫ fructu carẽ: ſi em̄ caſſiodoro credim⁹ larga
man⁹ ingenia nutrit. Veſtre igit̄ bonitatis erit ac
quieſcere iã meis neceſſarijs iuſtiſqꝫ deſiderijs quo
pectori meo ſciaꝝ ſitibũdo vberem refectionē dede
ritis et quidē vtilem gratã et ſalutarem et quo tan
dem pater. optime tandē inuenerit tãtalus vndas
Non em̄ dn̄t ſtudentiũ ſumpt⁹ inter conſũpta ſed ve
luti quedã ſemina centupli fruct⁹ ꝯputari. Digneẽ
altiſſim⁹ vos feliciter cõſeruare. Ex louanio curſim
et confidẽter corde tamen meo multa ſpe multoqꝫ
affectu titillante.

Reſponſio patris qꝫ filio nequit ſubuenire ex
cõpitione temporis.

Salu⁹ et bon⁹ eſto. Vidi lrãs tuas atqꝫ has ab p̄
ter expoſuit mihi fili. inter curſoꝛ nũci⁹ indigẽtijs te
multis ſubeſſe. atqꝫ te mirari qd ſibi velit hec tẽpis
mora. q̄ tibi vt ais nihil ac nihil miſſum eſt ſed ita
certe nũc fili ſũt tpa vt cõducat te ori tuo ſilẽtiũ da
re et frenũ deſiderijs aſt opulentiorẽ fortunam expe
ctare. Nã vt ſatis audire potuiſti hui⁹ anni agroꝝ
cultura pratoꝝ ſectio putatioqꝫ vineaꝝ. et qd egri
us fieri ſolet dũ iam his oib⁹ labor eſſet impẽſus ex
inclemẽtia celi male reſpõderũt poſſeſſori. nec erũt
hec oia vel hominib⁹ vel armẽtis hoc anno paſtũ pre
bitura. Hinc cõpati cogeris parentũ damnis frm
qꝫ tuoꝝ. ſororũqꝫ egentijs. Parce igit̄ atqꝫ ſobrie
tibi ad temp⁹. viuendũ eſt donec ſidera nob̄ illuxe
rint feliciora: qd breui cõcedat ille q̄ poteſt Vale ſa
lutes plurimas tuis magiſtris meo noīe ãnũciãs. et
ſi de⁹ votis ãnuat meis ad te me cito futuꝝ expecta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Conqueritur paẗ de dura correctiōne filij.
¶ Salutes plurimas auro gēmiſqꝫ ornatas vel alio
quodā ſi quid his precioſius eaſdeꝫ poterit venuſta
re: Inueni filiū in hac paucula mora venerande ma
giſter qua iam domi mee fuit habere aīm formidu
loſo quodā pauore deiectum vt vix oculum leuare
vel verbū auſit exprimere: Si quis eum accedit pro
pius moxcaput retrahit cubitūqꝫ leuat quo cona
ri videtur ꝙ caput a verbere ſaluet: Qui in ſomno
ſepe clamitat veniāqꝫ rogat. nō aliter ac v̇gis duri
ter ipſe vapularet: Dicit mihi mater ꝙ ſub veſte ha
beat cutē macram groſſis vibicibꝰ informē. Rogo
igitur magiſter optime ꝙ ipſum dulcius formes et
mollius alas. Neqꝫ eūdem v̇gis vel minis corrigas
nec vtrūqꝫ vapulare permittas: Mitis ipſe ingenij
eſt dulciſqꝫ nature: Deſperāt enim vt inquit quin
tilianꝰ plerūqꝫ pueri et dolent. et nouiſſime oderunt
et qđ maxime nocet dum omnia timent nihil conā
tur: Nam vt frondibꝰ teneris ruſtici falcem nō ad
hibent eo ꝙ reformidare ferꝝ videretur. et nūdum
cicatricem pati poſſe: Ita teneros ānos non tam v̇
ga terreri ꝙ̄ iocūditate demulceri oportet: Videmꝰ
enim ſepiſſime inter manꝰ ceſorum lapides frangi
dum quadrātur ſi fortaſſe nimio impetu quadrator
incuſſerit: Vale ſub leto ſidē vt tuꝰ honor. tua v̇tꝰ
tua merita poſcūt: ¶ Rñſio ad epl'aꝫ p̄ſcriptā
¶ Salutē etſi quid ſalute gratius poterit cogitari:
Deus ꝙ̄ vellē optime vir tuū filiū alienis ocul' aſpi
cēs q̄ eūdē dulcis nature mitiſqꝫ ingenij deſcripſiſti
Qui alioꝝ iudicio cū ſit alijs multis vicijs inq̄natus
tū inobediētia eſt oīm primꝰ: Quē vt tua pace dix
erim a vicijs ſacietas q̄nqꝫ retraxit nunq̄ volūtas:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Sꝫ precepta magiſtroꝝ vel cōtumacia temeritate cō
temnit vel vbi incipit ibi deficit . Scis ei q̄ ignis ma
le accenſ9 cito extinguit̄ Et eq9 mane deficiēs p̲uaꝫ di
etā ↄficit . Si ei dur9 magiſter ſim dur9 ⁊ ipē diſci
pulus ē Dura duris efficati9 leniunt̄ Sepe medi mol
lioris diffornioꝛ ē cicatrix Grauioꝛib9 moꝛbis ḡuioꝛa
remedia adhibent̄ . medic9 ſepe ledēdo ſanitatē cō
fert nō ſine murmure patiētis q̄ amara q̄n̄qꝫ pocula
miniſtrat q̄ nō ſine frontis rugoſitate ſorbent̄ . Ob
ſcuritas in auro erit ṅ addiderit flāma fulgoꝛem .
Si em̄ pater es : non q̄ mulceāt ſed q̄ proſint cogita
tab Ne q̄ ſibi plumis mollioꝛ eſſe conaris durioꝛ ſax
īs fias Quo tandē ꝑ meritis tuā ſenectā poītis moꝛi
bus inq̄etet Si v́ge ceſſarint mox malicia q̄ nūc latꝫ
in lucē erumpet creſcētqꝫ ſibi vicioꝝ incēdia quoꝝ
flāmas nō facile extinxeris ſi paululum ꝓceſſerint .
Quid factu op9 ſit tecū meipſo cogitata Ne tue pru
dentie ipē oblit9 videaris Dū colloqui dabit̄ tibi mł
ta deuelabo q̄ nō auſim papiro . á nuncio . á calamo
ↄmendare Vale ſit tibi leta ſitqꝫ honeſta ⁊ ſera ſenē
ctus : dū hec ſcribo man9 volat ocioꝛ auſtro .

Reſponſio ad certas lrās hic nō īſertas ꝺ glo
rioſo poeta . Salutes numero incalculabiles : Le
gi omnia iocūdiſſime frater q̄ mihi tuis in lrīs cōſig
naſti mł'ta iocūditate . atꝫ vix riſui finē faciēs eaſdē
iteꝝ iterūqꝫ relegi . Longo iā tempoē illū noui cui9
dictis in lrīs meminiſti : cui9 moꝛes ſi pingē ꝑgo mi
hi ſcribenti labor eſſet ⁊ tibi legenti faſtidiuꝫ Hic ei
noſter bipes aſell9 ⁊ ſtatua marmoꝛea ſuo veſano .
plūboqꝫ capiti poeticā artē totā aſſcribit : nō alit̄ ac
totaꝫ poetriā ebibiſſet liq̄factā . oēs em̄ oratoꝛes p9
ſe facit . neqꝫ tullio cederet ſi viueret : neqꝫ virgilio

palmā daret · tā verbis abūdo⁹ ē vt q̄ ſecū ſūt magr̄
audire q̄ꝫ loqui poſſūt : ipſe cicada eſt que vbi tacta
fuerit ſemel nūq̄ꝫ ſilet · ſi parē ſibi loquaculū inuene
rit iam picas ī nemorib⁹ aut paludibus ranas audi
re putares · Iudiciū ꝯprius plurisfacit q̄ꝫ toti⁹ orbis
ſententiā · plura de hac re ſcriberem ſi mihi cū hōie
minus ꝑito iam res eſſet · tibi autē omne paꝝ ſuffi
cit Nec iocūdo calamo ſcribo · rideret calamus ſi os
haberet Vale puluinar me vocat · magna ps noctiſ
effluxit · dabis me q̄ſo tuo fratri ꝯmendatum queꝫ
ora fortuna mitiori lumine · vel ſi non fortuna · Is q̄
fortune impat de⁹ · Ex colonia nō manu pigra mar
tij q̄nta noctis creſcentibus vmbris ·

¶ Inquirit̄ ſtat⁹ amici ꝛ deſcribitur ꝯprius ·

Immēſas largiſſimo corde ſalutes · Tu pceteris
vir optime maxime noſti q̄ in ſtudijs iā ipſe conſen
ſui vbi nihil mihi tpis preterijt vnq̄ꝫ quo nō ſollici
tus ego de te deq̄ꝫ tuo ſtatu inquirereꝫ qualiter for
tuna tecūꝛ qualit̄ tu cū illa quid agēs vbi eſſes q̄m
viam vite ſequereris quid de ꝓgreſſu q̄d de fine diſ
poneres cui te ſimilem exhiberes · oculi mei te ami
cū abſentē anxie petunt · q̄bus p abſentiaꝫ detrahit̄
multū ſed aio nihil Si autē ex aduerſo petas quid a
gā quid molliar · viuo frater optime ſorte ꝯtentus
mea ad rōnem habeo · nil vltra deſidero raro em̄ de
ſideriū magnūꝛ animi q̄es cohabitāt : cum nil plus
torqueat q̄ꝫ ſepati carentia · habeo em̄ quo viuaꝫ ꝛ
quo forte melius ſanctiuſq̄ꝫ carereꝫ · habeo vnde la
ſciuiā · habeo vbi habitem · quid edam · quid bibaꝫ
quo vehar · quo tegar · vbi iaceam : vbi ſpacier quo
delecter · quid queſo ſumm⁹ pontifex vel impator ro
manus habet amplius Magne diuitie nō diuitē ſed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

occupatū faciunt. nō dominum ſed cuſtodem: neqꝫ
em̄ preciū reꝝ quem diuitem facit ſed contēptus.
ſemp em̄ querēdo ⁊ inhiādo cupiditas creſcit ⁊ ſer
uitꝰ atqꝫ pauptas Plura ſcribere nequiui tetra iā
nocte preuentꝰ Valitudinē bonam habeto adamā
te ſolidiorem. ſi quid ex me velis tuum ē precipere:
ꝙ̄ paratus fuero probando cōdiſces. potius ſemp
eſt re ꝙ̄ verbis amiciciam ſplēduiſſe Ex pedagogio
lilij in louanio pennata manu alatoqꝫ calamo. manē
dū ſol terris infundere ceperat ſpiramina lucis.

¶ Tutores ſcolari ſtudenti louanij in artibus qui petit
adire aliā vniuerſitatē:

¶ Salueti intendē loco ſalutis Dediſti ad nos lrās
cariſſime adoleſcens ⁊ quidē plures: q̄bꝰ ſubnixe p̄
caris nr̄um cōſenſū quo aliā vniuerſitatē ſtudendi
grā adire valeres: q̄ noſtro iudicio nō tam ſciaꝝ
amore ꝙ̄ rei vana q̄dam nouitate moueri videris:
Scimus iuuenū aīos ꝓmptos eſſe ad motū qui ſper
gunt in omnia vota q̄ ſepe meliꝰ putant qđ peius ē
optimūqꝫ qđ peſſimum Prima nā etas ſtimulos hꝫ.
⁊ frenos habꝫ vltima. Mens em̄ iuuenū vaga eſt.
quietis impatiens ⁊ reꝝ nouitate letiſſima. maxime
eoꝝ iuuenū qui ocijs gaudent Vanā em̄ ſemp dāt
ocia mentē Audimꝰ te inerti ocio incūbere itaqꝫ ſom
nolentū eē ꝙ vix te tuba vigilem daret Atqꝫ magi
ſtrū tuū te crebertime digito ſuo ꝯſignare quaſi fu
turū quiddā innuat. nō tam verbis ꝙ̄ virgis cōplē
dum Nō videmꝰ quid aliud ſcriptis tuis conaris q̄z
loco ſciaꝝ ⁊ v̄tutū ocio ⁊ vana petere. Nihil ꝯſtan
te iuuene ſplendidius. nihilqꝫ in cōſtante fedius.
Raro bene germīat planta que ſepe trāſfert Proī
de tibi mādamꝰ hāc tui trāſferendi opinionē e men

omiſſo ioco facias rogo muſas tecū redire in gratiā
frequentiꝰ quoq; ſcribito: multoruꝫ enim litteras q̄
ad me ſcribunt ſemel dumtaxat lego idq; curſim.
tuas autē nunq̄ ſatis legiſſe videor Redeo iteruꝫ at
q; iterum nunc illam nunc iſtā ꝑticulam attingo et
repeto egre illas e manibus emitto: facit hoc placēſ
ornatus ⁊ minus placens raritas Vale cadatq; i te
poeticum illud vixeris eternū extēdens in ſcl'a nom̄

Rurſus iocoſa inuectō in eandē ſentētiam.

Perhennes amicicias loco ſalutis Ab eo loco quo
te mihi abſentē tercia Jaꝫ tenuit eſtas cariſſime viꝛ
ex te recepi litterarum nihil quo me habet admira
tio grandis qui cum ad plures ſcribas hominis amici
ſſimi ſis oblitus. Miror equidē vehementer litteris
ad me datis magis q̄ aliis iter clauſum eſſe Pereāt
queſo interceptores litterarꝫ ſi qui ſint eoſq; deꝰ op
timus maximus radiatus perdat. idq; ꝯpediem. q̄
me litterarꝫ tuarꝫ priuant iucūdiſſimo fructu omni
melle ſuauiore Sed certe ſi tua mei paruipendentia
hec intercapedo litterarum prouenerit non poſſum
non gaudere ita tibi ſecundas res eſſe vt ne amiciſſi
mi quidem hominis recorderis. q̄q̄ non ꝑua ſit feli
citatis pars vir amicus: neq; teneat amicicia poſtre
mum in humana felicitate: locum. Sed ioco omiſſo
rogo te optime viꝛ amiceq; fidentiſſime per placidū
amicicie nomen perq; id omne quod i ea dulciſſimū
eſt. Si quid adhuc flammule veteris amoris ſupſit:
nec emortuus cinis eſt. ad me frequenter ſcribito.
Nam id iuris littere in me tue habent ſemperq; ha
bebunt q̄ ex me longiores excuciant. Vale vale mi
plus. quia feſtinꝰ Ita nam clamitat nuncius more
ipatiēs q̄ſi cupet vt apō ꝑſiū ē pulmonē rūpē vētis

¶ Excuſatio ſuper porrectis precibus pro ↄ tumace filio ad patrem.

¶ Ingentes cordis ex fonte ſalutes Sentio ꝙ mo leſte fers amice dilecte ꝙ rurſus rogo pro filio cui⁹ pacem apud te pro ſuis erratis iam frequenter ad ept⁹ ſum Putas em̄ ob recidiuam nec locum p̄ab⁹ nec venie relictū eſſe Sed rogo patiaris in hoc vno me tibi eadem mente repugnare q̄ in omnibus ſem per obſequi ↄſueui. Venit ad me fili⁹ tu⁹ ſeſe ad pe des meos ſolotenus ꝓſtratum faciens. fleuit. roga uit. fecitq̈ȝ mihi fideȝ penitentie vere Quē ideo emē datum ſpero quia ſe ſentit deliquiſſe. Dolor em̄ pec cati prim⁹ ad veniā gradus ē. Iraſceris ſcio. iraſce ris merito. idq̈ȝ etiā ſcio amaſti iuuenem ⁊ ſpero a mabis. interī expedit ꝙ exorari te ſinas. licebit rur ſus iraſci. ſi rurſus delinq̄t. tūcq̈ȝ ꝙ irat⁹ fueris excū ſatius facies. Remitte aliquid iuuentuti. illi⁹ remit te lachrimis Modo ego iam p̄ab⁹ ſuis etiā meas tan toq̈ȝ cordiali⁹ q̄nto ipſum acri⁹ ſeueriuſq̈ȝ corripui. Vidim⁹ ſepe initia mala fine claudi optimo. ſi bonis ſe miſceat bona videat. audiatq̈ȝ abibunt vicia ſucce ſſione v̓tutum Errādo quādoq̈ȝ diſcit̄. Sepe em̄ er ror vn⁹ dū erraſſe puduit ab erroribus p̄ſeruauit. Pudor eīⁱ ⁊ verecundia ſcale ſunt ad reſipiſcentiam ⁊ ſalutem Sed quo melius agat diſtrictiſſime illi mi natus ſum me nūq̄ȝ poſtea rogaturum. hoc illi queȝ terreri oportuit: tibi non idem Nam fortaſſe iterum rogabo. iterum impetrabo ſit modo tale vt me roga re id te preſtare deceat. Vale ⁊ ſi quid ex me velis faciam tam diligenter ꝙ̄ libenter.

¶ Reſponſio ad ep̄lam p̄cedentē.

94

¶ Salutes innumeras amōre puro coruſcas Facilıꝰ
erroribus filij optime vir ignoſcerem ſi malā ſuam
vitam in cōſuetudine nō vertiſſet Omnis enī error
et ſi grauis videatur dum naſcitur · leuis tamē pu
tatur dum in vſuz venerit ⁊ ſine metu cōmittit' vnū
vicium alterius ſemp cauſa eſt ex quō mox aliud q̄
ſi ſua ſoboles oritur tandem ex hoc itur in plura dete
rius · ꝙ autē vt ſcribis culpam agnoſcit Quid que
ſo peius in errante cadere poſſit q̄z culpam agnoſcē
⁊ non dolere · Irriſor eſt non penitens qui adhuc a
git cuius ſe dicit penitere · Quid queſo prodeſt ſi la
chrimas fundat · gemitꝰ ſuſpiria · queſtus · plāgatz
quod geſſit nec deſerit · Si enim vt ſcribis erraſſe ſe
cognoſcit · iam ſibi reus ⁊ iudex eſt: qui commiſſa
damnat ſed condemnata committit · Certe ſi vite
ſue rationem a ſeipſo oculis retroductis exigat atz
fuerit rerum ſuarum arbiter equus · facile ſeipſum
damnauerit ⁊ lugubriter ipſe Sed eſto doleat · nū
bo tamen facilius in vicia relaberetur qui ſi quid bo
nī ceperit non conſiſtit · tunc enīz omnia perdite cu
unt dum que vicia fuerunt mores fiunt Nec vero fa
cile inducor vt credam ꝙ errores bona mente fateat'
⁊ doleat · ſed habet neſcio quid paramenti in ling
ua quo verba voluere nouit atqꝫ euoluere ⁊ turpia
facta palliato ſermone cōtegere · virtutes mentiri
⁊ vicia negare · Si hieronimo credimus cum defen
ditur culpa geminatur Quis queſo viciosior aut ꝓ
fitens vicium · aut mentiens virtutem Certe is quiſ
eciam mēdacium adiciens geminauit vicium Manī
feſtam ei culpaz negaē augentis ē crimen nō diluen
tis Vale ex inſulis marij tercia ſumma mane oriente
iam ſole · purganteqꝫ luce tenebras ·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Increpatio frīs ſup incauto mō mercādi ·
Salutes ineſtimabili fauore fecūdas Neſcio care
frater q̄d audiā ꝙ nūdinas vndiqꝫ idefeſſe viſitas
incautaqꝫ mercaris ⁊ qđ egriꝰ me hꝫ pluris ſepe mē
ces emis ꝙ̄ vēdas quo facile pſpicit̄ nō deeſſe tibi c̄
tam emēdi manuꝫ nec ſatis agnoſcēte mercaū drās
vel quāti vnaq̄qꝫ res taxāda ſit Fert̄ ꝙ in vinis eq̄ſ
⁊ allecibꝰ mlt̄a breui pdidiſti Si in tuuꝫ conſilium
prudentia admiſſa eēt cautiꝰ ageres Neqꝫ tā multis
ſimul tā quoqꝫ magnis leui audacia ingereres O fr̄
illud comicū ad omnia valꝫ ne quid nimis Peruale
timeo ꝙ nō prius leuitas inconſulte audacie tue ſe
dabit̄ ꝙ̄ effectibus infauſtis caſtiget̄ · vno ſepe mo
mento cadit qđ longe tēpore ſtructū ē · Perditio le
uiſſimi greſſus eſt tāte q̄dez celeritatis ꝙ nō tā accur
rat ꝙ̄ aduolet Lucꝝ autē pnidos aīmos ſeq̄tur lon
ga cogitatione ꝯductos Quod egriꝰ aduenit tardi
uſqꝫ gradit̄ more limacis Si quid igit̄ amicicia mea
apud te ponderis habꝫ pautioribꝰ implicabis tutior
illa puppis eſt que p flumine fertur Sed forte īanis
meus labor eſt · Nam a cunabulis te nō vidi aliū:
neqꝫ credo vſ ꝙ̄ gentium artificē eſſe qui te recudere
aut poſſit retexere Tamen inefficaces meas litteras
eſſe malui ꝙ̄ nullas : Potiuſqꝫ fruſtra me ſcripſiſſe
ꝙ̄ p iniuriam tacuiſſe · Nō eīn moris mei eſt ſub du
plicitate: ficto ſermone blanda dicere: qui in frōte
⁊ lingua animū geſto nec vnꝙ̄ aliud voce aliud ge
ſſi pectore Deus quorſū hec Furit in curſu pena · neſ
citqꝫ conſiſtere quam ſuſpicor ex ala tue auce trac
tam eſſe quo in rem tuam adeo celer ſibi curſus eſt
Vale corpore ſanus ſed animo ſanior Ex louanio o
cius ꝙ̄ ymaginem ſpecula reddunt ·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Reſponſio fr̄is ad precedentē ep̄l'am.

¶ Ampliſſimas ad vota ſalutes Dum tuas lr̄as hũa
niſſime frat̄ tui in me amoris teſtes accepi. tantꝰ mi
hi beniuolētie cumulꝰ accreuit vt ſiſtere non poſſez
q̄ nō calamū adeo feſtinantē ad his reſpondendum
inflecterē Arguas ei me ⁊ quidē ex fraterni amoris
ītimo fonte ꝙ ſim q̄ par ē mercādo. leuior emēdoꝛ
audentioꝛ Sed tu certe frat̄ ex aduerſo vt tua pace
libere loquar: q̄ ſentio ſemꝑ fuiſti q̄ par ē timidior.
q̄ ab infancia adeo ſemꝑ trepidꝰ extitiſti vt ſi in ae
re nubecula oriat̄ mox diluuiū times. Si vetus ſuc
creſcat edificia caſura paueſcis Scintillulā ſi videas
ne pardeat vrbem. Si tonitruū audias vereris ne
mūdi machina ruat Bone frater hūc timorē exue
nihil tētat omnia formidans ſpreuit ſemꝑ fortuna
timentes Si quidā ꝑdidi ſuccedēt lucra ꝑditionis
plagas ſanatura Omniū rerum viciſſitudo eſt dabit
deus ꝓgreſſꝰ votiuos ⁊ exitꝰ fauſtos atqꝫ felices Op
to valeas longaqꝫ ī luſtra protrahas euum.

¶ Suadet amico canonico vt ḡuitate omiſſa ſe a
liquādo ludis ingerat ⁊ letius viuat.

¶ Salutes quas tibi mēs pleniſſima geſtit nec cala
mꝰ pingē ſufficit nec promere lingua Quia quotidi
e ad te non ſcribo amice colende me moruz forſitan
putabis oblituz Has tamē nūc ad te daturꝰ ſum. vt
his ſicut ex pleriſqꝫ prioribus mentē meā ꝑſpicias.
vtqꝫ etiā me viuū ſcias ⁊ ſoſpitez tuiqꝫ maxīe meō
rē. Ne q̊ꝫ etiaz ignores meam te ſententiā: Nam ꝙ
relictis lucris. reiectiſqꝫ curiſqꝫ ad q̄etem ita ſeceſ
ſiſti vt omīno te retrahas ad ociū ſomno atqꝫ ierci
e aīcū ꝙ lucifigi ſectari ſolent. minime laudo: q̄ tua
camera pro ſepulchro veteris teqꝫ ipſuz ī ea viuētē

infodis · quod facis tuā virtutē ſegnicie langueſcere
Longe magis tibi cōduceret mentū erigere · caput
q; tuū luci miſcere · q̄ ſic deliteſcē plumis ⁊ vmbris
Plurimū tibi cōgrueret floridā etatem agēti inter
dum venacioni vel arculudio aut pilaꝝ ludo operā
dare: quo naturam curis grauatā aliq̄n releuares
Ita enī negocijs humanis in oībꝰ eūt tres · vt ſi lu
dꝰ ſempdeſit · qđcūq; negociū tractaris idipſū turbi
dum relinq̄tur · Neceſſe eſt autē laborem ludis: labo
ribuſq; ludum moderari: Tu felix vale ⁊ quidē oī
bene valēte felicior: Si quiddā ex me petere libeat:
plena id fac fiducia: Non enī tam imū grauia petūt
q̄ ego tuis deſiderijs cōplacere: Sed pce ineptie pce
caracteri: Nam hec indiabili celeritate pſcripſi: Ami
cicia etiā nō eloquentiā petit: ſuppletq; ſemp amor
qđ negat facūdia.

Reſpōſio ad epl'am p̄cedentē

Amicicias adamante ſolidiores: Accepi ego litte
teras tuas letiſſimo plauſu ſpectabilis dn̄e · pre cun
ctis dilecte: cōſiliūq; ſimul plegi tuū qđ ex itimo cor
dis pgreſſum eſt · quo luce clarius te video ſemper
eſſe amicū meū nunq̄ tēpis deſituꝝ · Idq; diu mihi
cōptiſſimuz habui nl' mihi te eſſe humaniꝰ · Tuū igi
tur cōſiliū libens audio amplectarq; libentiꝰ · Sz au
ribꝰ meis inflatū eſt te pulchram baliſtā eādēq; for
tem atq; neruoſam in nūdinis miti p̄cio cōpaſſe · Di
xiſſeq; te eandez mihi eodem pmi p̄cio dimiſſuꝝ ſi id
ego expoſcerē qui tibi grās tui fauoris h̄eo eaſdēq;
q̄ maximas · Sz cū plinio dico id vt feceris nō peto
frat̄ · Nō tn̄ ſi me tacēte tua oio ſpōte facere volue
ris · g̃te accepo ac ſi cōcupiſcerē · Nuāq̄ enī ſagitta
re neſciā · Pulchris tn̄ delector in arcubꝰ ſimil' pauo

mi q̃ pulchris plumaturis ꝯgaudet licet volare neſc.
at. Inter ludos tñ quos tuis lr̄is meministi arcaludꝰ
um me fortiꝰ alliciat. Cũ eius exercitiũ minorẽ corpi
intẽperiẽ inducat caloris ⁊ eſtus. Statuerũt canoni
ci baſilice noſtre ne q̃s canonicoꝝ e gremio ſe inge
ratarcaludio. Sed ideo me minꝰ angit ſanctio illa.
Quo idẽ ſoleat tempꝰ obſeruãtie ⁊ ſtatutionis eſſe
nec vnũ altero lõgius. Non em̃ ſibille foliũ eſt á im
mutabile fatũ qđ in caplo ꝯcludit. Sȝ vale furit ca
lamꝰ pato q̃ſo. eplam claudo. ne creſcat in libꝝ.

Conſulit amicus amico ne vniuerſitate relicta
ad patriam redeat.

Salutes in celum vſqȝ leuantes. Venit locuȝ ad
noſtꝝ his diebꝰ amice ſincero mihi corde dulcem. q̃
ſe medicinè doctorez aſſeruit. Multa de ſe dixit cre
ditu mira ſed plurima de te. Cui nõ volui ego cõtra
dicere. ne ſi forte aſſertionez ſuam ꝓbare poſſit ipu
denter me reſtitiſſe peniteret: At ſi nõ poſſet etiam
prudẽter tacuiſſe non noceret. Haꝝ lator aſtans fu
it: qui viri ſpẽm laudauit ſed riſit ingenium cuius
ineptias dum vidiſſet nõ potuit cum iuuenali nõ ex
clamare. en animã en mentez cum qua dij nocte lo
quũtur. Itaqȝ ſe extulit ac cum dijs nocturnos con
greſſus habuiſſȝ Dixit em̃ te vniuerſitate relicta ad
patriã redituꝝ Nđ ſi veꝝ ſit. Veli aĩ mei iſpiciẽdi
ſerã ẽ aptã eẽ. Quo facile colliges ſi mei ꝯmodi rõ
nem ducerẽ ꝙ te maxie h eẽ vellẽ Sȝ vnũ illđ neſcio
ꝙtuler ne tuo ad nos aduẽtui an timeã Vbi admiá
bil q̃dã expectatio tui ẽ Nõ ꝙ vẽar ne tua vtꝰ opio
mi hoĩm nõ rñdeat. Sȝ ne cũ veneris. nõ hẽas qđ me
reris. Finẽ do fac valeas. idqȝ ſignatiſſime cura. vt
ſi quid ſtudio demas virtutibus addas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ ℭReſponſio ad p̄cedentē:

¶ Salutes tibi amice ꝯfidentiſſime plurimas dico. nō
q̄dē modio vt plaut⁹ inquit neq̱ trimodio. verꝫ ip
ſo pleno horrio: Lr̄as ego tuas ſuauiſſimas ⁊ tui in
me ſinceriſſimi amoris pleiſſimas accepi ⁊ certe gau
dio magno Nō em̄ tā craſſe adhuc ſum ruſticitatis
nec tā ebetis ingenij q̄ nō clare perſpiciā ꝙ verus a
mor in hoc conſiliū te euexit. Nō ſemp ꝓ firmo de
creto tenebo Nec vnq̄ꝫ dies dederit ꝙ tuis conſilijs
aures obtundā: qui in me ſemp ꝯtuliſti ſincera pij
ſimi pr̄is officia quo optimo iure cogor. donec me
terra ſupſtitē ferat te ſemp vt pr̄em excolere vt vi
te magiſtrꝫ Ceterꝫ audio fr̄em tuū ſeniorē mortem
ſic obijſſe vt q̄ mane ſoſpes fuit veſperi ſepult⁹ ſit:
Nec auditū fuerat eū aliqua egrotatōe detineri. cū
repēte clamor ſubortus ē eum vita exceſſiſſe Gen⁹
quidē mortis feliciſſimū eſt ſi bene illi cū deo ſit. Sin
min⁹ miſerrim⁹ eſt trāſitus: ſꝫ male mori nō potuit
qui bene vixit Nunq̄ꝫ vlla dies me amiciſſimo illi ꝯ
neri cariſſimeq̱ aīe videbit ingeatū dū memor ipē
mei dum ſpiritus hos reget art⁹ Dent eius vmbre
tenuem ⁊ ſine pondere terram ſuperi. redolantia aro
mata: ſpiranteſq̱ crocos. perpetuas quoq̱ violas
⁊ roſas in vrna: Vale vita fretus longum. ⁊ frat̄
vita defunctus eternum

¶ ℭCongratulatio ad amicū q̄ duxit vxorem.

¶ Immenſas ingēte affectu ſalutes Cunctarꝫ re
rū fama relatrix colende p̄ceptor q̄ omēs curſores ā
tecedē ꝯſueuit meas fudit in aures te ſponſalia cuꝫ
nobili pulchra pudicaq̱ v̓gine ꝯtraxiſſe: q̄ ſua venu
ſta forme dignitate oris ſpē moruq̱ grā nobilitatē
ſui gn̄is oſtentaē ꝯpellit. Jd certe ſumme laudo ꝙ

cum ſūmo ex loco nat⁹ ſis vt illuſtris ſobolis pater
fias : nō obſcuram nō humilem: ſed ex nobili gene
re ornatiſſimā tibi vxorem delegeris. Pluris tamē
adhuc facio ꝙ eam ſpōſam nact⁹ ſis que maioꝝ ſuī
orum laudib⁹ ſua virtute reſpōdeat per quā certuꝫ
eſt tibi magni ſplendoris clariſſimū radiuꝫ illuxiſſe
Leteris igitur plauſu magno ⁊ mēte iucūda: Aſſint
qꝫ tuis nupcijs matrone primarie v̓gines venuſtiſſi
me ⁊ adoleſcētes. fauſtum illū atqꝫ feſtiuū nuptia
rum diem. carminib⁹ celebrantes atqꝫ coreis. vali
tudinem firmā habeto. omnis tecū omnis qꝫ cure
victricē: Ex delfft iunij quarta. forib⁹ clauſis opaca
ob tempora noctis :

Sit deteſtatio amico q̄ anhelat vxorē ducere.
Decenti tum vrbanitate ſalutes: Ad aures vſqꝫ
meas cariſſime vir rumor delat⁹ eſt. ꝙ tu cleric⁹ at
qꝫ vir doct⁹. alioquin prudentiſſim⁹. amorib⁹ iam
vict⁹ ſis. ⁊ eo vſqꝫ vaga quadā rapt⁹ libidine. ꝙ
te matrimonio dedicare pretēdis. qui male perpen
dis ꝙ̄ dulcis ſopor ſit in vacuo cubili. quo nihil mol
li⁹ eſt. nihilqꝫ durius occupato: Rogo amice colēde
nihil incōſulte. nihil leuiter nihilqꝫ ꝑcociter agas:
Da ſpacium tenuēqꝫ moram. male cuncta miniſtrat
impet⁹ ſtatius inquit: Nec in promptis habeo q̄d ali
ud tibi dixero ꝙ̄ ſi vxorem ceperis ꝙ paci valedixe
ris atqꝫ quieti. Nam ſemꝑ mortale duellū domi ha
bebis. vinculaqꝫ ⁊ cōpedes ⁊ multos angores ſom
niqꝫ perpetuū exilium. Quid aliud tibi vxor erit ꝙ̄
ydolū qđ coles. qđ adores vnde tot⁹ pendeas. qđ
te noctib⁹ excitet. teqꝫ cogat longa ordiri negocia.
lōgaſqꝫ curas texere. quo nō tā vxorē ꝙ̄ magiſtraꝫ
cepiſſe videberis. Nullus tibi dies ibit ſine meſtis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

rumorībꝰ. Non negauero tamē ꝙ vxore nł ſit fida
cariꝰ. Sed ꝑfecto nł ea rariꝰ. Parcito queſo ſi au
dientiꝰ loqui me amor in te meꝰ coegerit. Nam faci
le nō dixerim. quātum mihi animi vulnꝰ tui nuben
di rumor inflixit. Sic loqui cōpellor. Continere non
poſſum qui non in ſinum ſecrete tuū. eſtus pectoris
mei profūdam ardore ſuadente: Omnia enim erup
tionem ꝑetūt. non aliter ꝙ̄ nouū muſtum ſpiraculo
carens. ipſiꝰ vaſis ligūculas rumpit. Cuncta enī hec
eo tendūt. ne quid precipitātur egeris. Frequētior
enim currentibꝰ ꝙ̄ reptantibꝰ lapſus eſt. Vale tpa
mature viſurus longa ſenecte

¶ Vacillacio an potiꝰ dolendū ꝙ̄ gratulandum
amico qui duxit vxorez

¶ Multas amiciſſimo corde ſalutes: Neſcio cariſſiē
vir triſtari potiꝰ. gratulari ve debeam. ꝙ te ad ma
trimoniū contuliſti. Quod quātas ꝙ̄ue graues ſecū
fert curas. ⁊ mentis angores. norūt qui huiuſcemo
di moleſtias ſūt expti. Quid queſo iuuat. ꝙ ad ho
ram gaudeas. vnde ſemper doleas. ſemelqꝫ leteris
doliturꝰ milleſies. Sed amor forte velum oculis de
dit. pedibꝰ laqueum. aliſqꝫ viſcum. Teipſum iam
videbis in hamū cogitas: qui non capit niſi prius
capiatur. Sed forte ex aduerſo. cupis per matrimo
niū tuo incendio ſubueniri. Nam voluptas libidīs
cuius blandicijs vt tua pace dixerim nūꝙ̄ facile ob
ſiſtere potuiſti. intra matrimonij ſepta ſine vlla de
decoris macula a te licite poterit exerceri. Tu deniqꝫ
ſolus nouiſti. qua pedis pte te calcꝰ premat. Certū
eſt ꝙ eius matrimonij ſanctiſſima lex eſt. que deuz
auctorez habuit. Vnde omnis honeſte vite rō naſci
tur maxime ſi cum legitimus primo nexus exiſtat. ſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

dei in te habeo kme̅ nepos te viꝫ non futuꝝ vnq̅ꝫ vel
vinculi ſanguinis aut veteris amoris neglectore̅ hic
ad te nu̅c ſcribo multa p̄ce rogando ꝙ mihi de ancil
la ꝓſpicias. Vt tame̅ longe inq̅ſitionis labor abſit
loqui poteris cum vxore cuſtodis q̄ ſe huiuſcemodi
rebus i̅miſcet. In quibꝰ ei tam verſatile ingenij acu
men e̅ vt eiꝰ artificij ingra̅s oe̅s poſt terga relinq̅t
Ea em̅ ancilla qua̅ iam dixi. bona certe puella e̅ quic
quid ei dicit͛ mitiſſime fert. no̅ indignat͛. no̅ iraſcit͛.
no̅ in querelas erumpit. Sed latet neſcio q̄d. cuiꝰ
veritate̅ dies breui aperiet. Amore em̅ iudicio meo
furit ⁊ ardet. quem ſile̅tio tegere neq̅t. nec fla̅mas
ſui eſtus int͛ pectꝰ cohibere. Flet ſuſpirat loquitur
narrat aſſidue vt aſſiduitate narrandi. vel amoris
ſui ſolatiu̅ capiat. vel refrigeria imme̅ſi amoris aſſu
mat. Que ſi ſermone̅ aut baſilicam viſitat: pede pꝰ
mollit͛ poſito vſq3 adeo lente ꝓcedit vt potiꝰ ſerpe
q̄ꝫ ire videat͛: ſed ſi ad decimu̅ vicum corea3 ſciuerit
mox curſu ⁊ ſaltu leta ⁊ plaude̅s iter percurrit ta̅q̄ꝫ
e vinculis euolaret. Vale fortuna felici. Ex mechli̅
nia tarde du̅ nox tenebras induxerat orbi: candela
bꝝ aute̅ tenuiſſimo lumine fla̅mula lambit. Vix me
ſubſcripſero. luminis ⁊ ep̄le ide̅ eſt finis.

¶ Reſponſio ad predicta̅ epiſtola̅

¶ Salute̅ in eo ſine quo ſalus eſſe no̅ p̄t. Nr̄ hor̄ta
tis p me fieri digniſſime vir mox deo fauе̅te no̅ mi
nꝰ diligent͛ q̄ꝫ libent͛ ꝯple̅ conabor. Na̅ fauor in me
tuꝰ vndiq3 p̄ma fronte micat: nec te̅ cariore̅ habeo
nec fideliore̅ que̅q̄ꝫ. At q̄ꝫ ego ex aduerſo tuus ſum
diu fidem dedi promiſſionis quidem mee pignꝰ ⁊ ar
cam. Sed ne momentula q̄ꝫ par eſt longius teram
Hoc reſpo̅ſionis mee caput eſt. Loquar cum vxore

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

cuſtodis Jo ſpei quod ex ea traxerō ad bíduũ lr̃is
meis deuelabo. Facit hoc odoꝛ boni noĩs tui q̃ nedū
ad nos ſed vndiqꝫ diffũditur: ꝙ facile inueneris id
qđ optas. Qui dũ q̃ris nõ minꝰ quereris. atqꝫ faci
liꝰ inuenies q̄ꝫ inuenieris. Cũ fulgeãt in te v̓tutis
dotes eximie. earũqꝫ fulgoꝛe ſic decoꝛaris vt dignũ
te exhibeas cui oĩs vtriuſqꝫ ſexus cupiat famulari.
Vale cogoꝛ breuiloquꝰ eſſe. Cetera aũt in tempus
aliud reſeruo. Jã ſellãtur inhpãtqꝫ eq̃ me ob nupci
as fr̃is vecturi bruxellas. Vereoꝛ ne dies me defici
at. q̃ dies vt plauti v̓bũ eſt ad vmbilicũ vſqꝫ dimi
diatꝰ eſt. Ex antwerpia iuly die penultima ocꝰ q̄ꝫ
fundat lumina phebꝰ.

¶ Rogatᷣ amicꝰ vt fideiubeat ꝓ amico.

¶ Plurime ſalutis longã conſtantiã. Quia apud te
amice colẽde irritũ nũq̄ꝫ mihi votũ. neqꝫ vacua ſup
plicatio fuit. Hinc ad te potiꝰ vbi ſpecialioꝛ fiducia
ſpecialiꝰ recurro. Rogans p̄ce cũ maxima vt ad q̃n
gẽtos vſqꝫ aureos ꝓ me ſponſoꝛẽ te efficias Qui đ
indẽnitate ſecuritatẽ preſtabo: Vt tibi ⁊ tuis ſatis
erit: Officiũ em̃ receptoꝛie amicoꝝ iuuamento ſum
aſſecutꝰ: Sed manũ admĩſtrationi vetoꝛ inſerẽ. do
nec hec fideiuſſio ſolitis foꝛmis ſit expleta. Rurſus
igiᷓ ſubmixe dep̄coꝛ p amiciciã tuã. magnũ michi ſa
lutis p̄ciũ: Si vnq̄ꝫ vllũ apud te locũ precẽs mee ha
biture ſint. ne mihi iã deſis in hac re quã abſqꝫ tuo
detrimẽto ĩ magnũ meũ preſidiũ efficere potes Nđ
ſi feceris firme teneas nullã rem tã arduã eſſe. quã
nõ putabo leuiſſimã. mõ intelligã in aliquo officiuꝫ
meũ tibi poſſe ꝓdeſſe: Veꝝ plꝰ dixero. velim nõ me
aliũ putes q̄ꝫ qui ꝓ digtate tua vitã ꝓfundẽt: Sed
certe iã ſentio q̄ꝫ graue ſit homini pudenti petere ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

eo de quo ſe bñ meritũ putat: Ne id qđ petat exigẽ magis q̄ rogare. et i mercedis poti⁹ q̄ bñficij loco numerare videat̃: Vale in ſũmo lucis autore. cogor ab vlteriori curſu pennaꝫ cohibere. ſuccedit nã vmbra noctiſq̧ pfundum.

¶ Reſpõdet amic⁹ et paret deſiderijs

¶ Plurimaꝝ ſalutum pfundũ acervũ: Accepi tuas lr̃as fidentiſſime vir amoris et fidei plenas: Gaudeo plurimũ q̧ iã aliqua petiuiſti q̄ valeaꝫ efficere ẜ magis q̧ inuacillãter in me ſperauiſti et q̧ tandẽ placuit poſthabitis alijs amicis tuis oib⁹ ad me tua vota deflectẽ: Cum igit̃ optime vir inter fere viuẽtes nemo hodie ſit. cui amicicie locũ prioreꝫ faciam nõ eſt q̧ me tãtope roges: Prius a ſolis occaſu naſcet̃ dies: pu(ſ)q̧ etiã nox media ſolem videbit. q̄ ego tuis defuere deſiderijs. Videro ſemp ego. ne vnq̄ i me ſpem habebis manẽ: Qui nũq̄ aliud in me q̄ amoris atq̧ officij ſigna cõnotabis: Nec q̄cq̄ petere ex me poteris qđ meis viri b⁹ ſuberit in quo non expectionẽ. re aio et diligẽtia facile vicero: Nõ igit̃ pro tuo cõmodo hac cũ fideiuſſione facere poſſim firmũ habeto: me q̧ꝫ tam tuũ agnoſcito vt non tam polli cẽ tuo pugillo q̄ me totũ poſſis includere: Vale in eo q̄ oĩa donat et aufert. Ex montib⁹ auguſti die decima. adeo mane vt vix ceperat candere dies nube noctis expulſa.

¶ Fratres ex brugis ſuo frĩ louanij ſtudẽti.

¶ Gaudiorum noſtrorum manipulum ſaltem vſq̧ ad vnum pro ſalute: Miramur frater care quid te poteſt remorari q̧ ad illuſtriſſimi domimi noſtri ducis ſollemniſſimas nupcias nõ cõpares. quaꝝ p̃m⁹ heri letiſſimus dies actus eſt: Vbi tantus fuit tamq̧

ineffabilis omniũ rerum ſplẽdor ⁊ quant9 potuit om
nib9 ingenijs ĩ vnum cõflatis perficit: Omnia ſũt hic
gaudio plena. plauſus vndiqꝫ aera replent. ethera
pulſant: Videnturqꝫ non homines modo ſed muri
tecta ⁊ pauimenta leticiam miram reſonare: Haſti
ludia torneamenta omnium quoqꝫ generũ ludi abſ
qꝫ intercapidine fiũt: Nichil muſicum eſt quod illic
non reſonet. puelle trahũt ſine fine choreas Hic ba
chus: hic ceres. hic aromata ſpirant cuncti replen
tur odore: Longus menſarum ordo. tanta dapũ vi
norumqꝫ congeſtio quanta; nemo facile dicet: Mi
rum eſt videre ſtratos vndiqꝫ pannos. tapeta illa
pulcherrima ſi quid vetuſtate ſqualet tegentia: Vi
uas vndiqꝫ ⁊ ſpirantes ſtatuas conſtructis in taber
naculis quas deorum vultus effingere dicas: Inter
omnia tamen nichil aſpectu ornati9. nichilqꝫ iocun
dius eſt ipſo noſtro illuſtriſſimo ſponſo letis oculis
ſuam inclitam ſponſam reſpiciente. mira pulchritu
dine fulgentem multe prolis pulchreqꝫ minacem:
Qui quocũqꝫ prodeunt non minus omnium oculos
poſt ſe trahũt ꝙ̃ propriorum corporuz vmbras: qui
oculi intuendo ſatiari nõ poſſunt. tanto enim fulgo
re gemmarum ⁊ auri perculſi ſunt ac ſolis eſtiuos ĩ
radios deflecterẽtur: Non feneſtre. non vici. nõ the
atrum. ſatis ſunt inſpectorib9. Nitũtur ductilibus
muris tectis ⁊ ſcalis: Nam tant9 hominuz conflux9
adeſt. vt oppidum noſtrum brugẽſe multitudini cõ
uentus vix ſuffecturum videatur: Te igitur hortatũ
oratumqꝫ velim9 huc poſthabitis omnib9 acceleres
pluribus diebus ſemper ſi quid addi poterit creſcẽ
te nitore nuptiarum celebritas erit: Videbis ſic tu
is oculis nunꝙ̃ letiora ſpectacula inſpecturis quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

verbis eq̄re non poſſumꝰ. vem̄ ergo dilecte vem̄ qđ
niſi feceris te quoad vixeris lucifugū dicemꝰ noctue
ſimilē luminis hoſtem. Optamꝰ valeat gaudeas ad lu
cem ꝓdeas atqꝫ nobiſcum hijs letis in nuptijs leta
tempora ducas.

Alia ep̄la ſub alia forma ad eādē ſententiam

Noſtri gaudij portiuncularꝫ vnā loco ſalutis: Neſci
mꝰ frat̄ optime quonā iam tenearis cōpede ꝙ hijs
illuſtriſſimi p̄ncipis noſtri ſplendidiſſimis nuptijs
potes abeſſe. Vbi tantus ſumptus ē mıtor ⁊ gl̄a vt
magnitudine rei omnia verba ſupent̄: Priꝰ celi ſide
ra ⁊ maris numeraſſemꝰ arenas ꝙ̄ imenſos illos ex
preſſerimꝰ apparatꝰ tanta arte eouſqꝫ ꝓgreſſa con
ſtructos quo potuit ingenium humanū leuari: ꝙ ſi
mille ſeculis viuas ⁊ ſecula ſeculis aggregētur nūꝙ̄
fueris tam arctopago tam ꝑuo momento tot orna
tꝰ ꝯſpecturꝰ: Neqꝫ tantā vnꝙ̄ melodiā mimarꝝ tu
bicinū hiſtrionū auditurꝰ: Nullus ē aluis q̄ non ſtu
deat ornatui q̄ddā addē: Vnꝰ tapeta figit. alter ra
mos ſ̄edit. alij herbas ſternūt. alij flores iaciūt. alij
tabernacula ſternūt. inuiſaqꝫ ſpectacula formant:
Que ſi oīa ꝑgimꝰ dicē citiꝰ tp̄e carebimus ꝙ̄ aīo r ci
tiꝰ verb̄ ꝙ̄ rebꝰ: Maiora oīa ſūt ꝙ̄ pleno calamo fū
dere poſſumꝰ vel mobili lingua depromē: Nā vt oēꝫ
veſtiū ornatū oēſqꝫ argēti ⁊ auri fulgores ex fibulis
balteis mobilibꝰ omittamꝰ. nō videmꝰ quo medi
am vinorꝝ ferculorūqꝫ ꝑtē poſſimꝰ attingere quātꝰ
ſcꝫ fuerit ipōꝝ coquorꝝ cū arte labor: ꝙ̄ varia ſalſam
ta ꝙ̄ lōga mēſarꝝ ſtructuā. fuiſſes vix auſꝰ dicē tot
aurea vaſa tō rgiōe ſupeē: Totqꝫ turdos ficedulas
capones ꝑdices faſiānos pauōes cetaqꝫ aīalia guſtui
g̃ta annū vnū dare potuiſſe: qui nō vidit nō facile

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

creditutus eſt: Tu igit̃ feſtinãs ꝓpera. tolle omne plumbũ ex pede potꝰ indue plumas ⁊ alas. noſtrũ locũ non tã curſu q̃ꝫ volatu petẽdo: Vale ex brugis iulij quarta plurimũ tarde int̃ letiſſimos plauſus te dis facientibꝰ diſcere noctẽ.

¶ Rogat̃ amicus vt equos duos cõmodato mit tat amico ambaſiatã aucturo.

¶ Salutẽ qua intimiorẽ nec vſq̃ꝫ nec vnq̃ꝫ penna de pinxit: Integerrimꝰ ille amor amice ſincero corde di lecte in tua quondã mecũ mora cõtractus quẽ in te geſſi tp̃e lõgo. quẽ q̃ꝫ nulla alia res q̃ꝫ vtꝰ tua ꝓuo cauit hijs precibꝰ meis ꝑmã ſpẽ dedit: Proximã aũt q̃ꝫ te ꝓ clariſſima prudẽtia tua facile ponderaturꝝ ex iſtimo q̃ꝫ iuſta neceſſariaq̃ꝫ ratio me ad ſupplicandũ induxit: Mandato illuſtriſſimi ꝑncipis noſtri cogor vt ambaſiator ducẽ mediolanẽn accedẽ. me q̃ꝫ iti neri ante triduũ accingere: Quo michil mihi ſupeſt tẽporis vt de eq̃s veſtibus alijſq̃ꝫ req̃ſitis vt cũq̃ꝫ mi hi poſſim ꝓſpicere: Vñ decreui ad amicorꝝ opẽ cõfu gere eoſq̃ꝫ p̃cibꝰ iam meis onerare: Ad q̃d me cõpel lit neceſſitas non natura: Illo em̃ ſemꝑ ſingulari fa to extiti vt mea libentiꝰ in amicos trãſfuderim q̃ꝫ q̃c q̃ꝫ ab eis exhauſeri: Te igit̃ ꝓ veteri amicicia rogo: duos mihi ex eq̃s tuis fortes ⁊ celeres venu vel cõ modato dimittas. decreto tuo ſtabo facturꝰ quod ipſe iuſſeris: Honor iam meꝰ caſurus ẽ niſi tuis hu meris fultꝰ ſit: Si igitur q̃d eſt q̃d vnq̃ꝫ apud te ma gno ſtudio contẽderim nũcnũc vehementiꝰ ſupplico in hac inopina neceſſitate michi ſuccurras: Quod iterum atq̃ꝫ iterum rogo non quidem meritis me is ſed ex tua v̓tute ſumpta fiducia: Nã ſi feceris pol liceor me fore non modo paratũ verꝝ p̃cipiduũ placere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

obtēporare. morē deniqꝫ gerē tibi ſi qn̄ erit quo po
tero tuis votis ꝯplacē: Qui nūq̄ me iueneris facti
fauoriſqꝫ īmemorē: Vale felix ſub fato benigno vir
tuteqꝫ viues nūmis ⁊ annis.

¶ Reſpōſio negatiua ad epl'am p̄cedentē.

Abūdā ſalutis affluentiā: Accepi lrās tuas quaꝝ
tenorē memoria habes: ſed vt plane loq̄r. te vno.
bone vir nemo eſt. in cōcedendo vel ꝓmittēdo libe
ralior. in reddēdo autē nemo rurſus cōtractior: Se
pe a me petiſti: petitaqꝫ creberrime cōſecutꝰ es: Sꝫ
bn̄ficia q̄ in te cōtuli obliuione cōpenſaſti q̄ bn̄ficio
rū nouerca eſt: Vellē tibi eſſet poſtulatio carior vel
meritoꝝ firmior tenaciorqꝫ memoria: Nihil em̄ iuſti
us cenſeo ꝙ collata obſeq̄a grata memoria cōpenſa
ri: Scis ꝙ adhuc ſponſor ego ꝓ te ſim. nec redimē
curauiſti. Eāqꝫ etiā pecuniā quā in egētia tua ex fa
cili manu mea recepiſti: clauſa nūc contractaqꝫ ma
nu reſtituē differs. tātis precibꝰ tantiſqꝫ lrīs meis
vel req̄ſitꝰ. Tua em̄ neceſſitas magna patulas me
as aures repperit. Sed egentia poſtea mihi ſuborta
ad repetēdū me coartans. nullū in aure tua foramē
inuenit. Solutionē ꝓtrahis in longūqꝫ tenes quā
fore ꝑbreuē ꝓmiſiſti. Neqꝫ curas fidē illas quā v̊bis
tuis obtuliſti iuſta ſolutōne cōfirmare. Nō poſſum
igit̄ videre. q̄d aliud verbis. q̄d nouis iam precibꝰ
tuis conaris ꝙ loco reꝝ vmbras vel fumū vendere:
q̄ potiꝰ verbis vt vento ꝙ vt reꝝ ſignis vſus es No
ſti enim quantum verborum pollicendo conſumpſe
ris ⁊ ꝙ parua nūc preſtas robora verbis. quorum
ſi parcior veritatiſqꝫ largior fuiſſes tue iam petitōni
non deeſſem. ſed omniū que dicere volo capud eſt.
non velle me vlteriori ludificatione conduci. Vale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

igitur diligēterq̄ cura ne solutionē remoreris quod
nisi feceris tecum in ius ibo. nec est qui sec⁹ suadeat
Tu tñ p̄ tua prudētia qđ optimū factu sit videb.

¶ Epistola. Jocosa suspiciosa super omissione
scriptionis.

¶ Immēsas lāgissimo corde salutes. Tu pre ceteris
vir optime maxime nosti q̄ in vrbe roma. Jaz ipse
cōsenui vbi nihil mihi tēporis p̄terijt vnq̄ quo nō
sollit⁹ ego de te deq̄ tuo statu inquirerē. Scripsi ad
te litteras multas quarꝝ paucissimas vidi responsio
nes meruisse de quo nō parꝝ in mente cōsternor. ne
scius si hūc defectū nūciorū fallacijs iustius adscrip
sero vel poti⁹ curis que pectora humana sic a memo
ria seiungūt q̄ patrē filij. fratrem fratris. amicuz
amici quādoq̄ reddūt imemores. Vel forte qđ om
niū maxime vereor tue dignitatis altitudo te magis
a me reddidit alienū. Nā priusq̄ leuareris sepe scri
psisti semperq̄ mea ad vota celerem pedem contuli
sti. Jam autē infriguisti. nō aliter q̄ hibernis in al
pium niuib⁹ anno sepult⁹ iacuisses. Rogo igitur te
qui torpore declinas vt vigilancia surgas ageq̄ ora
cij cōsilio dum tua iam nauis in alto est amiciciarū
anchorā fige. ne mutata. retrorsum te ferat vnda.
ego autē videro q̄ tibi anchora fuero q̄ te tāto amo
re tenebo vt abire nequeas. Sed ioco posthabito
amice kme nihil omnino superest qđ mihi grati⁹ ac
ceptiusq̄ possis efficere q̄ q̄ creberrime scribas lon
giori mora reiecta. statumq̄ tuū mihi notifica. alia
munera nō deposco. Satis em̄ valeo satisq̄ oib⁹ bo
nis plenus sū si te vigē sciam statu secūdo in quo te
seruet q̄ sol⁹ id potest. Ex vrbe roma octobris luce
penultima.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

¶ Hortatio cũ detestatõe ſuſpicõis cadẽtis ĩ amicicia

Salutes multa cũ felicitate ſublimes. Quiſquis ille fuerit amice dilecte qui de amico ſuſpicari incipit iam is deſinit eẽ amic9: ſeu qđ poti9 crediderim nunq̃ fuit. quo nõ fides ſublata creditur ſed fictio Amiciae em̃ venenũ ſuſpicio eſt. Neq3 vnq̃ quis ſatis dixerit q̃ ſemp ipſa noceat: Vbi autẽ ſuſpicio cadit. fit amor tremul9 ruine ꝓpinqu9: Quod enim tam molli pulũe ſcriptum eſt facili vento diluitur: Vix quicq̃ eſt ab amicicia alieni9 ipſa diffidẽtia: Non certe mihi ſcribẽdi deſidiam ĩpinges ſi te bene inſpexeris: Sed neſcio quo facceto lepidoq3 ſale ludere cõſueſti qui qđ maxime forte vis dicẽ. id ſtudeas leto quodã verbi tegumẽto et blando cõtexere riſu: q̃ſi ioco dixeris qđ tamen ſerio animũ tuũ prurit et angit. Sed eat hec res vt aiũt pedib9 ſuis: Ego tamẽ hercle reputo me illũ eſſe qui ſe nulli in amiciciis officiiſq3 ceſſuꝝ fatebitur: Ne quidem illi ſi quis talis vnq̃ fuit aut vſq̃ eſt qui omnes amiciciarum habenas perpetuas ſtabiles incõcuſſaſq3 ſeruarit poſſent q3 citius celum aſtraq3 omnia mutari q̃ tu de mea mẽte depelli: Frater tu9 ſanus eſt qui aduenit hiis necdum clauſis ſed penna meante: Petitq3 tibi cõmendari: dicitq3 te breui ad nos redituꝝ. Vbi autem veneris vſq3 ad diuturnã ſtellam caſtinam potabim9 vt plautus inquit: Finem do. Vale. nox ꝓperat et vt martian9 loquitur iam plendent merſo fulgentia ſidera phebo.

¶ Scribit vicario epi ꝓ iuuaĩe vt eps curã ꝯfeát

Optaꝝ ſalutẽ fecũdũ affluxũ: Ita nũc tẽp9 cordi alis amice ſe offert. vt ego te prius rogare cogor qui prius rogari maluiſſem: Niſi tamen tali eſſes

tantaq; ꝟtutē vt humana omnia infra te duceres
intelligeresq; nihil magis eſſe hominī ꝓprium ꝗ̄ bñ
facere vel ignotis. ſubdubitarē prorſus quicꝗ̄ bñfi
cij abs te petere. a quo nihil vnꝗ̄ merit⁹ ſum: Sȝ cū
vna oīm voce mihi notiſſimū ſit te aīo eē pbenigno
maiori cū fiducia tuas en pulſo fores. ꝗ̄s mihi facile
apertū iri nō dubito: Curat⁹ meus hac die vita de
fungitᷓ. ſoluitq; nature qꝺ debuit: Cui⁹ dignetᷓ miſe
ri altiſſim⁹: Collacio cure vacātis pleno iure cōpetit
reuerēdo in xp̄o patri nr̄o ep̄o cui⁹ in oculis tāta au
ctoritate vales ꝛ grā. vt plene confidā mox fore vt
cōficiatᷓ qꝺ cupio mō aduigilare dignaberis: Exer
ceat ſe rogo virt⁹ iam tua. oīm viroꝝ ꝓmotrix ſp
atq; leuatrix vt poſſim in grā noſtri ātiſtitis te agē
te ſic collocari. in ꝗ̄ tn̄ me eſſe ꝯfido vt dictā curam
mihi conferre dignetᷓ: Hoc ꝗ̄ grē mun⁹ hac vice mi
hi benignitᷓ impēdat. itaq; rurſus te etiā atq; etiaȝ
rogo vt qꝺ abs te peto tā ſūmope ꝗ̄ celeri⁹ fieri po
terit effectū reddas. Satis tn̄ ſupq; ſatis feceris ſi
diligentiā p̄ſtiteris: Non eīn diligētia minus laudi
ducatᷓ ꝗ̄ euētus: Nō ſi id fauoris mihi p̄ſtiteris ſenti
es ꝓpe diem non geſtare me animū ad grās referē
das merentē ſempq; oſtēdā me tibi ꝑpetua obligatio
ne teneri: Vale oībus tuis in negocijs ſtatu felici ꝛ
ſorte ſecunda.

Reſpōdet vicarius cum oblatione diligētie ꝛ
ſpe voti conſequendi:

Salutē etſi ꝗ̄d ea ꝗ̄s optare felici⁹: Etſi mihi vir
eloquētiſſime ocularis noticie paꝝ vbiq; nihil tecuȝ
vnꝗ̄ fuerit: Facit tn̄ hoc tui clariſſimi nois optīa fa
ma ꝗ̄ tue ꝓmotōi afficiar nō ſec⁹ ac fratᷓ eſſes Qui
qꝺ hoī īſimul raro datᷓ natura ꝗ̄de diceris eē ditiſſīa

Jō de mort [illegible]

claríſſimiſq3 artib9 eloquẽtia q3 ſumma ⁊ pulchris
animis dotib9 ornatus: Predicaris em̄ vndiq3 dig
nus ꝑ tuis maximis ſplẽdidiſſimiſq3 meritis quem
oẽs diligãt. amẽt. obſeruẽt. venerentur: Per docti
em̄ reꝑiunt̃ pſepe multi. ſed q̃ idẽ ⁊ ingenio polleat
ſcia v̓tute ⁊ eloq̃o eoꝝ eſt in nũero collocãd9 quo
tñ raritas cũ fenice ꝯpat̃: Lati9 loq̃rer ſi ad aliũ quẽ
piã de te mihi ſmo eſſet: Nõ putabꝫ velim hec adulã
ter me ſcribẽ: nõ em̄ moris ẽ mei hoĩm fauores blã
diẽter adulãdo emũgẽ. aut vendẽ laudes ad ponde
ra domi: Hoc tñ securis tibi v̓bis affirmo ꝙ ad me
nũc ſcripſeris. ſapiẽter vtiq3 feciſti ſi ꝯſilio feliciter
ſi caſu. iã accedo poſthabitis oĩb9 dñm noſtꝝ epm̄
qui oĩm v̓tutũ pleniſſim9 ipſe. illos cariores hꝫ qui
clariori fulgẽt lumine meritoꝝ. Conabor ego apd̓
eũ tuũ nomen pſe ſatis illuſtre multo ſermone illu
ſtrare mãſur9 tue fame laudator ſp ⁊ auctor: Faciã
q3 ſi vires erũt te voti tui cõpotẽ: Det de9 nrãs dili
gẽtias cõſpici bonis vt aiũt auib9: Si quid ampli9
velis alatum me inueneris: Tu interea ſperata va
litudine potiare.

Iuuitat̃ soci9 a socio vt inſequendo ꝑmiſſa ad
vniuerſitatem veniat:

Plurimaꝝ ſalutũ cordialẽ applauſũ: Dũ hic nũci9
socioꝝ cariſſime ad te ituꝝ ſe dicẽt. ex aĩo cecidit te
diũ ⁊ ſomn9 ex oculis. quẽ abſcedẽ nõ ꝑmiſi q̃ non
lrãꝝ aliq̃d ad te laturus eſſet. ſi tñ ſcires qñ ⁊ vbi
hec ſcribo ipſa tꝑis ⁊ loci facies breuitatẽ excuſaret
Facileq3 etiaꝫ vibẽs. ſit venia dicto. ꝙ te ĩ amicicia
vici ⁊ in amore ſupaui: Turbor em̄ abſentia tui qui
abſentia mei nõ moueris: Sane cũ int̃ multa q̃ abe
unti mihi pollicebaris hoc eſſet extremũ ꝙ q̃ꝑ ꝑmuꝫ

retroſpiciẽs te videre a tergo ſequentẽ: Nõ qꝛ nun
dũ adimpleſti ſi nõ ſatis te trahat amicicia· moueat
te ſaltẽ litterarꝫ ꝓfectus vberrimꝰ · qui in vniuerſi
tatibꝰ ab omnibꝰ queri ꝯſueuit: Ad vltimũ qꝫ ſi ni
hil horꝫ te incitare poterit tandẽ id pudor efficiat qđ
racio priꝰ debuiſſꝫ · Tu gramatice ſemp incubis que
nõ digna ẽ in quo nobile ſeneſcat ingeniũ: Trãſitꝰ
illic ẽ· nõ terminꝰ: Tuũ ingeniũ tuaqꝫ etas altiora
poſtulãt: Seq̃re igiť vt ꝓmiſiſti: inuenies me loua
nij in pedagogio lilij vbi locũ amplũ videbis nõ mi
nꝰ placentẽ q̃ꝫ patentẽ bonorꝫ ſcolariũ largo nume
ro decoratũ · plenũqꝫ bonis p̄ceptoribꝰ neqꝫ minꝰ bo
nis doctrinis ⁊ moribꝰ boniſqꝫ alimẽtis refertũ: Oĩa
mihi ad votũ ibunt ſi tu mihi in ſtudio in camera in
lecto fieri velis cõſodal'· Nõ vt facias rogo ⁊ cõſu
lo· Ita enĩ fraťno amore q̃ oẽm amorem exuꝑat vi
uemꝰ vt nec me ꝯſuluiſſe nec te penitebit paruiſſe:
Camerã iam ſolaꝫ habeo te expectantẽ: ꝑuã tñ ſed
duobꝰ vnũ aĩm habẽtibꝰ nullus locꝰ eſt anguſtus
Plenꝰ eſt animꝰ neſcio finẽ iuenire ſꝫ ſentio me tui
amore lõgius q̃ꝫ deſtinarã ꝓceſſiſſe: Valeto igitur
illudqꝫ horacianũ ex me grate ſuſpito tecũ viuere
amem tecũ obeã libens: Ex louanio iulij die ſeptĩa

¶ Reſpõdet ſociꝰ ſocio ſe ꝑus in grmatica firmiꝰ
velle fundari ꝑuſq̃ꝫ adeat vniuerſitatẽ

¶ Largiſſimas aĩo iocũdo ſalutes: Nõ facile crede
ris ornatiſſime frater quos aĩo dolores ꝑtuli qꝛ tua
mihi carendũ fuit pñtia: Nam beniuolẽtia in me tua
certiꝰ mihi nihil ẽ: Eã enĩ benignitatẽ quã tuis lr̃is
tã alacri aĩo polliceris libẽter audio ãplectorqꝫ libẽ
tiꝰ: Sꝫ q̃ ſponſionẽ meã non ĩplerim cuiꝰ tuis lr̃is
meminiſti ad quaꝫ amoꝛ tui calcar dedit ſed rõ fre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

nū. id erat in cā q̄ eſſe debui rex meax iuſtior iudex Dum eñ oculos in me cōuerto aſpicio me parce ni imis atq̄ tenuit ī gramatica eſſe fundatū: Satiſq̄ eti am didici relatu prudentū multos in altiorib⁹ ſcien cijs ab vniuerſitate ſ gramaticos perpaucos bonos euaſiſſe: Sed eā gramaticā ī ſcolis q̄s pticulares ap pellāt lōge perfecti⁹ faciliuſq̄ acq̄ri poſſe: Quia igi tur q̄libȝ res ſuo loco ſuaq̄ ſede q̄renda eſt: Hinc te ſeq̄ ad temp⁹ diſtuli. nec rēnui: Scis eñ gramaticaȝ ad oēs ſciētias neceſſariā que quintiliano teſte niſi oratori futuro fundamenta fideliter iecerit mox cor ruit quicq̄d ſupſtruxeris: Tard⁹ conceptu ſū inge nioq̄ frigid⁹ cui p̄t nihil feſtino curſu infūdi more vaſculox oris auguſti q̄ ſuperfuſā humoris copiam reſpuūt: Senſim autē influentib⁹ vel etiā inſtillatis cōplētur: Sic optime frat̄ habēda mihi rō eſt capa citatis mee quā mihi nā pca manu cōtulit qui nūq̄ potui aio ā eq̄ atq̄ tu. ā etiā pxie ł pficē ł labora re Vale ſi q̄ddā p me fieri optab vt tuo me vtere: Labor mādādi tu⁹ parēdi delectatō mea ē Et pato q̄ſo iepti e: Loquor ei vt v̄ba i buccā cadūt ſcriboq̄ ſp vt eadē ī cuſpide calami o᷑iunt̄ ſīmaȝ aſpicio pui habēs v̄box facetias. ł quo o᷑tu ɔnectātur mō cla rū ſenſū aptūq̄ pandant aīm. Ex vleteris volatu irūdinis celeri⁹ auguſti ſole. x.

¶ Dantur gratie de honeſta tractatōe nūcij qui etiā deſtribit̄ ſecretox eſſe vulgator.

¶ Succeſſ⁹ letiſſiōs p ſalute Mag⁹ ſcribēdi coāt⁹ ordi nē n̄ hȝ. amor tacē neſcit ipet⁹ q̄ ipē eloq̄ntiā n̄ adīt tit: Nō mirāberis ǵ fidiſſie vir. ſi hec oīa pit̄ cūcta ɔfu ſiōȝ pariāt: Sȝ ne te v̄b diuti⁹ trahā. hēto hec pauca ꝰ pl'imis q̄ magn⁹ m̄ ī p̄mis leticie cumul⁹ accreuit q̄ȝ

nullis equero verbis · qꝛ mei honoris grã · nuncium
meũ multa hilaritate tractauiſti · q̃ ex re me tibi ob
ligatiorẽ teneo qꝫ ſi in perſonã meam longe maiora
cõtuliſſes · quo ſibi fact⁹ es ipſa luce carior · cui⁹ ani
m⁹ in te adeo incaluit vt vix verbũ exp̃mat · cui nõ
mox nomẽ tuũ illi immiſceat · ita vt videat̃ more ali
quoꝝ animaliũ vnicam in voce edoct⁹ · elinguis ad
reliqua · te angelũ faciet ſed longi⁹ proceſſerit · Is te
clamat is te p̃dicat · ⁊ te celoten⁹ effert : Simplex ẽ
verus tñ ⁊ fid⁹ eſt : Sed paꝝ a tullio minuſqꝫ a pal
lade doctus : Non ſecreti tenax multa eñ noua dicit
q̃ ex te audiuiſſe refert eaqꝫ ſpergit vt prodigio nũ
mos : Paꝝ videt̃ abeſſe a rimoſa lagena q̃ qd̃ ſurſũ
accepit mox reddit in baſſo : Linguã hꝫ tanta pruri
tate cõfectã vt michil ext̃ni ſup eã valeat reſidere q̃
in auditis hoc efficit qd̃ ſolet in puluere ventus : Ob
errãt vtiqꝫ v̓ba q̃ mei nũcij buccis infundũtur ſi ſibi
eius linguam pro lectulo atqꝫ ei⁹ os pro hoſpicio depu
tãt : vbi ne vlli vnq̃ permiſſum ẽ vel quieuiſſe vel p
noctaſſe : Vale ⁊ ſi q̃d ex me petere digberis prom
ptũ me ſemp inueneris atqꝫ volentẽ : Ex brũburch
kalẽdas marcias tercia · eo mane vt claudian⁹ pre
ſudat ſolib⁹ ether :

Dolet amicus qꝫ amici ſui tepuerit amicicia qd̃
ſuſpicat̃ ex cõuerſatione cũ emulo euemiſſe

Altos ad cimulos vſqꝫ ſalutes : Sperauerã tan
tã in te vim amoris regnauiſſe cariſſime adoleſcẽs
qꝫ abſentiam tuaꝫ quã ſine dolore ferre nõ potui tu
is ſaltem litteris placatam redderes atqꝫ ferendam
Neglector mei eſſe videris qui quottidie torqueor
meditatõne tui · ſed neſcio an id in cauſa ſit qꝫ ver
ſeris cum quodam quottidie quẽ inuiſum habeo vt

michil non acerbū putem qđ michi cōmune cū illo ē.
Fecit michi qđ nō amico fieri debuit ne inimico q̄d ē
Oppugnator alteri⁹ fame negligēs ſue q̄ de pertinacia
legē facit ⁊ de volūtate decretū: Sz latret ipſe more
ſuo ⁊ veluti ſus in luto grūniat: Illepidaq̧ blacteā
cione raucaſcat: ⁊ ſuo mugitu mare celo cōfundat.
eius tn̄ freneticā veſaniā nō pluris facio q̄ꝫ mag̃ cu
rāt flumia nibos. Multos in me cōcitauit quib⁹ ne
velim indigni q̄ indignū reor i ramulos incādeſcē q̄
decuſſo trūco in trūca caſu decidūt. ab hoc enim tāq̄ꝫ
ab inhūano hoīe ⁊ quaſi ex tigriū ⁊ ferarꝫ ſanguine
nato nūq̄ꝫ pacē optinere valui. Deū tn̄ in iudicē vo
co vt me viuū vermib⁹ preſtet in eſcaz ⁊ aīam ſup
plicio diro in ſeculo etno detineat. ſi de michi p euz
impoſitis aliq̄d vnq̄ꝫ venit in mentē: Tue igit̄ virtu
tis inſpecto candore intime rogo ne tu⁹ in me pſti
n⁹ amoris radius ſole micantior hui⁹ emuli mei mē
doſa nube fuſcet̄: Cuz michi te ſine nichil dulce eſt:
qui te ſemp mēte geſto geſturuſq̧ quo ad vixero
quo nō philogetes herculi carior erat. neq̧ chyron
achilli: Vale oī flore florenti⁹ orneriſq̧ ſemp rebus
ſecundis: Ex bergis octobris decima tarde. dum iaz
reb⁹ dederat ſopor ocia feſſis.

Ad ſtudētē interrogādo habitudinē ſui ɔcurrētis

Boni vini cipħos plenos letoſq̧ hauſtus ꝓ ſalu
te: Audio te amice dilecte in achademia tua vbi diſ
putatōes ſcolaſticiq̧ cōgreſſus agūtur habere con
currentē qui tātis argutiūculis plen⁹ eſt vt veritati
vel p lucēti cedē neſciat. Qui q̧ tātis fallaciarꝫ ver
ſutijs innodat⁹ eſt vt miſi tormentū ſit talē habere
qui doctores ipſos non pluris facit q̄ꝫ pygmeos her
cules: Rogo te ex pectoris itimo fonte facito me h⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

rei certiorem de qua michil tecū amplius agam. mul
taqꝫ calami cōcauo latentia manebūt que nō effluē
permittam donec me tuū reſpōnſū meruiſſe videbo
Vale. Etſi quid velis p̄pe. me ſemp habeb memet
ipſo relicto tua vota ſequentē: Nil plus ꝗꝛ feſtin⁹:
Occupatio eſt amica ſilētio: Dicoqꝫ etiaꝫ cū ſimacho
piget in epiſtolis eſſe ꝓlixum.

Reſpōſio ad epl'am p̄cedentē

Nō vini ciphos pauculos ſed ipſū totū vas plenū
et magnū loco ſalutis: Inſperato hic nūcius inter
prandendū me aggredit amice fidiſſime q̄ duꝫ eodē
tēporis puncto veniēs abiēſqꝫ ſalue parit valeqꝫ di
xiſſet. vix potuit p̄cib⁹ flecti ꝙ paruo mometulo ſi
ſtēt: Breui igit verbo accipe hunc meū de quo loq̄
ris cōcurrentē non tā virib⁹ pectoris ꝗꝫ oris valere
Sed ſcis ꝙ ſuis ſepe telis lingua idocta ſuccūbit. le
porem citi⁹ ceperis timpanis ⁊ tubis ꝗꝫ eundē tacere
coegeris. q̄ ipſa loquacitate loq̄tior eſt. q̄ etiam vi
noꝝ acut⁹ cenſor eſt: Nouit enī egregie diſcernere
cui⁹ vini fum⁹ grationes nebulas cerebro infundat:
Quo v̓bo habes qđ queris. Nil tn̄ mihi moleſtie af
fert. neqꝫ ab hoc me peto faſce leuari: Arguim⁹ di
ſputam⁹ altricamur lis manet in vocib⁹ ipſis hac li
te ſcolaſtica creſcit atqꝫ cōditur amor: Arma enim
eo ſplendeſcūt clari⁹ quo confricātur forti⁹ ſed vt
me vnico verbo abſoluā nil adhuc argutiūculis ſuis
in me efficē potuit ampli⁹ ꝗꝫ ſolent ij qui ī cineres
ſufflant quo puluēs ꝓprios in oculos excitent abſce
ditqꝫ ſp ex diſputatiōe more cuculi voce attonita ꝓ
fuſa ⁊ querula: Vale: Gaudio multo ⁊ plauſu io
cundo.

Suadetur ſtudēti vt legibus incūbat. poetrie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ſtudijs omiſſis.
Cordialiſſimas in omnia vota ſalutes: Video ex
litteris tuis graui oratione cōpoſitis in quar cōpoſi
tione multū temporis iudico fuiſſe collatum ꝙ arti
poetice icumbis: Ex qua floſculos colligis ⁊ alienis
te plumis tacito autore coornas. ꝙꝙ igenui animi
ſit humaniqꝫ pudoris ſignū ſi plinio credimꝰ nō vel
le tacere que ab alio didiceris. nec in tuam meſſez
aliena grana conferre. cui poetice ideo te meo iudi
cio implicas. non vt melius habeas. magis ſapias
aut rectius viuas. ſed potiꝰ vt ornatius fabuleris:
Audias velim vtiliter que dicaz ſalubriter. hanc mi
hi de te firmaui ſentētiam nō ſatis te legum pondꝰ
inſpicere que integrum hominez exigūt: Si vis igi
tur in ſtatū exurgere ad quem cuncte generoſe mē
tes aſpirāt. ⁊ dignitatū nomina aſſequi ⁊ honores
oīa iſta poetica a te ſeiunges. ⁊ ſacras illas leges ti
bi condes in pectore. vt tandem te turbamqꝫ fratꝝ
tuorum ab egeſtate defenſes: Dum autem doctora
tus inſigne nomen habebis. poteris tunc ſi ſic libe
at ſulcare muſas. que tamen opes ſemper nunc ⁊
antra ⁊ nemora querunt. ſilua placet muſis vrbs
eſt inimica poetis auctore patrarcha. camene ⁊ nim
phe iam iacēt vidue atqꝫ nude. ſed forte allegabis
michi illud virgilij nec te peniteat calamo triuiſſe
labellum: Parui hoc habeo quid de fabellis ſuis ſen
ſerit virgilius qui iam neglectus iacet. humiqꝫ pro
ſtratus pieridum chorus cecidit. omnis caſtalij ⁊ he
liconis decor abceſſit: Fugerūt pernaſi a vertice nim
phe. poete voce ſonoqꝫ carēt atꝫ raucīſcūt: Difficilē ē
euerſis repetē ſtatū vel lapſꝰ in culmē aſcēdē: Legi
ſte in ſolio ſūt, regnāt. ⁊ ſceptra imꝑialia geſtant:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Vale ꝓ viribuſq̧ emittere vt legũ doctrinã ꝯſeq̃ris
gradiẽdo ſemꝑ v̓tutis per ſemitã raro licet pede ſig
natã: Nõ ſi feceris rem preſtiteris tibi ſalubrẽ mihi
q̧ gratam atq̧ acceptam.

¶ Reſpõſio ad epl'am p̃cedentẽ

¶ Salutes omnes quas tenet polus humꝰ aut pela
gus: Sũma cum veneracione ⁊ lrãs tuas kr̃me vir ſi
mulq̧ tuũ ꝯſiliũ ſequuturꝰ accepi qui michi ſtatui
ſtudijs hũanitatis ꝓ precipuo ſtudio me inſiſtẽ nol
le: Satis michi erit ſi poetice artis nõ fuero prorſus
ignarus qui maiora molior. volo enĩ rerꝝ non v̓borꝝ
ſtudio tẽpꝰ impẽdere: nec opto gloriari eloquio vel
dulcedine ꝓꝛij cantꝰ delectari. oẽs tamẽ ꝯſodales
mei interdũ quodã recreatõis cõductu poetice arti
incumbũt. quã oim hoim predicãt ſpecimen eſſe de
corꝝ idq̧ nobis ordinariꝰ noſter legũ doctor amore
ſincero cõſulit q̃ ita loq̃t ac muſas ipſas latine loq̃
audires: Tu enĩ clare mõſtras epl'is tuis ꝙ i hac
arte eminẽter floruiſti qui tã facilẽ orõnis obtines
curſũ quaſi ex natura ad hãc ſolã eloquentiã factꝰ
ipſe videaris: Et q̃ poetas oẽs occubuiſſe narraſti
eoſq̧ raucaſonos factos oẽſq̧ muſas latere ſub an
tris. eas tñ oẽs rurſus tua epiſtola reduxit in lucẽ
Nunq̃ꝫ enĩ eam epiſtolã depinxiſtis inuitis aut abſẽ
tibꝰ muſis nimphis atq̧ camenis. nũq̃ꝫ ita luculen
ter ornate grauiterq̧ ſcribẽs niſi tullius v̓giliꝰ ⁊ ſi
miles te totũ poſſiderent. qui ſermonẽ tuũ venuſta
te ornãs verborꝝ ⁊ ꝯſpergis floribꝰ: Ad hec certe me
trahis verbali quodã dulciloquio. a q̃bꝰ me arceri
litterarꝝ ſenſu conabaris. nunq̃ꝫ poete iacebũt. nun
q̃ꝫ v̓gilij morientur honores. ornata ſemꝑ ſtabit ca
mẽna viuis ederis. ⁊ muſa lauris: ꝙ igitur inꝺꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

poeſim videam ſentētia mea ē quā mutabo ſi diſſen tias : Sed plane cur diſſentias explices rogo : q̄uis em̄ auctoritati tue oīa tribuam · rectius tn̄ arbitror racione q̄ auctoritate ſupari : Vale Ex louamo rap ti9 nunq̄ · clamor nūcij calcar dat · hore labūtur · ca dit ſol · ⁊ duplicat vmbras parat ſe dies cedē nocti

Cōnſio alia ſup eadē in aliā tn̄ ſentētiam ·

Immortales ſecluſo tepōre ſalutes : Jaz clare vi deo colēde p̄ceptor q̄ feſtinātia memoriaz tollat · q̄ q̄ nichil eque feſtine ac medietate facimus · Dū he ſterno die ex tpe ad te lrās darem ex memoria ceci dit qd̄ oīm maxime michi cordi fuerat : Viſus es tu is litteris innuere nō eſſe pudica ingenij vti verbis alioꝝ expreſſiōe autoris ōmiſſa : Habes forte in hāc ſentētiam plures · oraciū ſcz ſenecā petrarcham ⁊ ſi miles qui nō ſec9 ſcribi volūt ac apes mellificāt qui lectos nō ſeruant flores ſed mutāt trāſformāt ⁊ in mella cōuertūt · volūtq̄ vtendū eſſe igenio alieno ſed abſtinēdum v̄bis : Jlla em̄ ſimilitudo latet hec eminet : Turpe ē inq̄t ſeneca viro captaē floſculos et notiſſimis ſe fulcire vocab9 ac memoria ſtare non inuentione : Sz ex aduerſo innumeri ſūt qui alienis vtūtur autore tacito dicētes vſucapionē tam in vo cab9 ⁊ clauſulis q̄ in reb9 cadere : Suffecerit p om nib9 allegatus vergili9 qui ex homero inuentionez ex lucreſio v̄ba fertur ſuſcepiſſe : Nam ex equo tria narrātur impoſſibilia vel ioui fulmē · vel herculi cla uā · vel ſtilū homero ſubtrahē : Fulmē em̄ iacere ne mīnē decēt niſi iouē · ineluctabili inuīncabiliq̄ robo re certare nemini vnq̄ q̄ herculi adſcriptū eſt : Ca nē āt vt cecinit homer9 videt̄ ipoſſibile cuiq̄ ſcdo : Virgili9 c̄te ita v̄ſus homeri imitat9 ē vt tn̄ ſferēdo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

que prior vates cecinerat fecit vt ſua eſſe credātur·
cui hocipſo perpulchro facinore aſſcribitur rem imē
ſa gloria dignaꝫ feciſſe: ac ioui fulmē vel herculi cla
uam ex manibꝰ excuſſiſſet: Cui virgilio tam dulcis
fuit homeri imitatio in quem tam attēte oculos infi
xit vt ⁊ i verſibꝰ vicia que a nōnullis imꝑitis repre
henſa fuerāt ex induſtria ſit imitatus autore macro
bio qui cōtra tuam ſentētiam virgiliū tam alta in
ſpecula locat vt nulliꝰ laudibus creſcat nulliꝰ vitu
peratōe minuatur: Finē do veritus ne amicas obtūdā
aures · ſi fuero prolixiꝰ ineptiloquio imoratꝰ: Vale
atqꝫ quod voles precipe oculum quoqꝫ mihi effodi
to vt apud plautum eſt· ſi vllum verbum faxo niſi
quod ipſe iuſſeris ·

Rogatur amicus vt adoleſcentē educat· quo
bū ſcribat· atqꝫ erroris arguit cū īſertiōe nouoꝝ

Salutes feliciſſima ſorte decoras: ꝙ in ꝓceſſione
iam mechliniēn me non vidiſti vir luce mihi dilecti
or· nihil aliud fuit in cauſa ꝙ̄ curruū inopia ⁊ hoc iā
tpe venire mihi nō eſt integꝝ · nam alio trahor pol
liciꝰ · ⁊ nihil duco antiquiꝰ fide· Scripſit ad me ne
potulus meꝰ ſtilo ſatis cōpoſito ſed rudi caractere·
age queſo vt fiat bonꝰ calamo: De bonitate picture
loquor atqꝫ figure: In ſcriptore em̄ ſine litteraꝝ or
namine omnis virtꝰ languere videtur· eluceſcit em̄
omne dictamen ſi litteraꝝ pulchritudo acceſſerit:
Placētiuſqꝫ mētibꝰ ⁊ oculis hoīm ſe offert ſi ſit ſplē
dida litterarum forma conſcriptū: Deformia em̄ ⁊
incōpoſita nemo ꝓbat: Laboret igitur vt inter ſcri
ptores emineat nec in ſcribendi velocitate letetur:
Properata em̄ formam debitaꝫ non aſſumūt nec q̄c
ꝙ̄ recte feſtinātia gerit· Ceteꝝ ei pauperrimū viriū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

cōmēdaui vt eidē in dei honorē patrocinia ſerret· a
quo denarios extorſit: Viderit ne indigne͛ creator
oīm eos contēni qui ſuo noīe opem q̄rūt: Arguas q̄
ſo eū multa verboꝝ acrimonia ne ampliꝰ in lachri
mas paupis viliſſimi ſpe lucelli contēnat: Preterea
petiuit famulꝰ tuus vt ſtatū domꝰ mee tibi oēm p
ſcriberem frater meꝰ ſenior vir armoꝝ eſt tāta au
dacia ⁊ robore vt nō cedēt furori achillis tā magno
procero elegātiqꝫ corpe qui ob formā dignus vide͛
ſi eternos artꝰ habēt· ꝙ ei iupiter ocio gaudēs iaci
enda fulmina daret: Non tā diligēter vellus aureū
draco cuſtodiebat ꝙ̄ hic arma ſua radiātia curat·
aliq̄d magni de eo ferē ſed veritas adhuc nubiloſa ē
Scdꝰs frater oīa diſſipat· quē ſi qn̄qꝫ redimo mox ſi
cut ſuo lota lotione pacta ſe rurſus in lutū ꝓijcit:
Junior diē ꝓiecit nec amplius veſcit͛ aura· iuit quo
cuncta ferūtur ⁊ quo rapimur oēs · mors oīa tollit·
capit oīa tellus · longa febre puſtꝰ eſt· milleqꝫ mor
tes cōcluſit in vna· qui tn̄ meo in aīo nūꝙ̄ videtur
obiiſſe. ibi enī ſemp mecū ē cuiꝰ vultus mihi ſp relu
cet dulceſqꝫ eiꝰ ſp mihi arridēt oculi ita qꝫ ſua v̓ba
iā recēnt͛ mihi occurrūt vt vel ego videar ſecū alio
migraſſe vel ipſe hic mecū cōſeruatꝰ · cui pcat deꝰ
qui te ſanū ꝯſeruet atqꝫ valentē·

Cōgratulat͛ amicꝰ amico ꝙ receptꝰ ſit i ſuitiū
regis ⁊ caritatiue admonet ne ſe āplexibꝰ miſceat

Salutes ⁊ rurſus ſalutes inūeris ſa ipudicis
lutibꝰ comitatas : Sparſit ſe h̓ loci nri aīce quo n̄ di
lectior alē de te mihi letiſſiā fama ꝙ ē viz felix hora
illuxerit q̄ ad ſuitiū ſerēniſſimi r̄gis nri tuā p īduſtriā
te aduexerit. vn̄ n̄ parꝝ tue ꝓmotōi ḡtulor q̄ te ſēp
hūi mea vita cariorē: Quāꝙ̄ tn̄ ꝯſtet aīcicias regū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

nō eſſe ꝑhennes ſed petrarchā mēte reuolues ꝙ ↄſu
lit vtendū fore dīs nō fidendū: Nō nō dñoꝝ condi
tioni adſcripſero ſꝫ vicijs quorūdā curialiuz q̄ quos
virtute imitari nequeūt ꝓſequūtur inuidia etrudē
qꝫ laborāt ex dñoꝝ gratijs quos intimi⁹ credūt eſſe
receptos: Tu em̄ illic peregrin⁹ incola es tuis te cu
ris nō alienis inſeres nec oīb⁹ oīa credas: Multi cu
riales ꝓut hoim varietas ſit diuerſo thuē ſacrificāt
Sed neſcio q̄d ꝑ nebulā audierim te veneris illis an
gorib⁹ implicari q̄ hac de re lōge min⁹ ſape videris
ꝙ egregi⁹ ille pictor appelles · q̄ veneris caput de ſū
mi pectoris ſui politiſſima arte ꝑfecit reliq̄s corꝑis ꝑ
tes vt poete canūt inchoatas rudeſqꝫ reliq̄t q̄ſi hoc
ipſo ſignificare voluiſſet · ꝑter ꝑmā apparentiam in
ipſa venere nihil eſſe decoꝝ · vel ſua arte picture cō
dignū: Non eciā de nichilo ſagax natura ſi valerio
credim⁹ vel potius oculis · roſam q̄ flos veneris ē ita
ꝓduxit ꝙ ſub ei⁹ purpura mltos aculeos texit quā
eciā ſpinis armauit q̄ſi ꝑſagire vellet natura · in flo
re q̄d aſperitatis occulte ſub veneris blādiens cōte
gat: Sat ſi dcm̄ virū prudēti · rogo ne tediū faciant
que amica fide dicta ſūt · nō meū eſt docuiſſe palla
dē: Vale ceruo viuacior · phylomena letior · coruoqꝫ
lōgeuior: Ex buſcoducis aprilis ſexta merſo iā ſole
luce dimota ·

Queritur cauſa cur pluēs dictiones hui⁹ libel
li vario mō vt iā vno iā alio impſſe ſint ·

Ineffabiles amantiſſimo corde ſalutes: Velle for
te poſſes diſertiſſime vir ꝙ loco diſtantiore abeſſem
vbi tibi amoris ex me tantūdem · ſed moleſtie min⁹
eſſet: Sed cum abundas omni virtute tum hac pre
cipue · ꝙ ſemper habeas maximam in amicicia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

conſtantiã audētior fio ad te intẽeãtas p̃ces effundẽ
Meminiſſe te arbitror amice fidiſſime te nup̄ michi
aĩo pato atq̧ pbenigno miſiſſe epl'aꝝ codicem · cui
hec noua impſſoria ars caracteris formã contulerat
Sz qꝛ multa q̃ orthographiã reſpectãt in hijs repio
que me vacillantẽ ⁊ dubiũ reddũt: Decreui rurſus
te precib9 meis adire pcontãde ſecuritatis grã: Ro
go igit̃ vt hac me vacillatione leuare digneris: In
uenio in dicto codice mltas dictiones varia ſillabi
catione depictas ⁊ vt ex multis paucas attingaz · re
perio qñq̧ michi p c · qñq̧ mihi littera c omiſſa ſic
michil ⁊ mihil c poſita vel neglecta: Interdum iucun
dus vel iocundus per u vel o: Jam pulchrum vel pul
crum haſpiratione poſita vel omiſſa: Similiter nam
q̧ vel nanq̧: nõ aliter cumqz vel cunqz vt pmiſcue
per m · vel n ſillabicet: Sic q̃tuor vel quattuor t ſim
plici vel duplicata · Secutũ vel ſequutũ per c vel q ·
Nũc exſurgo nũc exurgo · ſ · ſeruata vel ſemota: Jaz
aſſum iam adſũ pom cõſpicio · ⁊ ſimiles dcões mul
tas memoratu plixas: Rogo igit̃ michi deuelare di
gneris q̃d ſibi velit hec ſcribẽdi varietas cur q̊q̧ mo
dus vn9 ideqz arte vel vſu ſolidus non hic obſerua
t9 eſt: Sup quo cupio vehemẽter quid ſentias cog
noſcere: Quod ſi feceris magnũ michi gratũqz fece
ris obſequiũ: Interea bonã ⁊ letã ſerua valitudmẽ

¶ Reſpõſio dãs rationẽ cur multe diuerſe dicti
ones i hoc libello vario mõ impſſe ſint:

¶ Salutes vniuerſas vno glomore cõnexas: Vt ſe
curius quiddam tibi ornatiſſime vir tua ſuper vacil
lantia de orthographia tu perſcriberem: plurimũ ver
bi habui cum eo qui harum ſemper epiſtolaru; im
preſſioni vt ductor aſtabat: Ex quo accepi hãc ſilla

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

dicandi varietatē non temere. non caſu. non igno
rantia p̄oſſe. ſed certa ratione preuioqꝫ decreto q̄
cautis oculis p̄cauere ſtudebat ne in vnam p̄tem po
tiꝰ q̄ꝫ aliam iclinatior notatet̄ in eā precipue re vbi
ex equo pondere ad varias p̄tes tractio ē. Vbi viꝫ
ars ab vſu diſcrepat. vel vſus ab arte diſſideat: Vel
vbi artis cū arte vel vſus cum vſu vel opīonuꝫ pug
nātia eſt: Nam quis modꝰ neruoſior eſt vt dubium
repperit ſic dubium reliquit: ⁊ pari pacto quo ep̄le
nō vno ſtilo decurrūt vt i eaꝝ miſſiōe ad te ſcp̄ſi ſic
hec ſillabicatō iā vno iā alio mō ꝯficit̄ Ne ſi vna p̄te
reiecta i alterā ceciderit. iā eos habeat q̄ ſemp̄ ſibi
ſint infeſti: Varia varios delectant. non voto viui
tur vno. Sepe etiam eoſdem cibos edentibꝰ ſi grego
rio credimus diuerſitas placuit coctionis. Sed vbi
ſtudioſe perquiris hac ſup̄ re meum iudiciū. in cine
rem algidum perflas. vbi ſcintillaꝝ inueneris nihil
nec caloris aliquid: Vter igit̄ modꝰ melior ſit quo
has dictiones nichil ⁊ michi vel ſeruata c lrā vel ab
iecta ſcribimꝰ. vt definiam non expecta: Vetuſtas
forte c lrā nō vtitur: Leonardꝰ tamen aretinꝰ nō ſu
tilis autor c p̄oni cōſulit. teſtes adducens. dantem
petrarcham bocatiū. ⁊ collutiū ſalutatum. vſus eñ
vt idem inquit magiſter ⁊ dominꝰ ſermonis ē adeo
qꝫ impioſus. vt ratione reiecta ſolo arbitrio moue
atur: Similiter pulcer ſepulcꝝ ⁊ ſimiles an aſpiratō
nem ad c litteram admittāt non laboro habet hoc
vetuſtas ſed priſtianus prohibet. Idemqꝫ vir acuti
amenitqꝫ ingenij gaſpinus: De adſum vel aſſum ad
quiro vel acquiro adquieſco vel acquieſco ⁊ hijs ſi
milibꝰ non habeo quid elegero. Non deſunt tamē
qui inter duo que eque libere dici poſſunt id dicūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ornatius politiuſq; quod vident cariori lingua proferri: Sed quid queſo arte ſecurius quid rurſus vſu eſt tritiꝰ. quem penes. oratio teſte. arbitrium ē et ius ⁊ norma loquendi: Fauorinus vir ornatiſſimus idemq; doctiſſimꝰ precipit ꝙ moribꝰ viuamus preteritis ſed verbis vtamur preſentibꝰ. Si rationes omniū percurrere velim liber mox fiet idemq; maximus: Sed age vt libet: ⁊ vt omnia verbo claudaz ciceronis. perinde eſt vt acceperis: Vale ſorte felici et omine fauſto.

¶ Expliciūt Epiſtole venerabilis viri Artium magiſtri. mgr̄i Karoli poete eloquētiſſimi. regētis louanij In pedagogio lilij. Impſſe Dauantrie. Per me Richardū paffroed.

¶ Incipit tractatꝰ de remedio amoris.

Eneas ſiluius Typolito mediolañ. S p d. Querebaris mecū nocte p̄terita ꝙ amori operā dares. nec delibatum ac vinctū animū ſoluere poſſes. Dixiſti te nec vͦginem nec ñuptam nec viduam amare. ſed mulierez ꝗuis pulchrā meretricē tñ. q̃buſlibz viris p̄cij cauſa ſeſe ſubſternentē. Id tibi moleſtū eſſe aiebas. libēterq; amorē hūc velle te poſtergare. ſʒ viā modūq; ñeſcire. quo fieri liber ⁊ amore vacuꝰ poſſes. Nā ⁊ ſi plures ſacdotes ꝯſulueris. neminē tñ remedia q̄ tibi videretur efficacia ꝓtuliſſe dicebas. Rogabas igitur me magniſq; precibꝰ efflagitaſti egritudini tue vt aliquā afferam medelā. ac iter oſtēderē tibi quo poſſis ardētes amoris flāmas effugere. Parebo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

deſiderio tuo ſalubriaqꝫ prebebo tibi remedia ſi ea amplecti volueris · Nec verebor medici culpā michi aſcribi ſi tu obedientis egroti perſonam ſuſceperis q̃uis arbitrōr quos conſuluiſti ſacerdotes ſatis tibi feciſſe ſi precepta tenuiſſes q̄ illi dederūt · Sed tibi viſa fuerūt fortaſſe grauia · Nā cum dicerēt fuge illam nihil ſibi loquaris · nihil de illa audias durꝝ verbum viſum eſt · At febricitās cꝫ inuitꝰ audit frigida pocula ſibi negari: Si tamē ſanari vult qd̄ medicꝰ mādat diligenter obſeruat: Tu ergo mi ypolite ſi vis amorem euadere · liberqꝫ fieri prepara vt que p̄apiam facias · Nam ſcio egrotū te eſſe · maximaqꝫ infirmitate detentū · ⁊ ꝓpter ſanitatē dura ⁊ aſpera eē plurima ſubeūda · Nempe egrotꝰ eſt mi ypolite oīs qui amat · ac nedū egrotus ſed mente etiam captꝰ atqꝫ inſanꝰ ⁊ amens · De amore inq̄ illicito · Naꝫ deum colere · ⁊ amare parētes · vxorem ⁊ liberos virtutis non eſt vicij ſanitatiſqꝫ nō egritudinis At tu amorem illicitum ſequeris · Quid tu eſſe amorē de quo iam loq̄mur credis · Veteres putauerūt illū ex venere vulcanoqꝫ natum puerꝝ cecum · alatū ſagittas in manibꝰ habentem · quibꝰ viros ac mulieres ferens ardorem dilectionis infunderet · Apud virgilium legimꝰ · Nunc ſcio q̄d ſit amor duris in cotibꝰ illum yſmarꝰ aut radope aut extremi garamantes nec generis noſtri puerꝝ nec ſanguinis edūt. Sed error hic mortalis populi fuit qui veritatem attingere non potuit · Amor vt in tragedijs inq̄t ſeneca nihil aliud eſt · niſi vis quedam magna mētis blanduſqꝫ animi calor qui iuuenta gignitur · luxu ocio · ⁊ inter leta fortune bona nutritur · Hic mentem hoīs eripit iudicium omne peruertit · ſenſum obetat · animum

extinguit. Nãq͛ cum mulierem diligis. nõ in te ſed
in illa viuis. Quid igitur peius eſt ꝙ̃ viuentẽ non
viuere. ꝙ̃ ſenſum habentẽ non ſentire. ꝙ̃ oculis pre
ditum nõ videre. Equidẽ qui amat in alium mutat͛
vir. nec loquitur nec facit que ante ſolebat. Hinc
permeno apud therenciũ. Di boni quid hoc morbi ẽ
Adeo homines immutas ex amore vt non ꝯgnoſcas
eũdem eſſe. Putat comic⁹ morbum eſſe amorez nec
male putat. Nam ⁊ apud macrobium luxuriaz que
vel mater amorũ eſt vel filia teterrimi morbi partez
ypocrates dicit. Hic morb⁹ plerũq͛ iuuenes aggre
ditur ſed viros q͛ꝫ ſenes vexat. Tãtoq͛ periculoſior
et riſu dignior eſt. quãto perſona que capta eſt eta
te aut ſciẽtia cenſetur preſtãtior. Cum ergo ypolite
captus ſis amoriq͛ ſeruias ſcias te morboſum eſſe. ſi
morboſus es liberari ſtude. Nam quis morbũ patitur
qui curari non velit. Sane vt morb⁹ grauior acerbi
or periculoſior eo morboſo maior ſit de ſanitate cuꝛ̃.
Si tua infirmitas magna eſt. ſit ⁊ cure diligẽtia ma
gna. Cogita igitur ypolite quo in ſtatu es. Tu nihil te
eſtimas. quicquid tibi eueniat leue eſt. ſoluz ſuper
amica anxi⁹ es. Non parẽtes non neceſſarios nõ be
nefactores magnifacis. ſolus tu⁹ anim⁹ in amica ẽ.
Illam amas. Illam prououes. Illam ſomnias. De
illa cogitas. De illa loqueris De illa ſuſpiras. nihil
agis quin memoriaz eius habes: En ſtulticiam amẽ
ciam morbumq͛ teterrimũ. An non eſt petenda cuꝛ̃
Quis non ſanari hoc morbo velit. Ceterum ad ſalu
tem tuam hec ſunt neceſſaria igitur ypolite. que ſi fece
ris ſanus eris. ſi neglexeris. ſepelieris in morbo tuo
nec te quiſq͛ꝫ iuuare poterit. Cogita primum ꝙ̃ re
mote a preceptis dei receſſiſti qui cum deberes deũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ex toto corde diligere. creaturam amaſti. ⁊ in ea
omnem tuam dilectionem ⁊ oblectionem poſuiſti.
Sic enim factus es ydolorum cultor. Nam qui crea
turam deo preponit ydolatra eſt. Negabis te ydo
latram eſſe cum non preponas creatori creatuꝫ. At
ſi verum fateri vis. plus tuam amicam diligis q̄ de
um. Nam que deus mandat negligis poſtergas con
temnis. que vult amica ſumma cum diligentia cu
ras adimplere. Et hoc nempe eſt preferre mulierez
deo. Heu q̄ magnum eſt malum. q̄ periculoſum. q̄
deteſtabile creaturam ſic amare vt deum peruifaci
as. Deus cum eſſes nichil. te aliquid eſſe fecit. Nec
te lapidem nec te gentilem nec iudeum ſed hominez
criſtianum fecit. vt poſſis ſcire diuina ſacramenta
et viam qua itur in celum. Ipſe quoqꝫ deus cum ob
culpam primi parentis tu ⁊ ceteri homines paradi
ſum amiſiſſetis. naſci pro te voluit fieri homo capi
cedi vituperari crucifigi mori. ac ſuo te precioſo re
dimere ſanguine. En q̄ magna ingratitudo eſt ini
quitas inhumanitas feritas hunc qui tanta pro te
fecerit propter vilem relinquere muliercula͂. Hoc
ſatis te. ceteroſqꝫ criſtianos mouere deberꝫ vt omiſ
ſis amoribus illicitis deo ſoli ſeruirent. Sed cogita
vlterius. quid agis ypolite. pulchra tibi videtur a
mica tua. credis ne ſic ſemper pulchra erit. Res eſt
forma fugax vt inquit tragedius. Mulier que ho
die formoſa eſt cras deformis erit. Quid tu bona
perpetua et immutabilia pro caducas mutabilibuſ
qꝫ permutas. Sit vt putas ſpectaculi formoſa mu
lier. leue hoc bonum eſt. Nichil enim forma mulieris
eſt niſi moribus ſit adiuta: Caſtitas eſt que femi

nām laudat non forma. Tu non caſtitatem ſeque
tis ſed ſolum formā amas. Forma hec vti flos agri
decidit. Roſa mane rubea. ſero langueſcit. Nichil
formoſius eſt virtute atq; honeſtate. Si hanc intue
reris multo tibi formoſior videretur q̄ tua ſit amica
Etenim nec lucifer. nec heſperus tam decorus eſt q̄
ipſa facies honeſtatis. quam qui reliquit propter
mulierem: exiſtima oro q̄ ſit delirus et amens. Cete
rum ypolite vt tecum non multis vtar. quaz amas
mulier non tua ſola eſt id eſt cōplures eam habent
ipſa te nō ſolum habet ſed alios quoq; amat. Quid
tu in turba vis facere. Cogita te eſſe iam in veſpe
ro. iam ſenem iam morti proximum. Vis ne cum iu
uenibus contendere. Vis cum robuſtis pugnare.
Quid tibi in eo prelio queris in quo victor ſuccum
bis. Magna res eſt virum ſenem a iuuenibus ex
torquere mulierem. ſi tam es potens vt extorque
as qui viciſti cum prelium huiuſmodi ſit vt vincēs
ſuccumbat. Quid eſt oro mulier niſi iuuentutis ex
pilatrix. virorum rapina. ſenum mors patrimonij
deuoratrix. honoris pernicies. pabulum dyaboli. ia
nua mortis. inferni ſupplementum. Cogita ypolite
quot mala per mulierem obuenerint cum ſalomon
cum holofernes cum ſampſon per muilerem decepti
fuerint. Non te credis ſic fortem eſſe vt non illuda
ris. Sed quanto viris illis debilior es incautior im
prudentior. tanto te ab eo loco ſemoue in quo po
tes decipi. Nichil eſt mulieris amor qui cum pecca
to eſt. Non ē in muliere ſtabilitas. q̄ nūc te amat.
cras aliū amabit et vna tecū amabit alios Quid tu
hūc amorē exiſties q̄ ī plures diuiſus ē Nulla mulier

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

tam fixe aliquem amauit que veniente nouo proco
nouiſq; vel precibus vel muneribus non mutauit
amorem. Mulier eſt animal imperfectum variū fal
lax multis morbis paſſionibuſq; ſubiectuz. ſine fide.
ſine timore. ſine conſtantia. ſine pietate. De hys lo
quor mulieribus que turpes admittūt amores. Nun
q̄ͣ hee ſtabiles ſunt. Namq; vt ſemel a recto trami
te receſſerūt. iam ſe liberas arbitrantur vt quocū
q; velint vagentur. nec amplius vel amici vel mari
ti timorem habent. Credo equidem illam coeundi
fetidam voluptatem tibi qui iam ſenio exhauſtus
es parum placere. Nam quid nedum tibi antiquo et
arido. ſed iuueni humecto illa inepta et ſpurcida vo
luptas conferre poteſt quam mox penitudo conſeq̄
tur. An non magna res eſt ammonitio illa et citatio
ſiue cōminacio quedam que poſt peccatum eueſti
gio mentem hominis cruciat. Quam iniqu9 eſt ho
mo qui totiens ammonitus non quieſcit. qui puni
tus non emendatur. qui correct9 non efficitur meli
or. Quid ille actus carnalis operatur niſi carnis in
teritum. Vtinam ſolum carnem interimeret non oc
cideret animam. At duo cum inuicem coeūt vir at
q; femina quaſi duo vaſa teſtea mihi videntur que
inter ſe confricentur donec rumpantur et ad nihilū
redigantur. Tu tamen non in coitu ſed in viſu ſer
moneq; forſitan oblectaris. Quid obſecro in viſu
eſt tam pulchri vt non inuenias aliquid pulchrius
Pulchritudo quam debem9 querere in celo eſt cui
nulla poteſt res mūdana comparari. In illa omnis
perfectio eſt. mundana ſemper diminuta ſunt. Illa
perpetua. hec caduca. Illa fixa hec fluxa. Hanc quaz
tu miraris formam paululū poſt febris eripiet. Aut

ſi morb⁹ affuerit · ſenect⁹ non deerit que illam tere
tem ſucci plenamq; faciem rugoſam criſpamq; red
dat · Fient illa que nunc miraris membra decurſu tē
poris arida nigra ſqualida · fetore ac ſpurcicie plēa.
Non oculi ſplendorem ſeruabūt · fetebit os · collum
incuruabitur · corp⁹ vndiq; ſicco ⁊ arido trūco fiet
ſimile · Cogita hec ⁊ auerte ſpem · priuſq; fuge q̃ꝑ ꝑ
ueris · Multo eñ meli⁹ eſt rem contemnere q̃ꝑ per
dere · Jam vero de ſermōe ſuaui dulci placido ⁊ mel
lifluo quo te dicis oblectari admodum miror Quid
enim ſermo muliebris in ſe dulce habet · Quid dicit
tibi amica. Nempe aut queritur aut plorat aut mina
tur aut tibi inanes fabulas refert · Dicit quid vicina
fecerit · quid ſomniauerit · quot oua gallina pepit ·
quibus floribus certa componantur · Omnis ſermo
mulieris de re vana leuiq; eſt · In quo qui oblecta
tur ⁊ ipſum leuem eſſe oportet · Narrat tibi nōnun
q̃ꝑ ſe ⁊ cum alio amatore ⁊ quo pacto iacuerit · quid
domi receperit · quam cenam habuerit · quibus volu
ptatib⁹ fuerit · vſa · que res non gaudiū tibi ſed cru
ciatum · afferunt · Sed accipe que volis gaudia in ſer
mone amice · Eris ne tam amens · rationiſq; inops
vt non magis in alicuius docti viri verbis ſermoni
buſq; leteris · Reſume ōnia ſimul que in amore ſūt
gaudia · curſuſq; tedia · multa iſta · pauca illa repe
ries · Veramq; illius ſententiam dices · qui parum
mellis in multo felle merſum inquit amorem eſſe ·
Cum ergo ypolite totus amor de quo loquimur va
nus aſper amarus damnoſuſq; ſit · ⁊ hominem mor
bo grauiſſimo teneat curandum eſt vt ab eo libere
ris · Cura autem ea eſt vt menti tue perſuadeas ma
lum eſſe amorem · Poſt hec declines amice ſermonē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

ocium fugias · in negocium ſemper ſis · viros bonos
qui te inſtruant ſequaris · nulli ludo · nulli cõuiuio
interſis · Si q̃d largita eſt tibi amica abs te abicias
Nichil penes te ſit qđ illius eſt · Puta illum eſſe nũci
um dyaboli qui te pdere velit · Sint in memoria tua
xp̄i beneficia q̄ tibi impendit · Cogita ꝙ beneficiẽti
premia in celeſtibꝰ ſedibus · ⁊ qđ male facienti ſup
plicia apud inferos p̄parata ſunt · Cogita dies tuos
aſſidue fieri breuiores · inſtareqꝫ ſemp vltimũ · Co
gita qꝛ irriſui eſt qui amat · ⁊ preſertim vir euo ma
turꝰ · Cogita inſtabilem mulieris animũ · Cogita ꝑ
ditionẽ temporis · quo nichil eſt preciosius · Cogita
diſcipationem bonoꝝ · Cogita vita qua viuimꝰ bre
uiſſimã in hoc ſeculo q̃uis voluptatibꝰ ſit dedita · Et
in alio mũdo q̃ꝙ inquirimꝰ nullũ eſſe vite finẽ · Hec
ſi tecũ ſedulo cogitaueris preceptaqꝫ iſta tenueris
amorẽ quo cruciaris a te breui tẽpe relegabꝭ · virũqꝫ
aliũ te p̄ſtabis deo gratũ celoqꝫ dignũ · Vale Hec ha
bui q̄ nũc raptim cõtra amorẽ dicerẽ · alias vbi ociũ
fuerit pluribꝰ te ãmonebo · Iteꝝ vale ⁊ qđ tibi dam
no eſt auertere ſtude · Ex vyenna ṕdie kal · Ianua
rij Anno · Mᵒ · cccc · xlvi

Pij pontificis maximi ad karolũ cyprianũ tra
ctatus de amore · incipit feliciter ·

Tractatũ de amore olim ſẽſu pariteqꝫ eta
te iuuenes · cũ nos ſcripſiſſe recolimꝰ ka
role fili dilectiſſime · pñia imodica pudoꝛ
qꝫ ac meroꝛ aĩm noſtꝝ vehement̃ excruci
ant · Quippe q̃ ſciamꝰ quicqꝫ ꝯteſtati exp̄ſſe fuimus ·
duo cõtineri in eo libello aptã videlicꝫ ſed heu laſci
uiã nimis prurientẽqꝫ amoris hyſtoriam · ⁊ morale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

116

qđ eam conſeqtur edificās doḡma. Quoꝝ p̄mū fatuos atq̃ errātes video ſectari q̄plurimos. Alteꝝ heu dolor pene nullos. Ita ip̄rauatum eſt atq̃ eluſcatum infelix mortalium genus. De amore igitur q̄ ſcripſim⁹ olim iuuenes: contēnite o mortales atq̃ reſpuite. Seq̄mini que nūc dicim⁹. ⁊ ſeni magis iu uem credite. Nec priuatam hominē pluris facite q̄ pontificem Eneam reicite. Pium ſuſcipite. Illud gē tile nomē parētes indire naſcēti. hoc xp̄ianū in apo ſtolatu ſuſcepim⁹. Porro ſi quem deſcripſim⁹ euria li lucreciaeq̃ amorem deuoti vt accepim⁹ o miſeri o inſipiētes plegitis. huc ꝯpenſi⁹ iamiam accedite. Quandoquidē non duoꝝ modo ſed omniū amorez ymo vt poete fingūt deuz amoris cupidinem quāto valemus ingenio quanto poſſum⁹ artificio deſcribe m⁹. Si artem queritis o ſcriptoꝝ noſtroꝝ curioſi lectores. plus artis ꝑfecto hic q̄ ibi reperietis. Si fructum. ſi compendium. ſi ornatum. hic totus eſt fructus compendium totum. de ornatu aliorum de tur iudicium.

Vidim⁹ effigiem laſciui nuper amoris
Que nimiū mentem mouit ymago meam
Nec barbā mal' nec corpe tegmē habebat
Nudus terga man⁹ pectora crura pedes.
At humeris ale ſuberant ⁊ flexilis arcus
Lumina ſub tenero ceca ſupercilio.
Cur puer imbarbes nulla lanugine malas
Cur melius nulla corpora veſte tegat
Lumine cur careat pharetrā cur geſtet ⁊ arcū
Cur habeat pennas calliopea refer.
Sic ego Sic retulit queſitas ilico cauſas
Maxima pegaſei calliopea chori.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Qui ſapit euitat male ſacta cupidinis arma
Et tantū pueros intrat ineptus amor
Siue ꝙ eſt puero ſimilis qui cepit amare
Et perit mēte . pingitur inde puer
Pingitur ⁊ nudus . nullum ſeruare pudorem.
Et meminit ſimplex ⁊ manifeſtus amans
Pingitur ⁊ secus qꝛ non bene cernit honeſtū
Nec ſcit quo virtꝰ quo ferat error amans
Vel quia que peccet credat ſecreta latere
Cūcta nec in ſeſe lumina verſa videt
Sic eſt omnis amans ſic ſe ſic omnia neſcit
Conſilium famam federa iura deos
Aurea ꝙ curuo torquebat ſpicula cornu
Pungere corda ferus ſignificatur amor
ꝙ leuibꝰ volucres humeris ſuſpendeat alas
Cauſa eſt huc illuc ꝙ leuis errat amans
Vel ꝙ amor curſum non ſemꝑ ſeruat eūdem
Nunc abit ⁊ paruas poſt redit inde moras .
Dixerat ⁊ preſens obmutuit orſa labellis
Effudi tales protinꝰ ore ſonus .
Quā vidi effigiem pharetrā geſtabat ⁊ arcū
Fax tamen in dextera non fuit vlla ſua
Sed quoniā veterum finxere poemata vatum
Quos ego quid temere cōmemoraſſe putem
Dic quare nam tedas fertur geſtare cupido
Dic precor armatas cur habet igne manus
Queſitam verbis reſpondēs muſa duobꝰ
Sic leuiter cauſam reddidit . Vrit amor
Accipe laſciui que nam ſit amoris ymago .
Karole cypriace gloria magna ſoli
Vt melius miſerū caueas dū noris amorem
Et redeas ad te dum mea metra leges .

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Non inſulſe igitur vt ē apud lactantiū quidā
pota triumphū cupidinis deſcribēs . nō mo
do potētiſſimū deoꝝ cupidinē ſed etiā victo
rē facit. Enumeratis eñ moribꝰ ſingulorꝝ quibus in
poteſtatē cupidis ditionēqꝫ venissent . inſtruxit pom
pā in q̄ iupitē cum ceteris dijs ante currū triūphātis
ducitꝰ cathenatus . Elegāter id quidē a poeta figura
tū . ſed tñ nō multū diſtans a vero . Qui eñ v̄tutis
eſt expers q̄ cupiditate aut libidinibus vincitꝰ malis .
nō cupidini vt ille finxit ſed morti ſubiectꝰ eſt ſempi
terne . Stultꝰ aūt marcus tullius inq̄t lactātius qui
gayo verri adulteria obiecit . eadē eñ iupiter quez
colebat admiſit . Qui p clodio ſororis inceſtū . At il
li optio maximo fuit ⁊ ſoror ⁊ coniunx . Quis eſt ēgo
tā excors q̄ hūc regnare i celo putet q̄ ne in terra q̄
dē debuit . Aſpice qꝫ phos vite magiſtros . moreſqꝫ
eoꝝ ⁊ vitā diligēter inq̄re ⁊ inuenies paucis excep
tis iracūdos cupidos libidioſos arrogātes ꝯteruos
et ſub obtentu ſapiētie ſua vicia palliātes . cum do
mi faciant ea que in ſcolis arguiſſent . Mentior for
taſſe accuſandi gratia . Nonne idipſum tullius fatetꝰ
et queritꝰ in hec verba Tullius . Quotꝰ quiſqꝫ pho
rum inuenitur qui ſit ita moratꝰ . ita animo ⁊ vita
inſtitutꝰ vt rō poſtulat q̄ diſciplinā nō oſtētatōem
ſciē legez vite putet . q̄ obtēpet ipſe ſibi ⁊ decretis
pareat ſuis . Videre licet alios pecunie cupidos . ali
os glorie . multos libidinū ſeruos vt cum eoꝝ vita
mirabiliter pugnet oracio . Hec cicero . Qua de re co
acti ſūt q̄plures . Hij vero maxime q̄ ſequūtur iuue
nerem inqꝫ libidinoſos ⁊ molles pmo in brutales
veneris mundiqꝫ amatores taliter exclamare .

Prudentius .

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Hac venus ad nutū trahis omnia numina celi
Aſtra moues alioqꝫ rotas errore planetas
Accendis gelidam ſub fratris lampade phebem
Tu fera · tu ceca · ceci tu ianua leti
Corpora tu maculas aīas in tartara mergis
Abde caput triſti iā feruida peſtis abyſſo
Occide proſtibulū · manes pete · claudere auerno
Inqꝫ tenebroſū noctis detrudere fundū

¶Architremius

Combuſſit frigium paſtorē pergama grecos
A veneris ſurgens facůlis amor ignis et ira
Canduit alchides veneris meſſiqꝫ fauilla
Hoc ſale ſal hominū ſalomō inſulſus amari
Demeruit · morem qui amaro geſſit amori ·

¶Juuenalis

Sunt q̄ vicia Herculis inuadūt et de virtute loquuti
Clunem agitāt · ego te ceuentē ſexte verebor
Infamis varillus ait · quo deterior te?
Loripidē rectus derideat ethiopem albus

Lactantiꝰ Igitur qui docent tm̄ nec faciūt ipſis preceptis ſuis detrahūt pondus ·

Quis em̄ obtēpet cum ipſi p̄ceptores doceant non obtēpare · Bonū eſt autē recta et honeſta p̄cipere ſꝫ niſi et facias mendaciū eſt · Et ē incōgruēs atqꝫ ieptum non pectore ſed in labijs habere bonitatem ·

Seneca in epiſtolis · Pleriqꝫ philoſophorum tales ſunt vt ſint deſerti ī conuiciū ſuū · Quos ſi audias in libidinē in auariciā in ambitionē perorantes · iudiciū ſuū ꝓfeſſos putes · adeo redundāt ad ipſos maledicta in publicum miſſa · Quos nō aliter intueri decet q̄ medicos quorꝫ tituli remedia habēt pixides venena · Quoſdā vero nec pudor tenet viciorꝫ ſed patro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

amia turpitudinis ſue fingunt vt eciam honeſte pec
care videantur. Faciet enim ſapiens que non ꝓba
bit. vt eciam ad maiora tranſitum inueniat ſed re
linquet mores bonos ſed tempori aptabit ⁊ quib9
alij vtuntur in gloriaȝ aut voluptatem vtetur agē
de rei cauſa. Lactanti9 inſtitutionū libro tercio Ariſ
tippo cirenaicaꝝ magiſtro cum thaide nobili ſcorto
fuit conſuetudo. Quod flagicium grauis ille philo
ſophie doctor ſic defendebat vt diceret multum intē
ſe ⁊ ceteros thaidis amatores intereſſe ꝙ ipſe habe
ret thaidem. alij a thaide haberētur. O preclara ⁊
bonis imitanda ſapiā. Huic viro liberos in diſcipli
nam dares. vt diſcerent habere meretricem: Ali
quid inter ſe ⁊ perditos intereſſe dicebat ꝙ illi ſua
bona perderent ipſe gratis luxuriaretur. In quo pla
ne ſapientior meretrix fuit que ſic philoſophum ha
buit pro lenone vt ad ſe omnis iuuentus doctoris
exēplo ⁊ auctoritate corrupta ſine vllo pudore cō
curreret. Quid ergo interfuit quō philoſophus ad
meretricem famoſiſſimam cōmearet cum eum po
pulus ⁊ riuales ſui viderent omnibus perditis neq̄
orem. Nec ſatis fuit ita viuere. ſed eciam docere li
bidines cepit. ac mores ſuos de lupanari ad ſcolas
tranſtulit. diſſerens voluptatem corporis eſſe ſum
mum bonum. Que doctrina execrabilis ⁊ pudēda
non in corde philoſophi ſed in ſinu meretricis eſt
nata.:

Expliciat tractat9 Pij pape ſe
cūdi de amore. Anno domini
Millesimo q̄dringenteſimo
lxxxiij°. Octaua Aprilis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 7